

पेशागत कामहरूको क्षेत्रमा नाम र धन कमाउने लक्ष्य राख्न प्रोत्साहन दिइन्छ। यसरी हामीले तिनीहरूलाई कि त संसारको निम्ति हुर्काउँछौं, कि त नरकमा पर्न पालनपोषण गरिपठाउँछौं।

खण्ड ५

भजन १०७-१५०:

पुस्तक पाँच

भजन १०७: छुटकारा

पाएकाहरूले यस्तै भनून् !

परमेश्वरका जनहरूको दैनिक जीवन र व्यवहारमा एउटा सामान्य चाल देखिन्छ, जुन चालको चक्र हामी निम्न दुई शब्द-माला-हरूद्वारा व्यक्त गर्न सक्छौं:

एक) पहिले पाप गरिन्छ

- ▷ त्यसपछि पापको बन्धनमा पर्छ
- ▷ तब परमेश्वरलाई पुकार गरिन्छ
- ▷ त्यसपछि छुटकारा पाइन्छ

अथवा

दुई) विद्रोह गरिन्छ

- ▷ त्यसपछि सजाय पाइन्छ
- ▷ तब पश्चात्ताप गरिन्छ
- ▷ त्यसपछि पुनर्स्थापना होइन्छ

पहिले मानिसहरू अनाज्ञाकारी हुन्छन् र परमेश्वरको वचनको विपरीत चाल चल्छन् र

बरालिएर उहाँदेखि टाढा पुग्छन्। त्यसपछि तिनीहरूले आफ्नो पछि-हटाइबाट तीता-तीता प्रतिफलहरू भोग्छन्। अनि जब तिनीहरू होशमा आउँछन्, तब तिनीहरूले प्रभुलाई पुकारेर आफ्ना पापहरू मानिन्छन्। तब उहाँले तिनीहरूलाई तिनीहरूको पाप क्षमा गर्नुहुन्छ र तिनीहरूलाई फेरि आशिषको स्थानमा फर्केर ल्याउनुहुन्छ। उइन्त पुत्रको अमर कथा यस्तो छ; अनि योजस्तो सुपरिचित अरू कुनै कथा नै छैन। ओहो, यो कति यथार्थ, कति वास्तविक र जीवनसित सम्बन्ध राख्ने अर्थपूर्ण कथा हुँदो रहेछ !

मानिसहरूको बीचमा प्रचलित र घरिघरि दोहोरिरहेको घटनाक्रमबाट दुईवटा आधारभूत शिक्षाहरू सिक्नु।

क) मानिसको हृदयको फुकाउः उसको निम्ति जीवित परमेश्वरबाट बरालिएर जान नित्य सम्भव हुन्छ।

अनि ख) जब परमेश्वरका जनहरू पश्चात्ताप गरेर उहाँकहाँ फर्कन्छन्, तब तिनीहरूप्रति उहाँको कृपा कहिल्यै शेष हुँदैन; उहाँले तिनीहरूलाई पुनर्स्थापित गर्नुहुन्छ नै।

अनि यहाँ, यस भजन १०७ मा परमप्रभुको कृपामय छुटकारा मानिसहरूको जीवनमा घटेका चारवटा विभिन्न घटना-हरूबाट प्रकट हुन्छ, जस्तै:

१) मरुभूमिमा भड्किएर हिँड्ने मानिस-हरूले दिव्य छुटकारा पाए (भजन १०७:४-९)।

२) भ्यालखानामा परेकाहरूले छुटकारा पाए (भजन १०७:१०-१६)।

३) सिकिस्त बिरामी परेकाहरूले चङ्गाइ पाए (भजन १०७:१७-२२)।

४) समुद्रको डरलाग्दो आँधी-बेहीमा फसेका मल्लाहहरूले छुटकारा पाए (भजन १०७:२३-३२)।

क) भजन १०७:१-३: भूमिका

‘परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाओ; किनकि उहाँ भला हुनुहुन्छ; किनभने उहाँको कृपा सदा-सर्वदा रहिरहन्छ।’

तर पहिले, यी चारवटा छुट्टै परिस्थिति-हरूमा ध्यान दिनुभन्दा अघि यहाँ एउटा भूमिका पेश गरिएको छ, जुन भूमिकाबाट यस भजनको विषयवस्तु के हो, सो स्पष्ट बुझिन्छ। अनि योचाहिँ परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाउने आह्वान हो। परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाउनको निम्ति यहाँ दुईवटा कारणहरू दिइएका छन्।

क) परमप्रभु भला हुनुहुन्छ;

अनि

ख) उहाँको कृपा सदा-सर्वदा रहिरहन्छ।

यसो हो भने, हामीसँग निरन्तर कृतज्ञ भइरहनको निम्ति ठोस कारणहरू छँदैछन्। अनि यहाँ प्रस्तुत गरिएका यी दुईवटा कारणहरू हाम्रो निम्ति पर्याप्त छन्।

अनि परमप्रभुको भलाइ र प्रेम पाउने पात्रहरू खास को हुन्? उहाँका निगाह-पात्रहरू ती छुटकारा पाएकाहरू हुन्, जसले परमप्रभुद्वारा सतावट, दासत्व, अत्याचार र दुःखकष्टबाट छुटकारा पाए। तिनीहरू संसारभरि तितरबितर भएका थिए, तर फेरि आफ्नो देशमा फर्काएर ल्याइए। कुरा स्पष्ट छ, भजनकारले यहाँ इस्राएली जातिको सन्दर्भमा कुरा लेख्दैछन्। तर हामी यी पदहरू यस जातिको सीमित अर्थमा हेर्दैनौं, लिँदैनौं। किनकि हामी पनि पापको गुलाम-बजारबाट दाम तिरेर किनिएका हौं; अनि परमप्रभुका छुटकारा-प्राप्त मानिसहरू भई हामी पनि यस धन्यवादको स्तुतिगानमा सहभागी हुन चाहन्छौं।

ख) भजन १०७:४-९: मरुभूमिमा भड्किएर हिँड्ने मानिसहरूले दिव्य छुटकारा पाए।

पहिलो चित्रण: यहाँ, यस खण्डमा इस्राएलीहरूले चालीस वर्ष त्यस उराठलाग्दो र कहालीलाग्दो उजाडस्थानबाट भएर यात्रा गरिरहेको स्पष्ट आभास मिल्छ। मानिस-हरूले बाटो बिराएका थिए। तिनीहरू भोकाएका थिए, तिर्खाएका थिए। तिनीहरू हतोत्साहित र निरुत्साहित भएका थिए। तब तिनीहरूले परमप्रभुलाई पुकारे। अनि तत्कालै तिनीहरूको बरालिरहने क्रम बन्द भयो। परमप्रभुले तिनीहरूलाई सीधै बाटोमा मोआबका मैदानमा ल्याइपुर्‍याउनुभयो। अनि त्यो ठाउँ तिनीहरूको निम्ति कनान देशमा पर्‍सने प्रवेश-विन्दु भएछ। अनि कनान देशमै तिनीहरूले एउटा शहर पाए, जुनचाहिँ तिनीहरूले आफ्नो घर सम्भन सके, जहाँ तिनीहरू ढुकै र निर्धक्क हुन सके। तिनीहरूले परमप्रभुको नित्य रहने अपार प्रेमको निम्ति उहाँलाई धन्यवाद चढाउनुपर्छ। (अनि हामीचाहिँ? हामीले पनि उहाँलाई उहाँको महान् प्रेमको निम्ति धन्यवाद चढाउनुपर्छ)। किनकि उहाँले आफ्ना जनहरूमाथि उदेक ख्याल र अचम्म वास्ता राख्नुभयो। किनभने प्रतिज्ञा गरिएको देशमा उहाँले तिर्खाएकाहरूलाई तृप्त पार्नुहुन्छ र भोकाएकाहरूको निम्ति सर्वोत्तम भोजन प्रबन्ध गर्नुहुन्छ।

ग) भजन १०७:१०-१६: भ्यालखानामा परेकाहरूले छुटकारा पाए।

भजन १०७:१०-१२: दोस्रो चित्रणको निम्ति ऐतिहासिक घटनास्थल बेबिलोन हो, जहाँ इस्राएली जाति कैदमा बसेको थियो। अनि भजनकारले यहाँ तिनीहरूको कैदको

सत्तरी वर्षको अवधि भ्यालखानामा बसेको समयसित तुलना गरेका छन्। तिनीहरूको दृष्टिमा बेबिलोनको कैदचाहिँ अंधारो, विरक्त लाग्ने कालकोठोरीजस्तो थियो। त्यो इस्त्राएलीहरूलाई कस्तो लाग्थ्यो? नेलले बाँधिएका कैदीहरू र दण्डको योग्य अपराधीहरू भएभैं तिनीहरूले गुलामीको काम गर्नुपर्थ्यो (यद्यपि बेबिलोनमा तिनीहरूको अवस्था मिस्र देशमा जत्तिकै खराब हुँदैनथियो)। तिनीहरूले परमेश्वरका वचनहरूको विरोधमा विद्रोह गरेका थिए; तिनीहरूले उहाँको वचन लत्याएका थिए; यसकारण उहाँले तिनीहरूलाई देशनिकाला गर्नुभयो। कठोर परिश्रमले कुटिएर र पिँधिएर तिनीहरू गह्रौँ बोभाले दबिए; तर कसैले पनि तिनीहरूलाई साथ दिँदैनथियो।

भजन १०७:१३-१६: तर जब तिनीहरूले परमप्रभुलाई पुकारे, तब उहाँले तिनीहरूलाई त्यस अन्धकारको छाया परेको देशबाट छुटकारा दिनुभयो र तिनीहरूको कैदका साङ्गलाहरू टुक्रा-टुक्रा पार्नुभयो। अब तिनीहरूको निम्ति समुचित काम के हो? तिनीहरूले परमप्रभुलाई उहाँको अटल प्रेमको निम्ति र तिनीहरूको पक्षमा उहाँले पूरा गर्नुभएका अचम्मका कामहरूको निम्ति धन्यवाद चढाउनुपर्छ।

‘किनकि उहाँले पित्तलका ढोकाहरू तोड्नुभयो,

र फलामका आग्लाहरू काटेर टुक्रा-टुक्रा पार्नुभयो।’

यही पदले गर्दा भजनकारले यस खण्डमा बेबिलोनको कैदको सन्दर्भमा कुरा गरेका रहेछन् भन्ने विश्वास हामीलाई लागेको छ। किनकि यसको सन्दर्भ-पद यशैया ४५:२ हो, जहाँ परमप्रभुले उस्तै शब्दहरू प्रयोग गर्नुभयो, जब उहाँले तिनीहरूको कैद कसरी

अन्त गर्नुहुनेछ, सो बताउनुभयो। उहाँले राजा कोरेसको विषयमा यसो भन्नुभयो:

‘मचाहिँ तिप्रो अधि-अधि जानेछु, र खाल्टाखुल्टा परेका ठाउँहरू समतल पार्नेछु; पित्तलका ढोकाहरू म तोड्नेछु र फलामका आग्लाहरू काटेर टुक्रा-टुक्रा पार्नेछु।’

अनि कुरा स्पष्ट छ, कि उहाँले यो कुरा बेबिलोनको कैद कसरी अन्त हुने हो, सो सन्दर्भमा भन्नुभएको हो।

घ) भजन १०७:१७-२२: सिकिस्त बिरामी परेकाहरूले चङ्गाइ पाए।

भजन १०७:१७-२०: तेस्रो चित्रण: हुन सक्छ, यस तेस्रो खण्डले ख्रीष्टको पहिलो आगमनको समयमा इस्त्राएली जातिको बिरामी अवस्था सङ्केत गरेको होला। किनकि यो जाति त्यस समयमा बिरामी थियो। भर्खरै तिनीहरू मकाबीहरूको कष्टदायक जमाना-बाट भएर आएका थिए। तिनीहरूमध्ये कतिजना मूर्ख मानिसहरू थिए, जसले आफ्ना अधर्महरूको खातिर परमेश्वरबाट सजाय भोगिरहेका थिए। यिनीहरूको रुचि हराएको थियो, र यिनीहरू छिटो-छिट्टै मृत्युको ढोकाको मुखमा पुगिसकेका थिए। तर यस जातिका बाँकी भक्तजनहरूले प्रार्थना गरिबस्थे र इस्त्राएलको आशाको बाटो हेरिरहेका थिए। अनि परमेश्वरले आफ्नो वचन पठाईकन तिनीहरूलाई निको पार्नुभयो। यहाँ, यस ठाउँमा ‘उहाँको वचन’ले प्रभु येशू ख्रीष्टलाई सङ्केत गर्ला; किनकि उहाँ त्यो देहधारी वचन हुनुहुन्थ्यो। अनि उहाँ इस्त्राएलको घरानामा निको पार्ने सेवकाई लिएर आउनुभयो। हामी सुसमाचारका पुस्तकहरूमा ‘अनि उहाँले तिनीहरू सबैलाई निको पार्नुभयो’ भन्ने वाक्य घरिघरि पढ्न सक्छौं। प्रेरित मत्तीले मुक्तिदाता प्रभुको निको पार्ने सेवकाईको विषयमा हामीलाई के स्मरण गराउँछन् भने,

प्रभु येशूले यसरी भविष्यवक्ता यशैयाको निम्न भविष्यवाणी पूरा गर्नुभयो, जहाँ यसो लेखिएको छ: 'उहाँ आफैले हाम्रा कमजोरीहरू उठाउनुभयो र हाम्रा रोगहरू बोक्नुभयो' (मत्ती ८:१७)। अनि यदि कसैले 'सबै इस्त्राएलीहरू निको भएनन् नि' भनेर आफ्नो आपत्ति जनाउँछ भने, हाम्रो याद दिलाउने उत्तर यस प्रकारको छ: अनि सबैजनाले प्रतिज्ञा गरिएको देशमा प्रवेश गरेनन्, न ता सबैजना बेबिलोनको कैदबाट फर्केर आए।

भजन १०७:२१-२२: अनि फेरि एकपल्ट भजनकारले मानिसहरूलाई 'परमप्रभुको कृपा र उहाँका अचम्मका कामहरूको निम्ति उहाँको प्रशंसा गर' भन्ने आह्वान गर्छन्। उहाँको पुत्र उहाँको परम उत्तम उपहार हुनुहुन्छ, जसको लागि हामीले विशेष गरी धन्यवादका बलिहरू चढाउनुपर्छ र हर्षका गीतहरूमा उहाँका कामहरूको बयान गर्नुपर्छ।

ड) भजन १०७:२३-३२: समुद्रको डरलाग्दो आँधी-बेह्रीमा फसेका मल्लाहहरूले छुटकारा पाए।

भजन १०७:२३-२७: चौथो चित्रण: यो अन्तिम चित्रण साह्रै ओजस्वी छ। यस खण्डको सन्दर्भ ती मल्लाहहरू हुन्, जसले समुद्रमा यात्रा गर्ने जहाजहरूमा काम गर्छन्। तिनीहरू परमप्रभुको शक्तिसित सुपरिचित छन्; किनकि तिनीहरूले बेला-बेलामा समुद्रमाथि चलेको आँधीबेह्री सामना गर्नु-परेको थियो। शुरुमा बतास वेगसित चल्ने हुरी बनेको थियो; त्यसपछि समुद्रका छालहरू पानीका विशाल पहाडहरू भए। अनि पानीजहाज छालमाथि-माथि उठ्दा त्यसका काठहरू चुइँक-चुइँक गर्थे। तरङ्गको टुप्पामा यस जहाजको कत्रो चलमल हुन्थ्यो!! र आहा, एकैछिनमा त्यो दुईवटा छालाहरूको

बीचको खाल्डामा तल खस्थ्यो। यस हालतमा बलियोभन्दा बलियो जहाज पनि सलाईको बट्टाभै हुँदलिरहेको र फीज काटिरहेको पानीमाथि फनफनी घुम्छ। यस प्रकारको आँधीबेह्रीमा जतिसुकै शूरवीर मल्लाहहरूले पनि हरेस खान्छन्। मातेको मान्छेभै धरमरिँदै तिनीहरूले पानीजहाजमा आफ्नो काम पूरा गरे; र अब अकलगुम हुँदा तिनीहरू आफ्नो दृष्टिमा कति साना र महत्त्वहीन भए।

भजन १०७:२८-३०: अरु बेला हुनु हो भने सराप बक्ने यी भक्तिहीन मल्लाहहरूले यस अठ्यारो परिस्थितिमा प्रार्थना गरे; यसमा अचम्म मान्नुपर्दैन। अचम्म मान्नुपर्ने कुरा अर्को छ: अनुग्रहकारी परमप्रभुले यस निराश भएको अवस्थामा चढाइएका प्रार्थनाहरू सुन्नुहुँदो रहेछ। उहाँले आँधीलाई शान्त पार्नुहुन्छ, र यी उर्लिरहेका छालहरू साम्य हुन्छन्। कत्रो राहत! पानीजहाज फेरि यी मल्लाहहरूको नियन्त्रण आयो र तिनीहरूले आफ्नो समुद्र-यात्रा फेरि अघि बढाउन सके; अनि तिनीहरू आफ्नो गन्तव्यस्थलमा आइपुगे, र तिनीहरूको समुद्र-यात्रा ताकिएको बन्दरगाहमा सकियो।

भजन १०७:३१-३२: जोखिमबाट मुक्त भएका यी मल्लाहहरूले परमप्रभुलाई उहाँको अटल भलाइ र तिनीहरूलाई मिलेका प्रार्थनाका अद्भुत उत्तरहरूको निम्ति धन्यवाद चढाउन भुल्लुहुँदैन। तिनीहरूले आफ्ना भाकलहरू पूरा गर्नुपर्छ र उहाँका विश्वास-योग्य जनहरूसँग मिलेर उहाँको बढाइ गर्नुपर्छ, अँ, बूढा प्रधानहरूको बैठकमा उहाँको स्तुतिप्रशंसा गर्नुपर्छ।

के हामीले निम्न व्याख्या गर्दा हृदयदेखि बाहिर पुगेको, मलाई भन्नुहोस्! किनकि हाम्रो विचारमा, यस आँधीबेह्रीले इस्त्राएली जातिको अन्तिम आँधी सङ्केत गरेको लाग्छ, त्यसपछि इस्त्राएलीहरूले शान्तिको राज्यभित्र प्रवेश

गर्नेछन्। यस अर्थमा उक्त आँधीले महा-सङ्कष्ट सङ्केत गर्छ। अनि उर्लिरहेको समुद्रले चञ्चल र उत्तेजित भएका अन्यजातिहरूको अर्थ लिन्छ। अनि यी मल्लाहहरूचाहिँ? तिनीहरूले इस्त्राएली जातिलाई चित्रण गर्छन्, जुन जाति याकूबको कष्टको समयभरि अरू जातिहरूद्वारा यता-उता हुन्याइनेछ। अनि यस जातिको बाँकी भागरूपी जनहरूले परमप्रभुलाई पुकार्छन्। तब उहाँ स्वयम्ले हस्तक्षेप गर्नुहुनेछ र आफू यस पृथ्वीमा आउनुहुनेछ, अनि शान्ति र समृद्धिको राज्य स्थापित गर्नुहुनेछ।

च) भजन १०७:३३-४३: परमेश्वरको शासना र अनुग्रह

भजन १०७:३३-३४: यस भजनका बाँकी पदहरूले परमेश्वरका जनहरू अनाज्ञाकारी हुँदा उनीहरूप्रति उहाँको कारबाही के हो र उनीहरू फेरि आज्ञाकारी भएमा उनीहरूसित उहाँको कारबाही केकस्तो हुने हो, सो बताउँछन्। किनकि उहाँले आफ्नो अनन्त शक्तिमा नदीहरूलाई खड्ग्रङ्गै सुकाइदिनुहुन्छ र भलभल बग्ने पानीका धाराहरूलाई उडिजाने वाफ तुल्याइदिनुहुन्छ। मानिसहरूले उहाँतिर आफ्ना पिठचूँ फर्काए भने फलाइलो जमिन नुनिलो मरुभूमिमा परिणत गर्न उहाँलाई अलिकति पनि गाह्ने छैन।

भजन १०७:३५-३८: तर उहाँ त्यही प्रक्रिया फेरि उल्टाउन सक्नुहुन्छ। अनि हजार वर्षसम्म यस धरतीमाथि राज्य गर्न शान्तिका राजकुमार यस पृथ्वीमा आउनुभएपछि ठीक यस्तै हुनेछ। इस्त्राएलको दक्षिणमा परेको नेगेव नामक उजाडस्थानमा जताततै पानीका तलाउहरू हुनेछन्। सहारा, गोबी, मोजावे र अन्य मरुभूमिहरू राम्ररी सिँचिएका फूलका बगैँचाहरूमा परिणत हुनेछन्। सयौँ वर्षदेखि मानिसहरूले बसोबास नगरेका अबाद

ठाउँहरूमा बस्तीहरू पो बसाएका हुनेछन्। सारा भूभागमा जताततै नयाँ-नयाँ शहरहरू बनिनेछन्। उजाडस्थान एकाएक खेतीपाती गरिने लायकको जमिन हुनेछ। अन्नबाली, सागसब्जी र ठूला-साना फलफूलहरूको उब्जनी प्रचुर मात्रामा हुनेछ। उहाँको आशिषले गर्दा चारैतिर भरपूर फसल हुनेछ र गाईबस्तुहरू निरोगी हुनेछन्।

भजन १०७:३९-४३: उहाँले जुन प्रकारले दुष्ट शासकहरूसित बरताव गर्नुहुन्छ, त्योचाहिँ उहाँको व्यवहारको विपक्ष हो।

निरङ्कुश शासकहरूले आफ्नो शक्ति गुमाउँछन्, अनि आपद्विपद् र दुःखकष्टको पन्जामा परेर तिनीहरू होचिन्छन्। शासकहरूको अपमान हुनुमा उहाँको हात छ, र उहाँले तिनीहरूलाई बाटै नभएको बञ्जर भूमिमा छोड्नुहुन्छ, जहाँ तिनीहरू लक्ष्यविना घुमिहिँड्छन् (३९-४० पदहरू एन.ई.बी.-अनुसार)।

अनि ठीक यही फाराओ, हेरोद र हिट्लरको दशा भएको थियो; अनि सङ्कष्ट-कालमा खीष्ट-विरोधी, भूटो अगमवक्ता र शैतान - यस महादुष्ट शासक-समूहको हालत पनि ठीक यही हुनेछ।

तर परमेश्वरले गरिबहरूलाई उनीहरूका कष्टहरूबाट उकास्नुहुन्छ र उनीहरूलाई ठूला परिवारहरू दिएर आशिषित तुल्याउनुहुन्छ। भलादमीहरू त्यो देखेर औधि खुशी हुनेछन्। अनि भक्तिहीन मानिसहरू त्यो देखेर निरुत्तर हुनेछन्, (अनि त्यो तिनीहरूको निम्ति बिलकुल असामान्य कुरा हो)।

जो बुद्धिमान् छन्, यिनीहरूले मानिस-मानिस र जाति-जातिको भाग्य पल्टेकोमा परमेश्वरको हात रहेको देख्छन्; यिनीहरूले इतिहासबाट र भइरहेका घटनाहरूबाट अमूल्य पाठहरू सिक्छन्। विशेष गरी यिनीहरूले परमप्रभुको वचन पालन गर्नेहरूमाथि रहेको

उहाँको कृपा देखेछन् र यस कुरामाथि ध्यान दिनेछन् ।

भजन १०८ : छिट्टै सहायता गर्नुहोस् !

यस भजनबाट 'यो त अधि कहीं पढेको' जस्तै भान आउँछ । हो नै; किनकि पहिला पाँचवटा पदहरू भजन ५७:७-११ पदहरूसँग प्रायः मिल्छन् भने, अन्तिम आठवटा पदहरू भजन ६०:५-१२ पदहरूसँग छन् । यो भजन क्रमसँग अधि बढ्छ: प्रशंसादेखि प्रार्थनामा, प्रार्थनादेखि प्रतिज्ञामा, प्रतिज्ञादेखि समस्यामा अनि समस्याबाट फेरि प्रार्थना हुँदै अन्तमा उज्वल भविष्यको आशामा पुगेर टुङ्गिन्छ ।

क) भजन १०८:१-५: प्रशंसा

भजन १०८:१-२: परमप्रभुको अटुट प्रेम र विश्वासयोग्यताको निम्ति भजनकारले उहाँको स्तुति गाउने दृढ सङ्कल्प गरेका छन् । सर्वोच्च परमेश्वरको निम्ति गाउन र बजाउन तिनी पूरा तत्पर र उत्सुक हुन्छन् । बिहानको भिसमिसै उज्यालो खस्नुभन्दा अधि नै तिनले आफूलाई बिउँभाउँछन् र धन्यवादका गीतहरू लिएर मिरमिरे बिहानीलाई स्वागत गर्न सितार र वीणा जगाउँछन् । यी बाजाहरू निस्क्रिय किन बस्ने ? होइन, होइन, हामीले परमेश्वरको स्तुति गरेर हरेक दिन शुरु गर्नुपर्छ । यो कति उत्तम कुरा हो ।

भजन १०८:३: तिनले आफ्नो स्तुतिगान आफ्नो निजी जीवन वा आफ्नो घरपरिवारभित्र र आफ्नो सानो इलाकाभित्र सीमित राख्दैनन् । तिनी जहाँ-जहाँ पुग्छन्, त्यहीं-त्यहीं मानिस-हरूले तिनलाई परमप्रभुको आराधना गरिरहेका सुन्नेछन्, र जाति-जातिका मानिस-हरूले तिनका स्तुतिगानहरूको धुन सिक्नेछन् । अनि यस किसिमको सङ्कल्प हाम्रो पनि हुनुपर्छ ।

भजन १०८:४-५: दाऊद किन परमप्रभुको निम्ति त्यति साह्रै जोशिला र उत्साही थिए त ? किनकि उहाँको कृपाको विशालता आकाशभन्दा उच्च छ र उहाँको सत्यता गगनचुम्बी छ । अनि उहाँको प्रशंसा उहाँको महानता सुहाउँदो हुनुपर्छ । यसकारण आउनुहोस्, हामी उहाँलाई आकाशभन्दा उच्च पारौं ! उहाँको महिमा सारा पृथ्वीमाथि उच्च राखियोस् !

हर्षविवल भएका दाऊदका भक्तिभावले पूर्ण गीतहरू सुन्दाखेरि एकजना भाइले किन निम्न कुरा लेखेका हामी राम्ररी बुझ्छौं:

'प्रार्थनाभन्दा प्रशंसा उत्तम हो; किनकि प्रार्थनाले स्वर्गतिर सुखान्त बाटो देखाउँछ, तर प्रशंसाचाहिँ अधिबाट स्वर्गमा पुगिसकेको छ ।'

ख) भजन १०८:६: प्रार्थना

अब तिनले अनुरोध गर्न लागेका छन् । देशमाथि शत्रुको फौजको हमला भइरहेको थियो; अनि परिस्थिति नाजुक थियो । इस्राएली जातिले अनुभव गर्दै आएका सफलताहरू खोइ, कहाँ छन् ? ती गुम गए, कति अनौठो ! यसकारण तिनले परमप्रभुलाई आग्रह गरेका छन्: उहाँले सहायता पठाऊन् र आफ्ना प्रियजनहरूलाई छुटकारा दिऊन् अनि ती आक्रमणकारी शत्रुहरूलाई हार खुवाएर फर्काऊन् ।

ग) भजन १०८:७-९: प्रतिज्ञा

भजन १०८:७-८: हेर्नुहोस्, आफ्नो पवित्रस्थानमा परमेश्वर कति शान्त र राजसी हुनुहुन्छ ! उहाँ इस्राएलमाथि र सबै अन्य-जातिहरूमाथि आफ्नो सर्वाधिकार दाबी गर्नुहुन्छ । परमेश्वरको प्रतिज्ञानुसार मसीह राजाको राज्यभित्र शेकेम पर्नेछ, जहाँ याकूबले खनेको एउटा इनार छ, अनि सुक्कोत पनि पर्नेछ, जहाँ याकूबले आफ्ना

गाईबस्तुको निम्ति छाप्राहरू हाले (उत्पत्ति ३३:१७); अनि यसमा गिलादको उच्च पठार पनि पर्नेछ, जसका खर्कहरू र जसको औषधीय मलहम प्रसिद्ध छन्; अनि मनस्से यस राज्यमा समावेश हुनेछ, जसको अधिकारको भाग यर्दनका दुवैपट्टि परेको छ। एप्रैम उहाँको शिरको बल हुनेछ, जसले देशको रक्षा गर्नमा इस्राएलका अरू कुलहरूलाई अग्रसर गर्नेछ। अनि उत्पत्ति ४९:१० पदमा प्रतिज्ञा गरेअनुसार यहूदाचाहिँ उहाँको व्यवस्थापक हुनेछ। अनि व्यवस्थापक भन्नाले सरकारको राजगद्दी बुझिन्छ।

भजन १०८:९: यहाँ तीनवटा अन्य-जातिहरूका नाम लिइएका छन्, जस्तै: मोआब, एदोम र पलिस्ती देश। ती तीनवटा जातिहरू प्रतिनिधि हुन्; ती विदेशी क्षेत्रहरू पनि मसीहको राज्यमा समावेश हुनेछन्। मोआब उहाँको पाउ धुने बाटा हुने रहेछ। पाउ धुने बाटा नियन्त्रणको प्रतीक हो र अनादरको पात्र भएको अर्थ लिन्छ। उहाँले एदोममाथि आफ्नो जुता फाल्नुहुनेछ। उहाँ त्यस देशका मालिक हुनुहुन्छ, र तिनीहरू उहाँका दासहरू हुनेछन्; तिरस्कारको भाषा हो यो। मोआब र एदोमचाहिँ कर तिर्ने मातहत देशहरू हुनेछन्। तर पलिस्ती देशचाहिँ पूरा परास्त हुनेछ। किनकि उहाँले पलिस्ती देशमाथि विजय हासिल गरेर जयघोषको नारा लाउनुहुनेछ।

घ) भजन १०८:१०-११: समस्या

भजन १०८:१०-११: एदोममाथिको विजयको विषयमा परमप्रभुले दिनुभएको प्रतिज्ञाबाट प्रेरित भएर दाऊद यो प्रतिज्ञा पूरा भएको देख्न आतुर र अधीर भएका छन्। सेलाचाहिँ एदोमको राजधानी थियो, जसको अर्को नाम पेट्रा पनि हो। सेला जिलै नसकिने अजेय दुर्गको रूपमा नाम चलेको थियो। कसैले तिनलाई एदोममा अग्रसर गरेको, बाटो देखाएको र तिनले त्यसमाथि विजयको नारा

लागाउन सकेको तिनको तीव्र चाहना थियो। तर समस्या के थियो भने, परमेश्वरले इस्राएली जातिदेखि आफ्नो अनुहार लुकाउनुभयो। उहाँको सहायता कहाँ गएको थियो? आहा, यसका परिणामहरू कति विनाशकारी थिए! इस्राएली सेनाहरू लडाइँतिर अघि बढे, तर पराजित भए; किनभने परमप्रभु तिनीहरूको साथमा हुनुहुन्नथियो।

ङ) भजन १०८:१२: प्रार्थना

परमप्रभुको सहायताविना तिनीहरूको परिस्थिति आशाहीन थियो। उहाँको सहायता नभई हुँदैनथियो। किनकि मानिसको सहायता व्यर्थ रहेछ भन्ने कुरा दाऊदले आफ्नो जीवनको अनुभवबाट थाहा पाए। यसकारण तिनले सर्वशक्तिमान् परमेश्वरलाई विन्ती गर्छन्: 'हे प्रभु, युद्धभूमिमा उत्रेको इस्राएली सेनालाई फेरि सहायता गर्नुहोस्! इस्राएलको मामिलाको निम्ति लडेर यसको पक्षमा कदम उठाइदिनुहोस्!'

च) भजन १०८:१३: प्रत्याशा

भजनकारले आफ्नो प्रार्थना टुङ्ग्याउना-साथ एउटा विजयको गीतको श्लोक गाउन आफ्नो सोर उचाल्छन्: 'परमेश्वरद्वारा हामी वीरता देखाउनेछौं; किनकि हाम्रा शत्रुहरूलाई कुल्चनुहुने उहाँ हुनुहुन्छ।' विरोधी गर्नेहरू जोसुकै किन नहोऊन्, उहाँले तिनीहरूलाई चकनाचूर पार्नुहुनेछ र आफ्ना प्रिय जनहरूलाई विजय दिनुहुनेछ। यो कुरा विश्वास-बाट जन्मेको दृढ भरोसा भनिन्छ। श्री पावल गेर्हार्टले यस प्रकारको भरोसा निम्न उपयुक्त शब्दहरूले व्यक्त गरेका छन्:

के परमेश्वर मेरो पक्षमा हुनुहुन्छ? तब मेरो विरोधमा उठ्ने जोसुकै होस्, म डराउँदैनं; जब म खीष्ट मेरा मुक्तिदातालाई पुकार्छु, तब दुष्ट शैतानको फौज भाग्नैपर्छ।

सर्वशक्तिमान् परमेश्वर मेरा मित्र हुनुहुन्छ; अनि मलाई प्रेम गर्नुहुनेचाहिँ परमेश्वर स्वयम् हुनुहुन्छ; तब बाढभँ उर्लेर आउने कुनचाहिँ शत्रुले मेरो हानि गर्न सक्ला र ?

संसार बितेर जाला र नाश भइजाला,
तर हे परमेश्वर, तपाईं अटल रहिरहनुहुन्छ;
सबै दुष्ट आत्माहरूको हेलाले मलाई तपाईंको
प्रेमदेखि अलग पार्न सक्नेछैन;

कुनचाहिँ भोक, कुनचाहिँ तिर्खा, कुनचाहिँ
गरिबी, कुनचाहिँ फिक्रीचिन्ता, अँ, शक्तिशाली
शासकहरूको कुनचाहिँ क्रोध होला, जुनचाहिँ
तपाईंकहाँ, मेरो शरणस्थाननेर आइपुग्न
सक्ला ?

मेरो हृदय हर्षले बुरुकबुरुक उफ्रन्छ,
त्यहाँ कुनै शोक टिक्न सक्दैन; मेरो हृदय उच्च
स्वरले गीत गाउँछ, रमाइलो-घमाइलो, निर्मल
वातावरणमा ।

किनकि ममाथि चम्कने सूर्य प्रभु येशू हुनुहुन्छ,
अँ, उहाँको प्रेम नै हो, अनि मेरो गीतको मुहान
अति गहिरो छ, किनकि त्यो त अपार स्वर्ग नै
हो ।

भजन १०९: परमेश्वरका शत्रुहरूको अन्तिम दशा

अभिशापका सबै भजनहरूको बीचमा यस
भजनको स्थान प्रथम भएको छ; यसको
योग्य जोडा छैन । किनकि योजरतै अरू कुनै
भजन नै छैन, जसमा परमेश्वरको न्यायको
निम्ति यति तिक छेड हानिएको व्यङ्ग्य
प्रयोग गरिएको छ अथवा परमेश्वरको सजाय
यति विस्तृत रूपले बयान गरिएको छ ।
भजनकारले आफ्ना शत्रुहरूमाथि किसिम-
किसिमका दण्डहरू आइपरेको चाहन्छन्!
आम्मी हो, यसको सम्बन्धमा तिनको दिमाग

कति तेजिलो, कति फूर्तिलो छ ! कुनचाहिँ
पाठक होला, जसको आकर्षण र जिज्ञासा
यसबाट जागृदैन ।

भजन १०९:१-३: कोमलताको साथ यो
भजन शुरु गर्छ; कोचाहिँ यसको मोहमा
नपर्ला ? दाऊदले आफ्ना प्रशंसाका परमेश्वर-
बाट सहायता पाउन खोजेर उहाँलाई पुकारे ।
(प्रशंसाका परमेश्वर भन्नाले तिनले प्रशंसा
गरेका परमेश्वर बुभिन्छ) । किनकि तिनका
शत्रुहरूले तिनको विरोधमा सबै प्रकारका
भूटा आरोपहरू लगाएर तिनीमाथि किसिम-
किसिमका मौखिक हमलाहरू गरेका रहेछन् ।
घृणाका वचनहरूले चारैतिरबाट तिनलाई तारो
बनाइदिए । ती हमलाहरू बिलकुल आधार-
रहित थिए; यसकारण सहन गाह्ने भएको
थियो ।

भजन १०९:४-५: दाऊदले ती हमला
गर्नेहरूलाई प्रेम र दया देखाए । तर तिनले
यसको बदलीमा के पाए ? तिनीमाथि भूटा
आरोपहरूको बज्रापात भयो, बस यति । तर
तिनले तिनीहरूको निम्ति निरन्तर प्रार्थना
गरिरहे । तिनले देखाएको हरेक दयाको
कामको निम्ति तिनीहरूले उल्टा तिनलाई
अपमान गरे; तिनको प्रेमको सट्टामा तिनी-
हरूले तिनलाई घृणा गरे ।

भजन १०९:६-७: अनि यस ठाउँमा
आएर लेखकले आफ्नो कलम मसीको सट्टामा
एसिडले भरेका जस्तै छ । किनभने अबदेखि
उसो तिनको घायल मनबाट रोषपूर्ण र घातक
अभिशापहरू गोली हानेका-हानेकै भँ गरी
निस्कन थाल्छन् । अनि भजन १०९:१-५
पदहरूको खण्डमा उल्लेख गरिएका तिनका
धेरै शत्रुहरूमध्ये तिनले अबचाहिँ विशेष गरी
एकजनालाई ताकेका छन् ।

अन्तमा त्यो शत्रु पक्रा पर्नेछ र त्यसमाथि
दायर गरिनेछ । त्यस बेलामा परमप्रभुले
अदालतमा परिस्थितिहरू यस प्रकारले
मिलाऊन्, कि त्यसलाई अभियोग लगाउने

एउटा दुष्ट मानिस भएको होस्, अँ, एउटा शैतानिक मान्छे त्यसमाथि मुद्दा दायर गर्ने वादी भएको होस् । अन्तमा त्यसको न्यायजाँचको फेसला 'दोषी' भएको होस् । अनि अदालतले ठहराइसकेको दण्डाज्ञाको विषयमा त्यसले अपिल गर्‍यो भने त्यसको उजुर अदालतले उल्टा न्यायको अवहेलना गरेको सम्भेर त्यसलाई भन् बढी दण्ड दिएको होस् ।

भजन १०९:८-१०: त्यसको आयु छोटो भएको होस्, र अरू कसैले त्यसको पद लेओस् । अनि त्यो विशेष अभिशापचाहिँ यहूदा इस्करयोती र त्यसको पदको सम्बन्धमा उद्भूत गरिएको छ; किनकि त्यो प्रभु येशूका चेलाहरूको सानो दलको खजान्नी थियो । प्रेरित १:२० पदमा यसो लेखिएको छ: *'किनभने भजनहरूको पुस्तकमा यो लेखिएको छ, "त्यसको वासस्थान उजाड होस् र त्यसभित्र कोही नबसोस्; अनि त्यसको पद अर्कोले लेओस् ।"'*

यस भजनको सन्दर्भ दाऊद र तिनको शत्रु मात्र होइन, तर ख्रीष्ट येशू हुनुहुँदो रहेछ र उहाँलाई धोका दिने यहूदा पनि हुँदो रहेछ, साथै भविष्यको दिनमा इस्त्राएली जाति र ख्रीष्ट-विरोधी पनि होला भन्ने कुरा सम्भन्धैँ भने यस भजनको कठोरता बुझ्न हामीलाई सहायता मिल्छ ।

त्यस शत्रुको परिवारको विषयमा के कसो हुने हो ? त्यसका छोराछोरीहरू टुहुरा-टुहुरी होऊन् र त्यसकी स्वास्नी विधवा भएकी होस् । त्यसका छोराछोरीहरू निरन्तर डुलुवा र भिखारी होऊन्, जो आफूले बसेका घरहरूको खण्डहरबाट निस्केर भीख मागिँदछन् ।

भजन १०९:११-१३: अनि त्यसको जग्गाजमिनचाहिँ - ऋणदाताले कदम चालोस् र त्यससँग भएका सबै सम्पत्ति जफत गरिोस् । अनि त्यसले कमाएका सबै रुपियाँपैसा परदेशीहरूले आपसमा बाँड्छुँड गर्नु ।

त्यसले कसैलाई कृपा देखाउँदैनथियो; यसकारण कसैले पनि त्यसमाथि कृपा नदेखाओस्, अनि त्यसका टुहुरा छोरा-छोरीहरूको दयामाया नगरिओस् । आउँदो पुस्तामा त्यसको परिवारको नाम नामेट भएको होस् (मध्यपूर्वका मानिसहरूको दृष्टिमा त्यो त सबैभन्दा लज्जास्पद दण्डहरूमध्ये एक गनिन्थ्यो र गनिन्छ) ।

भजन १०९:१४-१५: अनि त्यसका पितापुर्खाहरू पनि निर्दोष थिएनन् । यसकारण परमप्रभुले त्यसका पितापुर्खाहरूको अधर्म सम्भन्ना गर्नु; अनि त्यसकी आमाको पाप मेटेर नजाओस् । तिनीहरूका अपराधहरू के-के थिए, सो यहाँ बयान गरिएको छैन; तर तिनीहरूको दोष धेरै ठूलो भएको हुनुपरेको थियो । किनकि भजनकारको विन्ती छ: परमप्रभुले तिनीहरूका पापहरू कहिल्यै नबिर्सून्, र ती मानिसहरूको सम्भन्ना पृथ्वी-बाट मेटिओस् ।

भजन १०९:१६-२०: अनि सोह्र पदमा आएर हामी त्यस दुष्ट मानिसको तित्त अभियोग के थियो, सो सफासँग पढ्छौँ । त्यसको जीवनशैली कस्तो थियो ? त्यसले कसैलाई पनि दया देखाउँदैनथियो । दया देखाउने कुरा छोडिजाओस्, त्यो गरिब-दुःखी र खाँचोमा परेकाहरूमाथि जाइलाग्थ्यो; हो, त्यसले तिनीहरूलाई आफ्नो शिकार बनाउँथ्यो; त्यस कुरामा त्यो सक्रिय र क्रियाशील हुन्थ्यो । त्यसले चूर्ण हृदय भएकाहरूलाई सताउँदै तिनीहरूलाई मृत्युको घाटमा ल्याइपुर्खाउँथ्यो । यस पदमा यहूदा इस्करयोतीलाई देख्न अलिकति पनि गाह्ने छैन; किनकि त्यसले पापरहित मुक्तिदाता प्रभुलाई हानि गर्ने ढङ्गले उहाँको पिछा गरेर उहाँलाई क्रसमा पुर्खायो ।

तर नैतिकता-जगत्मा एउटा नभई नहुने अनिवार्य नियम छँदैछ: धर्म र अधर्मको

प्रतिफल हुने नै छ। मानिसले जे छर्छ, त्यसको कटनी गर्छ। आफ्ना कामहरूको कटनी गरिन्छ-गरिन्छ। पाप गर्ने मानिस दण्ड नपाई उम्कनेछैन। अनि यहाँ, यस ठाउँमा आएर भजनकारले के माग्छन् भने, क्रिया र प्रतिक्रियाको व्यवस्था पूरा कार्यान्वित भएको होस्। त्यस मान्छेले अरूलाई सराज मन पराउँथ्यो; अब त्यसका सरापहरू फर्केर त्यसमाथि आइपरून्। अरूले आशिषहरू उपभोग गरेको – अहं, त्यसले यो देख्नै सक्दैनथियो। अब आशिषहरू त्योदेखि टाढा रहून्। त्यसले सराप आफ्नो पहिरन तुल्याइदियो; अब जसरी एउटा स्पन्जभित्र पानी सोसिन्छ, तिनै सरापहरू त्यसको आत्मा, प्राण र शरीरभित्र सोसेर जाऊन् र त्यसका हड्डीहरूको मासीभित्रसम्म पनि पुगून्। नोक्सको अनुवादअनुसार 'त्यसले पहिरेको वस्त्रले त्यसलाई जसरी ढाक्छ, त्यसरी नै श्रापले त्यसलाई छोपोस्, र कहिल्यै फुकाल्न नसकिने पेटीजस्तै श्राप त्यसमा टाँसिरहोस्।'।

दाऊदको विरुद्धमा भूटा आरोप लाउनेहरू र तिनको मानहानि गर्नेहरूको विषयमा तिनको चाहना यही थियो। तिनले तिनी-हरूको सजायको विषयमा कुनचाहिँ कुरा भन्न भुले ? होइन, तिनले न्यायका सबै फैसलाहरू समेटे। यस सम्बन्धमा एकजना भाइले यसो भनेका छन्: 'वास्तवमा यहाँ यसो भन्न खोजिएको हो: त्यस दुष्ट मानिसमाथि सकभर धेरै अशुभ आएको होस्, अँ, आफ्नो शत्रुलाई जति धेरै अनिष्ट भएको देख्न चाहना गर्ने सकिन्छ, त्यत्ति नै त्यसमाथि आइपरोस्।'।

भजन १०९:२१-२५: भजनकारले दुई-वटा प्रार्थनाहरू र प्रशंसाको उद्घोषको साथमा आफ्नो भजन समाप्त गरेका छन्। पहिले तिनी दुःखकष्टहरूबाट छुटकारा पाऊँ भनेर प्रार्थना गर्छन्। परमप्रभुले आफ्नो नामको खातिर तिनको पक्ष लिएका होऊन्; यो तिनको चाहना थियो। उहाँको नामको निम्ति

भन्नाले उहाँले दाऊदको निम्ति जुन काम गर्नुहुन्छ, त्यो काम उहाँले आफूलाई शक्तिशाली परमेश्वर र न्यायको परमेश्वरको रूपमा महिमित तुल्याउन गरेका होऊन्। अनि दाऊदको पक्षमा काम गरेर परमप्रभुले आफ्नो कृपा कति उत्तम भएको, सो फेरि एकपल्ट प्रमाणित गर्नुहुन्छ।

भजनकारको अवस्था गम्भीर थियो। तिनी दुःखी थिए र खाँचोमा परेका थिए; यति मात्र होइन, तर तिनको हृदय घायल भएको थियो। तिनको जीवन ढल्लिँदै गएको छयाजस्तै क्षीण भएर गयो। मानिसले कुनै सलह आफ्नो हातबाट जसरी सजिलैसंग टकटक्याउँछ, ठीक त्यस्तै तिनलाई यस धरतीबाट टकटक्याइएको लाग्यो। लामो समयसम्म उपवास बसेका हुनाले तिनका घुँडाहरू लुला भए, र तिनको शरीर हाड र छाला मात्र थियो। तिनको दयनीय अवस्था देखेर तिनका शत्रुहरूले तिनलाई हाँसोमा उडाए; अनि तिनको खिल्ली उडाउँदै तिनीहरूले तिनको बारेमा आफ्ना टाउकाहरू हल्लाए।

भजन १०९:२६-२९: अनि आफ्नो दोस्रो प्रार्थनामा तिनले के अनुरोध गर्छन् भने, परमप्रभुले तिनका शत्रुहरूको सामु तिनलाई निर्दोष साबित गर्नु। किनकि जब परमप्रभु तिनलाई सहायता गर्न आउनुहुन्छ र तिनलाई बचाउनुहुन्छ, तब तिनका यी हमला गर्नेहरूले त्यसमा परमप्रभुको हात भएको निश्चित जान्नेछन्। तिनीहरूले जति सरापे पनि त्यो केही फरक पर्दैनथियो; किनकि परमप्रभु आशिष दिँदै हुनुहुन्छ। शत्रुहरू लज्जित हुनेछन्, तर तिनीहरू शर्ममा पर्दा भजनकार-चाहिँ आनन्दित हुनेछन्। तिनीहरू शर्म र घबराहटको वस्त्रले ओढिएका होऊन्; हो, अपमानको खास्टोले तिनीहरूलाई बेरेर लपेटिएको होस्।

भजन १०९:३०-३१: अन्तमा, हामी दाऊदको मनसा के थियो, सो थाहा पाउँछौं: तिनले आफ्ना प्रार्थनाहरूको उत्तर पाएपछि परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेछन्। तिनको प्रशंसा मामुली खालको प्रशंसा हुनेछैन, तर भव्य धन्यवाद-ज्ञापन हुनेछ। तिनले परमप्रभुको प्रशंसा व्यक्तिगत राख्नेछैनन्, तर धेरै मानिस-हरूको बीचमा आफ्नो मुख खोलेर उहाँको स्तुति गर्नेछन्। अनि तिनको प्रशंसाको विषयवस्तु यस प्रकारको हुनेछ: 'परमप्रभु दरिद्रको दाहिने हातपट्टि खडा हुनुहुन्छ; उहाँले

उसलाई मृत्युदण्ड दिन खोज्नेहरूको हात-बाट बचाउनुहुन्छ।' परमप्रभुलाई आफ्नो वकीलको रूपमा पाउनु हाम्रो हिम्मत धेरै बढाउने कुरा हो, जसरी श्री एफ. बी. मेयेरले भनेका छन्:

'देशको सबैभन्दा महान् व्यक्तिगत अङ्कमाल गरेर अदालतमा पस्न पाउने प्रतिवादी कति साहसी हुन्छ ! किनकि दोषी ठहराउने सबै कोशिशहरू व्यर्थ हुन्छन्, जब निर्दोष ठहराउने सर्वोच्च न्यायकर्ता हाम्रो छेउमा उभिनु-हुन्छ !' 71)

अभिशापका भजनहरू

भजन १०९ मा वास्तवमा के लेखिएको छ, सो कुरा यहाँसम्म हामी हेर्दै आरौं। तर अरूलाई अशुभ चिन्ताउने यी अभिशापका भजनहरूको विषयमा एक शब्द नभनीकन चुपचापसित अघि बढ्न समझदार कुरा नहोला र इमानदार नठहरिएला। होइन, हामीले यसको समस्या चर्चा गर्नुपर्छ। अनि हाम्रो दिमागको निम्ति समस्या यो हो: परमेश्वरको वचनका अन्य ठाउँहरूमा परमेश्वरका जनहरूलाई अरूलाई माफ गरिहाल्ने, क्षमाशील हुने र अरूलाई प्रेम देखाउने आज्ञा गरिएको छ; तर यी भजनहरूमा बदला लिने र अरूलाई दोषी ठहराउने भावना स्पष्ट रूपले प्रकट भएको छ; हामी यी दुईवटा कुराहरू कसरी आपसमा मिलाऔं? अभिशापका भजनहरूमध्ये भजन १०९ मुख्य भएको हुनाले यो समस्या चर्चा गर्ने उचित ठाउँ यहाँ होला।

पहिले, म अरूले दिएका केही स्पष्टीकरणहरू पेश गर्छु, जुन स्पष्टीकरणहरू मेरो निम्ति त्यति चित्त बुझ्दा छैनन्। त्यसपछि म आफ्नो बुझाइअनुसार आफ्नो स्पष्टीकरण प्रस्तुत गर्छु; तर त्यो पनि समस्यारहित छैन।

पहिलो स्पष्टीकरण: यी अभिशापहरूको विषयमा हामीले ध्यानमा राख्नुपर्ने कुरा के हो भने, यी अभिशापहरू 'दुष्टहरूमाथि फलना-फलना प्रतिशोध वा सजाय आइपरोस्' बोल्ने घोषणाहरू होइनन्, तर परमेश्वरका शत्रुहरूमाथि के-के आइपर्नेछ, सो कुरा व्यक्त गरिएका पूर्वसूचनाहरू हुन्। यसकारण श्री मेरिल एफ. अङ्गरले यसो भनेका छन्:

'जुन श्रापहरू पवित्र जनहरूले बोलेर यी व्यक्तिविशेषहरूमाथि लगाइदिए, यी श्रापहरू तिनीहरूको प्रतिशोध, क्रोध वा अर्धैरले पैदा गरेका अप-शब्दहरू होइनन्, तर ती श्रापहरू पूर्वसूचक वचनहरू हुन्, र यही कारणले परमेश्वरले तिनमा दोष पाउनुभएन।' 72)

यी अभिशापहरू उल्लेख गरिएका खण्डहरूमध्ये धेरैचाहिँ आज्ञार्थक वाक्यहरूमा नभएर भविष्यकालमा अनुवाद गर्न सकिन्छ। यस प्रकारको अनुवाद पनि विशुद्ध अनुवाद मानिन्थ्यो।

दोस्रो स्पष्टीकरण यस प्रकारको छ: दाऊद परमेश्वरको अभिषिक्त दास भएर यी अभिशापहरू बोले। अनि तिनको यस ठहरअनुसार तिनी परमेश्वरका प्रतिनिधि थिए। यसकारण तिनले यी कठोर, गम्भीर सजायहरू उच्चारण गर्न पाए। (तर सबै अभिशापका भजनहरू दाऊदका रचना होइनन् भन्ने कुरा हामीले ख्याल गर्नुपर्छ)।

त्यसपछि यस्ता मानिसहरू पनि छन्, जसको विचारमा हामीले यी खण्डहरू ऐतिहासिक विवरणहरूको रूपमा लिनुपर्छ, जुन विवरणहरूमा यी भजनलेखकहरूले आफ्नो मनका कुराहरू व्यक्त गरे। तर हामीले तिनीहरूको कठोरता अनुमोदन गर्नुपर्दैन, गर्नुहुँदैन। त्यस धारणाको सन्दर्भमा श्री अल्बर्ट बार्नेसले यसो लेखेका छन्:

‘अरूलाई कुभलो चिताउने यी अभिशापका शब्दहरू विवरण हुन्, जसमा भजनकारको मनमा उब्जेका तिनका विचारहरू के-के थिए, सो व्यक्त गरिएको छ, बस यति। अनि यी विवरणहरू ती मानिसहरूको स्वभावको उदाहरणको रूपमा हाम्रो निम्ति साँचेर राखिएका छन्, जुन मानिसहरूको स्वभाव केवल आंशिक रूपले पवित्र पारिएको थियो। यस धारणाअनुसार परमेश्वरको आत्माले वचन लेखे प्रेरणा त दिनुभयो, तर उहाँ भजनकारको मनका भावनाहरूको निम्ति जिम्मेवार हुनुहुन्न; किनकि दाऊदका कामहरू, अब्राहामका कामहरू, याकूब अथवा पत्रसका कामहरूको निम्ति उहाँ अलिकति पनि जिम्मेवार हुनुहुन्न। ...। परमेश्वरको वचन आत्माको प्रेरणाको फल हो भन्ने शिक्षाको खाटी धारणा अपनाउनको निम्ति आत्माको प्रेरणा पाएका ती मानिसहरू बिलकुल पापरहित थिए भन्ने विचार मानिलिनु अनिवार्य छैन। ...। यस धारणाअनुसार यी विवरणहरूमा व्यक्त गरिएका अशुभ चिताउने भावनाहरू देखासिकी गर्नको निम्ति प्रस्तुत गरिएनन्।’ 73)

अर्भै अरू स्पष्टीकरणहरू छन्। यी अभिशापका भजनहरूको पक्षमा बोलेर मानिसहरूले के भन्छन् भने, **क)** इस्राएली जाति परमेश्वरले चुन्नुभएको जाति थियो; यसकारण इस्राएली जातिका शत्रुहरू परमेश्वरका शत्रुहरू थिए। **ख)** हामी हरेकमा सहजज्ञान छ, जुन सहज-ज्ञानले अपराधहरूको उचित दण्ड दिँदा त्यसमा आफ्नो न्यायसंगत सहमति जनाउँछ। **ग)** भजनकारहरूले पापी मानिसहरू कस्ता-कस्ता दण्डका योग्यका हुन्छन्, सो कुरा बयान गरेका छन्; तर तिनीहरूले आफ्ना लेखहरूमा कुनै व्यक्तिगत बदला फेर्ने चाहना प्रकट गरेका छैनन् अरे।

मैले अधिबाटै भनिसकेँ, कि म यी स्पष्टीकरणहरूमध्ये कुनैसित पूरा सन्तुष्ट हुँदैनँ। किनकि यस सम्बन्धमा मलाई सबैभन्दा राम्रो लाग्ने व्याख्या यस प्रकारको छ: यी अभिशापका भजनहरूमा अरूलाई अशुभ चिताउने जुन भावना प्रकट भएको छ, त्यो भावना व्यवस्थाको अधीनतामा जिउने यहूदी मानिसको निम्ति ठीक थियो होला, तर अनुग्रहको अधीनतामा जिउने ख्रीष्ट-विश्वासीको निम्ति सुहाउँदैन। यी भजनहरू हामीलाई कठोर र निष्ठुर लागेको कारण के हो भने, हामीले यी भजनहरू नयाँ नियमको प्रकाशको दृष्टिकोणले हेर्छौँ। दाऊद र अरू भजनलेखकहरूसँग नयाँ नियमको पुस्तक थिएन। श्री डब्ल्यू. ग्रहम स्क्रोग्गिले निम्न स्पष्टीकरण दिएका छन्:

‘शुरुमै यो कुरा जान्न र बुझ्न उत्तम छ, कि **क)** विगत समयमा व्यवस्थाको युग थियो; अनि त्यो युगचाहिँ हालैमा चलिरहेको अनुग्रहको युगभन्दा कमसल थियो। **ख)** व्यवस्था सुसमाचारको विरोधमा छैन, तर त्यो सुसमाचारसित एक पनि छैन। अनि **ग)** ख्रीष्ट येशू मोशाको व्यवस्था पूरा गर्न आउनुभयो, र उहाँले व्यवस्था नाघेर त्यो निकै तल छोड्नुभयो। यसकारण हामी होशियार हुनुपर्छ र हामीले भजनसंग्रहको पुस्तकमा लेखिएका कुराहरू पावलका पत्रहरूको मानदण्डले नाप्नुहुँदैन, किनकि भजनसंग्रहको पुस्तकमा बेला-बेलामा बदला फेर्ने प्रतिशोधको भावना व्यक्त गरिएको छ।’ 74)

कुनै व्यक्तिविशेषको न्याय गर्दा त्यसको सजायमा त्यसको परिवारकाहरूलाई पनि समावेश गर्न हामीलाई अति भएको लाग्न सक्छ। तर भजनकारको लागि यस प्रकारको विचार

न्यायसङ्गत थियो, किनकि परमेश्वरले पुर्खाहरूको अधर्मको निम्ति तेस्रो र चौथो पुस्तासम्म तिनीहरूका सन्तानहरूलाई दण्ड दिन्छु भन्ने चेताउनी दिनुभएको रहेछ (प्रस्थान २०:५ र ३४:७; गन्ती १४:१८; व्यवस्था ५:९)। हामीलाई निको लागोस् अथवा निको नलागोस्, तर आत्मिक जगत्मा अत्मिक नियमहरू लागू हुन्छन् नै। अनि यी नियमहरूअनुसार मानिसका पापहरूले त्यस मानिसको परिवारमा आफ्नै प्रतिफल ल्याउने गर्छन्। हरेक मानिसको चारैतिर अरू मानिसहरू छन्; ऊ एकलै छैन। यसकारण उसका कर्महरूको प्रतिफलले उसलाई मात्र होइन, तर अरूलाई पनि असर पार्छ-पार्छ।

हामी आज 'परमप्रभुको ग्रहणयोग्य वर्ष' नामक युगमा बाँचिरहेका छौं। तर यो अनुग्रहको युग बितिजान्छ; त्यसपछि 'परमेश्वरको बदला लिने दिन' शुरु हुनेछ (यशैया ६१:२)। अनि त्यही समयमा परमेश्वरका जनहरूका ओठबाट फेरि यी अभिशापका भजनहरूका शब्दहरू सुनिनेछन्। हामी यसको उदाहरण दिन्छौं: सङ्कष्टकालमा शहीद भएकाहरूले यसो भन्नेछन्: 'हे मालिक, हे पवित्र र सत्य, कहिलेसम्म तपाईंले न्याय गर्नुहुन्न र पृथ्वीमाथि बस्नेहरूबाट हाम्रो रगतको बदला लिनुहुन्न?' (प्रकाश ६:१०)।

आउनुहोस्, यस सम्बन्धमा यो अन्तिम तर्क सुन्नुहोस्! यी भजनहरूमा व्यक्त गरिएका कठोरभन्दा कठोर श्रापहरूले केही मात्रामा उहाँको गुण फर्काउन हाम्रो हृदय तयार गर्नु, जसले हामीलाई लागुपर्ने हरेक श्राप आफ्नो शरीरमा लादेर क्रूसमाथि बोकेर लैजानुभयो, यस हेतुले कि हामी अनन्तसम्म पापको श्रापबाट, साथै अरूलाई सराप्ने आदतबाट पनि सधैंको निम्ति छुटकारा पाऔं। यी भजनहरूमा उल्लेख गरिएका सबै दण्डहरू एकमुस्ट पार्नु हो भने त क्रूसमा हाम्रो स्थान लिनुभएको प्रभु येशूमाथि आइपरेका सजायहरूको थुप्रो कति पो थियो, सो विषयमा हामी एउटा कमजोर, हल्का प्रतिच्छाया देख्छौं।

भजन ११०: दाऊदका पुत्र

दाऊदका प्रभु हुनुहुन्छ

दाऊदको यस भजनको छुट्टै स्थान छ; किनकि नयाँ नियमको पुस्तकमा पुरानो नियमको अरू कुनै खण्डभन्दा बढी यस भजनबाट उद्धृत गरिएको छ वा यससित बढी सन्दर्भ जोडिएको छ। कुरा सुस्पष्ट छ; यो भजनचाहिँ मसीहसित सम्बन्ध राख्ने भजन हो; यसको शुरुमा महिमित हुनुभएको मसीह परमेश्वरको दाहिने हातपट्टि बस्नु-भएको दर्शन छ भने, त्यसपछि महिमाको राजा भएर पृथ्वीमा फर्केर आउनुहुने मसीहको दर्शन प्रस्तुत गरिएको छ, जसले राजदण्ड आफ्नो हातमा लिएर सारा पृथ्वीमाथि राज्य गर्नुहुनेछ। अन्तमा मसीहलाई चाहिँ

मेल्लिकसेदेकको रीतिअनुसार अनन्त महा-पूजाहारीको रूपमा चित्रण गरिएको छ।

भजन ११०:१: यस भजनको पहिलो पदमा दाऊदले परमप्रभुका शब्दहरू उद्धृत गरेका छन्, जुन शब्दहरू परमप्रभुले तिनका प्रभुलाई भन्नभएको थियो: 'जबसम्म म तिम्रा शत्रुहरूलाई तिम्रो पाउदान बनाउँदिनँ, तबसम्म तिम्रो मेरो दाहिने हातपट्टि बस!' 'परमप्रभु' र 'प्रभु'को बीचमा छुट्ट्याएर यहाँ दुईजना भिन्न-भिन्नै व्यक्तिहरूको विषयमा कुरा गरिएको बोधचाहिँ यहाँ बुझ्ने चाबी ठहरिएको छ। 'परमप्रभु' भन्ने शब्दले यहीवा वा यत्वेलाई⁷⁵ सङ्केत गरेको छ; यसमा शङ्का छैन। अनि अर्को 'प्रभु' भन्ने शब्द 'अदोन' भन्ने हिब्रू शब्दको अनुवाद हो, जसको अर्थ 'मालिक' वा 'शासक' हो। अनि यो 'अदोन' भन्ने शब्द कहिलेकाहीँ

परमेश्वरको निम्ति, कहिलेकाहीं मानव मालिकको निम्ति प्रयोग गरिएको छ। यसर्थ यस शब्दको शाब्दिक अर्थले सधैं परमेश्वरलाई सङ्केत गर्दैन रहेछ। यसो भए पनि यस भजनमा पछिबाट के बुझिन्छ भने दाऊदको प्रभुचाहिँ परमेश्वरसित बराबर हुनुभएको व्यक्ति पो हुनुहुन्थ्यो।

यो प्रभु येशूको कुनै विशेष दिनको कुरा हो: उहाँ यरूशलेममा फरिसीहरूसँग कुरा गर्दै हुनुहुन्थ्यो। अनि उहाँले तिनीहरूलाई सोध्नु-भयो: 'तिमीहरूको विचारमा मसीह को हुनुहुन्छ? प्रतिज्ञानुसार उहाँ कुन वंशको हुनुहुन्छ?' तब तिनीहरूले उहाँलाई सठीक उत्तर दिए: 'उहाँ दाऊदका पुत्र हुनुहुनेछ।' तब भजन ११० अनुसार मसीह दाऊदको प्रभु हुनुहुनेछ भन्ने कुरा प्रभु येशूले तिनीहरूलाई बुझाइदिनुभयो; (तिनीहरूले भजन ११० मसीहको सम्बन्धमा लेखिएको भजन मान्थे)। यसो हो भने, मसीह कसरी एकै समयमा दाऊदको पुत्र पनि र दाऊदको प्रभु पनि हुन सक्नुहुन्छ त? अरे, यस पृथ्वीमा राजा दाऊदको पनि प्रभु हुने कसरी? ती महान् व्यक्ति को हुनुहुनेथियो होला र?

यस प्रश्नको सही उत्तर के थियो भने, मसीहचाहिँ परमेश्वर पनि र मानिस पनि हुनुहुनेथियो। परमेश्वर भएर उहाँ दाऊदको प्रभु हुनुहुन्थ्यो, अनि मानिस भएर उहाँ दाऊदको पुत्र हुनुहुनेथियो। अनि येशूचाहिँ दाऊदको मालिक र दाऊदको पुत्र हुनुहुन्थ्यो, किनकि उहाँ परमेश्वर र मानिस हुनुहुन्थ्यो।

फरिसीहरूको निम्ति यो कति निर्णायक क्षण थियो! तर यस दाबीको निम्ति अचूक प्रमाणहरू हुँदा-हुँदै पनि तिनीहरू प्रभु येशूलाई उहिलेदेखि प्रतीक्षा गरिनुभएको मसीहको रूपमा स्वीकार गर्न इच्छुक भएनन्, तयार भएनन्। तब यस्तो लेखिएको छ: 'अनि कसैले पनि उहाँलाई एक शब्द धरि जवाफ दिन सकेन; अनि त्यस दिनदेखि उसो कसैले

पनि उहाँलाई अरू कुनै प्रश्न गर्ने आँट गरेन' (मत्ती २२:४१-४६; मार्कूस १२:३५-३७; लूका २०:४१-४४)।

नयाँ नियमका लेखकहरूले शङ्का गर्न कुनै ठाउँ राखेनन्, तर परमेश्वरको दाहिने हातपट्टि बस्नुहुनेचाहिँ नासरतको येशू हुनुहुन्छ भन्ने कुरा स्पष्टसँग बताइदिए (मत्ती २६:६४; मार्कूस १४:६२ र १६:१९; लूका २२:६९; प्रेरित २:३४-३५, ५:३१, ७:५५-५६; रोमी ८:३४; १ कोरिन्थी १५:२४ पददेखि; एफिसी १:२०; कलस्सी ३:१; हिब्रू १:३ र १३, ८:१, १०:१२-१३ र १२:२; १ पत्रुस ३:२२; प्रकाश ३:२१)। यसर्थ भजन ११०:१ पदले हामीलाई त्यही बताउँछ, जुन कुरा परमप्रभुले प्रभु येशूलाई उहाँको स्वर्गारोहण हुनुभएको दिनमा, उहाँ परमेश्वरको दाहिने हातपट्टि बस्नुभएको बेलामा भन्नुभयो। अहिले उहाँ त्यहीँ हुनुहुन्छ। तर कहिलेसम्म उहाँ त्यहाँ बस्नुपर्छ? उहाँका शत्रुहरू उहाँको पाउदान नबनुन्जेल उहाँ त्यहाँ बस्नुहुँदो रहेछ।

भजन ११०:२: एक र दुई पदको बीचमा एउटा अन्तराल समय छ, जुन अन्तराल समयको नाम श्री एच. ए. आइरनसाइडले 'ठूलो कोष्टक'⁷⁶ राखेका छन्। तिनले यस नामले मण्डलीको युग सङ्केत गर्न खोजे, जुन मण्डलीको युग ख्रीष्ट येशूले स्वर्गको सिंहासन ग्रहण गर्नुभएको दिनदेखि उहाँको दोस्रो आगमनसम्म जान्छ। अनि दुई पदमा आएर हामीले के चाल पाउँछौं भने, परमप्रभुले सियोनबाट मसीहको राजदण्ड पठाउनुहुनेछ। अर्को शब्दमा भन्नु हो भने, परमप्रभुले ख्रीष्ट येशूलाई यरूशलेममा राजाको रूपमा स्थापित गर्नुहुनेछ; अनि यरूशलेम उहाँको राजधानी हुनेछ। अनि राजदण्डचाहिँ राजकीय अधिकारको चिन्ह हो। ख्रीष्ट येशूलाई सारा पृथ्वीमाथि राज्य

गर्ने अधिकार दिइएको छ; अनि उहाँले आफ्ना शत्रुहरूको बीचमा शासन गर्नुहुनेछ ।

‘आफ्ना शत्रुहरूको बीचमा शासन गर !’ त्यस समयभन्दा अगाडि प्रभु येशूले आफ्ना शत्रुहरूलाई नाश गरिसक्नुहुनेछ, जसको सुधार हुन सकेन । तर यहाँ लेखिएको कुरा उहाँका शत्रुहरूलाई नाश गर्ने सन्दर्भ नै होइन; तर यसको सन्दर्भ ती शत्रुहरू हुन्, जसमाथि उहाँले शासन गर्नुहुनेछ, किनकि उनीहरू उहाँका मित्रहरू भएका छन् र खुशीसाथ आफूमाथि उहाँको शासन-अधिकार स्वीकार गर्छन् ।

भजन ११०:३: अनि उक्त कुरा यस तीन पदले पुष्टि गरेको छ । उहाँले यस पवित्र पर्वतमाथि आफ्नो सेनाको नेतृत्व गर्नुभएको दिनमा उहाँको प्रजा पूरा इच्छुक हुनेछ । अथवा एन.के.जे.वी.को अनुवादअनुसार ‘तपाईंको प्रजा तपाईंको पराक्रमको दिनमा पवित्रताको सुन्दरतामा इच्छुक हुनेछ ।’ यसर्थ एउटा पूरा इच्छुक भएको प्रजाले पवित्र पहिरनमा आफ्ना राजालाई हार्दिक स्वागत जनाउनेछ । यस सम्बन्धमा श्री अल्बर्ट बार्नेसले यसो लेखेका छन्: ‘तिनीहरूले आफ्नो जीवन र व्यवहारबाट पवित्र र शुद्ध चरित्रको सम्पूर्ण सुन्दरता र आकर्षण प्रकट गर्नेछन् ।’

अनि तीन पदको अन्तिम खण्ड अनुवादकहरू र टिप्पणीकारहरूको निम्ति कष्टपूर्ण ठहरिएको छ । आउनुहोस्, हामी श्री डब्ल्यू. ग्रहम स्क्रोग्गिले गरेको भावानुवाद सुनौं, जसले यस पदको खण्ड निम्न प्रकारले अनुवाद गरेका छन्:

‘जसरी प्रभातबाट शीतको जन्म हुन्छ, त्यसरी नै तपाईंको सेना तपाईंकाहाँ आउनेछ, जसको सङ्ख्या धेरै छ, र जुन सेना फूर्तिलो, चम्किलो र शक्तिशाली छ ।’ 77)

भजन ११०:४: प्रभु येशूको राज्यका विशेषताहरूमध्ये एक अद्भुत विशेषताचाहिँ

के हो भने, प्रभु येशू राजा र पूजाहारी हुनुहुनेछ; उहाँले यी दुईवटा पदहरू एकसाथ सम्हाल्नुहुनेछ । मानव शासकहरूको सम्बन्धमा अधिकारहरूको यस प्रकारको जोडी ज्यादै खतरनाक ठहरिएको हुन्छ । धेरै समयदेखि चर्को आवाजको साथ ‘मण्डली र सरकार छुट्टै हुनुपर्छ’ भनेर गरिएको माग कारणहीन र बिनसित्तिको होइन है । तर प्रभु येशू शासक हुनुभएको बेलामा यी अधिकारहरूको योग उत्कृष्ट हुनेछ । तब उहाँको भ्रष्टाचारमुक्त सत्ता र उहाँको आत्मिक पूजाहारी-सेवाचाहिँ संसारको सर्वोच्च प्रशासन ठहरिनेछ, जसको निम्ति मानिस-हरूको तीव्र इच्छा त थियो, तर यस प्रकारको प्रशासन तिनीहरूले त्यस दिनसम्म कहिल्यै देख्न पाउँदैनथिए ।

चार पदमा हामी ख्रीष्टको पूजाहारी-सेवाको विषयमा चारवटा कुराहरू सिक्छौं:

क) परमप्रभुको शपथअनुसार उहाँ पूजाहारी हुनुभयो ।

ख) अनि यो ईश्वरीय नियुक्ति कहिल्यै अदलबदल हुनेछैन ।

ग) उहाँको पूजाहारी-पद अनन्त हुनेछ ।

घ) यो पद मेल्लिकसेदेकको रीतिमुताबिक हुन्छ ।

‘मेल्लिकसेदेकको रीतिमुताबिक’ भन्ने वाक्यांशको अर्थ हाम्रो निम्ति हिब्रूको पुस्तकका पाँच अध्यायदेखि सात अध्याय-सम्म खोलिएको छ । त्यस खण्डमा मेल्लिकसेदेकको पूजाहारी-पद हारूनको पूजाहारी-पद अर्थात् लेवीय पूजाहारी-गिरीसित तुलना गरिएको छ र यी दुईवटा सेवाको बीचमा भिन्नताहरू के-के थिए, सो प्रस्तुत गरिएको छ ।

व्यवस्थाअन्तर्गत परमेश्वरले लेवी-वंशका मानिसहरूलाई र विशेष गरी हारूनको घरानाकाहरूलाई पूजाहारी-सेवाको निम्ति नियुक्त गर्नुभयो । उनीहरूको पूजाहारीगिरी

उनीहरूको वंशभित्र रहन्थ्यो, र पूजाहारी-विशेषको मृत्युमा तिनको पूजाहारी-सेवा टुङ्गिन्थ्यो ।

तर यी रहस्यमय मानिस मेल्लिकसेदेकको पूजाहारी-पद र यसको नियुक्ति परमेश्वरको सर्वाधिकारमा भएको थियो । यो पद उनले आफ्ना बुबाआमाबाट अंशको रूपमा पाएनन् — उनी, जो हिब्रू ७:३^क पदअनुसार विनापिता, विनामाता, विनावंशका थिए; अनि उनको पूजाहारी-पदको शुरु वा अन्तको विषयमा कुनै कुरा लेखिएको छैन, 'जसका न दिनहरूको शुरु थियो, न जीवनको अन्त थियो' (हिब्रू ७:३^ख) । यी कुराहरूमा र अन्य तरिकाहरूले मेल्लिकसेदेकको पूजाहारी-पद लेवीको पूजाहारीगिरीभन्दा श्रेष्ठ थियो । अनि यी मेल्लिकसेदेक प्रभु येशूको पूर्व-नमुना थिए । किनकि हाम्रा प्रभु येशूको पूजाहारी-पद पैतृक अंशको कुरा थिएन; उहाँ यहूदा-कुलको हुनुहुन्थ्यो, लेवीको होइन । उहाँको पूजाहारी-पद परमेश्वरको सर्वाधिकारको अनन्त उर्दामा सुरक्षित छ; अनि उहाँको पूजाहारी-पदको अन्त कहिल्यै हुनेछैन; किनभने अनन्त जीवनको शक्तिअनुसार उहाँ सदैव जीवित रहिरहनुहुनेछ ।

यी मेल्लिकसेदेकले मसीहको पूर्वसङ्केत गरेको अर्को कुरा पनि छ: उनी राजा र पूजाहारी थिए । उनको नाम र उनको उपाधिले यो कुरा सूचित गर्छन्; किनकि उनी धार्मिकताको राजा र शान्तिको राजा थिए (हिब्रू ७:२) । अनि उनी सर्वोच्च परमेश्वरको पूजाहारी पनि थिए (उत्पत्ति १४:१८) ।

भजन ११०:५: यस भजनका अन्तिम तीनवटा पदहरूले प्रभु येशूलाई पराक्रमी विजेताको रूपमा चित्रण गर्छन्, जसले आफ्नो शासन शुभारम्भ गर्नुभन्दा अघि सबै अराजकता र विद्रोह आफ्ना पाउमनि पार्नुहुनेछ । यी पदहरूमा कसले कससँग

कसको विषयमा कुरा गरेको? यदि यी पदहरूमा परमप्रभुलाई सम्बोधन गरिएको र मसीह राजाको विषयमा कुरा गरिएको अनुमान गरेमा यी पदहरूमा देखा परेको समस्या धेरै हदसम्म हल हुन्छ । यसो हो भने, 'तपाईंको दाहिने हाततर्फ हुनुहुने प्रभुले आफ्नो क्रोधको दिनमा राजाहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नुहुनेछ' भन्ने पाँच पद यस प्रकारले पढिन्छ:

'परमप्रभु, तपाईंको दाहिने हातपट्टि प्रभु येशू हुनुहुन्छ; उहाँले आफ्नो क्रोधको दिनमा राजाहरूलाई मृत्युदण्ड दिनुहुनेछ ।'

भजन ११०:६: योएल ३:९-१७, जकरिया १४:३ र प्रकाश १९:११-२१ पदका खण्डहरूमा प्रकट गरिएको पूर्वदर्शनअनुसार प्रभु येशू अन्यजातिहरूको विरुद्धमा प्रयाण गरेर निस्कनुहुनेछ । उहाँले अन्यजातिहरूको बीचमा न्यायको काम गर्नुहुनेछ र जताततै तिनीहरूका लाशहरू सोतर पार्नुहुनेछ । त्यसपछिको 'उहाँले धेरै देशका टाउकेहरूलाई घायल पार्नुहुनेछ' भन्ने वाक्यचाहिँ 'उहाँले विशाल देशको शिर प्रहार गर्नुहुनेछ' भनेर अनुवाद गर्न सकिन्छ । तब यसको सन्दर्भ त्यो पापको पुरुष हो, जसलाई प्रभुले आफ्नो मुखको सासले भस्म पार्नुहुनेछ र आफ्नो आगमनको तेजले नाश गर्नुहुनेछ (२ थेस्सलोनिकी २:८) ।

भजन ११०:७: राजाले आफ्ना शत्रुहरूको विरुद्धमा निस्किरहनुभएको बेलामा बाटोको किनारमा बगिरहेको खोलाबाट पानी पिउनुहुनेछ । अनि 'पानी'चाहिँ पवित्र बाइबलमा प्रायः पवित्र आत्माको प्रतीक हो (यूहन्ना ७:३८-३९); यसकारण यसबाट प्रभु येशू पवित्र आत्माको सेवकाइद्वारा ताजा हुनुभएको र उहाँले नयाँ शक्ति पाउनुभएको सुभाउ आउँछ । त्यसपछि उहाँले विजयमा आफ्नो शिर उठाउनुहुनेछ । अहो, उहाँले शिर उठाउनुभएको कारण यो पो हुँदो रहेछ !

भजन १११: परमप्रभुका अचम्मका कामहरू

भजन १११ भरि तीनवटा सूत्रहरू छन्, जस्तै:

क) परमप्रभुका कामहरू (भजन १११: २, ३, ४, ६ र ७) ।

ख) परमप्रभुका वचनहरू, जसका समानार्थी शब्दचाहिँ वाचा (भजन १११: ५ र ९) र आज्ञाहरू हुन् (भजन १११: ७) ।

ग) परमप्रभु को हुनुहुन्छ? उहाँले के-के काम गर्नुहुन्छ? उहाँको अनन्त गुण यस भजनको तेस्रो सूत्र हो (भजन १११: ३, ५, ८, ९ र १०) ।

हिब्रू भाषामा यो भजन वर्णको क्रमअनुसार राखिएको अक्षरबद्ध भजन हो । एक पददेखि आठ पदसम्म दुई-दुई हरफ छन् । अनि अन्तिम दुई पदहरूमा तीन-तीन हरफ छन्; जम्म बाइसवटा हरफहरू छन् । अनि यी बाइसवटा हरफहरूमा हरेक हरफ हिब्रू वर्णमालाको क्रमानुसारको अक्षरबाट शुरु हुन्छ ।

यस भजनको विषयवस्तुचाहिँ सिंहासनमा विराजमान हुनुहुने ख्रीष्टका सद्गुणहरू अथवा उहाँका सर्वश्रेष्ठताहरू हुन् । इस्राएली जातिले उहाँकै स्तुतिगान गाइरहेको छ, जसले उनीहरूलाई मिस्र देशको दासत्व र बेबिलोनको कैदरूपी अन्धकारबाट बोलाएर उनीहरूलाई आफ्नो अचम्मको ज्योतिमाल्याउनुभयो ।

भजन १११:१: यो भजन 'हल्लेलूयाह'-बाट शुरु हुन्छ अर्थात् परमप्रभुको प्रशंसा गर्ने आह्वानबाट शुरु हुन्छ । अनि यो आह्वान उहाँका विश्वासयोग्य जनहरू सबैको निम्ति हो । त्यसमा भजनकारले परमप्रभुको प्रशंसा गर्ने आफ्नो दृढ सङ्कल्प थपेका छन् । तिनले

यस पवित्र कार्यमा कुनै अवरोध र ध्यानभङ्ग पार्ने कुरा आउन दिनुहुँदैन । चाहे विश्वासी-हरूका स-साना जमघटहरूमा होस्, चाहे धेरै मानिसहरू भेला भएका आम-सभाहरूमा होस्, तिनले उहाँको प्रशंसा गर्ने नै छन् । चाहे व्यक्तिगत होस्, चाहे सार्वजनिक होस्, तिनी यस पवित्र काममा लागिपर्नेछन् ।

भजन १११:२-३: परमप्रभुका कामहरूको वर्णनमा चारवटा बुँदाहरू पेश गरिएका छन्, जुन बुँदाहरू उहाँका सबै कामहरूको विषयमा सत्य छन् । तर पुरानो नियमको समयमा जिउने यहूदीहरूको निम्ति मिस्र देशबाट भएको छुटकाराचाहिँ परमेश्वरका कामहरूको चरमविन्दु हुन्थ्यो । क) परमप्रभुका कामहरू महान् छन्; ख) उहाँका कामहरूमा अभिरुचि राख्नेहरू सबैले तिनको लाभदायक अध्ययन गर्नेछन् । ग) उहाँका कामहरू उहाँको महिमा र प्रतापका प्रभावकारी प्रदर्शनहरू हुन्छन्; अनि घ) उहाँको धार्मिकता सदा-सर्वदा रहिरहन्छ ।

भजन १११:४-५: इस्राएलीहरूले थुमाको रगतद्वारा पाएको छुटकाराको एउटा स्थायी सम्झाउनी - उहाँको अनुग्रह र कृपाको स्थायी सम्झना पाऊन् भन्ने हेतुले परमप्रभुले निस्तार चाड स्थापित गर्नुभयो । अनि प्रभु-भोज दिएर परमेश्वरले हाम्रो निम्ति निस्तारको पाठोभन्दा उत्तम थुमाको रगतद्वारा पाएको मुक्तिको सम्झना गर्ने पवित्र विधि छोड्नुभयो । यो त उहाँ कति अनुग्रहकारी र दयाले परिपूर्ण हुनुहुँदो रहेछ, सो कुरा भुल्न नसकिने अमर स्मृति हो । तर हुन सक्छ, पाँच पदको सन्दर्भ सायद इस्राएलीहरूले उजाड़स्थानको यात्रा गरिरहेको बेलामा परमेश्वरले उनीहरूको निम्ति अलौकिक रीतिले भोजनको प्रबन्ध गर्नुभएको कुरा होला । उनीहरू उहाँको वाचाबद्ध प्रजा हुन् भन्ने कुरा उहाँले कहिल्यै भुल्नुभएन । तर उहाँले हामीलाई गर्नुभएका प्रतिज्ञाहरूको

सम्बन्धमा उहाँ सधैंभरि विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ; यो बिलकुल सत्य कुरा हो ।

भजन १११:६: उहाँले आफ्ना जनहरूलाई आफ्ना प्रतापी कामहरूको अर्को प्रदर्शन दिनुभयो; किनकि उहाँले कनानीहरूको हातबाट तिनीहरूको देश खोस्नुभयो र आफ्ना जनहरूलाई सुरक्षासाथ प्रतिज्ञाको देशभित्र ल्याइपुःस्वाउनुभयो । भजनकारले यहाँ प्रतिज्ञाको देशलाई 'अन्यजातिहरूको अधिकारको भाग' भन्ने नाम दिए ।

भजन १११:७-८: परमेश्वर विश्वास-योग्य र धर्मी हुनुहुन्छ; उहाँका सबै कामहरूले यो कुरा स्पष्टसंग देखाउँछन् । अनि उहाँका सबै आज्ञाहरू पूरा भरपर्दा हुन्छन् । उहाँले आफ्ना प्रतिज्ञाहरू सदैव कायम राख्नुहुन्छ, अनि पूरा विश्वासयोग्यता र इमानपूर्वक आफ्ना प्रतिज्ञाहरू पूरा गर्दै हुनुहुन्छ । मिस्र देशबाट प्रस्थान गरिएको बेलामा उहाँले आफ्नो जनहरूलाई छुटकारा पठाउनुभयो; अनि उनीहरूलाई बेबिलोनको कैदबाट फर्काएर ल्याउनुभएको बेलामा उहाँले पछि फेरि आफ्नो प्रजाकहाँ छुटकारा पठाउनुभयो । अनि उहाँको महिमित राज्य शुरु हुनुभन्दा अघि उहाँले फेरि पनि छुटकारा पठाएर इस्राएलका बाह्र कुलहरूलाई इस्राएल देशमा फर्काएर ल्याउनुहुनेछ । यो सब उहाँको वाचाअन्तर्गतको आशिष हो; यसकारण यो कहिल्यै विफल हुनेछैन । उहाँको नाम पवित्र र भययोग्य छ, अँ, श्रद्धा गर्न योग्य छ । उहाँको नाम यस्तै छ भने त उहाँ भन् पवित्र, भययोग्य र श्रद्धाभक्तिको योग्य हुनुहुन्छ ।

भजन १११:१०: अनि जुन मानिसले उहाँको श्रद्धाभक्ति मात्र जान्दछ, त्यही मानिस मात्र बुद्धि-मार्गमा हिँड्न थालेको रहेछ । किनकि जति बढी हामी उहाँको आज्ञापालन गर्छौं, त्यति नै बढी उहाँले हामीलाई प्रकाश दिनुहुन्छ । आज्ञाकारिताचाहिँ आत्मिक ज्ञान हासिल गर्ने ज्ञानेन्द्रिय हो ।

उहाँ सदा-सर्वदा स्तुतिको योग्य हुनुहुन्छ ।

भजन ११२: धर्मी जनले पाउने इनामहरू

भजन ११२:१: अक्षरबद्ध रचना र आत्मिक शिक्षाको सम्बन्धमा अधिको भजन र यस भजनको बीचमा नजिकको सम्बन्ध छ । किनकि जहाँ भजन १११ टुङ्गियो, त्यहाँबाट यस भजनमा कुरा उठाइन्छ र निरन्तरता दिइन्छ । परमेश्वरको भय मात्र मानिस यसको सन्दर्भ हो, जसले बुद्धि प्रयोगमा ल्याउँछ । भजन १११ मा परमप्रभुको विषयमा भनिएका केही कुराहरू यहाँ भक्त जनको विषयमा पनि भनिएका छन् । भजन १११ मा हामीले धार्मिकताको सूर्य आफ्नो सारा प्रतापमा प्रकाशमान हुनुभएको देखेका छौं भने, यहाँचाहिँ हामी त्यस ख्रीष्ट-विश्वासीलाई चन्द्रमाजस्तै देख्छौं, जसमा उहाँको महिमा प्रतिबिम्बित हुन्छ । प्रभुको सुन्दरता नियालेर हेर्ने ख्रीष्ट-विश्वासी पवित्र आत्माद्वारा त्यही सुन्दरतामा बदली हुँदै जान्छ (२ कोरिन्थी ३:१८) ।

'हल्लेलूयाह !' 'याहको स्तुति गर !' यी शब्दहरूबाहेक भजनकारको मनका भावनाहरू व्यक्त गर्ने अरू शब्द छैनन् । किनकि तिनले घरिघरि 'हल्लेलूयाह, 'हल्लेलूयाह !' भन्दा रहेछन् । तिनले यसरी हाम्रो निम्ति एउटा असल उदाहरण छोडि-राखेका छन् ।

अनि त्यो धन्य मानिस को होला त ? परमप्रभुको भय मात्रै र उहाँको अधीनतामा बस्ने मानिस धन्यको हो, जो उहाँका आज्ञाहरूमा अति प्रसन्न रहन्छ, र त्यो कुरा उहाँका आज्ञाहरू पालन गरेर प्रमाणित गर्छ । उसले व्यावहारिक भक्तिले पूर्ण आफ्नो जीवनबाट निम्न लाभहरू उठाउँछ, जस्तै:

भजन ११२:२: क) सम्मानित सन्तानहरू। उसका वंशले अधिकार र प्रतिष्ठापूर्ण स्थानहरू ओगट्नेछन्। तिनीहरू आफ्ना भक्त पितापुर्खाहरूले गर्दा सम्मानित हुनेछन्। (तर मण्डलीको युगमा यी आशिषहरू यिनको भौतिक अर्थमा होइन, तर यिनका आत्मिक प्रतिरूपको अर्थमा लिनु बुद्धिमानी ठहर्ला)।

भजन ११२:३: ख) समृद्धि। परमेश्वरको वचनप्रति देखाइएको आज्ञाकारिताले मानिसहरूलाई नोक्सानी र गरिबीबाट बचाउँछ; यो प्रायः सर्वमान्य साँचो कुरा हो। उसको धार्मिकताचाहिँ उसको इमानदारी, उसको परिश्रम र उसको मितव्ययिता हो, जसका असल नतिजाहरू टाढा-टाढाका पुस्ताहरूसम्म रहिरहनेछन्।

भजन ११२:४: ग) ज्योति सुनिश्चित छ। सारा अन्धकारको प्रभावबाट प्रतिरक्षा पाउने आश्वासन दिइएको छैन। तर परमेश्वरको प्रतिज्ञानुसार अन्धकारमा ज्योति उदाउँदो रहेछ ! जीवनमा अन्धकारमय समयहरू आउँछन्, जुन अँध्यारा समयहरूमा परमप्रभुले आफूलाई अनुग्रहकारी, दयालु र धर्मी सबित गराउनुहुनेछ।

भजन ११२:५-६: घ) उदारता। उदारचित्तको मानिसको शुभ लाभ हुन्छ, किनकि उसले खाँचोमा परेकाहरूलाई उधारो दिन अस्वीकार गर्दैन; तर तिनीहरूको खाँचो वास्तविक हुनुपर्छ। अनि उसले आफ्ना कामकुराहरू सुभ्रबुभ्रले सञ्चालन गर्छ र न्यायसङ्गत व्यवहार गर्छ। उसको जीवन एउटा स्थिर जगमाथि बसालिएको हुन्छ; अनि ऊ परलोकमा गएपछि पनि लामो समयसम्म उसको सम्भन्ना रहिरहनेछ।

भजन ११२:७: ङ) एउटा डरबाट मुक्त जीवन। नराम्रा समाचारहरूबाट उसलाई केको डर ! उसले व्यापारमा भइरहेका घाटा-भाटा र प्राकृतिक प्रकोपहरू आदिको डर

मानिरहनुपर्दैन। किनकि उसले परमप्रभुमाथि भरोसा राखिरहेको हुन्छ; र 'परमेश्वरको इच्छाबाहेक अरु केही पनि मेरो जीवनमाथि आइपर्दैन' भन्ने कुरामा ऊ सुनिश्चित छ।

भजन ११२:८: च) उसको आक्रमण हुँदा उसमा भएको ढुक्कैपन। हो, उसका शत्रुहरूले पनि उसको सन्तुलन र शान्ति भङ्ग गर्न सक्दैनन्। केही क्षणको लागि तिनीहरूको जीत होला जस्तै देखा परे पनि तिनीहरूको पतन अवश्यै हुन्छ र जीत उसकै हुनेछ भन्ने कुरामा ऊ विश्वस्त हुन्छ।

भजन ११२:९: छ) फल फलिरहने फलवत्त र आदरले पूर्ण जीवन। उसले उदारचित्तले गरिबहरूलाई दया देखाएको हुनाले उसको कल्याणका नतिजाहरूको सम्भन्ना कहिल्यै मेटिनेछैन। उसको सिङ शर्मले भुक्नुपर्नेछैन; (सिङचाहिँ शक्तिको प्रतीक हो)। होइन, तर उसको शिरमाथि बधाई र स्यावासीरूपी मुकुट लगाइनेछ। २ कोरिन्थी ९:९ पदमा प्रेरित पावलले यो पद उद्धृत गरेका छन् र यसरी उदारतामा स्थायी लाभहरू हुन्छन् भन्ने कुरा देखाएका छन्।

भजन ११२:१०: ज) दुष्टहरूको डाह सुनिश्चित छ। भक्त जन अन्तमा धर्मी ठहरिनेछ र उसले स्थायी सम्मान पाउनेछ; यो देखेर दुष्टहरू लाज र ईर्ष्याले भुतुकवै हुनेछन्। तिनीहरूले रिसले दाह किट्नेछन्, त्यसपछि तिनीहरूमा गडबडी आउनेछ र तिनीहरू लोप हुँदै जानेछन्। जुन-जुन कुराहरूको निम्ति तिनीहरू जिइरहेका थिए, ती सबै कुराहरू तिनीहरूसँग नाश हुनेछन्। यस सिलसिलामा श्री अल्बर्ट बार्नेसले यसो भन्दै टिप्पणी गरेका छन्:

'यस भजनमा धर्मी जनहरूको विषयमा जे भनिएको छ, त्यो कति फरक रहेछ। उनीहरूको समृद्धि हुनेछ; उनीहरू सुखी हुनेछन्। उनीहरूले आफ्ना योजनाहरू पूरा गर्न पाउनेछन्; आफ्नो जीवनकालमा उनीहरूको

सम्मान गरिनेछ, अनि उमीहरूको मरणपछि पनि उनीहरू सम्भनामा रहनेछन्; उनीहरूको जीवनका सबैभन्दा अँध्यारा घडीहरूमा परमेश्वरले उनीहरूको पक्षमा काम गर्नुभएको उनीहरूले अनुभव गर्नेछन्; खतरा र सङ्कष्टका दिनहरूमा उनीहरू स्थिर र शान्त हुनेछन्; उनीहरूले परमप्रभुमाथि भरोसा राख्नेछन्, र सबै कुराहरू ठीकठाक भइहाल्नेछन्। यसकारण परमेश्वरको मित्र हुन पाएकोमा उनीहरूलाई कति फाइदा भएको रहेछ !' 78)

भजन ११३: परमप्रभु यति महान्, र पनि यति अनुग्रहकारी हुनुहुन्छ !

भजन ११३:१-६: यस भजनका पहिला पाँचवटा पदहरूमा परमेश्वर अति उच्च हुनुभएको व्यक्तिको रूपमा प्रस्तुत गरिनुभएको छ भने, यसका अन्तिम चारवटा पदहरूमा उहाँले अत्यन्तै नजिक हुनुभएको व्यक्तिको रूप लिनुभएको छ।

हो, हाम्रा परमेश्वर अति उच्च हुनुहुन्छ; यसकारण उहाँ प्रशंसाको योग्य हुनुहुन्छ।

क) कसले उहाँको प्रशंसा गर्नुपर्छ ?
उत्तर: उहाँका सबै दासहरूले उहाँको प्रशंसा गर्नुपर्छ (पद १)।

ख) हामीले कसरी उहाँको प्रशंसा गर्नुपर्छ ? उत्तर: हामीले उहाँको नाम धन्यको भन्नुपर्छ। उहाँ जे-जस्तो हुनुहुन्छ, त्यो सबको निम्ति उहाँको गुणानुवाद गर्नुपर्छ (पद २^क)।

ग) हामीले कतिपल्ट उहाँको प्रशंसा गर्नुपर्छ ? उत्तर: हामीले अहिले र सदा-सर्वदा निरन्तर उहाँको प्रशंसा गर्नुपर्छ (पद २^ख)।

घ) हामीले कहाँ उहाँको प्रशंसा गर्नुपर्छ ? उत्तर: यस संसारमा जहाँतहीं हामीले सूर्योदय हुने देशदेखि लिएर सूर्यास्त

हुने देशसम्म उहाँको प्रशंसा गर्नुपर्छ (पद ३^क)।

ङ) हामीले केको निम्ति उहाँको प्रशंसा गर्नुपर्छ ? उत्तर: **अ)** हामीले उहाँको महानताको निम्ति उहाँको प्रशंसा गर्नुपर्छ; उहाँ सबै जातिहरूभन्दा उच्च हुनुहुन्छ; अनि उहाँको महिमा आकाशभन्दा उच्च छ (पद ४)। **आ)** हामीले उहाँको अद्वितीयताको निम्ति उहाँको प्रशंसा गर्नुपर्छ। उहाँको तुलनामा कोही पनि आउन सक्दैन। उहाँ उच्च सिंहासनमाथि विराजमान हुनुहुन्छ (पद ५)। **इ)** हामीले उहाँको देखे असिम क्षमताको निम्ति उहाँको प्रशंसा गर्नुपर्छ। चाहे स्वर्गमा होस्, चाहे पृथ्वीमा होस्, उहाँले नदेखे कुरा केही पनि छैन (पद ६)। यस पदअनुसार आकाश भएका कुराहरू हेर्न उहाँ भुक्तुपर्दो रहेछ।

तर परमेश्वरलाई धन्यवाद होस् ! उहाँ जो अति उच्च हुनुहुन्छ, उहाँ अत्यन्तै नजिक पनि हुनुहुन्छ।

भजन ११३:७-९: क) गरिबहरूले यो कुरा जान्दछन्; किनकि उहाँले तिनीहरूलाई धूलोबाट उठाउनुहुन्छ।

ख) खाँचोमा परेकाहरूले यो कुरा जान्दछन्; किनभने उहाँले तिनीहरूलाई तल्लो अवस्थाबाट उठाएर यस पृथ्वीका गण्यमान्य व्यक्तिहरूको साथमा, अँ, शासकहरूको साथमा राख्नुहुन्छ।

ग) बाँधी स्त्रीले यो कुरा जान्दछे; किनकि उहाँले उसलाई एउटा घरपरिवार दिनुहुन्छ र छोराछोरीहरूकी हर्षित आमा तुल्याउनुहुन्छ। यहूदी स्त्रीहरूको निम्ति बाँधोपन ठूलो निन्दाको कारण हुन्थ्यो। अनि 'प्रेयरबुकको टिप्पणी'अनुसार यस प्रकारको श्रापबाट पाएको छुटकाराचाहिँ बेहद आनन्दको शुभ उपलक्ष्य मानिन्थ्यो।

आउनुहोस्, हामी यसको व्यावहारिक प्रयोग गरौं !

क) हामी गरिब थियौं, तर ख्रीष्ट येशूमा उहाँमाथि राखिएको विश्वासद्वारा हामी आत्मिक कुराहरूमा असाध्य धनवान् भएका छौं ।

ख) हामी अभावग्रस्त थियौं; तर प्रभु येशूले हामीजस्तो भिखारीहरूलाई घुरानबाट उठाएर हामीलाई विश्वासी दाजुभाइ-दिदीबहिनीहरूसित यस्तो अद्भुत सङ्गति दिनुभयो, जसको तुलनामा संसारले केही पनि दिन सक्दैन ।

ग) हामी बाँझा थियौं; हाम्रो जीवन परमेश्वरको निम्ति फलहीन थियो । तर उहाँले हामीलाई यस व्यर्थ, निकम्मा अस्तित्वदेखि छुटाउनुभयो र हामीलाई एउटा अर्थपूर्ण, फलवन्त जीवन दिनुभयो ।

घ) यसकारण हामी पनि भजनकारको साथ 'हल्लेलूयाह' भन्दै प्रभुको स्तुति गाउँछौं ।

उहाँ जो पिताको प्रेम-पात्र हुनुहुन्छ, उहाँ जो छुटकारा पाएकाहरूको गीतको विषयवस्तु हुनुहुन्छ, उहाँ नै सिंहासनमाथि, अँ, यस उच्च सिंहासनमाथि विराजमान हुनुहुन्छ; यसकारण कसैको अन्याय हुनै सक्दैन ।

यति उच्च हुनुभएको प्रभुले आफ्ना जनहरूको प्रशंसा ग्रहण गर्नुहुन्छ, जति स्तुतिप्रशंसा उनीहरूले येशूको नाममा चढाउँछन्; अनि उनीहरूको कमजोरभन्दा कमजोर पुकार मक्तिदाताको कानमा पुग्छ-पुग्छ ।

श्री थोमस केली

भजन ११४ : परमप्रभुको शक्तिशाली उपस्थिति

भजन ११४:१: मिस्र देशबाट इस्राएली जातिको छुटकारा, उनीहरूले उजाडस्थानमा

गरेका अनुभवहरू र प्रतिज्ञा गरिएको देशमा उनीहरूको आगमन शुरूदेखि अन्तसम्म परमेश्वरको अद्भुत शक्तिको प्रदर्शन थियो । वास्तवमा यहूदी मानिसहरूको निम्ति त्यो त ईश्वरीय शक्तिको अभूतपूर्व प्रदर्शनी थियो; योजस्तै शक्तिशाली प्रदर्शनी अघि कहिल्यै भएको थिएन ।

इस्राएली जाति मिस्र देशबाट निस्केर आएको घटना कति महत्वपूर्ण ऐतिहासिक घटना थियो, जब धेरै-धेरै वर्षदेखिको बन्धन र अत्याचार समाप्त भयो ! मिस्रीहरूदेखि छुटकारा पाउँदा मानिसहरू हर्षले कति रमाए होलान्, कसले अनुमान लाउन सक्ने ? अब उनीहरू फेरि कहिल्यै तिनीहरूको धम्कीले लुरुकै पर्नुपर्नेछैन, न ता उनीहरूले फेरि कहिल्यै विदेशी भाषामा फलाकेका गाली र सरापहरू सुन्नुपर्नेथियो ।

भजन ११४:२: समय बित्दै जाँदा यहूदा-कुलको निम्ति नियुक्त गरिएको भूभाग परमेश्वरको पवित्रस्थान भयो । अनि यरूशलेममा मन्दिर खडा भयो । अनि इस्राएल देशको सम्पूर्ण भूभाग उहाँले अथक हेरचाह र देखरेख गरिराख्नुभएको उहाँको राज्य भयो । अनि जुन कुरा त्यस बेलामा भौगोलिक हिसाबले यहूदा र इस्राएलको सम्बन्धमा सत्य ठहरिएको थियो, त्यो कुरा वर्तमान समयमा आत्मिक हिसाबले मण्डलीको विषयमा सत्य छ ।

भजन ११४:३: जब इस्राएलीहरू लाल समुद्रनेर आइपुगे, तब यो कुरा देखेबित्तिकै समुद्रको पानी अतालिएर भाग्यो । तर यो कुरा सुनिश्चित छ, कि त्यो भुत्रेभाम्रे शरणार्थी-हरूको भीडको दृश्य यो आतङ्क मच्चाउने कारण थिएन । किनकि समुद्रले आफ्ना आँखाहरू उठायो र आफ्नो सृष्टिकर्तालाई देख्यो, त्यसपछि त्यो हतार-हतार बाटो छोड़ेर हट्यो, ताकि इस्राएलीहरूले आफ्ना खुट्टाहरू धरि नभिजाएर समुद्र पार गर्न सकून् ।

अनि त्यही कुरा चालीस वर्ष बितेपछि फेरि दोहोरियो, इस्राएलीहरू प्रतिज्ञाको देशमा पसेको बेलामा । त्यति बेला यर्दनको पानी आदाम नामक शहरमा रोकियो; अनि प्रतिज्ञाको देशमा प्रवेश गर्ने अन्तिम अवरोध सेतुपथ पो भएछ । लाल समुद्र र यर्दन पार गरेका घटनाहरू इस्राएली जातिको यस इतिहासको महत्त्वपूर्ण खण्डका दुईवटा विन्दुहरू हुन् । लाल समुद्र पार गरेको घटनाचाहिँ परमेश्वरको महान् शक्तिमा संसारबाट हाम्रो उद्धार भएको सङ्केत हो, जुन उद्धार ख्रीष्ट येशूको मृत्यु, दफन र बौरिउठाइमा उहाँसित एक भएर हामीले पाएका छौं । अनि यर्दन नदी पार गरेको घटनाले उजाड़स्थानमा भड्किहिँडेको चालबाट हामीले पाएको छुटकारा र आफ्नो आत्मिक अधिकारको भागमा पाएको प्रवेश सङ्केत गर्छ, जुन छुटकारा र जुन प्रवेश हामीले ख्रीष्ट येशूको मृत्यु, दफन र बौरिउठाइमा उहाँसित एक भएर अनुभव गर्छौं ।

भजन ११४:४: यी उपरोक्त दुईवटा घटनाहरूको बीचमा फेरि पनि परमेश्वरको शक्तिका केही भयप्रद उदाहरणहरू भएका थिए । अनि सिनाई पर्वतमा व्यवस्था दिइएको समयमा घटेको घटना सबैभन्दा भव्य घटनाहरूमध्ये एक थियो । त्यस बेलामा प्रकृतिमा यति उथलपुथल मच्चिएको थियो कि पहाडहरू भेडाहरूभैं उफ्रे र ससाना डाँडाहरू पाठाहरूभैं उफ्रे । परमेश्वरको महिमा यति प्रबल थियो कि सम्पूर्ण क्षेत्र ठूलो भुइँचालोले हलाएभैं कामिरहेको थियो । त्यो दृश्य यति भयावह थियो, कि परमेश्वरका जन मोशाले यसो भने: 'म ज्यादै डराउँदैछु र काम्दैछु' (हिब्रू १२:२१) । तर हिब्रूको पुस्तकको लेखकले हामीलाई याद दिलाएर भन्छन्, कि हामी त व्यवस्थाको त्यस भयावह पहाडकहाँ होइन, तर अनुग्रहको सिंहासनकहाँ पो आएका हौं ।

व्यवस्था र परमेश्वरबाट आउन सक्ने आतङ्कहरू जेजति छन्, तीसित मेरो कुनै सरोकार छैन; किनकि मेरा मुक्तिदाताको आज्ञाकारिता र उहाँको रगतले मेरा सबै अपराधहरू उहाँको दृष्टिदेखि ढाकिदिन्छन् ।

श्री अगष्टस एम. टपलेडी

भजन ११४:५-६: परमेश्वरको शक्तिका प्रदर्शनीहरूमा भजनकार यति मग्न भए, यति प्रफुल्लित भए, कि तिनले समुद्र, यर्दन, अनि यी पहाडहरू र ससाना डाँडाहरूलाई यसो भन्दै जिस्काउँछन्: 'तिमीहरूलाई के भयो, र तिमीहरूले यसो गर्दै गरेका हँ?' यो प्रश्न एउटा व्यङ्ग्यात्मक गीत बनेको छ, जसमा यस गीतको रचनाकारले यीजस्तै प्रकृतिमा पाइने शक्ति र स्थिरताको विषयमा सबैभन्दा ठूला प्रतीक मानिएका कुराहरू कसरी परमप्रभुको एकै नजरले छिटो-छिटो पछि हटे, सो कुरामाथि आफ्नो मुस्कान छरेका छन् ।

भजन ११४:७-८: यस कुराको निष्कर्ष वा सार के हो त? सम्पूर्ण पृथ्वीले यस्ता महान् परमेश्वरप्रति प्रगाढ़ श्रद्धा र भक्ति देखाउनुपर्छ । उहाँ यी महान् 'म हुँ' हुनुहुन्छ भने, उहाँ अयोग्य याकूबको पनि परमेश्वर हुनुहुन्छ । 'उहाँले चट्टान पानीको तलाउमा र चकमकको पत्थर पानीको धारामा परिणत गर्नुभयो ।' यो कुरा उहाँले दुईपल्ट गर्नुभयो (प्रस्थान १७:६; गन्ती २०:११) । इस्राएलीहरू तिर्खाले साह्रै हतोत्साहित भएका थिए । तिनीहरूले तित्त गनगन गर्दैथिए र 'बरु मिस्र देशमा रहेका भए हाम्रो निम्ति असल हुनेथियो' भनेर मिस्र देशमा फर्कने इच्छा गर्न थाले । तब परमेश्वरले अचम्म रीतिले तिनीहरूको निम्ति चट्टानबाट पानीको तलाउ प्रबन्ध गरिदिनुभयो, पहिले होरेबमा र पछि मरीबामा । प्रेरित पावलले हामीलाई त्यो चट्टानचाहिँ ख्रीष्टको प्रतीक थियो भनेर

सिकाएका छन्, जुन ख्रीष्ट येशूले गलगथामा मार खानुभयो, र जुन ख्रीष्ट येशू विश्वासको साथ उहाँकहाँ आउनेहरू सबैको निम्ति जीवनको पानीको मूल बन्नुभयो (१ कोरिन्थी १०:४) ।

भजन ११५: इस्त्राएलीहरूले मूर्तिहरू त्यागेका

यस भजनको लेखे समयको विन्दु के थियो भने, यहूदीहरू बेबिलोनको निर्वासन-बाट फर्केका छन्; तिनीहरू फेरि आफ्नो देशमा बसिरहेका छन्। तर तिनीहरूले त्यसको श्रेय आफैलाई दिँदैनन्। तिनीहरूको पुनर्स्थापनाको निम्ति पूरा श्रेय परमप्रभुकहाँ जान्छ। आफ्ना जनहरूप्रति उहाँको अटुट प्रेम र आफ्नो प्रतिज्ञाप्रति उहाँको विश्वास-योग्यताले गर्दा उहाँले यसो गर्नुभयो।

भजन ११५:१-२: 'खोइ, तिमीहरूका परमेश्वर कहाँ छन्? सत्तरी वर्षसम्म तिमीहरूलाई कैदमा कष्टको साथ जीवन व्यतीत गर्न छोडिराखेर उहाँले तिमीहरूको वास्ता गर्नुभएको जस्तो अलिकति पनि देखिँदैन' भन्दै अन्यजातिहरूले धेरै समयदेखि इस्त्राएलीहरूलाई गिज्याइरहेको उनीहरूलाई सहनुभन्दा बढी भएको थियो। तर अबदेखि उसो तिनीहरूले यसो भन्न पाउनेछैनन्। तिनीहरूको गिल्ला र खिसीटिउरी चुप गराइएको छ। परमेश्वरले आफ्नो नाम सत्य प्रमाणित गर्नुभएको छ।

भजन ११५:३: अब सारा संसारलाई यो कुरा विदित भएको छ, कि सत्य परमेश्वर सर्वोच्च हुनुहुन्छ। 'हाम्रा परमेश्वर स्वर्गमा हुनुहुन्छ।' अनि उहाँ सर्वाधिकारी हुनुहुन्छ; किनकि 'उहाँलाई जे इच्छा लाग्यो, उहाँले त्यही गर्नुभएको छ।' परमेश्वरको सर्वोच्चताको माग के हो भने, उहाँ सारा सृष्टिभन्दा उच्च हुनुपर्छ, साथै उहाँ सृष्टिदेखि

बाहेक हुनुपर्छ। अनि परमेश्वरको सर्वाधिकारको माग के हो भने, उहाँलाई जे इच्छा लाग्छ, त्यही गर्न उहाँ पूरा स्वतन्त्र हुनुहुन्छ र उहाँले त्यही गर्न पाउनुपर्छ। अनि उहाँलाई इच्छा लाग्ने कुरा सधैं असल, सधैं न्यायोचित, सधैं बुद्धिमान् हुन्छ।

भजन ११५:४-७: यहूदीहरूले मूर्तिपूजा गरेको कारणले परमेश्वरले उनीहरूलाई बेबिलोनीहरूद्वारा कैद गरेर लगिन दिनुभयो। तर अब त उनीहरूले मूर्तिहरूको शक्तिहीनता र महत्त्वहीनता बुझे। अहिले उनीहरूले अन्यजातिहरूलाई तिनीहरूका खोपिएका मूर्तिहरूको विषयमा गिल्ला गर्छन्।

मूर्तिहरू चाँदी र सुनले बनेका हुन्छन्; यसकारण तिनीहरूको मूल्य बजारको भाउमा भर पर्छ। ती मूर्तिहरू मानिसहरूको रचना हुन्; र यसले गर्दा ती मूर्तिहरू तिनीहरूलाई पुज्नेहरूभन्दा घटिया हुन्। तिनीहरूको मुख त छ, तर तिनीहरूले न शिक्षा दिन न भविष्यवाणी गर्न सक्छन्। तिनीहरूका आँखाहरू त छन्, तर के गर्ने? तिनीहरू मानिसहरूका समस्याहरू देख्दै देख्दैनन्। तिनीहरूका कानहरू त छन्, तर तिनीहरूको प्रार्थना सुन्ने शक्ति भए पो। तिनीहरूको नाक पनि छ, तर तिनीहरूलाई चढाइएको धूपको बास्ना तिनीहरू सुँध्दैनन्। तिनीहरूका हातहरू त छन्, तर तिनीहरूको स्पर्श-शक्ति खोइ, कहाँ छ? तिनीहरूका पाउहरू पनि छन्, तर तिनीहरू आफ्नो पाउदानदेखि यता वा उता अलिकति पनि सँदैनन्। तिनीहरूले आफ्नो गलाबाट एउटै आवाजधरि निकाल्न सक्दैनन्।

भजन ११५:८: 'जसले तिनीहरूलाई बनाउँछन्, ती मानिसहरू पनि तिनीहरूजस्तै हुन्छन्।' आत्मिक जगत्मा एउटा आधारभूत सिद्धान्त छ: मानिसहरू आफैले पुजेको वस्तुजस्तै हुन जान्छन्। तिनीहरूको नैतिक स्तर तिनीहरूको देवतामाथि निर्भर गर्छ।

मूर्तिहरूमाथि भरोसा गर्ने हरेक मानिस अशुद्ध, कमजोर, बोधो र अबुझ हुन्छ ।

भजन ११५:९: परमप्रभु मात्र हाम्रो भरोसाको योग्य हुनुहुन्छ । यसकारण एकजना एकल गायक अघि बढेर इस्त्राएली जातिलाई जीवनभरि परमप्रभुमाथि अटल भरोसा राख्ने आह्वान गर्छन् । तब गायक-मण्डलले यसमा आफ्नो सहमति जनाउँछन्: 'हो, उहाँ उनीहरूको सहायता र उनीहरूको ढाल हुनुहुन्छ ।'

भजन ११५:१०-११: त्यसपछि पूजाहारी हारूनको घरानालाई परमप्रभुमाथि आफ्नो नित्य भरोसा राख्ने प्रोत्साहन दिइन्छ । त्यसपछि गायक-मण्डलले फेरि मानि-लिन्छन्: 'हो, उहाँ हाम्रा सक्षम सहायक र हाम्रा अचूक रक्षक हुनुहुन्छ ।' तेस्रो चोटि प्रधान गायकले आफ्नो आह्वान विस्तृत रूप दिँदै परमप्रभुको डर मान्नेहरू सबैलाई सम्बोधन गर्छन् । हुन सक्छ, यी परमेश्वरको डर मान्नेहरूमा अन्यजातीय पृष्ठभूमिबाट प्रभुकाहाँ फर्केकाहरूलाई पनि समेटिनुपर्ला । उनीहरूले पनि उहाँलाई आफ्नो सच्चा सहायक र आफ्नो रक्षकको रूपमा चिनेका छन् ।

भजन ११५:१२-१५: यस ठाउँबाट पूजाहारीहरूले यो गीत आफ्नो हातमा लिएको भान आउँछ, जसले मानिसहरूलाई निम्न आश्रवासन दिन्छन्: जुन परमप्रभुले इस्त्राएली जातिलाई ख्याल गरेर तिनीहरूको भाग्यको भाटा ज्वारमा फर्काएर ल्याउनुभयो, उही परमप्रभुले तिनीहरूलाई आशिष दिनुहुनेछ । हो, उहाँले आफ्नो प्रजालाई, यसका पूजाहारीहरूलाई र अन्यजाति पृष्ठभूमिबाट यहूदीधर्म अपनाउनेहरूलाई, अँ, सबै उमेरकाहरूलाई, सबै वर्गकाहरूलाई र ठूलासाना सबैलाई आशिष दिनुहुनेछ, तिनीहरूको अवस्था जुनसुकै किन नहोस् ।

परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई र तिनी-हरूको भावी वंशलाई आशिष दिएर तिनीहरूको वृद्धि गरिदिऊन्; यो उनीहरूको विन्ती छ । अनि हुन सक्छ, यस जातिको निककै घटेको जनसङ्ख्या फेरि बढ्नुपर्छ भन्ने यस प्रार्थनाको माग थियो होला । तर यस प्रार्थनाको माग आत्मिक र भौतिक समृद्धि पनि हुन सक्छ । त्यसमाथि थपेर उनीहरूले एउटा आम आशीर्वाद बोल्छन्: 'आकाश र पृथ्वी बनाउनुहुने परमप्रभुले तिमीहरूलाई आशिष दिऊन् !'

भजन ११५:१६: परमेश्वरले स्वर्ग आफ्नो वासस्थान बनाउनुभयो, तर उहाँले पृथ्वी मानिसहरूको आबादीको रूपमा निर्धारित गर्नुभयो । अनि यही पृथ्वीमा मानिसले उहाँको उपासना र सेवा गर्न सक्छ र उहाँको उपासना र सेवा गर्नुपर्छ ।

भजन ११५:१७-१८: सत्र पदमा पुरानो नियमका पवित्र जनहरूको सर्वमान्य धारणा प्रस्तुत गरिएको छ । यस धारणाअनुसार मानिसको मृत्युमा परमप्रभुको प्रशंसा गर्ने उसको मौका पनि खतम हुन्छ । तिनीहरूको विचारमा, मरेका मानिसहरू निःशब्द अवस्थामा छन्, ढुङ्गाको जत्तिकै । तर हामी अहिले जान्दछौं, कि ख्रीष्ट-विश्वासीहरू मर्नेबित्तिकै प्रभुको उपस्थितिमा पुगिहाल्छन् । तिनीहरूका लासहरू चुपचाप चिहानभित्र पडिरहेका छन्; तर तिनीहरूका आत्मा-हरूचाहिँ मुक्त हुन्छन्, र प्रभु येशूलाई आराधना र भक्ति चढाइरहन्छन् । तर यहूदीहरूको धारणाले खास भन्न खोजेको तात्पर्य हामीले आफ्नो निम्ति लिनुपर्छ: हामीसँग प्राण छँदै हामीले परमप्रभुलाई धन्यको भन्नुपर्छ । अनि यही प्रण गर्दै यो भजन समाप्त हुन्छ: 'अहिलेदेखि लिएर सदा-सर्वदा हामी परमप्रभुलाई धन्यको भन्नेछौं । याहको स्तुति गर !'

भजन ११६ : म परमप्रभुलाई प्रेम गर्छु

यस भजनभरि पहिलो ईस्टरको बिहानको हर्ष र आनन्द गुञ्जायमान भएको छ । प्रभु येशूको चिहान रित्तो छ । खीष्ट येशू आफ्ना पिताको महिमित शक्तिमा मरेकाहरूबाट बौरिउठ्नुभयो । अनि अब उहाँले परमेश्वर पिताको निम्ति धन्यवादको स्तुतिगान गाउन थाल्नुभएको छ; किनभने परमेश्वरले येशूलाई उहाँको पुनरुत्थानको विषयमा चढाइएको प्रार्थनाको उत्तर दिनुभयो ।

भजन ११६:१-४ : 'म परमप्रभुलाई प्रेम गर्छु' भनेर उहाँले आफ्नो प्रार्थना शुरु गर्नुभयो; तपाईंले यो कुरा ख्याल गर्नुहोला । उहाँले केवल चारवटा छोटा-छोटा शब्द बोल्नुभयो, जुन शब्दहरू हामीले विशुद्ध आराधना भएको मान्नुपर्छ । यसकारण हे भीरु विश्वासी भाइबहिनीहरूहो, तपाईंहरूले बुझ्नुहोस्: शब्दाडम्बर आराधना होइन ! यो गलत धारणा तत्कालै फाल्नुहोस् ! सरलभन्दा सरल शब्द लिएर प्रभुप्रति आफ्नो प्रेम प्रकट गर्नुहोस् ! साँचो आराधना यही हो । यस कुराबाट ठूलो साहस र उत्साह लिनुहोस् !'

तर चारवटा शब्द बोलेर आराधना बन्द नगर्नुहोस् ! मुक्तिदाता प्रभुले गर्नुभएजस्तै हामीले पनि यी महान् कामहरूको विषयमा कुरा गर्न सक्छौं र कुरा गर्न सक्नुपर्छ, जुन महान् कामहरू परमेश्वरले हाम्रो निम्ति गर्नुभयो । यो पनि आराधना मानिन्छ । प्रभु येशूको हृदयबाट अविराम धन्यवाद पोखिन्छ; किनभने उहाँले गेत्समनी र गलगथामा गर्नुभएको वेदनापूर्ण विन्ती उहाँका पिताले सुनिदिनुभयो । जब मृत्युले उहाँलाई पक्रेका डोरीहरू उहाँमाथि कस्दै र भन् कस्दै गरिरहेको थियो र तहसनहसका पीडाहरूले उहाँको शरीर पक्रिरहेका थिए; अनि जब

वर्णन गर्न नसकिने व्यथाले उहाँ पीडित हुनुहुन्थ्यो, तब उहाँले 'हे प्रभु, मलाई बचाउनुहोस्' भनेर परमप्रभुलाई पुकार्नुभयो । अनि परमप्रभुले उहाँलाई बचाइदिनुभयो । परमप्रभुले उहाँलाई मर्नदेखि बचाउनुभएन, तर उहाँलाई मृत्युको पन्जाबाट निकालेर ल्याउनुभयो ।

भजन ११६:५-६ : आराधनाको तेस्रो बुँदा यस प्रकारको छ: हामीले परमप्रभुका सद्गुणहरू बयान गरेर उहाँको गुणानुवाद गर्नुपर्छ । बौरिउठ्नुभएको खीष्ट येशूले यहाँ परमेश्वरका केही सद्गुणहरू वर्णन गर्नुभएको छ, जुन सद्गुणहरू यहाँले प्रभुको पुनरुत्थानमा देखाउनुभयो । परमेश्वर अनुग्रहकारी हुनुहुन्छ; उहाँ कृपावान् र दयालु हुनुहुन्छ । परमेश्वर धर्मी हुनुहुन्छ; यसकारण उहाँ जे गर्नुहुन्छ, ती सबै कामहरूमा उहाँ न्यायी र पक्षपातरहित हुनुहुन्छ । परमेश्वर दयालु हुनुहुन्छ; उहाँमा ठूलो दयामाया छ । परमप्रभुले सीधा-सुधालाई रक्षा गर्नुहुन्छ । क्रूसमा भुन्डिरहनुभएको प्रभु येशूको सम्बन्धमा यसको अर्थ यस प्रकारको छ: परमप्रभुले उहाँलाई, जसको चाल छलरहित र सच्चा थियो, जो बिलकुल निर्दोष हुनुहुन्थ्यो र जो सहाराहीन हुनुहुन्थ्यो, रक्षा गर्नुभयो । परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई तिनीहरू खतरामा परेको बेलामा बचाउनुहुँदो रहेछ ।

भजन ११६:७ : अन्तमा, परमेश्वरले तिनीहरूलाई उदारचित्तले दिनुहुन्छ, जसले उहाँमाथि भरोसा राख्छन् । उहाँ आफ्ना आशिषहरूसित कन्जुस हुनुहुन्न । अनि यही कारणले प्रभु येशू यसो भन्नुभएको छ: 'हे मेरो प्राण, तँ आफ्नो विश्राममा फर्क !' उहाँको बेचैनी, उहाँको वेदना, उहाँको पीडा सब समाप्त भए । परमेश्वरले उहाँको पुकार सुन्नुभयो र उहाँलाई मुक्त गर्नुभयो । अब उहाँले आफ्नो विश्राममा प्रवेश गर्नुभएको छ; यो उहाँको सुयोग्य आम्दानी थियो ।

भजन ११६:८-११: त्यसपछि हाम्रा प्रभु येशूले ती उपकारहरूको सम्झना गर्नुहुन्छ, जुन उपकारहरू उहाँका पिताले उहाँको निम्ति गर्नुभयो। यसबाट हामी के सिक्छौं भने, उहाँको आराधना गर्दा हामीले कतै कुरा पो दोहोस्वायौं कि भनेर हामी डराउनुपर्दैन रहेछ। किनभने परमेश्वर आफ्ना छोराछोरीहरूको मुखबाट प्रशंसा सुन्न कहिल्यै अल्छी वा भिज्जो मान्नुहुन्न। अनि उहाँको प्रशंसा गर्ने विषय निरन्तर दोहोरिन लायकको छ। तीनवटा छुटकाराहरूको निम्ति ख्रीष्ट येशूको हृदय परमेश्वर पिताप्रति कृतज्ञताले भरिएको थियो: उहाँको प्राण मृत्युदेखि, उहाँका आँखाहरू आँसुदेखि र उहाँका पाउहरू लोट्न बचाइए अर्थात् उहाँ हार खानदेखि जोगिनुभयो। अब त उहाँ पाप, मृत्यु, चिहान र अधोलोकमाथिको विजेता भएर जीवित-हरूको देशमा परमप्रभुको सामु हिँड्दै हुनुहुन्थ्यो।

हो, हामी मान्दछौं; यस भजनको दस र एघार पदमा प्रसङ्ग कहाँदेखि कहाँसम्म बगेको छ, सो भन्न गाह्रो छ। हुन सक्छ, टी.ई.वी.को अनुवादले यसको सर्वमान्य अर्थ पक्रियो कि, जहाँ यसो अनुवाद गरिएको पढ्छौं: ‘‘म त पूरा पिसिएँ है’’ भनेर मैले भनेको बेलामा, अँ, मलाई डर लागेर मैले ‘‘कसैमाथि भरोसा गर्न सकिँदैन रहेछ’’ भनेको बेलामा पनि मैले विश्वास गरि नै रहें।’

उहाँलाई अगाध पीडा भइरहेको घडीमा पनि उहाँको विश्वास डगमगाएन, अँ, मानिसहरू भरोसा गर्न योग्य रहेनछन् भन्ने कुरा प्रमाणित भएको बेलामा पनि डगमगाएन। उहाँले जे बोल्नुभयो, त्यो कुरा उहाँको अविश्वासको फल हुँदैनथिएन, तर उहाँको गम्भीर आस्थाको फल हुन्थ्यो।

भजन ११६:१२-१३: अनि अन्तमा, आराधनाको अन्तिम बुँदा यस प्रश्नद्वारा व्यक्त भएको छ: ‘परमप्रभुले मप्रति गर्नुभएका सबै

उपकारहरूको बदलीमा म उहाँलाई के चढाऊँ?’ हाम्रो विषयमा कुरा यस्तो छ: हामीले उहाँलाई उहाँका उपकारहरूको सट्टामा केही पनि दिन सक्दैनौं; यस प्रकारको विचार नगरे असल हुन्छ। किनकि हाम्रो तर्फबाट जुनसुकै प्रकारको चुक्ति उहाँको अनुग्रह अपमान गरेको बराबर हो। तर उहाँको अनुग्रहप्रति केही न केही प्रतिक्रिया जनाउने इच्छा हामीभित्र छँदैछ; यो स्वाभाविक हो, तर त्यो प्रतिक्रिया उपयोगी हुनुपर्छ। त्यो उपयुक्त तरिका यस प्रकारको छ: मुक्तिको कचौरा लिएर हामी परमप्रभुको नाम पुकार्न सक्छौं। मुक्तिको कचौरा उठाउनु भनेको हामीलाई मुक्ति दिनुहुने प्रभुलाई धन्यवाद चढाउनु हो। अनि यस सिलसिलामा परमप्रभुको नाम पुकार्नु भनेको उहाँको महान् मुक्तिलाई सुहाउंदो मान्यता दिएर उहाँलाई विशेष श्रद्धाञ्जली चढाउनु हो।

भजन ११६:१४: परमेश्वरको सम्पूर्ण प्रजाको सामु आफ्ना भाकलहरू पूरा गर्न बौरिउठ्नुभएको मुक्तिदाता प्रभुको कृत सङ्कल्प थियो। उहाँले गर्नुभएका भाकलहरू के-के हुन् त? उहाँले दुःख भोग्नुभन्दा अघि र दुःख भोग्नुभएको बेलामा आफूले गर्नुभएका भाकलहरू परमप्रभुको स्तुतिप्रशंसा गर्ने, उहाँलाई आराधना र धन्यवाद चढाउने भाकलहरू थिए। अनि अब उहाँ यी भाकलहरू पूरा गर्दै हुनुहुन्थ्यो।

भजन ११६:१५: बगिरहेको विचार-धारा एकाएक फेरि पनि प्रभु येशूको निम्न वाक्यले भङ्ग भयो, जसले यसो भन्नभयो: ‘परमप्रभुको दृष्टिमा उहाँका पवित्र जनहरूको मृत्यु अनमोल हुन्छ।’ यस वाक्यको सन्दर्भ के होला नि? यसको प्रसङ्ग मिलाउन हामीलाई गाह्रो भएको छ; तर हामी छुट्टै, सन्दर्भरहित पदको रूपमा यसको आनन्द उपभोग गर्न सक्छौं। हो, सबै पवित्र जनहरूको मृत्यु हाम्रा परमेश्वरको दृष्टिमा

अनमोल हुन्छ; किनकि मर्नेबित्तिकै उनीहरू महिमामा उहाँको साथमा हुनेछन्। तर प्रभु येशूको मृत्युको विषयमा यो भनाइ भन् बढी सत्य हो। उहाँको मृत्यु परमेश्वर पिताको दृष्टिमा अनमोल हुनुको कारण यही थियो, कि उहाँको मृत्यु त्यो धार्मिक आधार भयो, जुन आधारमा परमेश्वरले भक्तिहीन, पापी मानिसहरूलाई धर्मी ठहर्‍याउन सक्नुहुन्छ।

भजन ११६:१६-१७: सोह्र पदमा बौरि-उठ्नुभएको प्रभु येशू अर्भै पनि परमप्रभुको दास हुनुहुँदो रहेछ। मानौं उहाँले यसो भन्नुभयो: 'म मेरा मालिकलाई प्रेम गर्छु; म स्वतन्त्र भएर जानेछैन' (प्रस्थान २१:५)। अनि यसरी उहाँ सधैंको निम्ति परमप्रभुको दास हुन राजी हुनुभयो। परमेश्वरको दासीको छोरा भईकन उहाँ आफ्नी आमा मरियमले गरेरै परमेश्वरको सेवा गर्ने प्रण गर्नुभयो; किनकि परमप्रभुले उहाँका बन्धनहरू खोलि-दिनुभयो।

भजन ११६:१८-१९: उहाँले फेरि पनि परमेश्वर पितालाई धन्यवादको बलि चढाउने र परमप्रभुको नाम पुकार्ने प्रण गर्नुभएको छ। परमेश्वरका जनहरू समुदायको रूपमा यरूशलेमको मन्दिरमा भेला भएको बेलामा प्रभु येशूले आफ्ना भाकलहरू पूरा गर्नुहुनेछ, जब उहाँले उच्च सोरले परमप्रभुको स्तुतिगान गाइरहेको गायक-मण्डललाई नेतृत्व दिँदै हुनुहुनेछ। यो कुरा त्यति बेला हुनेछ, जब महान् इम्वानुएल यस पृथ्वीमा फर्केर आउनुहुनेछ, र उहाँले सारा विश्वको राजदण्ड आफ्नो काँटीको चोट लागेको हातमा लिनुहुनेछ।

भजन ११७: अन्यजातिहरूले परमेश्वरको महिमा गर्छन्

यो भजन पवित्र बाइबलको सबैभन्दा छोटो अध्याय हो। यस भजनमा सबै

जातिहरूलाई परमप्रभुको स्तुति गर्ने आह्वान दिइन्छ; किनकि परमप्रभुको कृपा महान् छ, र उहाँको सत्यता अमर हुन्छ। प्रेरित पावलले यसको महत्त्व बुझेर रोमी १५:११ पदमा भजन ११७:१ पद उद्धृत गरे; किनकि अन्यजातिहरूले इस्त्राएली जातिको साथमा मसीहको कृपामा आफ्नो हिस्सा पाएका छन्। इस्त्राएलीहरूका पितापुर्खाहरूलाई दिइएका प्रतिज्ञाहरू पुष्टि गर्न मात्र उहाँ आउनुभएन, तर अन्यजातिहरूले परमेश्वरको महान् दयाको निम्ति उहाँको महिमा गर्नु भन्ने हेतुले पनि आउनुभयो।

निम्न भवानुवादरूपी रचनाले असाधारण सुन्दर ढङ्गमा यस भजनको सन्देश हामीकहाँ प्रस्तुत गरेको छ:

आकाश-मण्डलको छायामनि बस्नेहरू सबैको मुखबाट सृष्टिकर्ताको प्रशंसा गुँजोस्;
सबै देशहरूका भाषा-भाषा बोल्ने सबै मानिस-
हरूले मुक्तिदाताको नामको स्तुति गाऊन्।
हे प्रभु, तपाईंका कृपाहरू अनन्त छन्, अनि
तपाईंको वचनको सत्यता पनि अमर हुन्छ;
पृथ्वीको एक छेउदेखि यसको अर्को छेउसम्म
तपाईंको स्तुति भइरहोस्; कहिलेसम्म? सूर्यको
उदय र अस्ताइ फेरि कहिल्यै नहुने दिनसम्म।

श्री आइसाक वाट्स

भजन ११८: 'हेर, तिमीहरूका राजा आउँदै हुनुहुन्छ !'

हाम्रा प्रभु र मुक्तिदाता येशू ख्रीष्टको दोस्रो आगमनको शुभ उपलक्ष्यमा यो भव्य सामूहिक स्तुतिगान गाइन्छ। अनि यसको घटनास्थल यरूशलेम हो, जहाँ भीडैभीड मानिसहरू जम्मा भएका हुन्छन्, जो उहिले-देखि प्रतीक्षा गरिरनुभएको मसीहको शुभ-आगमनको उत्सव मनाउन आएका छन्। अनि मन्दिरको छत्रछायामा एकजना एकल गायकले माइक आफ्नो हातमा लिन्छन्;

तिनको पछाडि गायक-मण्डल खडा भएको छ । अनि श्रोतागणमा चकमन्नता छाउँछ ।

भजन ११८:१: एकल गायक: 'परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाओ, किनभने उहाँ भला हुनुहुन्छ ।'

गायक-मण्डल: 'किनकि उहाँको कृपा सदा-सर्वदा रहिरहन्छ ।'

(सारा श्रोतागणले हार्दिक समर्थन जनाउँदै आफ्ना शिरहरू हल्लाउँदैछन्) ।

भजन ११८:२: एकल गायक: 'अब इस्त्राएलले भनोस् !'

गायक-मण्डल: 'उहाँको कृपा सदा-सर्वदा रहिरहन्छ ।'

भजन ११८:३: एकल गायक: 'अब हारूनको घरानाले भनोस् !'

गायक-मण्डल: 'उहाँको कृपा सदा-सर्वदा रहिरहन्छ ।'

(त्यति बेला मन्दिरको ढोकाको छेउमा उभिरहेका पूजाहारीहरूका मुखबाट एकसाथ गम्भीर 'आमेन, आमेन !' सुनिन्छ) ।

भजन ११८:४: एकल गायक: 'अब उहाँको डर मान्नेहरूले भनून् !'

गायक-मण्डल: 'उहाँको कृपा सदा-सर्वदा रहिरहन्छ ।'

(यस ठाउँमा आएर परमेश्वरको डर मान्ने अन्यजातिहरूले त्यस महिमापूर्ण क्षणमा अंशग्रहण गर्ने सौभाग्य पाएकोमा आफ्ना ओठहरू दाँतहरूको बीचमा चेपेर त्यस अनुग्रहको निम्ति कृतज्ञताको हर्षाश्रु थाम्ने प्रयास गरिरहेका छन्) ।

भजन ११८:५-९: एकल गायक: 'सङ्कष्टमा मैले परमप्रभुलाई पुकारें; परमप्रभुले मलाई जवाफ दिनुभयो र मलाई फराकिलो ठाउँमा राख्नुभयो । परमप्रभु मेरो पक्षमा हुनुहुन्छ, म डराउँनेछैनं; मान्छेले मलाई के गर्न सक्छ ? मलाई सहायता गर्नेहरूसित परमप्रभु मेरो पक्षमा हुनुहुन्छ; यसकारण मलाई घृणा गर्नेहरूमाथि म आफ्नो इच्छा पूरा

भएको देखेछु । मानिसमाथि भरोसा गर्नुभन्दा परमप्रभुमाथि भरोसा राख्नु उत्तम हो । शासकहरूमाथि भरोसा पर्नुभन्दा परमप्रभुमाथि भरोसा राख्नु उत्तम हो ।'

(त्यहाँ उपस्थित भएको भीडले बुझि-हाल्यो, कि योचाहिँ इस्त्राएलीहरूबाट बाँकी रहेका विश्वासयोग्य जनहरूको स्वीकार हो, जसलाई परमेश्वरले सङ्कष्टकालमा अद्भुत प्रकारले जोगाइराख्नुभयो । उनीहरूले अरू कसैमाथि होइन, तर केवल परमेश्वरमाथि भरोसा राख्न सिके; अनि उनीहरूले मानिसहरूसँग डराउन छोडे । अन्तमा उनी-हरूले शासकहरूमाथि भरोसा गर्नुभन्दा परमप्रभुमाथि भरोसा राख्नु उत्तम रहेछ भन्ने कुरा बुझे; शासकहरू भन्नाले मानिसहरूसँग सर्वोत्तम हुनेहरू बुझिन्छ ।)

भजन ११८:१०: एकल गायक: 'सबै जातिहरूले मलाई घेरा हालेका छन् !'

गायक-मण्डल: 'तर परमप्रभुको नाममा म तिनीहरूलाई नाश गर्नेछु ।'

भजन ११८:११: एकल गायक: 'तिनीहरूले मलाई घेरा हालेका छन्, अँ, तिनीहरूले मलाई घेरा हालेका छन् ।'

गायक-मण्डल: 'तर परमप्रभुको नाममा म तिनीहरूलाई नाश गर्नेछु ।'

भजन ११८:१२: एकल गायक: 'तिनीहरूले मलाई मौरीहरूले भैं घेरेका थिए; तिनीहरू काँडाको आगोभैं निभे ।'

(काँडाका भाङहरू हुरुरू बल्छन्, तर एकै छिनमा आगो भयापै निभ्यो) ।

गायक-मण्डल: 'तर परमप्रभुको नाममा म तिमीहरूलाई नाश गर्नेछु ।'

भजन ११८:१३-१४: एकल गायक: 'म लडूँ भनेर तैले मलाई बेसीर घचेटिस्; तर परमप्रभुले मलाई सहायता गर्नुभयो । परमप्रभु मेरो बल र मेरो गीत हुनुहुन्छ, अनि मेरो उद्धार हुनुहुन्छ ।'

(तेह पदमा एकल गायकले ख्रीष्ट-विरोधी र उनीहरूप्रति त्यसको नीच, क्रूर व्यवहार सङ्केत गरेर यसो भनेका हुन्; किनकि बाँकी रहेको भागका इसाएलीहरूले त्यसको अधीनतामा आएर त्यसका हुकुमहरू मात्र अस्वीकार गरे। अनि अन्तिम क्षणमा परमप्रभुले उनीहरूको पक्षमा काम गर्नुभयो र त्यस भूटा ख्रीष्टलाई अग्नि-कुण्डमा फालि-दिनुभयो (प्रकाश १९:१९-२०)।)

भजन ११८:१५-१६: एकल गायक: 'धर्मा जनहरूका पालहरूमा रमाहट र उद्धारको ध्वनि सुनिन्छ।

(सारा इसाएल देशभरि धुमधामसित मसीहको विजय-उत्सव मनाइन्छ। हरेक घरमा मानिसहरूले निम्न जयगान गाइरहेका छन्।)

गायक-मण्डल: 'परमप्रभुको दाहिने हातले पराक्रमी काम गर्दछ। परमप्रभुको दाहिने हात उच्च पारिएको छ। परमप्रभुको दाहिने हातले पराक्रमी काम गर्दछ।'

भजन ११८:१७-१८: एकल गायक: 'म मर्नेछैनँ, तर बाँचेछु, र परमप्रभुका कामहरूको वर्णन गर्नेछु। परमप्रभुले मलाई खूबै ताड्ना दिनुभएको छ; तर उहाँले मलाई मृत्युको वशमा सुम्पिदिनुभएको छैन।'

(यहूदीहरूको बाँकी भागको पक्षबाट बोल्दै गरेका एकल गायकले यहूदीहरूलाई सामूहिक हत्या गरेका र उनीहरूको नाम-निसाना मेटाइदिने धेरै दुष्प्रयासहरूको तीतो सम्भना गरेका छन्। तर परमप्रभुले अचम्म प्रकारले उनीहरूलाई सिंहको मुखबाट छुटाउनुभयो। अनि अब उनीहरूको सामुने भरोसा र सुरक्षापूर्ण भविष्य छ।)

भजन ११८:१९-२०: एकल गायक: 'मेरो निम्ति धार्मिकताका मूलढोकाहरू खोलिदेओ; म तीभित्र पस्नेछु, र परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेछु।'

(उद्धार-प्राप्त इसाएलीहरूले परमप्रभुलाई धन्यवादका बलिहरू चढाउन मन्दिरका चोकहरूमा पस्ने अनुमति पाओँ भन्ने विन्ती गर्छन्। ख्रीष्टको राज्यकालमा बलिदान चढाउने व्यवस्था आंशिक रूपमा फेरि स्थापित गरिनेछ; यी बलिदानहरूद्वारा गलगथाको त्यस त्राणको कामको सम्भना गर्ने गरिनेछ।)

गायक-मण्डल: 'परमप्रभुको मूलढोका यही हो; धर्माजनहरू यसबाट भएर भित्र पस्नेछन्।'

(उक्त शब्दहरू लेवीहरूको बोली हुन्; यिनीहरू मन्दिरका द्वारपाल हुन्। यिनीहरूले बताएअनुसार त्यो मूलढोका परमप्रभुकै हो, र यो मूलढोका ती भक्तजनहरूको निम्ति हो, जो उहाँको नजिकमा आउन चाहन्छन्।)

भजन ११८:२१-२२: एकल गायक: 'म तपाईंको प्रशंसा गर्नेछु; किनभने तपाईंले मलाई जवाफ दिनुभएको छ, र तपाईं मेरो उद्धार हुनुभएको छ।'

(इसाएली जातिले प्रभु येशू ख्रीष्टलाई आफ्नो मुक्तिदाताको रूपमा मानिलिन्छ र खुल्लमखुल्ला स्वीकार गर्छ।)

गायक-मण्डल: 'जुन ढुङ्गा डकर्माहरूले रद्द गरे, त्यही नै कुनाको शिरढुङ्गा भएको छ।'

(प्रभु येशू नै त्यो रद्द गरिनुभएको ढुङ्गा हुनुहुन्छ। अनि डकर्माहरूचाहिँ यहूदीहरू थिए, विशेष गरी तिनीहरूका अगुवाहरू थिए, जसले उहाँलाई उहाँको पहिलो आगमनमा रद्द गरे। तर अब त इसाएलीहरूले तिरस्कार गरिनुभएको येशू नासरीलाई महिमा र आदरको मुकुटले सुसज्जित हुनुभएको देखेर उहाँलाई स्वीकार गर्नेछन्। यो कुरा श्री पार्करले 'विशेषज्ञहरूको मूर्खता' भनेका छन्। किनकि रद्द गरिनुभएको ढुङ्गा कुनाको शिर-ढुङ्गा पो हुनुभएको रहेछ। शाब्दिक अर्थ-अनुसार उक्त शिर-ढुङ्गाचाहिँ कि त

क) कुनै भवनको कुना-ढुङ्गा हो, कि त
ख) तोरणद्वारको मुख्य ढुङ्गा हो, कि त
ग) पिरामिडको टुप्पामा लगाइने अन्तिम
शिरढुङ्गा हो । सर्वोच्च आदर यसको अर्थ हो
र सन्दर्भको माग हो ।)

भजन ११८:२३: गायक-मण्डल: 'यो परमप्रभुबाट भएको हो; हाम्रो दृष्टिमा यो अद्भुत छ ।'

(यहाँ यस गायक-मण्डलले इस्राएली जातिको स्थान ओगटेको छ, जसले मानिलिन्छ: हो, परमप्रभुले प्रभु येशूलाई उहाँले आफ्ना जनहरूका हृदयमा पाउनुपर्ने सही स्थान दिलाउनुभएको हो । बल्ल उहाँको राज्याभिषेकको दिन आइपुग्यो ।)

भजन ११८:२४: गायक-मण्डल: 'यो दिन परमप्रभुले बनाउनुभएको हो; यसमा हामी रमाउनेछौं र आनन्दित हुनेछौं ।'

(यस सम्बन्धमा श्री अल्बर्ट बार्नेसले यसो लेखेका छन्:

'मानौं यो दिन यही विशेष उपलक्ष्यको निम्ति सृष्टि गरिएको नयाँ दिन थियो, जुन दिन देखे मौराका पाउँछौं भन्ने मानिसहरूले आशा गरेका थिएनन् । यसकारण के देखिन्छ भने, यस दिनको सृजना सामान्य सृष्टि गर्ने क्रमदेखि अलगै भएको छ, र सृष्टिका अरू छ दिनहरूमा थपिएको छ' 79) ।)

भजन ११८:२५: गायक-मण्डल: 'हे परमप्रभु, म तपाईंलाई विन्ती गर्दछु, अब बचाउनुहोस् ! हे परमप्रभु, म तपाईंलाई विन्ती गर्दछु, अब उन्नति दिनुहोस् !'

(योचाहिँ त्यही पद हो, जुन पदचाहिँ ख्रीष्ट येशूले यरूशलेममा विजयोल्लसित प्रवेश गर्नुहुँदा यरूशलेमका मानिसहरूले विजय-नारामा उद्भूत गरे । 'होसन्ना'चाहिँ 'अब बचाउनुहोस्' भनेर अनुवाद गरिएको शब्दको मूल रूप हो (मत्ती २१:९) । तर नभन्दै तिनीहरूले त्यो न्यानो स्वागत उहाँको मृत्यु-दण्डको मागमा बदली गरे । तर अबचाहिँ

इस्राएली जातिले प्रभु येशूलाई उहाँको पराक्रमको दिनमा हार्दिक स्वागत जनाउँछन्; अनि उनीहरूले उहाँप्रति व्यक्त गरेका उनी-हरूका मनका भावनाहरू सच्चा र स्थिर हुनेछन् ।)

भजन ११८:२६: एकल गायक: 'परमप्रभुको नाममा आउनुहुने धन्यको हुनुहुन्छ ।'

(प्रभु येशू अब मन्दिर-परिसरमा आइ-पुगनुभएको छ; अनि एकल गायकले चर्को सोरमा मानिसहरूको शुभेच्छा घरिघरि आफ्नो गीतमा दोहोस्वाउँछन् । यो एउटा ऐतिहासिक क्षण थियो । किनकि सयौं वर्षहरूभन्दा अघि प्रभु येशूले इस्राएलीहरूलाई तिनीहरूले 'परमप्रभुको नाममा आउनुहुने धन्यका हुनुहुन्छ' नभनेसम्म तिनीहरूले उहाँलाई फेरि देखेछैनन् भनेर चेताउनी दिनुभयो (मत्ती २३:३९) । अनि अन्तमा तिनीहरूले उहाँलाई आफ्ना मसीह राजाको रूपमा खुशीसाथ स्वीकार गरेका छन् ।)

गायक-मण्डल: 'हामीले तिमीहरूलाई परमप्रभुको भवनबाट आशीर्वाद दिएका छौं ।'

(हुन सक्छ, यो बोलचाहिँ मन्दिरको मूलढोकामा उभिरहेका पूजाहारीहरूको आशीर्वाद भएको होला ।)

भजन ११८:२७: गायक-मण्डल: 'परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ; उहाँले हामीलाई ज्योति दिनुभएको छ; चाडको बलि डोरीहरूले वेदीका सिङहरूमा बाँध !'

(इस्राएलको समुदायले प्रभु येशूलाई नै परमेश्वरको रूपमा आराधना गरेका छन् र उहाँलाई आफ्नो ज्योतिको रूपमा उपासना गरेका छन्, जसले तिनीहरूको अन्धकारमय हृदयमा ज्योति ल्याउनुभयो । अनि जब त्यसको शिरमा प्रभु येशू हुनुभएको शोभा-यात्रा होमबलिको वेदीतिर अघि बढ्दै जान्छ, तब तिनीहरूले बलि बाँध केही डोरीहरू माग्छन् ।)

भजन ११८:२८-२९: एकल गायक: 'तपाईं मेरा परमेश्वर हुनुहुन्छ, र म तपाईंको प्रशंसा गर्नेछु; तपाईं मेरा परमेश्वर हुनुहुन्छ; म तपाईंको बढाई गर्नेछु।'

(जुन मानिसहरूले पहिले उहाँको नामको बदनाम गरेका थिए, ती मानिसहरूले अब प्रभु येशू ख्रीष्टलाई परमेश्वर भनेर स्वीकार गरेका छन्।)

गायक-मण्डल: 'परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाओ; किनभने उहाँ भला हुनुहुन्छ; किनकि उहाँको कृपा सदा-सर्वदा रहिरहन्छ।'

(यस स्तुतिगानको राग भन्-भन् गम्भिर हुँदै यसको प्रशंसा र आराधनाको चरमसीमामा पुगेको छ। अनि पुरानो यरूशलेम शहरका सडकहरूहुँदो यस सङ्गीतको प्रतिध्वनि गुँजिन्छ। त्यसपछि यो स्तुतिगान समाप्त हुन्छ, र मानिसहरू आ-आपना वासस्थान-हरूतिर फर्कन्छन्, र महिमित प्रभु येशूको हजार वर्षको अद्भुत राज्यको आनन्द उपभोग गर्नेछन्। उहाँ शासन गर्न योग्य हुनुहुन्छ।)

भजन ११९: पवित्र बाइबलको विषयमा लेखिएको भजन

यस भजनलाई 'पवित्र बाइबलको सुनौलो वर्णमाला' भन्ने नाम दिइएको छ; किनभने यो भजन बाइसवटा खण्डहरूमा विभक्त भएको छ, जसको एक-एक खण्ड हिब्रू वर्णमालाको एक-एक अक्षरले बाँडिएको छ। यसको हरेक खण्डका आठवटा पदहरू छन्, र हिब्रू वर्णमालाको क्रमअनुसार एक-एक खण्डको प्रत्येक पद एकै अक्षरबाट शुरु हुन्छ। त्यस प्रकारले हिब्रूमामा यस भजनको पहिलो खण्डको प्रत्येक पद 'आलेफ' भन्ने अक्षरसित शुरु हुन्छ भने, यसको दोस्रो खण्डमा प्रत्येक पद 'बेथ' भन्ने अक्षरसित शुरु हुन्छ, र त्यस्तै गरी सबै बाइसवटा खण्डहरूमा यस्तै हुन्छ।

एन.के.जे.वी.-बाइबलमा यस सबैभन्दा लामो भजनमा, निम्न चारवटा पदहरूमा बाहेक, परमेश्वरको वचन कुनै न कुनै शब्दले वर्णन गरिएको छ। यसो नभएका चारवटा पदहरूचाहिँ ८४, १२१, १२२ र १३२ पद हुन्। परमेश्वरको वचन वर्णन गर्न प्रयोग गरिएका शब्दहरू यस प्रकारका छन्, जस्तै: व्यवस्था, साक्षी-वचनहरू, मार्ग वा मार्गहरू, आदेशहरू, नियमहरू, आज्ञाहरू, विधिहरू, वचन वा वचनहरू, प्रतिज्ञा, न्याय-वचनहरू वा न्यायहरू, विश्वासयोग्यता वा सत्यता।

हिब्रूमामा यस अक्षरबद्ध काव्यमा सारा वर्णमाला प्रयोग गरिएको सम्बन्धमा श्री रिडूले निम्न विचार व्यक्त गरेका छन्:

'परमेश्वरको वचनको पूर्णता र सिद्धता बयान गर्न लेखकलाई सम्पूर्ण भाषा आवश्यक परेको रहेछ।'⁸⁰

अनि यस प्रकारको सुभाउ नयाँ नियमको पुस्तकमा पनि छ। किनकि हाम्रा प्रभुले आफ्नो विषयमा 'अल्फा र ओमेगा म नै हुँ' भनेर भन्नुभयो। अल्फा र ओमेगाचाहिँ ग्रीक भाषाको वर्णमालाको पहिलो र अन्तिम अक्षर हुन्। हामी भलाइ र सिद्धताको लमाइ, चौडाइ, यसको जुनसुकै कुरा गरौं, प्रभु येशू यसको सर्वस्व हुनुहुन्छ, अनि यसको बयान गर्न सम्पूर्ण वर्णमालाको एक-एक अक्षर आवश्यक पर्छ, यी अक्षरहरू जोडिएर जतिसक्दा धेरै शब्दहरू किन नबन्नु।

यस भजनका कुनै दुईवटा पदहरूले एउटै कुरा भन्दैनन्। हरेक पदको अर्थमा कुनै न कुनै भिन्नता भल्किन्छ नै।

भजन ११९ को विषयमा श्री सी. एस. लूइसले यसो भनेका छन्:

'यो कविता-रचनाचाहिँ भजन १८ जस्तो हृदयको तत्कालीन उद्गार होइन। तर यो त बेलबुट्टा हानिएको कपडाजस्तै एउटा कारचोपीको काम हो; यो त धेरै सुनसान

घण्टाहरूमा एक सिलाईमाथि अर्को सिलाई थपिएको, विषयवस्तुको प्रेमले प्रेरित भएको र आनन्द लाग्ने सोखको रूपमा ध्यान र होशियारपूर्वक रचिएको हस्तकला पो हो ।⁸¹)

प्रस्तुत भजनका विभिन्न खण्डहरूको निम्ति दिइएका निम्नलिखित शीर्षकहरू श्री एफ. डब्ल्यू. ग्रान्टका टिप्पणीहरूमाथि आधारित छन्:

खण्ड क) भजन ११९:१-८ :
परमेश्वरको वचन पालन गर्ने मानिस धेरै आशिषित हुन्छ !

खण्ड ख) भजन ११९:९-१६ :
परमेश्वरको वचन शुद्ध पार्छ ।

खण्ड ग) भजन ११९:१७-२४ :
परमेश्वरको वचनद्वारा विवेक तीखो हुन्छ ।

खण्ड घ) भजन ११९:२५-३२ :
परमेश्वरको वचनको ज्योतिमा व्यक्तिगत अयोग्यता थाहा लाग्छ ।

खण्ड ङ) भजन ११९:३३-४० :
परमेश्वरको वचनमा शक्ति छ ।

खण्ड च) भजन ११९:४१-४८ :
परमेश्वरको वचनद्वारा विजय प्राप्त गरिन्छ ।

खण्ड छ) भजन ११९:४९-५६ :
परमेश्वरको वचनद्वारा विश्राम र सान्त्वना पाइन्छ ।

खण्ड ज) भजन ११९:५७-६४ :
परमेश्वरको वचनमा हामी लगनशील हुनुपर्छ ।

खण्ड झ) भजन ११९:६५-७२ :
असल र खराब समयहरूमा परमेश्वरको वचन अमूल्य हुन्छ ।

खण्ड ञ) भजन ११९:७३-८० :
परमेश्वरको वचन अन्तर्दृष्टि दिन्छ ।

खण्ड ट) भजन ११९:८१-८८ :
कष्टमा परेको मानिसले परमेश्वरको वचनद्वारा ढाडस पाउँछ ।

खण्ड ठ) भजन ११९:८९-९६ :
परमेश्वरको वचन अनन्त हुन्छ ।

खण्ड ड) भजन ११९:९७-१०४ :
परमेश्वरको वचनद्वारा बुद्धि प्राप्त गरिन्छ ।

खण्ड ढ) भजन ११९:१०५-११२ :
सबै बेलाबखतहरूको निम्ति परमेश्वरको वचन बत्ती र ज्योति हो ।

खण्ड ण) भजन ११९:११३-१२० :
परमेश्वरको वचनले दुष्टहरूको विषयमा के भन्छन् ?

खण्ड त) भजन ११९:१२१-१२८ :
परमेश्वरको वचनद्वारा मानिस पापबाट अलग बस्छ र पापबाट छुटकारा पाउँछ ।

खण्ड थ) भजन ११९:१२९-१३६ :
परमेश्वरको वचनबाट आनन्द आउँछ र परमेश्वरसित सङ्गति पाइन्छ ।

खण्ड द) भजन ११९:१३७-१४४ :
परमेश्वरको वचनको निम्ति हुने जोश यस्तो छ !

खण्ड ध) भजन ११९:१४५-१५२ :
परमेश्वरको वचनको अनुभव यस्तो छ !

खण्ड न) भजन ११९:१५३-१६० :
परमेश्वरको वचनले दिने मुक्ति यस्तो हुन्छ !

खण्ड प) भजन ११९:१६१-१६८ :
परमेश्वरको वचनले प्रदान गर्ने सिद्धता यस्तो छ !

खण्ड फ) भजन ११९:१६९-१७६ :
यसरी परमेश्वरको वचन आधारित प्रार्थना र प्रशंसा गरिन्छ ।

यस भजनमा विशेष गरी परमेश्वरको वचनप्रतिको उच्च कोटिको प्रेम व्यक्त गरिएको छ, यस्तो प्रेम प्रभु येशू ख्रीष्टसँग थियो, जब उहाँ यस पृथ्वीमा मानिस भएर जिउनुहुन्थ्यो । अनि श्री जेम्स जी. बेलेटले निम्न सुभाउ दिएका छन्:

‘यस भजनको भविष्यवाणीआत्मक अर्थको कुरा गर्नु हो भने, परमेश्वरकहाँ र लामो समय-सम्म बेवास्ता गरिएका उहाँका दिव्य वाणी-हरूकहाँ फर्केर आएको साँचो इस्त्राएलले यस भजनका शब्दहरू प्रयोग गर्नेछ ।’⁸²⁾

भजन ११९:१: धन्यको हुन्छ त्यो मानिस, अँ, आशिषित हुन्छ त्यो मानिस, जसको जीवन परमप्रभुको वचनअनुसारको छ । उसले पाप गरे पनि र परमेश्वरको कुनै आज्ञाको विषयमा ऊ चुक्छ भने परमेश्वरको वचनमा उसको निम्ति प्रबन्ध गरिएको छ: आफ्नो पाप स्वीकार गरेर ऊ पुनर्स्थापित हुन्छ; अनि आफ्नो पापप्रति यस प्रकारको प्रतिक्रिया देखाएर उसले आफूलाई निष्कलङ्क अवस्थामा राखिछोड्न सक्छ ।

भजन ११९:२: हामीले उहाँका साक्षी-वचनहरू पालन गर्नुपर्छ; यो महत्त्वपूर्ण छ र यो गनिन्छ । हाम्रो आज्ञापालन इच्छा नलागेको जस्तै, आधा मन भएको, सुस्त पाराले होइन, तर उहाँलाई सम्पूर्ण हृदयले खुशी तुल्याउने प्रगाढ़, उत्कट इच्छाले प्रेरित हुनुपर्छ ।

भजन ११९:३: यस कुरामा नकारात्मक पक्ष पनि छ: सबै प्रकारको अधर्मबाट अलग रहेर मात्र आत्मिक सुख प्राप्त गरिन्छ । अनि यसको सकारात्मक पक्ष यस प्रकारको छ: हामी पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलले हाम्रो निम्ति निर्धारित गरेको मार्गमा हिँड्नुपर्छ । अनि खराबीबाट अलग रहने सबैभन्दा अचूक तरिकाचाहिँ भलाइ गर्नमा पूरा तल्लीन हुनु हो ।

भजन ११९:४: परमेश्वरका आदेशहरू मन लागे गर्ने, मन नलागे नगर्ने हाम्रो इच्छामा

सुम्पिएका विकल्पहरू होइनन्, तर पालन गर्नुपर्ने आज्ञाहरू हुन्; अनि यी आज्ञाहरू हामीले कहिलेकाहीँ, अनियमित ढङ्गले पालन गर्नुहुँदैन, तर यत्नपूर्वक पालन गर्नुपर्छ ।

भजन ११९:५: भजनकारले अब सर्वमान्य सत्य कुरा पेश गर्न छोडेर उक्त कुराहरू आफ्नो जीवनमा सत्य भएका देख्न चाहन्छन् । अनि अनजानमा तिनले यी आदेशहरू आफ्नो प्रार्थनाको विषय तुल्याएका छन्; किनकि हाम्रो आज्ञापालन गर्ने इच्छा र उहाँका आज्ञाहरू निरन्तर पालन गर्ने शक्ति आखिरमा परमेश्वरबाट आउनुपर्छ भन्ने कुरा तिनले जानेका छन् र मानेका छन् ।

भजन ११९:६: परमप्रभुका सबै आज्ञाहरू पालन गरिरहुन्जेल शर्मले तिनको मन सताउनेछैन, तिनको मुख लाजले रातो हुनेछैन र पीडाले तिनको शरीर चटपटाउनेछैन; किनकि शर्मले यतिसम्म गर्न सक्छ ।

भजन ११९:७: प्रार्थना गर्नदेखि प्रशंसामा आइपुग्न धेरै बेर लाग्दैन, अनि यसको बाटो लामो र कठिन पनि होइन । किनकि परमेश्वरका धर्ममय आज्ञाहरू पालन गर्न सिक्नेहरू आनन्दले भरपूर हुन्छन्, र आवेग-पूर्ण आराधना यसको अनिवार्य नतिजा हो ।

भजन ११९:८: दृढ़ सङ्कल्पसित मिल्ने जोडी विनम्र भरोसा हो । किनकि भजनकारले नजिकैबाट परमप्रभुको पछि लाग्ने सङ्कल्प त गरेका छन्; तर तिनले यसको निम्ति आफ्नो क्षमता अपुग भएको सम्झन्छन् । ‘मलाई पूरा रूपले नत्यागनुहोस्’ भन्ने प्रार्थनाले यसको वास्तविक सम्भावना व्यक्त गर्दैन, तर लेखक आफ्नो दृष्टिमा पूरा त्यागन लायकको व्यक्ति थिए, अनि यसकारण यसो भनेका हुन् ।

भजन ११९:९: आफ्नो जीवन कसरी शुद्ध कायम राख्न सकिन्छ ? योचाहिँ हरेक जवान भाइबहिनीको निम्ति सबैभन्दा ठूलो चुनौती हो । अनि यस प्रश्नको उत्तर यस प्रकारको

छः पवित्र बाइबलका वचनहरू व्यावहारिक रूपले पालन गरेर हाम्रो जीवन शुद्ध रहन्छ ।

भजन ११९:१०: पवित्रतामा मानिसको उत्कट चाहना र परमेश्वरको शक्तिको बीचमा अनौठो मिलन हुन्छ र हुनुपर्छ । मानिसको चाहना यसरी प्रकट गरिएको छः 'आफ्नो सम्पूर्ण हृदयले मैले तपाईंको खोजी गरेको छु;' अनि परमेश्वरको शक्तिको खाँचो निम्न विन्तीमा व्यक्त गरिएको छः 'तपाईंका आज्ञा-हरूबाट मलाई भड्केर जान नदिनुहोस् !'

भजन ११९:११: परमेश्वरले हामीलाई हाम्रै इच्छाको विरुद्धमा र हाम्रै सहभागिताविना पवित्र तुल्याउनुहुन्न । यस विषयमा एकजना भाइले बुद्धिमानीसाथ यसो भनेका छन्ः 'संसारको सर्वश्रेष्ठ पुस्तक पवित्र बाइबल हो । अनि यो पुस्तक राख्न सर्वोत्तम ठाउँ हाम्रो हृदय हो । अनि यो पुस्तक आफ्नो हृदयमा राख्न सबैभन्दा समुचित कारण के हो भने, यसले हामीलाई परमेश्वरको विरुद्धमा पाप गर्नदेखि बचाउँछ ।'

भजन ११९:१२: परमेश्वर अति महान् र धेरै अनुग्रहकारी हुनुहुन्छ; यसकारण ख्रीष्ट-विश्वासीको नयाँ स्वभावले उहाँका नियमहरू सिक्ने र ती नियमहरूको ढाँचामा ढालिने उत्कट इच्छा गर्छ । के ख्रीष्टको प्रेमले हामीलाई यस प्रकारले करमा पारेको छ ?

भजन ११९:१३: जसले परमेश्वरको वचनका बहुमूल्य धनहरूमा ठूलो आनन्द लिन्छ, ऊ त्यो आफूसँग राख्दैन, तर अरूसँग यी आत्मिक आशिषहरू बाँड्नुहुँदा गर्न इच्छुक हुन्छ; यो अनिवार्य हो । अनि जुन कुरा हामी साँच्चै विश्वास गर्छौं, त्यो कुरा हामी अरूलाई सुनाउँछौं-सुनाउँछौं; योचाहिँ जीवनको एउटा नभई नहुने नियम हो ।

भजन ११९:१४: पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलमा लुकेको धन खोजेर निकाल्ने व्यक्ति सँग जति आनन्द छ, त्यति आनन्द त

सुनका धूला-डल्लाहरू खोजेर भेट्टाउने कुनै मानिसमा छैन ।

भजन ११९:१५: परमेश्वरको वचनमा सम्पूर्ण तृप्ति दिलाउने मनन गर्न निरन्त सामग्रीहरू छन्; तर हामीले त्यो मनन वचन पालन गर्ने हाम्रो दृढ सङ्कल्पदेखि कहिल्यै विच्छेद गर्नुहुँदैन ।

भजन ११९:१६: 'उहाँका आज्ञाहरू कष्टपूर्ण छैनन्' (१ यूहन्ना ५:३) । जुन व्यक्तिले परमेश्वरबाट नयाँ जन्म पाएको छ, त्यो व्यक्ति प्रभुका नियमहरूमा हषित हुन्छ, र उसले उहाँका नियमहरू सधैं सम्भन्ना गर्ने अठोट गर्छ ।

भजन ११९:१७: उहाँविना हामी केही पनि गर्न सक्दैनौं । बाँच्नको निम्ति र उहाँको वचन पालन गर्नको निम्ति हामीलाई उहाँको अनुग्रह खाँचो पर्छ । यसकारण आउनुहोस्, हामी उहाँको प्रशस्त अनुग्रह मार्गौं; किनकि हाम्रो आवश्यकता अति ठूलो छ ।

भजन ११९:१८: पवित्र बाइबल अद्भुत आत्मिक स्वादिष्ट भोजनहरूले परिपूर्ण छ, जुनचाहिँ गम्भीर चासो नराख्ने र ध्यान नदिने मानिसको दृष्टिदेखि लुकेका छन् । हाम्रा आँखाहरू खोलिनैपर्छ, नत्र त हामीले यी आत्मिक कुराहरू देख्न सक्दैनौं ।

भजन ११९:१९: पवित्र बाइबल एउटा यस्तो मार्गको मानचित्रको पुस्तक हो, जसले स्वर्ग जाने यात्रीलाई गन्तव्य-स्थलसम्म पुग्न अचूक मार्गदर्शन गर्छ ।

भजन ११९:२०: हामीलाई निरन्तर पवित्र शास्त्रहरूको ठूलो तृष्णा लाग्यो भने यो कति उत्तम कुरा हो ! भजनकारको मन परमेश्वरको वचनप्रतिको उत्कट चाहनाले कटकटी खाइरहेको थियो; अनि तिनलाई सधैं यस प्रकारको तीव्र प्रबल इच्छा लागेको थियो ।

भजन ११९:२१: घमण्डी मानिसहरू र अपमान गर्नेहरूले परमप्रभुका आज्ञाहरू विरोध गरेका र चुनौती दिएका, तर चाँडै

परमेश्वरको सामर्थी हातद्वारा गिराइएका उदाहरणहरू इतिहासमा प्रशस्त छन् ।

भजन ११९:२२: संसारले ख्रीष्ट-विश्वासीलाई घृणा गर्छ र उसको खिल्ली उड़ाउँछ । 'यस्तो भारी उपद्रवमा तिमीहरू तिनीहरूसँग लागेर नहिँड्कोमा तिनीहरूलाई अनौठो लाग्छ, र तिमीहरूको निन्दा गर्छन्' (१ पत्रुस ४:४) । तर सच्चाइको निम्ति इनाम दिइनेछ, अनि उहाँले हामीलाई दिनुहुने 'स्याबासी'ले हामीले भोग्नुपरेको निन्दा र अपमान कति बढ्ता गरी पूर्ति गर्नेछ ।

भजन ११९:२३: अनि जब उच्च पदाधिकारीहरूले ख्रीष्ट-विश्वासीको निन्दा गर्न साथ दिन्छन्, तब उसले पवित्र बाइबलको मनन गरेर बल र सान्त्वना पाउँछ; उसले आफ्ना निन्दकहरूलाई एक शब्द पनि जवाफ नदिनु नै तिनीहरूको निम्ति उसको उत्तर हो ।

भजन ११९:२४: श्री म्याथ्यू हेनरीले यस पदको टिप्पणी यस प्रकारले गरेका छन्:

'ती शासकहरूले दाऊदको विरोधमा बोल्दाखेरि के तिनी असमञ्जसमा परे त? परमेश्वरका नियमहरू तिनका सल्लाहकार भए, र उहाँका आज्ञाहरूले तिनलाई यो परिस्थिति धैर्यपूर्वक सहने र आफ्नो मामिला परमेश्वरको हातमा सुम्पने सल्लाह दिए ।' 83)

भजन ११९:२५: जीवनमा घाटी र शिखररूपी तल-माथिका अनुभवहरू छँदैछन् । शोकमा परेर निराश भएको बेलामा पनि हामी परमप्रभुलाई 'तपाईं आफ्नो वचनको शक्तिले मलाई पुनर्जीवित पार्नुहोस्' भनेर पुकार्न सक्छौं ।

भजन ११९:२६: जब हामी आफ्ना चालहरू बताउँछौं, अर्थात् जब हामी आफ्ना पापहरू नलुकाई मानिन्छौं, तब परमप्रभुले हामीलाई हाम्रा पापहरू क्षमा गर्नुहुन्छ; यो उहाँको जवाफ हो । अनि पापको क्षमा पाएर पवित्रताको निम्ति हाम्रो चाहना फेरि जागेर आउँछ; 'तपाईंका नियमहरू मलाई

सिकाउनुहोस्!' भन्ने प्रार्थनाले यहाँ यो पुनर्जागृत भएको चाहना व्यक्त गर्छ ।

भजन ११९:२७: हामीले परमेश्वरका आदेशहरूको अर्थ बुझ्नुपर्छ र उहाँका आदेशहरू आफ्नो जीवनमा कसरी व्यवहारमा उतार्नुपर्छ, सो पनि जान्नुपर्छ । तब हामी परमेश्वरका अचम्मका कामहरूको विषयमा मनन गर्न पुग्छौं ।

भजन ११९:२८: जीवनका अँध्यारा क्षणहरूमा, जब हाम्रो प्राण आँसुहरूले गर्दा साह्रै गलेको हुन्छ, तब सबै सान्त्वनाका परमेश्वर हामीकहाँ निहुरीकन प्रायः पवित्र शास्त्रको एउटै पदद्वारा हामीलाई उठाएर हामीलाई अधि बढ्ने शक्ति दिनुहुन्छ ।

भजन ११९:२९: परमेश्वरको आत्माको सहायताले र परमेश्वरको वचनद्वारा हामी सत्य र भूटाको बीचमा छुट्ट्याउन सक्छौं । पवित्र बाइबलले हामीमा सबै प्रकारको भूटप्रति पवित्र घृणा उत्पन्न गर्छ । अनि परमेश्वरको वचनले सत्यता के हो, सो हामीलाई सिकाउँछ; किनकि परमेश्वरले कुनै कुराको विषयमा जे भन्नुभएको छ, त्यो सत्य हो (यूहन्ना १७:१७) ।

भजन ११९:३०: कुनै मानिस पनि आफैआफ पवित्रतातर्फ बगेर जाँदैन । हामीले सत्यको मार्ग छान्नुपर्छ, जसरी पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलमा यो मार्ग प्रकट गरिएको छ । यस सिलसिलामा श्री चार्लस एच. स्पर्जनले यसो भनेका छन्:

'हामीले परमेश्वरका आज्ञाहरू आफ्नो लक्ष्य बनाएर ताक्ने निशानको रूपमा हाम्रो सामु राख्नुपर्छ, हाम्रो काम गर्ने आदर्श र हामीले हिँड्नुपर्ने बाटो तुल्याउनुपर्छ ।'

भजन ११९:३१: भजनकार परमेश्वरका साक्षी-वचनहरूमा टाँसिएका छन्, गमले टालेको जतिकै । तर पनि तिनले अझै आफ्नो बरालिने भुकाउ महसुस गरेका छन्; यसकारण तिनले परमप्रभुमाथि कति निर्भर

रहेका, सो जानेर उहाँलाई पुकार्छन् र उहाँबाट गुहार माग्छन् ।

भजन ११९:३२: जब परमेश्वरले हाम्रो हृदय बढाइदिनुहुन्छ, तब हामी तत्कालै उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्न राजी हुन्छौं, हाम्रो मगज ठूलो भएको बेलामा हाम्रो प्रतिक्रिया यस्तो होइन । किनकि हाम्रो आज्ञापालन हाम्रो प्रेममा भर पर्छ, हाम्रो समभक्तिकामा होइन ।

भजन ११९:३३: हामीले शिक्षा र निर्देशन पाउन प्रार्थना गर्नुपर्छ । किनकि हामी परमेश्वरको विद्यालयमा भर्ना भएको विद्यार्थी हौं । यसो हो भने, हामी परमेश्वरको नियम व्यवहारमा उल्था गर्न उत्सुक हुनुपर्छ । अनि हामीले उहाँको वचन आफ्नो जीवनको अन्तसम्म पालन गर्ने सुदृढ संकल्प गर्नुपर्छ ।

भजन ११९:३४: हामीले समभक्तको निम्ति प्रार्थना गर्नुपर्छ । किनकि पवित्र शास्त्रको सम्बन्धमा, यसले भन्न खोजेको अर्थको विषयमा र हाम्रा कर्तव्यहरूको सम्बन्धमा सठीक दृष्टिकोण लिनु महत्त्वपूर्ण कुरा हो; नत्र ता हामीले कसरी उहाँलाई सम्पूर्ण मनले र पूरा भक्तिको साथ पछ्याउन सक्छौं र ?

भजन ११९:३५: हामीले मार्ग-दर्शनको निम्ति प्रार्थना गर्नुपर्छ । किनकि सायद हाम्रो आत्मा इच्छुक छ होला, तर हाम्रो शरीर, त्यसको पापी स्वभावले गर्दा कमजोर छ । यसकारण प्रभुले हाम्रा पाउहरू उहाँको इच्छाअनुसार उहाँको मार्गमा डोस्याउनुभएको हामी चाहन्छौं; किनभने हाम्रो निम्ति साँच्चै खुशी हुने एकमात्र उपाय यही हो ।

भजन ११९:३६: हामीले भौतिक उन्नतिभन्दा बढी आत्मिक वृद्धिको निम्ति प्रार्थना गर्नुपर्छ । किनकि 'सन्तुष्टतासहितको भक्तिमा ठूलो लाभ हुन्छ' (१ तिमोथी ६:६) । जुन कुराले मानिसको हृदयबाट रुपियाँपैसाको लोभ निकालेर यसको ठाउँमा पवित्र बाइबलप्रतिको प्रेम हालिदिन्छ, त्यो

कुरा हामीले अनुग्रहको अचम्मको काम मान्नुपर्छ ।

भजन ११९:३७: हामी छायाहरूको पछि लाग्नुहुँदैन; होइन, हामीले आत्मिक वास्तविकताहरूको निम्ति प्रार्थना गर्नुपर्छ । टेलिभिजनको विषयमा परमेश्वरको टिप्पणी यस प्रकारको छ: 'व्यर्थका कुराहरू हेर्नदेखि मेरा आँखाहरू फर्काइदिनुहोस्!' टी.भी.ले एउटा स्वप्नलोक प्रदर्शन गर्छ, वास्तविक संसार होइन । तर परमेश्वरको वचनले वास्तविक जीवनसित सरोकार राख्छ ।

भजन ११९:३८: हामीले परमेश्वरलाई 'आफ्नो प्रतिज्ञा पक्का गर्नुहोस्' भन्ने विन्ती गर्दै प्रार्थना गर्नुपर्छ । 'तपाईंको अनुग्रहका सबै आशिषहरू म दाबी गर्छु; तपाईंको एक-एक प्रतिज्ञामाथि मेरो नाम लेखिदिनुहोस्!' उहाँका प्रतिज्ञाहरू दाबी गर्ने हाम्रो अधिकार उहाँको भय मानेकोमा रहेको छ ।

भजन ११९:३९: हामीले प्रभु येशूको नाम कलङ्कित तुल्याउने र बदनाम गराउने जुनसुकै निन्दादेखि बाँच्नको निम्ति प्रार्थना गर्नुपर्छ । उहाँका न्यायका फैसलाहरू असल छन्; अनि असल भन्नेमा हामी तीप्रति विश्वासयोग्य हुनुपर्छ र तीअनुसार गर्नेपर्छ ।

भजन ११९:४०: हामीले आफ्नो व्यक्तिगत जागृतिको निम्ति प्रार्थना गर्नुपर्छ । 'खरिएको जमिन तलाउ र तिर्खाएको भूमि पानीका धाराहरू बन्नेछन्' (यशैया ३५:७) । जब हामी उत्तेजित भई उहाँका आदेशहरूको लालसा गर्छौं, तब उहाँले आफ्नो धार्मिकतामा हामीलाई पुनर्जीवित पार्नुहुन्छ ।

भजन ११९:४१: हामीले परमेश्वरका कृपाहरू र उहाँको मुक्ति हल्का लिनुहुँदैन । किनकि हामीले मुक्ति पाएको दिनमा जितिकै आज पनि हामीलाई उहाँको दया र सुरक्षाको खाँचो पर्छ । यसकारण आउनुहोस्, हामी दैनिक जीवनमा उहाँको वास्ता र सुरक्षा पाउन उहाँको प्रतिज्ञा दाबी गरौं !

भजन ११९:४२: विश्वास नगर्नेहरूका निन्दाहरू कसरी चुप गराउन सकिन्छ? परमप्रभुले हाम्रा प्रार्थनाका उत्तरहरू दिनु-भएका अकाट्य प्रमाणहरूले यसो गर्छन्। कहिल्यै टलेर नजाने परमेश्वरको वचन हाम्रो विश्वासको आधार हो।

भजन ११९:४३: सत्यको वचन बोल्न हामी कहिल्यै नडराऔं र यसको निम्ति हामी कहिल्यै नलजाऔं! हामीले परमेश्वरका न्यायका फैसलाहरूमाथि आशा राखेका छौं भने, उहाँले हामीलाई उहाँको निम्ति साक्षी दिने अवसरहरू दिइरहनुहुन्छ।

भजन ११९:४४: हामीले प्रभुको प्रेम र अनुग्रहको निम्ति सक्रिय प्रतिक्रिया जनाउनु-पर्छ; यसकारण हामीले अन्तिम साससम्म उहाँको वचन पालन गरिरहने अटल अठोट गर्नुपर्छ। 'जुन कुराहरू उहाँले मेरो निम्ति गर्नुभयो, यी सबै कुराहरूको खातिर मैले मेरो सर्वोत्तम उहाँलाई दिनुपर्छ र पूरा तवरले उहाँको निम्ति जिउनुपर्छ; त्योभन्दा कम म कसरी गरूँ?'

भजन ११९:४५: जस-जसलाई परमेश्वरका पुत्रले स्वतन्त्र पार्नुभयो, उनीहरू साँच्चै स्वतन्त्र छन् (यूहन्ना ८:३६)। संसारको निम्ति इसाई जीवनचाहिँ मानिसलाई बन्धनमा राख्ने प्रणाली वा पद्धति हो। तर खास गरी उहाँका आदेशहरूको खोजी गर्नेहरूले सम्पूर्ण स्वतन्त्रताको आनन्द उपभोग गर्छन्।

भजन ११९:४६: हाम्रो विश्वासले हामीलाई राजाहरूको सामु खीष्ट येशूको निम्ति बोल्ने साहस दिन्छ। ओहो, कति धेरै शक्तिशाली शासकहरूले नम्र र अवहेलित नागरिकहरूको मुखबाट मुक्तिको सुसमाचार सुनेका छन्!

भजन ११९:४७: पवित्र बाइबलका प्रेमीहरूले यसका पन्नाहरूमा व्यक्तिगत गहन आनन्द उपभोग गर्छन्; किनकि पवित्र

बाइबल हर्षको धारा, सुखको नदी र सन्तुष्टिको कहिल्यै नसुकने मुहान हो।

भजन ११९:४८: हामी पवित्र बाइबलको श्रद्धा गर्छौं; कुन अर्थमा? यसको महानता, यसको व्यापकता, यसको गहिराइ, यसको शक्ति, यसको धन र यसको अपरिमितता र अनन्तताको खातिर हामी डरको साथ यसको बढो सम्मान गर्छौं; किनकि पवित्र बाइबल परमेश्वरको वचन हो, र यसले हाम्रो जीवनमा अद्भुत काम गरेको छ। अनि दिन-रात हामी यसको मनन गर्छौं।

भजन ११९:४९: परमेश्वरले कतै आफ्नो प्रतिज्ञा भुल्नु, अहं, यो असम्भव छ। तर कष्टको भट्टीमा पिरोलिएको बेलामा हाम्रो विश्वास पतित हुन खोज्छ। तर त्यस बेलामा हामीले 'हे प्रभु, सम्भन्ना गर्नुहोस्' भन्ने प्रार्थना गर्न छुट पाएका छौं। उहाँले हामीलाई उहाँको नाममा आस र भरोसा गर्न सिकाएर हामीलाई यहाँसम्म ल्याइदिनुभयो; तब उहाँले हामीलाई शर्ममा पर्न कहाँ दिन सक्नुहुन्छ र? उहाँले हामीलाई शर्ममा पर्न दिनुहुन्न।

भजन ११९:५०: परमेश्वरको वचनको सजीव पार्ने शक्ति अनुभव गर्नेहरूले वचनमा सान्त्वनाको अचूक स्रोत पाएका छन्। हाम्रा शुभचिन्तकहरूका शब्दहरू प्रायः खोक्रा हुन्छन्, र धेरै फायदा गर्दैनन्; तर परमेश्वरको वचनचाहिँ सधैं जीवित छ, हाम्रो परिस्थिति-सित सुपरिचित र प्रभावकारी हुन्छ।

भजन ११९:५१: हामी प्रभुप्रति विश्वास-योग्य रहौं भने हाम्रो खिसीटिउरी, हाम्रो उपहास र हाम्रो गिल्ला अवश्य गरिन्छ; यसमा हाम्रो हिस्सा छ; अन्यथा नसम्भन्नुहोला। तर के हामीले अपनाएको विश्वास र सिद्धान्त ईश्वरीय होइन र? हाम्रो सिद्धान्त परमेश्वरको हो भने हामी सत्यनिष्ठ रहनुपर्छ।

भजन ११९:५२: विगत समयमा प्रभुले हाम्रो पक्षमा काम गर्नुभएको सम्भन्नाबाट हामी प्रोत्साहन पाउँछौं। जुन कृपाले हामीलाई

यहाँसम्म ल्याइदियो, त्यही कृपाले हामीलाई बाँकी रहेको बाटोमा अवश्य साथ दिने नै छ। बितेका समयहरूमा परमेश्वरले हामीप्रति देखाउनुभएको प्रेमले 'अन्तमा उहाँले हामीलाई अन्धकारमा डुब्न छोडिदिनुहुन्छ' भन्ने कुरा हामीलाई सोच दिँदैन।

भजन ११९:५३: परमेश्वरको व्यवस्थाको अनादर र उल्लङ्घन भएको देखेर ख्रीष्ट-विश्वासीलाई जल्दो रिस उठ्छ। प्रभु येशूलाई पनि यस्तै भएको थियो। 'तपाईंलाई निन्दा गर्नेहरूका निन्दाहरू ममाथि परे' (रोमी १५:३)। यसर्थ परमेश्वर पितालाई भएको जुनसुकै अनादर परमेश्वरको पुत्रले आफ्नै अपमान भएको ठान्नुभयो।

भजन ११९:५४: परमेश्वरको अद्भुत वचनको खातिर स्वर्गको यात्रीले आफ्नो यात्री-जीवनको घरमा अथवा श्री नोक्सले अनुवाद गरेभैं 'प्रवासी भएर रहेको देशमा' गीत गाउन सक्दो रहेछ। बाटो अफ्ठ्यारो होला, तर लामो छैन। रात अँध्यारो होला, तर परमेश्वर एउटा गीत दिनुहुन्छ।

भजन ११९:५५: निद्रा नलागेको रातका 'कहिले, अँ, कहिले बित्लान्' भन्ने लामा न लामा घण्टाहरूमा हामी प्रभुको विषयमा मनन गरेर यो समय सदुपयोग गर्न सक्छौं; तर हाम्रो मनन परमेश्वरको वचन आधारित भएको हुनुपर्छ; किनकि उहाँको वचनले प्रभुलाई प्रकट गरेको छ। अनि जति बढी हामी उहाँलाई चिन्छौं, त्यति नै बढी हामी उहाँलाई प्रेम गर्छौं, अनि उहाँलाई प्रेम गरेको हुनाले हामी उहाँको व्यवस्था पालन गर्न चाहन्छौं।

भजन ११९:५६: आज्ञाकारितामा आशिष छ। 'भक्तिचाहिँ सबै कुराको निम्ति लाभदायक हुन्छ; किनकि यसैमा अहिलेको जीवन र पछि आउने जीवनको प्रतिज्ञा छ' (१ तिमोथी ४:८)।

भजन ११९:५७: ओहो, हामीले प्रभुमा कत्रो अनुपम धन पाएका रहेछौं! जसले यो

कुरा जानेको छ, उसैले उहाँका वचनहरू पालन गर्ने प्रण गर्छ-गर्छ। उहाँ हर हिसाबले यथेस्त हुनुहुन्छ। प्रभुलाई पाएको व्यक्ति अत्यन्तै धनवान् भएको छ।

भजन ११९:५८: प्रभुलाई कसैको सहायता पर्दैन; किनकि उहाँ पूरा रूपले आत्मनिर्भर हुनुहुन्छ; तर हामीचाहिँ यस्तै हुँदैनौं; हाम्रो योग्यता अर्थात् हाम्रो यथेस्तता परमेश्वरबाटको हो (२ कोरिन्थी ३:५)। यसकारण हामी प्रार्थना गर्ने योद्धाहरू हुनुपर्छ, जसले परमेश्वरको निगाह पाउन विन्ती गर्छन् र उहाँको दयाको प्रतिज्ञा दाबी गर्छन्।

भजन ११९:५९: मार्ग-दर्शन पाउनु हाम्रो जीवनमा भइरहने समस्या हो। हामी कुन बाटोमा लाग्ने? स्पष्ट छ, त्यो कुरा आफै-आफ ज्ञान हामीमा बुद्धि छैन। यसो हो भने, आउनुहोस्, हामी पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलमा रूपरेखा र मानचित्र गरिएका बाटाहरूमा हाम्रा पाउहरू टेकाऔं!

भजन ११९:६०: हामी तत्काल खाद्य पदार्थ, तत्काल सेवा र तत्कालै यो-त्यो हुने जमानामा जिइरहेका छौं। तर तत्काल आज्ञाकारिता? के प्रकट भएको परमेश्वरको इच्छा तत्कालै पूरा गर्ने आज्ञाकारितामाथि हामीले आफ्नो ध्यान लगाएका छौं? के यो हाम्रो जीवनको उपज हो? हो, हाम्रो आज्ञाकारिता तत्कालै हुनुपर्छ।

भजन ११९:६१: दुष्ट मानिसहरूले सीधासोभा विश्वासी भाइबहिनीलाई गलत काममा फसाउन खोज्छन्; यही कारणले मार्ग-दर्शन र सुरक्षाको निम्ति उसलाई परमेश्वरको वचन याद गर्न अभ् ठोस कारण छ।

भजन ११९:६२: 'अनि मध्यरातमा पावल र सिलास प्रार्थना गरिरहेका र परमेश्वरको भजन गाइरहेका थिए' (प्रेरित १६:२५)। मानिसहरूले प्रभुका जनहरूलाई अन्याय र दुर्व्यवहार गरिरहेका थिए; तर उनीहरूले

परमेश्वरका धर्ममय फैसलाहरूको विषयमा अभि गीत गाउन सके।

भजन ११९:६३: परमेश्वरलाई प्रेम गर्ने-हरूले उहाँका जनहरूलाई पनि प्रेम गर्छन्। अनि पवित्र बाइबललाई प्रेम गर्नेहरूले सबै बाइबल-प्रेमीहरूलाई प्रेम गर्छन्। यस विश्वव्यापी सङ्गतिमा राष्ट्रवाद के, समाजवाद के, वर्गवाद के – यसको निम्ति कुनै ठाउँ छैन; किनभने यो सङ्गति यी सबै कुराहरू नाघेर जान्छ।

भजन ११९:६४: संसारमा जहाँ पनि परमेश्वरको कृपा देख्न र पाउन सकिन्छ। तर उहाँको कृपा उपलब्ध मात्र कहाँ हो र? पृथ्वी परमेश्वरको कृपाले भरपूर छ। तब कृतज्ञताले पूर्ण हाम्रो हृदयले यसो भन्दै प्रतिक्रिया जनाउँछ: 'हे प्रभु, आफ्नो पवित्र आत्माद्वारा मलाई शिक्षणीय तुल्याउनुहोस्!'

भजन ११९:६५: प्रभुले आफ्नो वचनको प्रतिज्ञानुसार हामीसित सद्व्यवहार गर्नु-भएकोमा के हामीले उहाँलाई आज धन्यवाद चढाएका छौं? अथवा के हामीले उहाँलाई यसको निम्ति धन्यवाद दिएकोदेखि निक्कै समय बितेको कि कसो हो? 'आशिष गन, गन एकै-एक! आशिष गन; हेर, छन् अनेक! आशिष गन, छक्क पर्नेछौं, प्रभुले तिमीलाई दिनुभयो अनेक।'

भजन ११९:६६: हामीले असल विवेकको निम्ति, साथै ज्ञान पाउन प्रार्थना गर्नुपर्छ। किनकि ज्ञान भएको मानिससँग विवेक नहुन सम्भव छ, अनि ज्ञानसित सन्तुलन हुनुपर्छ। परमेश्वरको वचनबाट र बुबाआमाको अनुशासनद्वारा हामी विवेकशील हुन सक्छौं।

भजन ११९:६७: परमेश्वरको अनुशासनले यस प्रकारको तालिमद्वारा अभ्यस्त भइसकेकाहरूलाई पछिबाट धार्मिकताको शान्तिमय फल दिनेछ (हिब्रू १२:११)। हामी बरालिहिँडेका तिक

अनुभवहरूको सम्भना एउटा तीतो औषधी हो, जसले हामीलाई यो कुरा फेरि दोहोर्याउनबाट रोक्छ; किनकि हाम्रो भड्किहिडाइको निम्ति हामीले तिर्नुपरेको मूल्य ज्यादा हो।

भजन ११९:६८: एकक्षण अङ्ग्रेजीको कुरा गरौं। 'गोड' र 'गूड' एकै मूल-शब्दबाट बनेका शब्दहरू हुन्; ('गोड' भनेको परमेश्वर र 'गूड' भनेको असल हो)। परमेश्वर भला हुनुहुन्छ, र उहाँले गर्नुभएका सबै कामहरू पनि भलाइ हुन्छन्। अनि हामी भला हुनु हो भने, हामीले उहाँको जुवा आफूमाथि लिएर उहाँबाट सिक्नुपर्छ।

भजन ११९:६९: जब भक्तिहीन मानिस-हरूले भूटमूटका कुराहरू गरेर हाम्रो मानहानि गर्न कोशिश गर्छन्, तब हामी पवित्र बाइबल-प्रति विश्वासयोग्य हुनुपर्छ र नडगमगाईकन आज्ञाकारी हुनुपर्छ, तब हामी सुरक्षा प्राप्त गर्छौं।

भजन ११९:७०: सांसारिक मानिसहरू भोग-विलास र मोजमज्जामा मस्त भइरहून्, तर हामीचाहिँ शारीरिक अभिलासाहरू पूरा गर्दैनौं, किनकि हामीले आत्मिक शिक्षामा सन्तुष्टि र तृप्ति पाएका छौं।

भजन ११९:७१: दुःखहरू त क्षणिक हुन्छन्, तर ती दुःखहरूबाट उठाउने फाइदाहरू अनन्त हुन्छन्। मानिसहरूले हाम्रो हानि गर्ने उद्देश्यले हामीलाई सताउँछन्; तर परमेश्वरले त्यो हाम्रो भलाइको निम्ति प्रयोग गर्नुहुन्छ।

भजन ११९:७२: पवित्र बाइबलचाहिँ यस संसारमा हाम्रो सबैभन्दा बहुमूल्य भौतिक सम्पत्ति हो। कम्प्यूटरले अद्भुत प्रकारले ठूला-ठूला सङ्ख्याहरूको योगफल निकाल्न सक्छ, तर त्यसले पवित्र शास्त्रको सही मूल्य निकाल्न सकेको छैन।

भजन ११९:७३: जब परमेश्वरले हामीलाई बनाउनुभयो, तब उहाँले हामीलाई अचम्मका सीप र क्षमताहरू दिनुभयो। तब

उहाँ हाम्रा शिक्षक पनि हुनुपर्छ; योजस्तै न्यायसंगत र मुनासिब अरू कुरा के होला र ? उहाँले हामीलाई किन सृष्टि गर्नुभयो ? हामीले यसमा उहाँको उद्देश्य बुझ्नुपर्छ र उहाँको यस उद्देश्यको एक-एक बुँदा पूरा गरेर छाड्नुपर्छ ।

भजन ११९:७४: प्रभु येशूको निम्ति आगो भएको ख्रीष्ट-विश्वासीको भेटघाटबाट प्रचूर आत्मिक ताजापन आउँछ । परमेश्वरको वचनमा आशा राख्नेहरू पवित्र आत्माको उर्जाले चम्किला र विकिरणशील हुन्छन् ।

भजन ११९:७५: रोगबिमारी, दुःखकष्ट र अन्य तकलिफहरू सीधा परमेश्वरबाट आउँदैनन्; तर उहाँले विशेष परिस्थितिहरूमा यी कुराहरू हाम्रो जीवनमा आउन दिनुहुन्छ र यी कुराहरू आफ्ना उद्देश्यहरूको निम्ति प्रयोग गर्नुहुन्छ । यी सबैमा उहाँमा कुनै दोष नपाउनु, तर हामीसित उहाँको व्यवहार न्यायसंगत ठान्नु र उहाँको विश्वासयोग्यता देख्नु आत्मिक परिपक्वताको लक्षण हो ।

भजन ११९:७६: तर हामी कमजोर, धूलो बराबर छौं; यसकारण उहाँले हामीलाई टिठ्याउनुभएको र दया देखाउनुभएको हामीलाई खाँचो पर्छ; उहाँले आफ्नो कृपामा हामीलाई सँभाल्नुपर्छ । 'यसकारण हामी साहससँग अनुग्रहको सिंहासनको नजिक आऔं, कि दया पाऔं र खाँचो पर्दा सहायता पाउन अनुग्रह प्राप्त गरौं' (हिब्रू ४:१६) ।

भजन ११९:७७: जब-जब हामीप्रति परमेश्वरका कोमल कृपाहरू देखाइन्छन्, तब हरेक पल्ट कठोर चापमा परेको पवित्र जनको निम्ति योचाहिँ जीवनको नयाँ रक्तदान पाएको जतिकै हुन्छ । हे उहाँको व्यवस्थामा आनन्द मनाउने भाइबहिनीहो, ढुक्कै हुनुहोस् ! किनकि तपाईंलाई सहायता गर्न उहाँ छेउमा आउनुहुनेछ ।

भजन ११९:७८: श्री जोसेफ जेलिनोले यो पद यस प्रकारले अनुवाद गरेका छन्: 'ती

घमण्डीहरूलाई शर्ममा पार्नुहोस्, जसले मैले तपाईंका आदेशहरूमा मनन गरेको बेलामा भूटद्वारा मेरो हानि गरेका छन् ।' परमेश्वरले पापलाई त्यसको काम गर्न दिनुहुन्छ । अनि यस सम्बन्धमा भजनकारको विन्ती छ: परमेश्वरले जुन काम 'गर्छु' भन्नुभयो, त्यो काम पूरा गरेका होऊन् ।

भजन ११९:७९: परमेश्वरको वचन जात्रे र प्रेम गर्नेहरूसित सङ्गति गर्न खोज्ने मानिसमा आत्मिक सहजज्ञान भएको हुनुपर्छ । तर परमेश्वरको डर मान्नेहरूसित हाम्रो भेट गराइदिनुहोस् भन्ने प्रार्थना हामीले कहिले र कहाँ गरेका छौं ?

भजन ११९:८०: परमप्रभुका नियमहरू पालन गर्ने सम्बन्धमा हामीले किन निर्दोष हुने इच्छा गर्नुपर्छ ? यसो गर्नको निम्ति धेरै कारणहरू छन् । भजनकारले यहाँ यसको एउटा कारण बताएका छन्: पापमा पतित भएको शर्मले हामीलाई भतभती पोल्न नपाओस् ! हामी यस लाजमर्दो कुराबाट बाँच्नुपर्छ ।

भजन ११९:८१: ख्रीष्ट-विश्वासी कष्टमा पर्छ-पर्छ; तर कुनै कष्टले उसलाई पिँध्न सक्दैन; ऊ असमञ्जसमा पारिन्छ होला, तर हतोत्साहित हुँदैन; ऊ सतावटमा पर्न सक्छ, तर ऊ त्यागिएको हुँदैन; उसलाई भुइँमा पछार्न सकिन्छ, तर ऊ नाश हुँदैन (२ कोरिन्थी ४:८-९) । यहाँ, यस ठाउँमा भजनकारले परमेश्वरको बचाउने सहायता पाउन खूबै चाहना गरेका छन्; किनकि तिनको आशा मरेको थिएन, तर अभ्र जारी रहेको थियो ।

भजन ११९:८२: परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभएको छुटकाराको बाटो हेर्दा-हेर्दा तिनका आँखाहरू धमिला भइसके; तर तिनले 'तपाईं मलाई सान्त्वना दिनुहुन्छ कि' भन्ने प्रार्थना गर्दैनन्, तर 'कहिले तपाईंले मलाई सान्त्वना दिनुहुन्छ ?' भनेर प्रार्थना गरेका छन् ।

भजन ११९:८३: धूवाँमा राखिएको मशक चाउरिन्छ र यसमा कालो मोसो लाग्छ। यस दृष्टान्तको निम्ति कुनै स्पष्टीकारण चाहिँदैन होला; कुरा सुस्पष्ट छ: सतावटमा परेको खीष्ट-विश्वासी ओइलिन्छ, चाउरिन्छ र सुकेर चिरैचिरा पर्ला; हो, परमेश्वरको बाटो हेर्ने भाइबहिनीको रूप यसरी बिग्रिन सक्ला। तर ऊ आशाहीन हुँदै होइन, किनकि उससँग परमेश्वरको वचन छँदैछ, जसमाथि उसले सधैं आङ्भरोसा राख्न सक्छ।

भजन ११९:८४: जीवन एकदम छोटो छ। अनि हाम्रो विचारमा, यस छोटो जीवनमा कष्टका दिनहरूले ठूलो अंश ओगटेका जस्तो देखिन्छ। परमप्रभुले अत्याचारीहरूसित कारबाही गरेर तिनीहरूलाई दण्ड दिने समय आए हुनेथियो नि !

भजन ११९:८५: यस पदमा उल्लेखित गुन्डाबाजीहरू भक्तिहीन र अनुशासनहीन हुन्। यी दुईवटा अवगुणहरू सँगै जान्छन्। तिनीहरूले धर्मी र निर्दोष मानिसको विरुद्धमा खराब युक्ति रचेका छन्। अनि यस कुराले तिनीहरूले आफूलाई परमेश्वरको व्यवस्थाको अधीनतामा सुम्पन इन्कार गर्छन् भन्ने प्रमाण दिन्छ।

भजन ११९:८६: परमेश्वरको वचन एकदम भरपर्दो हुन्छ; योजस्तो भरपर्दो अरु केही पनि छैन। अनि उहाँले सतावटमा परेका आफ्ना जनहरूलाई छुटकारा दिन्छु भन्ने प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ। यसकारण भूटा आरोप लाउनेहरूले हामीमाथि हमला गरेको बेलामा हामी ढुकै हुन सक्छौं र 'मलाई सहायता गर्नुहोस्' भन्ने सुनौलो प्रार्थना चढाउन सक्छौं।

भजन ११९:८७: श्री चार्लस एच. स्पर्जनले यसो भनेका छन्: 'हामी परमेश्वरका आदेशहरूमा लीन भएर लागि-पर्नुपर्छ; तब उहाँका प्रतिज्ञाहरूअनुसार हामी बचाइनेछौं।' नबाँच्ने रहेछौं भनी हेरेस खाने

स्थितिमा पुगेर पनि हाम्रो आज्ञाकारिता डगमगाउनुहुँदैन, डलपल हुनुहुँदैन। केवल विश्वास जारी राख्नुहोस्! हाम्रो गुहार आउने नै छ।

भजन ११९:८८: सबैभन्दा असल प्रार्थना मनको ठूलो खाँचोबाट उठ्छ। यहाँ भजनकारले 'हे परमप्रभु, मेरो ज्यान बचाइदिनुहोस्, र म तपाईंको वचन पालन गरेर तपाईंको महिमा गर्न पाऊँ' भनेर प्रार्थना गर्छन्।

भजन ११९:८९: विश्वास गर्नु भनेको अन्धकारभित्र हामफाल्नु होइन। हाम्रो विश्वासको आधार बलियो छ; किनकि त्यो त ब्रह्माण्डको सबैभन्दा सुनिश्चित र परिपक्का कुरामाथि, पवित्र बाइबलमाथि अडिएको हुन्छ। स्वर्गमा सदा-सर्वदा सुस्थिर भएको सुनिश्चित वचनमाथि विश्वास राख्नुमा कुनै हानि, कुनै खतरा छैन।

भजन ११९:९०: परमेश्वरको विश्वास-योग्यता उहाँको वचनमा मात्र प्रकट भएको होइन, तर उहाँका कामहरूमा पनि त्यसको प्रदर्शन हुन्छ। उहाँको विश्वासयोग्यता सबै पुस्ताहरूसम्म जान्छ, र प्रकृतिको अनुक्रम र व्यवस्थामा देखिन्छ; त्यो कति सुव्यवस्थित छ! त्यो कति सही र सुठीक ढङ्गले चल्छ!

भजन ११९:९१: आकाश र पृथ्वीले उहाँका नियमहरू पालन गर्छन्। बीउ छर्ने समय र कटनी गर्ने समय, शीतकाल र ग्रीष्म ऋतु, दिन र रात – यी सबै परमेश्वरका सेवकहरू हुन्। अनि उहाँको शक्तिशाली वचनद्वारा यी सबै थोकहरूको नियन्त्रण भइरहन्छ र यी सँभालिन्छन्।

भजन ११९:९२: श्री अल्बर्ट बार्नेसको टिप्पणीमा यस्तो लेखिएको छ:

'एकजना आदरणीय जनले साह्रै कष्टमा परेर मलाई यसो भने: "अनन्त परमेश्वर तिप्रो शरणस्थान हुनुहुन्छ, र तिमोमनि अनन्त पाखुराहरू छँदैछन्" भन्ने आश्वासन परमेश्वरको

वचनमा नभएको भए म हजार पल्ट डुबि-सक्नेथिएँ।' 84)

भजन ११९:९३: आफ्नो जीवनमा पवित्र शास्त्रहरूको शक्ति अनुभव गर्नेहरूले परमेश्वरका वचनहरू बिसर्नेछैनन्; यस्तो सम्भावना एकदम कम छ। हामीले त नाश हुने बीउबाट होइन, तर नाश नहुने बीउबाट परमेश्वरको जिउंदो र सधैंभरि रहिरहने वचनद्वारा नयाँ जन्म पाएका छौं (१ पत्रुस १:२३)।

भजन ११९:९४: मुक्ति पाएर हामी पापको दण्डबाट उम्क्यौं; यसो भए पनि हामी दिन प्रतिदिन पापको अशुद्धता र पापको हानिबाट बाँच्नुपरेको छ। हामी परमेश्वरका आदेशहरूसित र आफ्नै हृदयसित सुपरिचित भएका मानिस हौं भने 'हे प्रभु, मलाई बचाउनुहोस्' भन्ने प्रार्थनाको अर्थ राम्ररी बुझौं; किनकि हामीलाई वर्तमान कालमा मुक्त हुनु आवश्यकता छ। के तपाईंलाई यो थाहा छ?

भजन ११९:९५: दुष्टहरूका आक्रमण-हरूबाट बाँच्न एकमात्र उपायचाहिँ के हो? यसको निम्ति हामी एउटा तुच्छ, महत्त्वहीन जीवन जिउनुपर्छ। तर जबसम्म हाम्रो जीवन परमेश्वरको निम्ति काममा आउँछ, तबसम्म हामीले विरोधको सामना गर्नुपर्छ; यसकारण विरोध पक्का आउँछ भन्ने कुरा तपाईं निश्चित गर्नुहोला। तर जब हामी परमेश्वरका साक्षी-वचनहरूमाथि विचार गर्छौं, तब हामी शक्तिबल, सान्त्वना र साहस पाउँछौं।

भजन ११९:९६: यस संसारका सबैभन्दा उत्तम कुराहरूमा पनि सिद्धता छैन; ती कुराहरूमा घटी-कमी हुन्छन् र तिनको अन्त पनि हुन्छ; तर परमेश्वरको वचन सिद्ध र असीमित हुन्छ। जति बढी हामी पवित्र बाइबलसित सुपरिचित हुन्छौं, त्यति नै बढी हामी आफ्नो कमी र कमजोरी जान्नेछौं।

भजन ११९:९७: प्रभुलाई प्रेम गर्नेहरूले उहाँको वचन पनि प्रेम गर्छन्। अनि उहाँको वचनप्रतिको प्रेम केमा देखिन्छ? हरेक अवसरमा पवित्र बाइबलको मनन-चिन्तन गरेकोबाट यो छरलङ्के देखिन्छ। अनि यी मनन गरेका क्षणहरूमा हामीले अचानक पवित्र शास्त्रमा नयाँ, सुन्दर कुराहरू र अचम्मका कुराहरू देख्न पाउँदा रहेछन्।

भजन ११९:९८: जुन विनम्र ख्रीष्ट-विश्वासी वचनको बुद्धिले सुसज्जित हुन्छ, त्यही ख्रीष्ट-विश्वासी प्रार्थनामा आफ्ना घुँडाहरू टेकेर जति देख्न सक्छ, उसका शत्रुहरूले जति कोशिश गरेर पनि यसको एक छेउ पनि देख्दैनन्, लम्केर र पूरा बल लगाएर तिनीहरू आफ्ना पाउका पन्जामा टेक्ने किन नहोऊन्।

भजन ११९:९९: जुन बाइबल-शिक्षकचाहिँ आफ्नो उन्नतिमा बढी आत्मसन्तुष्ट हुन्छन् र आफ्ना विगत उपलब्धीहरूमाथि आराम गर्छन्, ती शिक्षकलाई उछिन वचनमाथि नित्य मनन गरिरहने जूनियरको निम्ति धेरै बेर लाग्दैन।

भजन ११९:१००: यस वाक्यमा भजनकारले मूर्ख किसिमको गर्व गरेको जस्तो लाग्ला, तर तिनले यसो गरेका होइनन्। किनकि यहाँ मानिसको उमेर र समझको मामिला होइन, तर आज्ञाकारिताको सवाल छ। यसो हो भने, एकजना जवान भाइ-बहिनीले आफूभन्दा जेठाबाठाहरूलाई उछिन सक्छ, उसको आज्ञाकारिता उनीहरूको भन्दा बढी भयो भने। हाम्रो बौद्धिक स्तर होइन, तर हाम्रो आज्ञाकारिताको स्तर गनिन्छ।

भजन ११९:१०१: यहाँ आज्ञाकारिता कार्यान्वित भएको अर्थात् व्यवहारमा ल्याइएको छ। किनकि भजनकारले आफ्ना पाउहरू पापका मार्गहरूदेखि रोकिराखेका छन्; किनभने तिनको आज्ञापालन उच्चतम हुनुपर्छ।

भजन ११९:१०२: हामीलाई पवित्र पार्न पवित्र बाइबलको प्रभाव ठूलो छ। किनकि प्रभुले त्यसका पन्नाहरूबाट हामीलाई सिकाउँदै हुनुहुन्छ; यसकारण हामीमा पापप्रति घृणा र पवित्रताप्रति प्रेम बढेर आउँछ।

भजन ११९:१०३: अनि यो पनि भनौं: पवित्र बाइबल साँच्चै परम आनन्दको स्रोत हो। यस संसारमा पवित्र बाइबलजस्तै आनन्ददायक अरु कुनै पुस्तक छैन। हो, मह गुलियो हुन्छ, तर परमेश्वरको वचन त्योभन्दा अभ्र मीठो हुन्छ।

भजन ११९:१०४: बैङ्कनोट असली हो कि नकली हो, सो पत्ता लगाउन मानिसहरू असली बैङ्कनोट अध्ययन गर्छन्। ठीक त्यस्तै सत्यताको गहन परिचयले हामीलाई हरेक भूटो मार्ग पत्ता लगाउन र त्यसलाई घृणा गर्न सक्षम तुल्याउँछ।

भजन ११९:१०५: वचनमा नकार्ने कुरा छ: त्यसले हामीलाई कति आचार-व्यवहारहरू मनाही गर्छ। वचनको सकारात्मक पक्ष पनि छ: त्यसले हामीलाई सही मार्ग देखाइदिन्छ। परमेश्वरको वचन-रूपी बत्ती र त्यसको अनुकूल प्रकाशको निम्ति हामी कति ऋणी छौं ! !

भजन ११९:१०६: यस पदमा भजन-कारसँग पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलका वचनहरू पालन गर्ने पवित्र अठोट छ। यस आज्ञा-पालनबाट परमेश्वरको महिमा हुन्छ, अरु मानिसहरूले आशिष पाउँछन् र हाम्रो आफ्नो भलाइ पनि हुन्छ।

भजन ११९:१०७: श्री चार्लस एच. स्पर्जनले यसो भनेका छन्:

‘अधिको पदमा भजनकारले परमप्रभुको सिपाही हुने शपथ खाए, अनि यस पदमा तिनले उहाँको सिपाही भएर कठिनाइ भोग्नुपर्छो; यो तिनको बोलावट थियो। यसकारण बुभुन्होस्, प्रभुको सेवाले हामीलाई परीक्षामा पर्नुबाट रक्षा

गर्दैन; होइन, प्रभुको सेवा गर्दा परीक्षा आउन भन्नु सुनिश्चित पो छ।’⁸⁵⁾

भजन ११९:१०८: परमप्रभुको सामु हामी कि त पूजाहारी, कि त छात्र भएर आउँछौं। पूजाहारीको रूपमा हामी परमेश्वरलाई स्तुतिरूपी बलिदान चढाउँछौं, जुनचाहिँ उहाँको नामलाई धन्यवाद चढाउने हाम्रा ओठको फल हो (हिब्रू १३:१५)। अनि छात्रछात्री भईकन हामी उहाँको स्वर्गीय शिक्षा ग्रहण गर्न आफ्नो हृदय र मन खोल्छौं।

भजन ११९:१०९: हाम्रो ज्यान निरन्तर खतरामा परिरहँदा परमप्रभुको व्यवस्थाको सम्भनामा हाम्रो रक्षा, अँ, हाम्रो सुरक्षा छ। यसकारण डरले अतालिनुहुँदैन, हाम्रो उत्तेजना उन्मादसम्म चढ्नुहुँदैन र परमेश्वरको वचन भुल्नुहुँदैन। यस प्रकारको प्रतिक्रिया हामीले जुनै हालतमा पनि रोक्नुपर्छ।

भजन ११९:११०: जस-जसले परमप्रभुको वचनको शिक्षा पाएका छन्, उनीहरू शैतानका युक्तिहरूको विषयमा अज्ञान छैनन्। शैतानलाई जित्न कुनै विशेष सीप चाहिँदैन, किनकि पवित्र बाइबलको आज्ञाप्रति आज्ञाकारी भएर हामी त्यसका पासोहरूबाट उम्कन्छौं।

भजन ११९:१११: पवित्र शास्त्र हाम्रो मूल्यवान् सम्पत्ति हो; यसकारण हामीले आफ्नो अधिकारको भागको अत्यन्त ठूलो मूल्य जानेर यो चुन्नपर्छ। हकवाला आफ्नो अंशको रूपमा ठूलो धनराशि पाउँदा कति खुशी हुन्छ? त्योभन्दा हामी कति धनवान् हौं? किनकि हामीले पुस्तकहरूमा सर्वश्रेष्ठ पुस्तक पाएका छौं। यो भन्नु कति खुशीको कुरा हो !

भजन ११९:११२: पवित्र बाइबलको मूल्य जात्रेहरूले आफ्नो अन्तिम साससम्म यसको आज्ञापालन गर्नेछु भन्ने सङ्कल्प गर्नुपर्छ। आज्ञापालनबाट हामीले कहिल्यै कुनै छुट्टी, कुनै बिदा लिनुहुँदैन।

भजन ११९:११३: श्री जेम्स मोफफातले यो पद यस प्रकारले अनुवाद गरेको छन्: 'म आधा-आधा भएका मानिसहरूलाई घृणा गर्छु; तर तपाईंको व्यवस्था म प्रेम गर्छु।' दुईचित्ते मानिसहरू एक क्षणमा परमेश्वरको पक्षमा, अर्कै क्षणमा संसारको पक्षमा हुन्छन्। तिनीहरू दोहोरो अर्थ लाग्ने वाक्छल गर्छन् र परमेश्वरको व्यवस्थासित विश्वासघात गर्छन्।

भजन ११९:११४: शत्रुहरूले हामीलाई खेदो गर्दा परमप्रभु हाम्रो निम्ति लुके ठाउँ हुनुहुन्छ अनि हामीमाथि आक्रमण सीधा आइपर्दा उहाँ हाम्रो ढाल हुनुहुन्छ। उहाँको प्रतिज्ञामाथि आशा राख्नेहरू कहिल्यै हताश हुनेछैनन्; किनकि उहाँ कहिल्यै धोका दिन सक्नुहुन्न, न ता धोकामा पर्न सक्नुहुन्छ।

भजन ११९:११५: हाम्रा परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन नगर्नेहरूसित हामी सङ्गत गर्न छोड्छौं। तर तिनीहरूका पापी चालहरूदेखि अलग बस्दा पनि हामी विश्वास नगर्ने मानिसहरूको सम्पर्कमा रहिरहन्छौं; किनकि हामी तिनीहरूलाई मुक्तिको सुसमाचार सुनाउन चाहन्छौं।

भजन ११९:११६: यस प्रार्थनामा भजनकारको तर्क यस प्रकारको छ: 'तपाईंले मसित "म तिमीलाई सम्हाल्नेछु" भन्ने प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ; यसकारण मेरो विन्ती छ, अब तपाईंले भन्नुभएभैं गर्नुहोस्! नत्र ता मानिसहरूले "हेर, परमप्रभुले उसलाई निराश पार्नुभएको छ!" भनेर भन्न पाउलान्, र मेरो आशाले फेल खानेछ।'।

भजन ११९:११७: हामीले आफूलाई बचाउन सकेनौं; तब हामी आफूलाई सुरक्षित राख्न पनि सक्दैनौं। तर परमेश्वरले हामीलाई सम्हाल्नुभयो भने, हामी सुरक्षित रहनेछौं। तर यस कुरामा हाम्रो जिम्मावारी रहेको छ: हामीले उहाँका नियमहरू सधैं पालन गर्नुपर्छ।

भजन ११९:११८: परमप्रभुले उहाँका नियमहरूबाट भड्केर जानेहरूलाई इन्कार गर्नुहुन्छ। तिनीहरूको चतुस्चाई एक दिन मूर्खता ठहरिनेछ; किनकि तिनीहरूको चतुस्चाई वास्तवमा मूर्खता हो।

भजन ११९:११९: परमेश्वरको वचनको शिक्षा स्पष्ट छ: जसरी एउटा सुनार वा लोहारले पगालिएको धातुमाथि-माथि उत्रेको मैला फ्याँक्छ, त्यसरी नै परमेश्वरले पनि सबै दुष्टहरूलाई यस पृथ्वीबाट हटाउनुहुनेछ। उहाँले पापसित सटीक व्यवहार नगर्नुभएको भए हामीले उहाँको लिखित वचनलाई यसलाई दिनुपर्ने आदर दिन सक्नेथिएनौं।

भजन ११९:१२०: दुष्टहरूको निम्ति निर्धारित गरिएका परमेश्वरका न्यायका फैसलाहरू के-के हुन्, सो विषयमा विचार गर्दा हामी डरले काम्न थाल्छौं। तर यस सिलसिलामा श्री अल्बर्ट बार्नेसले अफ्रिके भनेका छन् भने 'हामी उहाँको व्यवस्थाको कडाकडी, त्यसको आत्मिकता र त्यसको गम्भीरता सम्भेर डरले लुगलुग हुन्छौं।'।

भजन ११९:१२१: भजनकारले यहाँ आफ्नो अनुरोधमा 'मैले आफ्नो काम र व्यवहारमा न्याय र धार्मिकता कायम राखेको छु' भनेर जुन कुरा दाबी गरे, त्यस कुराको अर्थ हामीले हृददेखि बाहिर लानुहुँदैन। यो कुरा सामान्य हिसाबले सत्य त थियो; तर यस सम्बन्धमा तिनको घटीकमी अवश्य हुन्थ्यो। यसकारण बुभनुहोस्: तिनको धार्मिक जीवन तिनले मुक्ति पाएको प्रतिफल थियो, र यही कारणले 'हे प्रभु, मलाई मेरो थिचोमिचो गर्नेहरूको हातमा नछोड्नुहोस्' भन्ने तिनको विन्तीको उचित जग थियो।

भजन ११९:१२२: जमानीचाहिँ अर्को व्यक्तिको निम्ति जिम्मेवारी लिने व्यक्ति हो, जसले त्यसको प्रतिनिधि गर्छ। अनि हाम्रो सम्बन्धमा कुरा यस्तो छ: गलगथामा हाम्रो निम्ति जमाना बस्नुभएको ख्रीष्ट येशूले हाम्रो

जीवनभरि सफलतापूर्वक हाम्रो मुद्दा लड्नु-हुन्छ र हाम्रो थिचोमिचो गर्ने त्यस घमण्डीलाई रोकिराख्नुहुन्छ ।

भजन ११९:१२३: यहाँ यस्ता एकजना व्यक्ति छन्, जसले आफ्ना आँखाहरू टट्ट्याउन्जेल परमेश्वरको छुटकाराको बाटो हेर्दैथिए । परमप्रभुले कहिले, अँ, कहिले तिनको पक्षमा काम गर्नुहुन्छ होला भनेर आफू पूरा थाकुन्जेल तिनले उहाँको धार्मिक प्रतिज्ञा पूरा हुने प्रतीक्षा गर्दैथिए ।

भजन ११९:१२४: जुन कुरा १२१ पदमा तिनी धर्मा भएको तिनको दाबी देखिन्थ्यो, त्यो कुरा यहाँ परमप्रभुको कृपामा वा उहाँको अनुग्रहमा सुम्पिने तिनको अनुरोध पो भएछ । अनि उहाँको कृपा यहाँ कुन रूप लिन्छ ? उहाँको कृपा यहाँ शिक्षा दिने सेवकाई पो भएछ; किनकि उहाँले हामीलाई आफ्नो अनुग्रहमा शिक्षा दिनुहुन्छ । 'तपाईंका नियम-हरू मलाई सिकाउनुहोस् !'

भजन ११९:१२५: एउटा दासले आफ्ना मालिकलाई जति बढी चिन्छ, त्यति नै दासको सेवा प्रभावकारी र उपयोगी हुन जान्छ । यसकारण परमेश्वरको मनसाय जान्न हामीलाई ज्ञान र समझ आवश्यक पर्छ; अनि परमेश्वरको मनसाय उहाँका साक्षी-वचन-हरूमा प्रकाश गरिएको छ ।

भजन ११९:१२६: यहाँ एउटा मोड आएको छ; किनभने अब दासले आफ्ना मालिकलाई 'कारबाही गर्नुहोस्; किनकि तपाईंको व्यवस्था भङ्ग भएको छ' भन्ने आदेश पो दिन्छ, कि के हो ? अनि आत्मिक अन्धकार भएको समयमा परमेश्वरका जनहरूको पुकार सधैं यही हुन्थ्यो र हुन्छ: 'हे प्रभु, तपाईंको काम गर्ने समय आएको छ !'

भजन ११९:१२७: हाम्रो निम्ति पवित्र बाइबल कति मूल्यवान् छ ? यसको एउटा जाँचचाहिँ यही हो: हामी बाइबल पढ्न कति समय लिन्छौं, त्यसबाट यो स्पष्ट बुझिन्छ ।

के हामी पवित्र बाइबल निखुर सुनभन्दा पनि बढी मूल्यवान् ठान्छौं ? तब हाम्रो बाइबलको खोल पुरानो, जीर्ण भएको हुनुपर्ला र त्यसका पन्नाहरू पनि बढी पठनको कारणले अलि-अलि मैला भएका देखिनुपर्ला, होइन र ?

भजन ११९:१२८: हाम्रो दृष्टिमा पवित्र पुस्तक बाइबलको मूल्य कति छ ? यसको दोस्रो जाँच यस प्रकारको छ: हामी त्यसको आज्ञापालन कति गर्छौं, त्यसैबाट थाहा लाग्छ । पवित्र बाइबलले हामीलाई आज्ञा गरेको कुरा हामी मान्दैनौं र हरेक भूटा मार्गलाई घृणा गर्दैनौं भने त हामीले आफैलाई धोका दिन्छौं ।

भजन ११९:१२९: परमेश्वरको वचन अद्भुत छ; किनकि त्यो समयबाट प्रभावित हुँदैन; त्यो शुद्ध र पवित्र छ; त्यो त्रुटिरहित र यथार्थ छ; त्यसमा लेखिएको कुरा आपसमा मेल खान्छ; त्यसको शिक्षा सबै जाति र सबै ठाउँका मानिसहरूमाथि लाग्नु हुन्छ; त्यसको शक्ति अचम्मको छ; बस, हामीसँग बाइबल छ भने पर्याप्त भयो । यस्तो अचम्मको पुस्तक हामीले अवश्य पढ्नुपर्छ र त्यसले भनेको कुरा ध्यानमा राख्नुपर्छ ।

भजन ११९:१३०: वचन हामीलाई ज्योति दिन हामीभित्र पस्नुपर्छ । त्यसको ज्योति जाति-जातिका मानिसहरूको निम्ति हो, अँ, परिवार-परिवार र व्यक्ति-व्यक्तिको निम्ति हो । पवित्र बाइबलको पवित्र पार्ने प्रभाव संसारभरि व्यापक छ, तर थोरै मानिसहरू छन्, जसले पवित्र बाइबललाई त्यसको निम्ति श्रेय दिन्छन् । पवित्र बाइबलले ती मानिसहरूलाई समझ दिन्छ, जसले आफूलाई सीधासादा सम्भन्छन् र जसलाई सहायता पाउन खाँचो छ ।

भजन ११९:१३१: हामी सबैलाई आवश्यक छ, कि परमेश्वरको वचनको निम्ति हाम्रो तिर्खा धेरै र हाम्रो तिसर्ना ठूलो हुनुपर्छ । 'नयाँ जन्मेका बालकहरूले जस्तै

वचनको विशुद्ध दूधको तिर्सना गर!' (१ पत्रस २:२) ।

भजन ११९:१३२: घरिघरि कृपाको लागि विन्ती गरिएको कुरा पढ्न हामीमध्ये कसैलाई थकाइ लाग्ला, तर भजनकार थाकेनन्, न ता परमेश्वर तिनको विन्ती सुन्न थाक्नुभयो । यसकारण याद गरौं: हाम्रो जीवनमा उहाँको अनुग्रहको आवश्यकता नपर्ने स्थिति कहिल्यै हुँदैन र यस्तो समय कहिल्यै आउँदैन ।

भजन ११९:१३३: यहाँ पवित्रताका दुईवटा पाटाहरू पेश गरिएका छन्: यता, हामी निरन्तर प्रभुको पछि लाग्नु र उहाँको वचनअनुसार चल्नुपर्छ; अनि उता, हामी हामीभित्र वास गर्ने पापको शक्तिबाट छुटकारा पाउनुपर्छ ।

भजन ११९:१३४: यस प्रार्थनाको पहिलो खण्ड सामान्य छ । हामीमध्ये जोसुकै पनि मानिसको थिचोमिचोबाट छुटकारा पाउन चाहन्छ । तर यस विन्तीको असाधारण उद्देश्य यस प्रकारले व्यक्त गरिएको छ: 'यस उद्देश्यले कि म तपाईंका आदेशहरू पालन गर्न सकूँ ।'

भजन ११९:१३५: प्रभुको सेवा गर्ने सिलसिलामा हामी उहाँको निगाह, उहाँको उपस्थिति र उहाँको शक्तिको कुनै न कुनै प्रमाण पाऊँ भन्ने अनुरोध गर्न सक्छौं । अनि हाम्रो प्रार्थनाको उत्तरमा उहाँले हामीलाई उत्साह र प्रोत्साहन दिने बक्सिसहरू दिन जान्नुहुन्छ । अनि अर्को कुरा, अभै बढी शिक्षा पाउने चाहना हामीबाट कहिल्यै मेट्नुहुँदैन ।

भजन ११९:१३६: पानीका नालाहरूभैँ आँसुहरू बगिरहेका छन् । तब स्पष्ट बुझिन्छ: भजनलेखकको असीम दुःख र पीडा भएको हुनुपर्छ । अनि तिनको गालाबाट यत्रो आँसुको धारा किन बगेको? के भजनकारलाई कुनै अन्याय भएको थियो र? होइन, तर मानिसहरूले परमेश्वरको व्यवस्था

अवहेलना गरे र यसबाट उहाँको नामको अनादर भयो ।

एक दिन मानिसहरूले 'स्ट्याबट माटर' नामक स्तुतिगान रच्ने श्री फ्रेडेरिको बेन्डेतीलाई रोइरहेको भेट्टाए । अनि तिनीहरूले उनलाई 'तपाईं किन रुँदै हुनुहुन्छ' भनेर सोधे । तब उनले जवाफ दिए: 'म रुन्छु; किनकि माया नपाएर प्रेम यता-उता खोजि-हिँडेको छ ।' 86)

भजन ११९:१३७: पवित्र पुस्तक बाइबलको लेखक धर्मी हुनुहुन्छ; यसकारण उहाँले लेख्नुभएको पुस्तक पनि बिलकुल सच्चा र सटीक भएकोमा हामीलाई अलिकति पनि अचम्म लाग्दैन । हामीमध्ये धेरै जनालाई यो कुरा विदितै छ; तर किन, होला, किन यसको निम्ति प्रभुलाई धन्यवाद चढाएर यो कुरा बढी मात्रामा उहाँको स्तुति र आराधना गर्ने विषयवस्तु बन्दैन, कुत्रि ?

भजन ११९:१३८: परमेश्वरले भन्नुभएका सबै कुराहरू धर्ममय, सत्य र विश्वासयोग्य हुन्छन्, र उहाँको वचन पूरा भरपर्दो हुन्छ । परमेश्वरको वचनमा विश्वास गर्नु कुनै ठूलो, स्याबासी कमाउने कुरा होइन, तर समभदार कुरा हो ।

भजन ११९:१३९: ठूलो अन्तर्दृष्टि लिएर श्री अल्बर्ट बार्नेसले निम्न टिप्पणी गरेका छन्:

'मानिसको अन्तरात्मामा यो एउटा ठूलो विजय हो, जब उसले आफ्नो खेदो गर्नेहरू, भूटा निन्दा बक्नेहरू र भूटा आरोप लाउनेहरूको व्यवहारमा आफ्नो हानि गरेको कुरा होइन, तर परमेश्वरको व्यवस्था उल्लङ्घन गरेको देखेर दुःखित हुन्छ ।' 87)

भजन ११९:१४०: पवित्र बाइबलको जाँचबुझ भएको हो र परमेश्वरको वचन पूरा सत्य साबित भएको छ । हजारौं मानिसहरूले यसका प्रतिज्ञाहरू जाँचेका छन् र सत्य पाएका छन् ।

‘पवित्र बाइबल मानिसहरूको घृणा, जाली पूजाहारीगिरीको आगो, अविश्वासीहरूको उपहास र आधुनिक आलोचकहरूको शारीरिक बुद्धिबाट उम्केको छ ।’

स्क्रिप्चर यूनियनको टिप्पणीबाट उद्धृत

भजन ११९:१४१: भजनकारका शत्रु-हरूको दृष्टिमा तिनी क्षुद्र र तुच्छ थिए। तर मानिसहरूको हेलाले तिनलाई लीन भएर पवित्र बाइबलमा लागिपर्नुदेखि भड्काउन सकेन।

भजन ११९:१४२: परमेश्वरको धार्मिकता अल्पकालिक मनस्थिति होइन, तर उहाँको सदा-सर्वदा रहिरहने एउटा सदगुण पो हो। पवित्र बाइबलमा सत्य कुरा छ भनेर भन्नु पर्याप्त हुँदैन; किनकि पवित्र बाइबल सत्य हो। परमेश्वरको मुखबाट निस्केको हरेक शब्द, हरेक वाणी सत्य हुन्छ।

भजन ११९:१४३: भजनलेखकको कचौरा सङ्कष्ट र वेदनाले भरिएको थियो; तर परमेश्वरको वचनको सहायताले गर्दा तिनले आँसुहरूको बीचबाट इन्द्रेनी देख्न सके।

भजन ११९:१४४: परमेश्वरका साक्षी-वचनहरू अहिले मात्र सत्य र सठीक हुँदैनन्, तर सदा-सर्वदा सत्य र सठीक हुनेछन्। यसकारण उहाँका वचनहरू हामी जति बढी बुभन्छौं, त्यति नै बढी हामी जीवनबाट आनन्द लिन सक्छौं, चाहे त्यो जीवन हाम्रो वर्तमान जीवन, चाहे स्वर्गमा हाम्रो परलोकको जीवन होस्।

भजन ११९:१४५: ‘पुकार्नु’ भन्ने शब्द यस खण्डको प्रमुख कुञ्जी-शब्द हो।⁸⁸⁾ यहाँ, यस पदमा हृदयभरिको विश्वास लिएर एकजनाले सहायताको निम्ति विन्ती गरेका छन्। सर्वशक्तिमान् परमेश्वरले सम्पूर्ण हृदयबाट निस्केको प्रार्थना इन्कार गर्न सक्नुहुन्न, विशेष गरी त्यस व्यक्तिको प्रार्थना इन्कार गर्न सक्नुहुन्न, जसले उहाँको इच्छा पालन गर्ने चाहना प्रकट गर्छ।

भजन ११९:१४६: समुद्रका छालहरू हेरेर प्रभुको चेला पत्रुस पानीमा डुब्न लागेभैं हामी पनि डुब्न लाग्दा ‘मलाई बचाउनुहोस्’ भन्ने छोटो प्रार्थना स्वर्गतिर पठाउन सक्छौं। तब प्रभुले हामीलाई उठाउनुहुन्छ र हामी फेरि अघि बढ्नेछौं र उहाँको निम्ति जिउनेछौं।

भजन ११९:१४७: श्री एल. ए. वाइगलले यसो लेखेका छन्: ‘यहाँ एकजना भक्त मानिसका भक्तिपूर्ण बानीहरू बयान गरिएको छ, जो बाइबलको पठन र प्रार्थनाको साथमा आफ्नो दिनचर्या शुरू गर्न भिससमिसमा उठ्छन्।’ यसकारण ‘जबसम्म बाइबल पढिँदैन, तबसम्म बिहानको खाजा खाइँदैन’ भन्ने हाम्रो आदर्श-वाक्य हुनुपर्छ।

भजन ११९:१४८: रातका अनिदा घण्टाहरू पनि परमेश्वरको वचनको मनन गर्नको निम्ति सदुपयोग गर्न सकिन्छ। प्रभुले हामीलाई त्यति बेला ‘अन्धकारका मणिहरू’ दिनुहुन्छ; यो कुनै अनौठो कुरा होइन (अय्यूब २८:३)।

भजन ११९:१४९: प्रार्थना गरेर हामी तत्कालै परमेश्वरको उपस्थितिमा प्रवेश गर्न पाउँछौं भन्ने अद्भुत सत्यतामा हाम्रो आश्चर्य कहिल्यै लोप हुनुहुँदैन। हामीले यी भजन-लेखकको देखासिकी गरेर परमेश्वरलाई ‘हे प्रभु, तपाईंको अपार कृपा र तपाईंको सठीक न्यायले मेरो जीवनको रक्षा गर्नु’ भन्ने अनुरोध गर्न सक्छौं।

भजन ११९:१५०: शत्रुहरू नजिक छन्। परमेश्वरको दासको हानि गर्नु तिनीहरूको एकमात्र उद्देश्य हो। तिनीहरूले आफूमाथि परमेश्वरको व्यवस्था लागू हुने अधिकार रद्द गरे; यसकारण अब कुनै कुराले तिनीहरूलाई रोक्नेछैन जस्तै देखिन्छ।

भजन ११९:१५१: तर परमप्रभु नजिक हुनुहुन्छ; अनि जससित परमेश्वर हुनुहुन्छ, उससित बहुमत छ। ‘विजयको पक्षमा हुँदा

कुनै शत्रुले हाम्रो हानि गर्न सक्दैन, न ता कुनै डरले हामीलाई भयभीत तुल्याउन सक्दछ। परमेश्वरको वचन सत्य छ, र उहाँले आफ्ना जनहरूलाई कहिल्यै त्याग्नुहुनेछैन।

भजन ११९:१५२: परमेश्वरको वचन सदा-सर्वदा स्थिर रहन्छ; यो ज्ञान हाम्रो निम्ति ठूलो सान्त्वनाको कारण हुन्छ। शङ्काको आँधी-बेह्री उर्लेर आउँदा, डरत्रासले हामीलाई छोप खोज्दा हामीले कहिल्यै विफल नहुने प्रतिज्ञाहरूमाथि अडान लिइरहौं भने परमेश्वरको जीवित वचनद्वारा हामी प्रबल हुनेछौं, हो, हामी विजयी हुनेछौं, परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरूमाथि हामीले अडान लिइरहौं भने।

भजन ११९:१५३: प्रभु साँच्चै हाम्रो कष्टमाथि नजर लगाउनुहुन्छ। हाम्रो हृदयलाई छिया-छिया पार्ने हरेक पीडामा 'शोकहरूको मानिस'को अंश छँदैछ। अनि उहाँमा र उहाँको वचनमा लिप्त रहनेहरूलाई छुटकारा दिन उहाँ आउनुहुन्छ।

भजन ११९:१५४: भजनलेखकले परमेश्वरलाई 'हे प्रभु, मेरो वकील भएर मेरो मुद्दा लडिदिनुहोस्, र मेरो जीवनदाता हुनुहोस्' भन्ने अनुरोध गर्छन्। किनकि तिनको विरोधमा ठूला, गम्भीर आरोपहरू लगाइएका, र तिनलाई तिनको पक्ष लिने परिरक्षकको आवश्यकता थियो। तिनी सतावटमा परे, यहाँसम्म कि तिनी लखतरान भए। तिनलाई तिनीभित्र नयाँ जीवन हाल्ने आइ.वी.को खाँचो थियो।

भजन ११९:१५५: परमेश्वरले कसैलाई त्यसको इच्छाको विरोधमा मुक्ति दिनुहुन्न। उहाँले स्वर्गमा त्यस्ता मानिसहरूलाई स्थान दिनुहुन्न, जसले त्यहाँ जानै चाहँदैनन्। अनि जुन मानिसहरूले परमेश्वरको वचन सुन्न इन्कार गर्छन्, ती मानिसहरूको निम्ति मुक्ति छैन।

भजन ११९:१५६: परमेश्वरको कृपा वर्णन गर्न मानिसको उपयोगी शब्द छैन। उहाँका कोमल कृपाहरू कहिल्यै सकिनेछैनन्, हाम्रा विन्तीहरूले पनि उहाँको अपार कृपा रित्याउन सक्दैनन्। सतावटमा परेका भजनकारले परमप्रभुबाट जीवनरूपी कृपा-दान पाऊं भन्ने विन्ती गरे; किनभने तिनले तिनको ज्यान लिन खोज्नेहरूको हातबाट छुटकारा पाउने चेष्टा गरे।

भजन ११९:१५७: निस्सन्देह, यीजस्तै धेरै पदहरूले प्रभु येशूमा मात्र आफ्नो पूरा अर्थ पाउँछन्। उहाँका सताउनेहरू र उहाँका शत्रुहरूले उहाँलाई घेरिरहेको बेलामा पनि प्रभु येशू आफ्ना पिताका साक्षी-वचनहरूप्रति विश्वासयोग्य भइ नै रहनुभयो।

भजन ११९:१५८: आफूमाथि अन्याय भएकोमा भन्दा परमेश्वरका अपमानहरू भएमा बढी दुःखी हुनु नै आत्मिक परिपक्वताको एउटा लक्षण हो। अहो, हामी परमप्रभुको निम्ति यत्रो जोशको जलनले भस्म भएत !

भजन ११९:१५९: भजनकारले १५३ पदमा यसो लेखे: 'मेरो कष्ट विचार गर्नुहोस्!' यसको विषयमा श्री चार्लस एच. स्पर्जनको विचारमा, तिनले यसो भन्न खोजेका छन्: 'मेरो स्नेह विचार गर्नुहोस्!' किनकि उहाँका आदेशहरूप्रति तिनको प्रेम थियो। अनि यस खण्डमा तिनले तेस्रो चोटि 'मलाई पुनर्जीवित पार्नुहोस्' भनेर आफ्नो जीवनको सुरक्षाको लागि अनुरोध गर्छन् (यसका सम्बन्धित पदहरू १५४ र १५६ पदहरू हुन्)।

भजन ११९:१६०: परमेश्वरको वचन शुरुदेखि अन्तसम्म सम्पूर्ण रूपले सत्य छ। यसमा भएको हरेक प्रतिज्ञा पूरा हुने नै छ। 'जबसम्म आकाश र पृथ्वी बितिजाँदैनन्, तबसम्म व्यवस्थाबाट एक मात्रा वा एक विन्दु पनि, सबै पूरा नभइजेल कुनै रीतिले बिल्नेछैन' (मती ५:१८)।

भजन ११९:१६१: उच्च अधिकारवर्गका मानिसहरूले धेरै पल्ट परमेश्वरका दासहरूलाई थिचोमिचो गरे र गर्छन् पनि । तर परमेश्वरको वचनप्रतिको गहिरो श्रद्धाभक्ति र भयले विश्वासयोग्य हुनेहरूलाई प्रभु येशूलाई विश्वासघात गर्नदेखि जोगाउँछ ।

भजन ११९:१६२: पवित्र बाइबलरूपी सागरभित्र खोजी गर्ने र अद्भुत आत्मिक धन निकाल्ने विश्वासी भाइबहिनी आत्मिक गाइधन भेट्टाएको हर्षले गद्गद् हुन्छ ।

भजन ११९:१६३: परमेश्वरको वचनसित सुपरिचित हुनुहोस् ! तब परमेश्वरको वचनले हामीलाई त्यही कुरा प्रेम गर्न सिकाउँछ, जुन कुरा परमेश्वरले प्रेम गर्नुहुन्छ; अनि उहाँ व्यवस्था प्रेम गर्नुहुन्छ, साथै यसले हामीलाई भूटजस्तै उहाँले घृणा गर्नुहुने कुरा घृणा गर्न सिकाउँछ । यसरी नै हामी परमेश्वरका विचारहरूको नमुनाअनुसार विचार गर्न थाल्छौं ।

भजन ११९:१६४: सातचाहिँ सिद्धता वा पूर्णताको अङ्क हो । यसकारण हामी यसको अर्थ यस प्रकारले बुझ्छौं: भजनकारले परमप्रभुलाई उहाँका धर्ममय फैसलाहरूको निम्ति निरन्तर र सम्पूर्ण हृदयले प्रशंसा गर्थे ।

भजन ११९:१६५: अशांत्तिले भरिएको संसारमा परमेश्वरको वचनले शान्ति दिन्छ र पापको प्रबल परीक्षाबाट सुरक्षा दिन्छ । यस पदको अर्थ यो होइन कि, खीष्ट-विश्वासीहरू शोकचिन्ता र दुःखकष्टबाट पूरा सुरक्षित रहन्छन् वा अप्रभावित हुन्छन् । होइन; तर बरु व्यवस्था पालन गरेर उनीहरू पापका खाइल र पासाहरूबाट उम्कन्छन् ।

भजन ११९:१६६: भजन ३७:३ पदमा यसो लेखिएको छ: 'परमप्रभुमाथि भरोसा गर, र भलाइ गर !' अनि भजनकारले यहाँ के भन्छन् भने, तिनले यही आदेश शिरोपर गर्दै आए । हाम्रो विश्वासले पहिलो स्थान

पाउनैपर्छ, त्यसपछि हाम्रा कामहरूचाहिँ यस विश्वासका फलहरू हुन् ।

भजन ११९:१६७: मलाकीको पालोमा मानिसहरूले आज्ञापालन दिक्क मानिरहेका थिए (मलाकी १:१३) । तर भजनकारले यसो गर्न दिक्क मानेनन् । तिनले परमेश्वरको वचन पालन गर्दैथिए र वचन बढी र भन् बढी प्रेम गरे ।

भजन ११९:१६८: यस 'शीन' नामक खण्डका अन्तिम तीनवटा पदहरू अर्थात् भजन ११९:१६६-१६८ पदहरूको सन्दर्भ पवित्र बाइबलको व्यावहारिक आज्ञापालन हो । हुन सक्छ, कसैलाई यसको जोड अति भएको र यी शब्दहरू सादा विश्वासीमाथि लागू गर्न गाह्रो लाग्ला; तब आउनुहोस्, हामी यी वचनहरू हाम्रा मुक्तिदाता प्रभुले बोल्नु-भएका शब्दहरू सम्भौं, तब यो समस्या एकैक्षणमा हल भइहाल्छ ।

भजन ११९:१६९: यो भजन अन्त हुन लागेको छ । यसकारण हामीलाई के लाग्छ भने, भजनकारका विन्तीहरूको उत्तेजना चरमसीमामा उठ्दैछ । यस खण्डमा पाँच पल्ट आज्ञापित शब्दहरू प्रगोग गरिएका छन् । पहिलो 'मेरो पुकार तपाईंकाहाँ पुगोस्' र त्यसपछि 'मलाई समझ दिनुहोस्' भनेर तिनले एक, आफ्नो प्रार्थनाको सुनाइ भएको होस् र दुई, साँचो आत्मिक समझ पाऊँ भन्ने जरुर विन्ती गरे ।

भजन ११९:१७०: अनि यी पदहरूमा शत्रुचाहिँ कहिल्यै टाढामा नरहेको देखिन्छ, अनि यही कारणले 'वचनको प्रतिज्ञाअनुसार छुटकारा पाऊँ' भन्ने निवेदन फेरि एकपल्ट सुनिन्छ ।

भजन ११९:१७१: परमेश्वरका नियम-हरूको विषयमा हाम्रो ज्ञान बढेमा हाम्रो घमण्ड र स्वाभिमानचाहिँ बढ्नुहुँदैन; तर यसको प्रतिफल बरु परमप्रभुको प्रशंसा र आराधना भएको होस् ।

भजन ११९:१७२: महत्त्वहीन र बिट्याका कुराहरू गरिरहनुभन्दा हामीले आत्मिक कुराहरूको विषयमा कुरा गर्न आफैलाई र आफ्नो जिब्रो अनुशासनमा राखौं! परमेश्वरका सबै आज्ञाहरू धार्मिकता हुन् र यही कारणले साह्रै उपयोगी छन्।

भजन ११९:१७३: सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको काँटीले छेडिएको हात एकजना जाबो मानिसलाई बचाउन स्वर्गदेखि पसारिएको त्यो दृश्य कति मनोहर छ – एउटा यस्तो मानिसलाई, जसले परमप्रभुका आदेशहरू आफ्नो जीवनको कानुनको रूपमा खुशीसाथ चुनेका छन्।

भजन ११९:१७४: हाम्रो आत्माले मुक्ति पाएको कुरा एउटा भइसकेको तथ्य सम्भेर हामीले यसबाट आनन्द उपभोग गरिरहेका छौं; तर हामीले पापको उपस्थितिबाट मुक्त हुने छुटकाराको बाटो हेरिरहेका हुन्छौं, जुन छुटकारा प्रभु येशूको दोस्रो आगमनमा पूरा हुनेछ। अन्तराल समयमा हामीले पवित्र बाइबल पढ्न र पालन गर्नमा ठूलो आनन्द पाइरहेका छौं।

भजन ११९:१७५: हामीले सेवा गर्न मुक्ति पाएका छौं; यति मात्र होइन, तर भन् बढ्ता गरी हामीले परमेश्वरको स्तुति गर्न मुक्ति पाएका हौं। यसकारण हरेक पल्ट जब हामी बिमारी वा दुर्घटनाबाट बाँचेका हुन्छौं, तब हामीले उहाँको आराधना गर्न नयाँ प्रेरणा र नयाँ कारण पाएका छौं, र यसबाट सहायता पाउने हेतुले गरिएका हाम्रा प्रार्थनाहरूमा नयाँ उमङ्ग र तीव्रता मिलेको छ।

भजन ११९:१७६: यस प्रस्तुत भजनमा पाप स्वीकार गरिएका थोरै पालोहरूमा एउटा हो। पवित्र परम आनन्दका हाम्रा उच्चतम उदानहरू भएपछि हामी नम्र र विनीत भई फर्केर आउनुपर्छ अनि आफ्नो पाप र आफ्नो अयोग्यता मानिँदै होचिनुपर्छ।

भजन १२०: भूटा निन्दाको असहाय शिकार

भूटमूट र निन्दाको शिकार बन्नु ख्रीष्ट-विश्वासीको निम्ति एउटा तीतो अनुभव हो। तब सहाराबिहीन भई 'सत्यताले आफ्ना जुता लगाउँदा-लगाउँदै भूटचाहिँ संसारको वरिपरि एकपल्ट चक्कर मार्न सक्यो' भन्ने श्री चार्ल्स एच. स्पर्जनले व्यक्त गरेको तथ्य उसलाई मानिलिन कर लाग्छ। अनि यस अवस्थामा ऊ सजिलैसँग अपमान र हार थुपारिएको निराशाको थाक बन्न सक्ता।

भजन १२०:१-२: यस पहिलो 'आरोहण-गीत'मा, अथवा यस प्रथम शोभा-यात्राको गीतमा^{८९} यस प्रकारको सङ्कष्टमा परेका भजनकार छिटो-छिटो दौडेर परमप्रभुकहाँ गए। तिनको प्रार्थनाको विषयचाहिँ छोटो, सरल र विषयबद्ध थियो: तिनले आफ्ना शत्रुहरूका भूट बोल्ने ओठहरू र अन्य-जातिहरूको छल गर्ने जिब्रोबाट छुटकारा पाउन चाहे।

भजन १२०:३-४: त्यसपछि लगत्तै तिनको ध्यान एउटा अपराधी विशेषमाथि पर्छ, र तिनले त्यसको निम्ति कठोर दण्ड पूर्वघोषणा गर्छन्। त्यस्तोलाई केको दण्ड दिन ठीक होला? प्रधान धनुर्धारीको धनुबाट हानिएका तीखा काँडहरू त्यसको निम्ति उपयोगी हुन्छन्। अनि त्यस छली जिब्रोलाई के गर्न उचित होला? के त्यसलाई साबुन लगाएर धुन सकिन्छ र? अहँ, त्यसलाई भाउको रूखको रापिलो भुङ्ग्राले पो पोलिनेछ। मरुभूमिको यस भाडीको जराबाट कोइला बनिन्छ, जुन कोइला ठूलो तापको लागि प्रसिद्ध छ।

भजन १२०:५: यी शान्ति-प्रेमी भजनकार एक क्षणको निम्ति उदास भए, अनि मेशेक र केदार जातिहरूको बीचमा बस्न बाध्य

भएकोमा विलाप गर्छन्। मेशेकचाहिँ येपेतका छोरा थिए (उत्पत्ति १०:२), र हिंसक, असम्य जाति भनेर मेशेकको वंशको नाम चलेको थियो। अनि केदारचाहिँ? केदार इश्माएलको महिला छोरा थिए (उत्पत्ति २५:१३), र यिनका शाखा-सन्तानहरू पनि क्रूर र निर्दयी हुन्थे। इन्टरनेशनल स्ट्याण्डर्ड बाइबल-कोशअनुसार मुसलमान वंश-शास्त्रीहरूले इश्माएलदेखि मुहम्मदसम्मको वंशावली केदारमार्फत गएको भन्छन्।

भजन १२०:६-७: यी मेलमिलाप नरुचाउने बर्बर जातिहरूसँग बाध्यतावश तिनले जुन प्रवासी जीवन बिताउनुपरेको थियो, त्यो प्रवासी जीवन तिनको निम्ति अति भइसक्यो। अनि मिलीजुली सँगै बस्ने तिनका प्रयासहरू उल्टा लडाइँको निम्ति नयाँ निहुँहरू पो भए।

ती भजनकार नयाँ नियमको जमानामा बाँचेको भए तिनो त्यस्तै भूटा निन्दा र भगडा सामना गर्न राम्रो गरी तयार हुनेथिए र यस्तो नकारात्मक कुरासित ठीक व्यवहार गर्न सक्षम हुनेथिए। किनकि तिनले प्रभु येशूमा एउटा आदर्श नमुना पाउनेथिए।

‘उहाँले गाली खाएर यसको सट्टामा गाली दिनुभएन; उहाँले दुःख भोग्नुहुँदा धम्काउनु-भएन, तर आफैलाई धर्ममय न्याय गर्नुहुनेको हातमा सुम्पनुभयो’ (१ पत्रुस २:२३)।

भजनकारसित पत्रुसको निम्न शिक्षा पनि हुनेथियो:

‘तर असल काम गरेर पनि त्यसको निम्ति दुःख भोग्छौ र यो धीरजसँग सहन्छौ भने परमेश्वरको सामु यो प्रशंसाको योग्य छ’ (१ पत्रुस २:२०^ब)

‘खराबीको बदलामा खराबी नगर, अथवा गालीको बदलामा गाली नदेओ; तर बरु आशीर्वाद देओ, यो जानेर कि तिमीहरू आशिषका हकदार हुन बोलाइएका हो।’ (१ पत्रुस ३:९)।

अनि अन्तमा, तिनीसँग प्रभु येशूको यो वचन पनि हुनेथियो:

‘तिमीहरू धन्य हो, जब मानिसहरूले मेरो खातिर तिमीहरूको निन्दा गर्नेछन्, सताउनेछन् र भूट बोली-बोलीकन तिमीहरूको विरोधमा हर प्रकारको खराब कुरा गर्नेछन्। रमाओ र अत्यन्तै खुशी होओ; किनभने स्वर्गमा तिमीहरूको इनाम ठूलो छ; किनभने यसरी नै तिनीहरूले तिमीहरूभन्दा पहिलेका भविष्य-वक्ताहरूलाई सताएका थिए’ (मत्ती ५:११-१२)।

भजन १२१: परमप्रभुमा पूरा सुरक्षित

भजन १२१:१-२: के.जे.वी.-बाइबल-अनुसार यो भजन यस प्रकारले शुरु हुन्छ: ‘म पहाडहरूतिर मेरा आँखाहरू उठाउँछु, जहाँबाट मेरो सहायता आउँछ। मेरो सहायता परमप्रभुबाट आउँछ, जसले आकाश र पृथ्वी बनाउनुभयो।’

पछि अनुवादकहरूले आफ्नो विचारमा यहाँ एउटा गैरयहूदी धारणा वा अन्यजातिको अपसिद्धान्त देखे। किनकि सहायताचाहिँ परमप्रभुबाट होइन, तर पहाडहरूबाट पो आएको देखिन्थ्यो (यर्मिया ३:२३)। यसकारण तिनीहरूले एक पदका दुईवटा वाक्यहरूको बीचमा अल्प-विराम लगाएर यी वाक्यहरू छुट्ट्याए र दोस्रो वाक्य एउटा प्रश्न तुल्याए। तब एन.के.जे.वी.-बाइबल-अनुवादमा यो पद यसरी पढिन्छ:

‘पहाडहरूतिर म आफ्ना आँखाहरू उठाउँछु; मेरो सहायता कहाँबाट आउँछ? मेरो सहायता परमप्रभुबाट नै आउँछ, जसले आकाश र पृथ्वी बनाउनुभयो।’

तर तपाईंले मलाई सोध्नुभयो भने, मलाई यस ठाउँमा के.जे.वी.को अनुवाद मन पर्छ, र यो किन यसो भएको हो, त्यसको कारण

बताउँछु । यरूशलेममा भएको मन्दिर पृथ्वीमा परमेश्वरको एकमात्र वासस्थान हुन्थ्यो । अनि परमप्रभुको भवनको महापवित्रस्थानमा महिमाको बादलले परमेश्वरका जनहरूको बीचमा उहाँको उपस्थिति भएको सङ्केत गर्थ्यो । अनि यरूशलेम शहर एउटा पहाड-माथि अवस्थित छ र वरिपरि पहाडहरूले घेरिएको छ । यसकारण इस्राएल देशका विभिन्न भागहरूमा बस्ने यहूदीहरूलाई ईश्वरीय सहायता चाहिएको बेलामा तिनीहरूले तिनै पहाडहरूतिर आफ्ना आँखाहरू उठाउँथे । अनि तिनीहरूको लागि त्यो कुरा परमप्रभुतिर हेरेकै बराबर हुन्थ्यो । सृष्टिकर्ताको वासस्थान यरूशलेमका पहाडहरूमा भएको हुनाले यस पदमा तिनीहरूको निम्ति सबै सहायता यी पहाडहरूबाट आउँथ्यो भन्ने कवितात्मक अर्थ लाग्छ ।

एक र दुई पदमा बोल्ने वक्ताचाहिँ भजनकार स्वयम् थिए, जसले आफ्नो पूरा भरोसा आकाश र पृथ्वीका सृष्टिकर्तामाथि राखे र त्यो कुरा यहाँ व्यक्त गरे ।

भजन १२१:३: तर तीन पददेखि बोल्ने वक्ता बदली भएको छ । किनकि यस भजनका बाँकी पदहरूमा हामीले पवित्र आत्मा बोल्नुभएको सुन्छौं, जसले परमप्रभुमाथि भरोसा राख्नेहरूलाई अनन्त सुरक्षाको भरपत्तार दिँदै हुनुहुन्छ । अनि यस आश्वासनमा अकाट्य स्थिरता छ । ख्रीष्ट-विश्वासीको पाउ हट्नेछैन, तर चिप्लनदेखि जोगाइनेछ । 'पाउ' भन्ने शब्द यहाँ जग वा ठहरको अर्थ लिन्छ; यसर्थ परमेश्वरले उहाँमाथि भरोसा राख्ने आफ्ना छोराछोरी-हरूलाई चिप्लनदेखि र लड्नदेखि जोगाउनु-हुनेछ ।

भजन १२१:४: यहाँ हामीलाई यस्ता एकजना रक्षकको विषयमा आश्वासन दिइएको छ, जो कहिल्यै उँगुहुन्न र निदाउनुहुन्न । सिकन्दर महान्ले आफ्ना

सेनाहरूलाई यसो भने: 'तिमीहरू सुत; किनकि म जागा रहन्छु ।'^{१०} रातको समयमा हामी आफ्नो वरिपरिको संसार छ कि छैन, यस विषयमा सचेत नरहेको बेलामा सिकन्दर महान्भन्दा महान् व्यक्ति हाम्रो छेउमा रहनुहुन्छ, जसले निरन्तर, कहिल्यै नथाक्ने गरी हाम्रो देखरेख गर्नुहुन्छ र हाम्रो रक्षा गर्नुहुन्छ ।

भजन १२१:५-६: परमप्रभु नै हाम्रा रक्षक हुनुहुन्छ भन्ने कुराको ठोकुवा दिन सकिन्छ । ब्रह्माण्डको सर्वोच्च सर्वाधिकारी व्यक्तिगत रूपले सबैभन्दा सानो, क्षुद्र, केही पनि नगनिने पवित्र जनको सुरक्षा गर्नुहुन्छ ।

उहाँले हामीलाई सबै प्रकारको खराबी र त्यसको हरेक नराम्रो प्रभावबाट जोगाउनु-हुन्छ । यस आश्वासनमा सुनिश्चित हुनुहोस् ! 'परमप्रभु नै तिम्रो दाहिने हातपट्टि छहारी हुनुहुन्छ' भनेको उहाँ अङ्गरक्षकको रूपमा सदैव आफ्ना जनहरूको छेउमा हुनुहुन्छ, जसले तिनीहरूलाई दिन-रात हानिबाट रक्षा गर्दै हुनुहुन्छ । 'दिउँसो घामले तिमीलाई पोल्नेछैन' भनेको आजभोलिका शाब्दिक अर्थ लगाउनेहरूअनुसार 'तिमीलाई लू लाग्नेछैन' हो ।^{११} अनि चन्द्रमाचाहिँ ? पवित्र बाइबलमा जूनको विषयमा उहिलेको अन्धविश्वास वा लोकपरम्परालाई ठाउँ दिइएको तुच्छ विचार कहाँबाट आयो ? होइन, होइन; दुष्ट आत्माहरूको वशबाट छुटकारा पाएकाहरूको निम्ति, साथै आत्मावाद-जगत्मा सूर्य र चन्द्रमाले महत्त्वपूर्ण भूमिका निभाएको कुरा जान्नेहरूको निम्ति यी पदहरूमा दुष्ट आत्मा लाग्नुदेखि पूरा सुरक्षा र स्वतन्त्रता दिने प्रतिज्ञा दिइएको छ; अनि यस्तो प्रतिज्ञा हामी खुशीसाथ ग्रहण गर्छौं ।

भजन १२१:७-८: सबै खराबीबाट छुटकारा छ; यसको ग्यारेन्टी यहाँ हामीलाई दिइएको छ । परमेश्वरको अनुमति र उहाँको इच्छा बेगर कुनै कुरा ख्रीष्ट-विश्वासीको

जीवनमाथि आइपर्न सक्दैन भन्ने कुरा एउटा सुनिश्चित तथ्य हो। संयोगको अधीनतामा रहेका कुनै परिस्थितिहरू छँदैछैनन्; कुनै उद्देश्यहीन दुर्घटनाहरू घट्दैनन्; अनि अर्थहीन दुःखद घटनाहरू पनि हुँदैनन्। परमेश्वर रोगबिमारी, दुःखकष्ट र मृत्युको कर्ता हुनुहुन्न; तर उहाँले यस्ता कुराहरूमाथि प्रभुत्व चलाउनुहुन्छ, यिनमा लगाम लगाउनुहुन्छ र यी कुराहरूद्वारा आफ्ना उद्देश्यहरू पूरा गर्नुहुन्छ। यसकारण यस सम्बन्धमा परमेश्वरको छोराछोरीले जान्दछ र यस विषयमा धुक्कै हुन्छ: हो, परमेश्वरलाई प्रेम गर्नेहरूको निम्ति अर्थात् उहाँको मनसाय-अनुसार दिव्य बोलावट पाएकाहरूको निम्ति परमेश्वरले सबै कुराहरू मिलाएर तिनीहरूको भलाइ गर्नुहुँदो रहेछ (रोमी ८:२८)।

अन्तमा, वर्तमान समयमा र अनन्त-अनन्तसम्म परमेश्वरले हाम्रा सबै आउ-जाउहरूको देखरेख र हेरचाह गर्नुहुन्छ र गर्नुहुनेछ; यो कुरा पनि सुनिश्चित छ। उहाँले अबदेखि उसो सदा-सर्वदा हाम्रा आवात-जावातमा हाम्रो रक्षा गर्नुहुनेछ।

यस भजनका यी आठवटा पदहरूमा 'रक्षा गर्नुहुने' र 'रक्षक' भन्ने शब्द तीन पल्ट प्रयोग गरिएको छ र यससित सम्बन्धित क्रियापद फेरि तीन पल्ट प्रयोग गरिएको छ, जम्म छ पल्ट।^(१२) यी पदहरूको सन्देश सुस्पष्ट छ: जसले प्रभु येशूलाई ग्रहण गरेर आफ्नो एकमात्र आशा तुल्याएको छ, त्योजस्तै सुरक्षित मानिस अरू कोही पनि छैन।

हे प्रभु येशूमाथि आइभरोसा राख्ने भाइ-बहिनीहो, उहाँले तिमीलाई कहिल्यै, अँ, कहिल्यै शत्रुको हातमा छोड्नुहुनेछैन।

सारा नरकले तिमीलाई हल्लाउन आँट गरोस्, तर उहाँले कहिल्यै, अँ, कहिल्यै तिमीलाई त्याग्नुहुनेछैन।

श्री रिचार्ड कीन

भजन १२२: शान्तिनगर

हे मेरा परमेश्वर, अहो, प्रार्थनामा खुँडा टेकेर मैले तपाईंसित साथी-साथीको बीचमा भएकै कुराकानी गरेको, तपाईंको सिंहासनको सामु व्यतीत गरेको एकै घण्टामा कति आनन्द छ, आनन्द-आनन्द छ!

श्रीमती फानी जे. क्रोस्बी

भजन १२२:१: जब परमेश्वरको डर मात्रै यहुदीहरूले दाऊदलाई 'यरूशलेममा जाने र चाड मनाउने समय भएको कुरा सम्झाए, तब यस परम आनन्दको सम्झनामा तिनी आनन्दित भए। यो तिनको निम्ति कुनै बोभिलो कर्तव्य, कुनै नरमाइलो नित्यचर्या थिएन। किनकि परमेश्वरको उपासना गर्न परमप्रभुको भवनमा जाँदा तिनले तृप्ति र आनन्द पाउँथे।

भजन १२२:२: अनि अबचाहिँ विश्वासका यात्रीहरू यस शहरभित्र उभिरहेका थिए। 'हे यरूशलेम, हेर्, हाम्रा पाउहरू तेरा मूलढोकाहरूभित्र उभिरहेका छन्।' तिनीहरूले त्यस ठाउँमा फर्केर आए, जुन ठाउँ परमेश्वरले चुन्नुभयो। त्यो हामीले तिनीहरूको आत्मिक सहजबुद्धि मान्नुपर्दो; किनकि तिनीहरूले आफ्नो घर चिने। त्यहाँ उपस्थित हुनु कति उदेकको थियो; यो तिनीहरूको सौभाग्य थियो।

भजन १२२:३-४: तिनीहरू अवाक् थिए; तिनीहरूले त्यो एकसाथ टम्म मिलेर निर्माण गरिएको, त्यो गेरु रङ्गको सुन्दर शहर हेर्दै उभिरहेका थिए, र त्यसको तारिफ गर्दैथिए। घमाइला पर्खालहरूको घेरामा, एक वर्ग माइलभित्र गुम्बज र कौसी भएका घरैघर थिए र जताततै गल्लीहरू थिए। तर त्यहाँ एउटै भवन थियो, जसप्रति मानिसहरूमा ठूलो श्रद्धाको भावना थियो; अनि त्योचाहिँ थियो परमप्रभुको भवन। वास्तवमा, त्यही मन्दिर

त्यहाँ भएको हुनाले त्यस शहरले तिनीहरूका आँखामा मान्यता र महानता पाएको हो ।

अनि त्यही ठाउँ परमप्रभुका कुलहरूले आफ्नो तीर्थस्थल मान्थे । पृथ्वीभरि त्यो यही एकमात्र स्थल थियो, जसको विषयमा परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई 'तिमीहरू त्यहाँ भेला हुनू र उहाँको नामलाई धन्यवाद चढाउनु' भनेर आज्ञा गर्नुभयो ।

भजन १२२:५: तर यरूशलेम धर्मको केन्द्र मात्र होइन, तर इस्राएलको राजधानी पनि छ । त्यहाँ दाऊदको घरानाको सिंहासन थियो; अनि त्यहाँ उच्च न्यायालय पनि अवस्थित थियो ।

भजन १२२:६: यरूशलेमको नामको अर्थ 'शान्ति-नगर' हो; तर अहिलेसम्म त्यो नाम एउटा गलत नाम भएको थियो । किनकि त्यस शहरले सहेको संघर्ष, दुःखकष्ट र हत्याकाण्ड अरू कुनचाहिँ शहरले सह्यो होला ?

'यरूशलेमको पवित्रता कलङ्कित पारियो; अनि त्यसका ढुङ्गाहरूमा त्यसका कलङ्कहरू लागे । अनि धर्मको नाममा त्यस शहरभित्र पूरा गरिएका अपराधहरू त्यसका पर्खालहरूले सम्भना गरेका छन् । दाऊद र मिस्र देशका फाराओ, अस्सूरका सनहेरिब र बेबिलोनका नबूकदनेस्सर, टोलेमी र हेरोद, टाइटस र गोडफ्रे डि बुइओनका धर्मयुद्धहरू, तमूरलेन र सलाहुदीनका सारासेनहरू - यी सबैले यरूशलेममा लडाइँ गर्थे र त्यसभित्र मानिसहरूलाई मार्थे ।' 93)

'यरूशलेमको शान्तिको लागि प्रार्थना गर' भन्ने यस मर्मस्पर्षी अनुरोधमा चाहे भविष्य-वाणीको दृष्टिकोणले, चाहे इतिहासको दृष्टिकोणले हेर्नु हो भने एउटा अर्थ-सागर छ । किनकि यरूशलेमको निम्ति अन्धकार-मय, दुःखद दिनहरू आउँदैछन् । किनभने अन्यजाति आक्रमणकारी सेनाहरूको पदध्वनि त्यस शहरका साँघुरा गल्लीहरूमा सुनिनेछ -

त्यस दिनसम्म, जब शान्तिका राजकुमार, इस्राएलका मसीह आउनुहुनेछ र उहाँले शासन आफ्नो हातमा लिनुहुनेछ (लूका २१:२४) ।

श्री एफ. बी. मेयेरले टिप्पणी गरेअनुसार छ पदमा सुन्दर अनुप्रास अलङ्कार छ:

'शान्तिको शहरलाई शान्ति होस् !

यसलाई प्रेम गर्नेहरू शान्तिका रहून् !'

यसकारण बुभनुहोस्: ती महान् राजाको शहरलाई प्रेम गर्नेहरू सबैमाथि शान्तिको आशिष रहनेछ ।

भजन १२२:७-९: यरूशलेमको निम्ति हाम्रो प्रेम हामी कसरी प्रकट गरौं? हामी यसका पर्खालहरूभित्र शान्ति भएको होस् र यसका धरहराहरूभित्र सुरक्षा भएको होस् भनेर प्रार्थना गरेर र यसको बढोत्तरी गर्न साथ दिएर देखाउन सक्छौं । अनि जुन शुभकामना भक्त यहूदीहरूले यरूशलेमको निम्ति चाहना गर्थे, त्यो शुभकामना हामीले प्रभुको मण्डलीको निम्ति चाहना गर्नुपर्छ । मेल-मिलापको बन्धनमा आत्माको एकता कायम राख्न हामीले सकभर धेरै प्रयत्न गर्नुपर्छ (एफिसी ४:३) । किनकि मण्डलीको मेल-मिलाप र उन्नतिद्वारा त्यो आशिष संसारभरि फिँजिनेछ ।

अनि यो कुरा आठ पदमा व्यक्त गरिएको छ । आफ्ना दाजुभाइहरू र साथी-सङ्गीहरूको खातिर हामीले मण्डलीअन्तर्गत भएका चोटहरू निको भएका होऊन् भन्ने इच्छा राख्नुपर्छ, यसका भगडाहरू र यसका फाटोहरू छिट्टै शेष होऊन् । यस सिलसिलामा श्री अल्बर्ट बार्नेसले निम्न स्पष्टीकरण दिएका छन्:

'यस पदले भक्तिको सच्चा भावना व्यक्त गरेको छ, जुन भक्तिको भावना संसारभरि खीष्ट-विश्वासीहरूको बीचमा जहाँतहाँ पाइँदो रहेछ; अनि परमेश्वरका मित्रहरूले खीष्टको मण्डलीलाई प्रगाढ़ प्रेम गरेका कारणहरूमध्ये यो एउटा हो; किनभने तिनीहरूले के आशा र

चाहना राख्छन् भने, ख्रीष्टको मण्डलीद्वारा तिनीहरूको हृदयको सबैभन्दा नजिक भएका प्रियजनहरूले मुक्ति पाएका होऊन् ।' १५)

अघि भनेभैं यस शहरको सबैभन्दा ठूलो गरिमाचाहैं परमप्रभुको भवन थियो, जुनचाहैं त्यहाँ अवस्थित थियो । न यस शहरको अवस्थिति, न यसका आकार-प्रकारका भवनहरू, न ता यसको दुःखलाग्दो इतिहास मुख्य कुरा हो, तर परमेश्वरले यही शहर चुन्नुभएको कुरा मुख्य कुरा हो; यो शहर परमप्रभुको भवनको निर्माण-स्थल पो थियो । अनि जुन थोकमा परमप्रभुको अनुग्रहको स्पर्श छ, त्यस थोकमाथि उहाँको उपस्थितिले महिमाको प्रभामण्डल लगाउँछ ।

सयौं वर्ष बितेपछि प्रभु येशूले फरिसीहरू र शास्त्रीहरूलाई यही तथ्यको तात्पर्य के हो, सो सम्भना गराउनुभयो । किनकि तिनीहरूको विचारमा मन्दिरभन्दा मन्दिरको सुनको मूल्य ठूलो हुन्थ्यो, अनि तिनीहरूले वेदीलाई भन्दा वेदीमाथिको भेटीलाई बढी महत्त्व दिन्थे । तर प्रभु येशूले तिनीहरूको ध्यानमा ल्याउनुभयो, कि सुन पवित्र तुल्याउनेचाहैं मन्दिर थियो, र भेटी पवित्र ठहराउनेचाहैं वेदी थियो (मत्ती २३:१६-२२) । यसरी प्रभु स्वयम्ले यरूशलेम संसारका सबै शहरहरूबाट अलग पार्नुभयो र विशेष तुल्याउनुभयो ।

भजन १२३: दयाको खोजी गर्ने

आँखाहरू

यस चौथो आरोहण-गीतमा दुईवटा मुख्य शब्दहरू छन्: आँखाहरू र दया । 'आँखाहरू' भन्ने शब्द चार पल्ट र 'दया' भन्ने शब्द तीन पल्ट पाइन्छ । अनि यस भजनको घटना-स्थलचाहैं कैदको देश हो, जुन परिस्थितिसित थिचोमिचोमा परेका इस्राएलीहरू चिरपरिचित हुन्थे । किनकि तिनीहरू मिस्र देशमा,

बेबिलोनमा, नाजीको पालोको जर्मनीमा, वारसाको यहूदी बस्तीमा र हालैमा साइबेरियाका श्रम-शिविरहरूमा कैदी हुन्थे । यस भजनमा कैदको देशको नाम दिइएको छैन, तर सम्भव छ, कि त्यो देश बेबिलोन थियो होला ।

भजन १२३:१: यी कैदीहरूले स्वर्गतिर आफ्ना आँखाहरू उठाईकन परमेश्वरबाट दयाको कुनै भीक्ष देख्न पाउन आफूलाई थकाएका छन् र 'हे प्रभु, हाम्रो सतावटको यो लामो, कालो रात अन्त गरिदिनुहोस्' भनेर परमप्रभुलाई पुकार गरेका छन् ।

भजन १२३:२: तिनीहरूले आफैलाई आफ्ना मालिकहरूको हाततिर हेरिरहेका दासहरू र आफ्नी मालिकनीको हाततिर हेरिरहेकी दासीसित तुलना गर्छन् । यसको सर्वमान्य अर्थ यस प्रकारको छ: यसरी दासले आफ्नो मालिकको आदेश ग्रहण गर्ने र तिनको इच्छा पालन गर्ने तत्परता प्रकट गर्थ्यो अरे । तर यो अर्थ यहाँ लाग्दैन । होइन; तर यहाँ यहूदीहरूले परमप्रभुबाट दया पाउन बढो उत्सुकतासाथ उहाँको बाटो हेरिरहेको बुझिन्छ । अनि तिनीहरूको मनमा, छिटो-भन्दा छिटो आफ्नो कैदबाट छुटकारा पाएर आफ्नो प्रेम गरेको स्वदेशमा फर्कनु नै तिनीहरूले पाउन चाहेको दयाको दान पो थियो । तिनीहरूले तिनीहरूलाई थिचोमिचो गर्ने अत्याचारीहरूको हातबाट छुटकारा पाउन उहाँकै हाततिर हेरिरहेका थिए ।

भजन १२३:३-४: 'दया पाऔं' भनेर अपमान सहिरहेका मानिसहरूको जरुरी निर्वदन दुई पल्ट परमेश्वरको सिंहासनमा पुगेको छ, किनकि तिनीहरूले हृदयभन्दा ज्यादा अपमान सहे । दिन प्रतिदिन खिसी र घृणा तिनीहरूको दैनिक भोजन हुन्थ्यो, जुन भोजन अन्यजाति शासकहरूले तिनीहरूलाई निरन्तर खुवाइदिन्थे । यी निश्चिन्त भएर बस्ने मानिसहरूबाट तिनीहरूले कटुवचन र

अपमानजनक शब्दहरू सहनुपरेको बढी भएको थियो (जकरिया १:१५) । तिनीहरूले ती घमण्डी बेबिलोनी बन्दीकर्ताहरूको अहङ्कारपूर्ण व्यवहार सहेको धेरै भएको थियो (यर्मिया ५०:३१-३२) । अब तिनीहरूलाई वाक्कैदिवकै भइसक्यो; किनकि अति नै भइसकेको थियो । अब यसको चरमबिन्दुमा पुगेर तिनीहरूको छुट्ने बेला आइसकेको थियो ।

अनि यही कारणले तिनीहरू विवश भई आफ्नो प्रार्थना परमप्रभुको सामु पोखाउँछन्; किनकि यहूदी-विरोधको वातावरणमा र भेदभावको दुनियाँमा उहाँचाहिँ थिचोमिचो र दबाउमा परेकाहरूको एकमात्र मित्र हुनुहुन्थ्यो; उहाँ तिनीहरूको एकमात्र शरणस्थान र सुरक्षा हुनुहुन्थ्यो ।

भजन १२४: 'यदि' भन्ने शब्दमा ठूलो महत्त्व छ र त्यसले ठूलो भिन्नता ल्याउँछ

भकम १२४:१: 'यदि हाम्रो पक्षमा हुनुहुने परमप्रभु नहुनुभएको भए ...' सबै कुरा यस 'यदि' भन्ने शर्तमाथि निर्भर गर्छ । किनकि तिनीहरूको छुटकारा वा विनाश यस 'यदि' भन्ने शब्दमा भर पर्थ्यो । तर तिनीहरूसँग परमप्रभु हुनुहुन्थ्यो, र सम्पूर्ण भिन्नता यसैमा थियो ।

यहूदीहरूजस्तो धेरै पल्ट मुस्किलले बाँचे अरू कुनै जाति शायदै छैन होला । अनि प्राकृतिक नियमहरूअनुसार तिनीहरू धेरै समय अघि नष्ट हुनुपर्नेथियो । तिनीहरूलाई घेराबन्दीहरूमा हालिएका, तिनीहरूका सामूहिक हत्याहरू गरिएका, तिनीहरूका नरसंहारहरू भएका, तिनीहरूलाई ग्याँस च्यम्बरहरू र आगोका भट्टीहरूमा मारिएका अनि तिनीहरूमाथि बमहरू बर्साएका

घटनाहरूको विषयमा हामी विचार गर्दा भने तिनीहरू उम्केर बाँच्नुचाहिँ एउटा आश्चर्यकर्म हो; यो हामी मात्रपछि । तर तिनीहरू उम्के र बाँचे; यसको निम्ति एउटै बलियो कारण थियो: परमप्रभु तिनीहरूको पक्षमा हुनु-हुन्थ्यो ।

तर दुःखको कुरा के हो भने, यस जातिका मानिसहरू यो कुरा मानिलिन सधैं राजी हुँदैनथिए । तर धेरैजसो तिनीहरूले आफ्नै चलाखीले गर्दा र आफ्नो शक्तिद्वारा यी विजयहरू हासिल गरेको गर्व गर्थे । तर हर समयमा तिनीहरूको बीचमा भक्त यहूदीहरू पनि हुन्थे, जसले 'परमप्रभु नहुनुहुँदो हो ता हाम्रो नामनिशान मेटिसक्नेथियो' भन्ने कुरा स्वीकार गर्थे र स्वीकार गर्ने गर्छन् ।

भजन १२४:२-५: भजनकारले ती बितेका समयहरू सम्झन्छन्, जुन-जुन समयमा इस्राएली जातिका शत्रुहरू ठूलो सङ्ख्यामा र उच्च कोटिका हतियारहरू लिएर उनीहरूको विरोधमा आए । उनीहरूका खानेकुराहरू सिद्धिन लागेका थिए । उनीहरूका औषधीहरू सकेका थिए । अनि सञ्चार-व्यवस्था खतम भएको थियो । उनीहरूसँग जे थियो, त्यही थियो; उनीहरू यसैमा सन्तुष्ट रहनुपरेको थियो । उनीहरू चारैतिरबाट घेरिएका थिए । उनीहरूका शत्रुहरूले उनीहरूलाई भगाएर समुद्रमा फालिदिने धम्की दिइरहेका थिए । परिस्थिति नाजुक थियो, निर्दय थियो ।

भजन १२४:६-७: हिंस्रक जनावरहरूले जस्तै शत्रुले उनीहरूलाई जिउँदै निलि आँटेको थियो । अथवा अर्को शब्दमा भन्न हो भने, अन्यजातिहरूको सैनिक बलचाहिँ एउटा भयानक सुनामी थियो, जसले उनीहरूलाई छोप लागेको थियो ।

तर त्यसपछि अचानक एउटा घटना घट्यो । परमप्रभुले उनीहरूका शत्रुहरूलाई रणनीतिको विषयमा आपसमा भगडा गर्ने

तुल्याउनुभयो कि? अथवा के, के तिनीहरूका गुप्तचरहरूले यहूदीहरूको विषयमा गलत समाचारहरू पेश गरे कि? अथवा के तिनीहरूका नेताको अचानक मृत्युले तिनीहरूलाई आतङ्कित तुल्यायो कि? अथवा के तिनीहरूको विजय हुनै लागेको बेलामा तिनीहरूले युद्ध-विराम गर्ने सन्धि गरे कि? हुन सक्छ, परमप्रभुले उनीहरूका शत्रुहरूसित यसो व्यवहार गर्नुभयो होला।

यता, के परमप्रभुले यहूदीहरूलाई उनीहरूले आशा नगरेको वा नसोचेको खाद्य पदार्थ जुटाइदिनुभयो कि? अथवा के उहाँले गुप्त ठाउँहरूबाट हतियारहरूको प्रबन्ध गरिदिनुभयो कि? अथवा के उहाँले कुनै असम्भव देखिने स्रोतबाट उनीहरूलाई बाहिरबाट सहायता दिलाउनुभयो कि? जेसुकै भए पनि परिस्थितिहरूको तालमेल अद्भुत प्रकारले मिल्यो; यसमा परमप्रभुको हात थियो, नत्र यसो हुन असम्भव हुनेथियो।

जस-जससँग आत्मिक समभ्रशक्ति छ, तिनीहरूले आफ्ना रहस्यमय र चमत्कारपूर्ण छुटकाराहरूको निम्ति सारा श्रेय परमप्रभुलाई दिन्छन्। परमेश्वरलाई धन्यवाद होस्, अन्यजाति सरकारहरूले, ती हिंस्रक जनावरहरूले सूक्ष्म इस्त्राएललाई निल्न सकेनन्! परमेश्वरका जनहरू त्यस पासोबाट उम्के, जुन पासो संयुक्त अन्यजातिहरूले उनीहरूको निम्ति थपेका थिए। त्यो पासो छिन्थ्यो; यहूदीहरूलाई बाँधिराखिएको नेल चुँडियो र उनीहरू उम्के।

भजन १२४:८: बढो नम्र र कृतज्ञ भएर उनीहरू मानिलिन्छन्:

‘हाम्रो सहायता आकाश र पृथ्वी बनाउनुहुने परमप्रभुको नाममा छ।’

तर परमेश्वरका आश्चर्यकर्महरू इस्त्राएलको एकमात्र अधिकार होइनन् नि। ख्रीष्टको मण्डलीले पनि यस भजनका शब्दहरू आफूमाथि लागू गराउन सक्छ;

किनकि उहाँको मण्डलीले अन्तिम क्षणमा परमेश्वरबाट पाएका छुटकाराहरूको निम्ति आनन्दको उत्सव मनाउन सक्छ। अनि ख्रीष्ट-विश्वासीहरूमध्ये कति भाइबहिनीहरू छन्, जसले व्यक्तिगत रूपले अनुभव गरे र यसकारण पनि स्वीकार गर्न सक्छन्: ‘हो, प्रभु मेरो पक्षमा नहुनुभएको भए, संसार, पापी स्वभाव र शैतान ममाथि पूरा प्रबल हुनेथियो र त्यसले मलाई सिङ्गै निलिसक्नेथियो।’

भजन १२५ : शान्तिको मार्ग यही हो !

भजन १२५:१: सियोन पर्वतचाहिँ यरूशलेम शहरमा भएका थुम्काहरूमध्ये एउटा हो; अनि कहिलेकाहीं सियोन पर्वत भन्ने नाम यस शहरको निम्ति पनि प्रयोग गरिएको छ; यो एक प्रकारको काव्य शब्द-शैली हो। अनि यहाँ, यस ठाउँमा सियोन पर्वतचाहिँ स्थिरता र शक्तिको प्रतीक र चरमसीमा हो; यसले एउटा हल्लिन नसक्ने अटल किल्लाको रूप लिन्छ।

विश्वास गर्ने मानिस पनि यस्तै हुन्छ। उसको जीवन बलियो चट्टानमाथि निर्माण गरिएको छ। पानी पर्दा, भल-पहिराहरू आउँदा र आँधी-बेहीहरू यस घरमाथि बजिँदा पनि त्यो ढल्दैन; किनकि त्यो घर चट्टानमाथि बसालिएको छ (मती ७:२५)।

भजनकारले के भन्छन् भने, ‘सियोन पर्वत सदा-सर्वदा रहिरहन्छ।’ यस लौकिक शहरको विषयमा हामीले बुझ्नुपर्छ कि त्यस जमानाका विश्वासीहरूको विचारमा यो शहर यस्तो सुदृढ देखा परेको थियो। तर नयाँ नियमबाट हामी जान्दछौं, कि एक दिन यो सारा पृथ्वी आगोद्वारा नाश हुनेछ (२ पत्रुस ३:७, १० र १२)। तर हामी पनि उस्तै प्रकारको बोली प्रयोग गर्छौं। हामी रोमको विषयमा पनि ‘अनन्त डाँडाहरू’ र ‘अमर

नगर' भन्ने शब्द प्रयोग गर्छौं। तर यस विषयमा महत्त्वपूर्ण कुरा के हो त? हो, यो सियोन पर्वतचाहिँ एक दिन नाश हुनेछ, तर ख्रीष्ट येशूमाथि विश्वास गर्ने मानिसचाहिँ कहिल्यै नाश हुनेछैन। किनभने ऊ ख्रीष्ट येशूमा सुरक्षित रहन्छ; परमेश्वरले उसलाई ख्रीष्ट येशूमा पूरा सुरक्षित राख्नुभएको छ; ऊभन्दा सुरक्षित अरु कोही पनि छैन।

भजन १२५:२: अनि यी भजनकारले यरूशलेमको भौगोलिक अवस्थितिमा अर्को आत्मिक तथ्य देख्न सके। यस शहरको चारैतिर पहाडहरू छन्, जुन पहाडहरूबाट यसको सेनाले यस शहरको हरेक आवात-जावात रक्षा गर्न सक्थ्यो। यस प्रकारले परमप्रभु आफैँ 'आजदेखि सदा-सर्वदा' आफ्ना छोराछोरीहरूको वरिपरि सुरक्षाको पर्खाल हुनुहुन्छ। शैतानले पनि यही बारको विषयमा निम्न कुरा गर्थ्यो, जुन बारले अय्यूबलाई चारैतिरबाट रक्षा गरेको थियो: 'के तपाईंले उसको वरिपरि, उसको घरको वरिपरि र उससँग भएका सबै थोकहरूको वरिपरि चारैतिरबाट बार हालिदिनुभएको छैन र?' (अय्यूब १:१०)।

यहाँ भन्न खोजेको तत्पार्य के हो भने, परमेश्वरको अनुमति र इच्छाविना उहाँमाथि भरोसा राख्ने पवित्र जनमाथि केही पनि आइपर्नेछैन, उसलाई कुनै कुराले छुन पाउनेछैन।

भजन १२५:३: तीन पदमा अर्को महान् दाबी गरिएको छ: 'किनभने दुष्टको डन्डा धर्मी जनहरूको भागमा पर्नेछैन, नत्र ता धर्मी जनहरूले आफ्ना हात अधर्मतिर बढाउलान्।'

'खोइ, अनेक पल्ट दुष्ट मानिसहरूले इस्राएल देशलाई हमला गरेर कब्जा गरेको विषयमा के हो त' भनेर कतिजनाले यस पदको पहिलो खण्डको विषयमा आफ्नो आपत्ति जनाउलान्। हो, यो कुरा साँचो हो। तर हामीले यस पदको अर्थ यसको प्रसङ्ग र

सन्दर्भअनुसार लगाउनुपर्छ। यस भजनको सन्दर्भ यी मानिसहरू हुन्, जसले परमप्रभु-माथि भरोसा राख्छन्। यस भजनका प्रतिज्ञाहरू यस्तै मानिसहरूको निम्ति मात्र हुन्। अनि जब इस्राएलीहरू परमप्रभुबाट पछि हट्थे र भड्केर जान्थे, तब मात्रै यस देशका सिमानाहरू मिचिन्थे र यसका पर्खालहरूको तोडफोड हुन्थ्यो। जबसम्म उनीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्थे र उहाँमाथि भरोसा राख्थे, तबसम्म दुष्टको डन्डाले अर्थात् दुष्ट अन्यायिता शासकहरूको दुःशासनले उनीहरूलाई छुन पाउँदैनथियो।

जुन बेलामा इस्राएलीहरू परमेश्वरको साथमा हिँड्थे, त्यस बेलामा परमेश्वरले इस्राएली जातिका धम्की दिने क्रम शत्रुहरूलाई किन रोकिराख्नुहुन्थ्यो? यसको निम्ति यहाँ एउटा रोचक कारण पेश गरिएको छ। धर्मी इस्राएलीहरूले अधर्म गर्न आफ्ना हात नबढाऊन् – यस प्रकारको परीक्षामा नपरून् भन्ने हेतुले परमेश्वरले यसो गर्नुभएको रहेछ। यसो हो भने, बुभुहोस्: परमेश्वरले हामीलाई बाहिरबाट आउने शत्रुहरूबाट मात्र होइन, तर हामीलाई हामीभित्रबाट आउने पाप गर्ने भुकाउदेखि पनि बचाउनुहुन्छ। किनकि हाम्रो अन्याय हुँदा त्यो भुकाउ भन् बढी ठाउँ पाउँछ।

भजन १२५:४: चार पदको अर्थ पनि यसको प्रसङ्गअनुसार बुभुनुपर्छ। 'हे परमप्रभु, भलाहरूलाई भलाइ गर्नुहोस्, र उनीहरूलाई पनि, जो आफ्नो हृदयमा सीधा छन्।' यी भला मानिसहरू को होलान्? यिनीहरू ती मानिसहरू हुन्, जसले प्रभु येशूमाथि विश्वास गरेर मुक्ति पाए र जसको प्रभुप्रतिको चाल आज्ञाकारी र निर्दोष हुन्छ। यिनीहरूको सीधा चालचाहिँ उनीहरूको मुक्तिको आधार होइन, तर यिनीहरूको भरोसा र आज्ञाकारिताको फल पो हो।

भजन १२५:५: अरू मानिसहरू पनि छन्, जसले 'हामी पनि परमेश्वरका जनहरू हौं' भनेर भइटोपल्छन्, तर जो आफ्ना टेढा-मेढा बाटाहरूतिर लाग्छन्। तिनीहरूलाई परमप्रभुले कुकर्माहरूको साथमा देशनिकाला गरेर कैदमा र प्रवासमा लैजानुहुनेछ।

इस्त्राएलमाथि शान्ति आओस्! यस भजनले इस्त्राएली जातिको निम्ति र अरू सबैको निम्ति शान्तिको सूत्र र नियम बताउँछ। अनि प्रभु येशूमाथि विश्वास गर्नु शान्ति पाउने नियम हो। जब इस्त्राएली जाति उहाँकहाँ फर्कनेछ, जसलाई उनीहरूले घोचे, र उहाँको निम्ति आफ्नो एकमात्र छोराको निम्ति विलाप गरेभैं विलाप गर्नेछ, तब सयौं वर्षसम्म उनीहरूदेखि वञ्चित भएको शान्ति अन्तमा उनीहरूको हुनेछ।

'शालोम! शालोम!'

भजन १२६: रूदै-रूदै बीउ छर्नेले निश्चय रमाउँदै कटनी गर्नेछ

भजन १२६:१: जब कैदमा रहेका यहूदीहरूका बस्ती-बस्तीमा घोषणा पुग्यो, तब मानिसहरू तरङ्ग भए र हर्षले उल्लासित भए। किनकि फारसका राजा कोरेसले 'कैदीहरू आफ्नो देशमा फर्कन सक्छन्' भन्ने उर्दी गरे। यो खबर उनीहरूको निम्ति पत्याउन गाह्यो भयो। किनभने उनीहरू कैदी रहेको लामो अवधिमा उनीहरूमध्ये धेरैजनाले 'यरूशलेम फेरि देख्न नपाउने रहेछौं' भन्ने ठानेका थिए। तर परमेश्वरलाई धन्यवाद होस्, अन्तमा छुटकाराको समाचार उनीहरू-कहाँ आइपुग्यो। अनि जब उनीहरूले आफ्नो अल्प चल सम्पत्ति बटुलि राखे, तब उनीहरू बेहोशमा भएजस्तै, अँ, सपनामा लड्नु खाएजस्तै थिए।

भजन १२६:२: यी बकबके र गफाडी मानिसहरूले अभ्र बढी बड्बडउन र

उत्तेजित भएर बोल्ल थाले। सत्तरी वर्षपछि पहिलो चोटि उनीहरूसँग खुशीले प्रफुल्लित हुन एउटा कुरा थियो, हर्षले उल्लासित हुन एउटा कुरा थियो। उनीहरू घर फर्कदैथिए। उनीहरू हाँस्रै र गाउँदै छिटो-छिटो तयार भए; उनीहरूको निम्ति यो एउटा नयाँ अनुभव थियो।

त्यो कुरा गैर-यहूदी मानिसहरूको निम्ति ठूलो गवाही बन्यो; किनकि तिनीहरूले महसुस गरे, कि यहूदीहरूको पक्षमा जुन-जुन कुराहरू भइरहेका थिए, यी कुराहरूको निम्ति कुनै लौकिक कारण थिएन। यसकारण तिनीहरूले मानिलिए: 'हिब्रूहरूका परमेश्वरले यिनीहरूको पक्षमा आश्चर्य ढङ्गमा हस्तक्षेप गर्नुभएको रहेछ।' पृथ्वीका अरू सबै जातिहरूभन्दा इस्त्राएली जातिचाहिँ परमप्रभुको प्रेम र वास्ताको पात्र भएको रहेछ।

भजन १२६:३: अनि यी आनन्दित यहूदी प्रवासीहरू ती अन्यजातिहरूसँग सहमत थिए; अनि उनीहरूले आफ्नो छुटकाराको निम्ति यसो भन्दै परमप्रभुलाई सारा श्रेय दिए: 'परमप्रभुले हाम्रो निम्ति महान् कामहरू गर्नुभएको छ; यसैकारण हामी आनन्दित छौं।''

भजन १२६:४: तर उनीहरू मायालाग्दो एक मुठी जन भएर आफ्नो देशमा फर्किरहेका थिए, जससँग आफूले लगाएको एकसरो लुगाबाहेक अरु के पो थियो र? उनीहरूलाई जनशक्ति, रुपियाँपैसा र सुरक्षा आवश्यक थियो। यसकारण उनीहरूको प्रार्थना यस प्रकारको थियो: 'हे परमप्रभु, दक्षिणका खोलाहरूभैं हाम्रो कैद फर्काएर ल्याउनुहोस्!'

उक्त दक्षिणचाहिँ हिब्रूमा 'नेगेव' भनिन्छ र इस्त्राएल देशको दक्षिणको मरुभूमि थियो। अनि त्यो नेगेव सुक्खा र बाँभो हुन्थ्यो। तर एउटा ठूलो भरीपछि त्यसका खहरे खोलाहरू

भल बगिरहेका नदी पो बने, जसले उजाड़स्थानलाई हराभरा बनाए। यसकारण ती आफ्नो देशमा फर्केका कैदीहरूले प्रार्थनामा के विन्ती गरे भने, हालैमा यी अल्पसङ्ख्य मानिसहरू बढेर जाऊन् र इस्त्राएलका जम्मै बाह्रवटा कुलहरू फर्केर एउटा ठूलो भीड बनून्। परमप्रभुले उनीहरूलाई पुनर्निर्माण र पुनर्स्थापनाको निम्ति चाहिने सबै सामग्री-साधनहरू जुटाइदिऊन् भनेर उनीहरूको प्रार्थनाको अनुरोध थियो। अनि उनीहरूलाई आफ्नो देशमा सुखी र फलवान् हुन अरू के-के खाँचो परेको थियो, उनीहरूले यी सबै थोकहरू पनि मागे।

भजन १२६:५-६: उनीहरू फर्केर आएको पहिलो वर्ष साह्रै कठिन थियो। किनकि उनीहरूको निम्ति कटनी गर्ने फसल तयार कहाँ हुन्थ्यो र? उनीहरूले अन्न लाउन फेरि शुरु गर्नुपरेको थियो, र कटनीको समयसम्म पर्खनुपरेको थियो। यो उनीहरूको निम्ति ज्यादा कठिन समय थियो; उनीहरूले आफ्नो थोरै खाद्यअन्न अति होशियारसाथ चलाउनुपरेको थियो।

यस पहिलो फसलको निम्ति बीउ छर्ने सम्बन्धमा उनीहरूलाई केही अफसोस, केही चिन्ता, केही दुःख, केही कठिनाइ हुने नै थियो। मानौं एउटा किसानसित भकारीमा थोरै अन्न रहेको छ। उसले त्यही अन्न कि त आफ्नो परिवारको भरणपोषणको निम्ति, कि त आउँदो दिनमा प्रशस्त फसल हुने आशा लिएर त्यसको अधिक भाग बीउ छर्नेको निम्ति प्रयोग गर्न सक्छ। उसले बीउ छर्ने निर्णय त गर्छ, तर उसले जोतिएको खेतबारीमा बीउ छर्ने आफ्नो बीउको टोकरीमा हात हालेर एक मुट्टीभरि बीउ निकाल्दा उसका गालाबाट आँसुहरू भर्दैछन्। किन? किनभने उसले आफ्नी पत्नी र आफ्ना छोराछोरीहरूलाई सम्भ्रन्छ, जसले ससाना बटुकाहरूमा खोलेफाँडो खाएर सन्तोष

गर्नुपरेको थियो; किनकि कटनीको समयसम्म तिनीहरूले त्यागपूर्ण जीवन जिउनुपरेको थियो। यसकारण उसलाई तिनीहरूको मुखबाट गाँस खोसेर लगेको लागेछ।

तर कैदबाट फर्केर आएकाहरूकहाँ निम्न आनन्द दिलाउने वाणी आएको छ: 'अमूल्य बीउ बोकेर रुँदै अघि बढ्दै जाने मानिस निश्चय नै आफ्ना बिटाहरू लिएर रमाउँदै फर्काँ आउनेछ।'

तब यस्तो आश्वासन पाएपछि उनीहरू निस्केर बीउ किन नछर्ने? किनकि उनीहरूको वर्तमान दुःखको साटो फेरि सुदिन आउने नै छ, जब उनीहरूले रमाउँदै खेतबारीबाट पाकेका अन्नका बिटाहरू भित्र्याउनेछन्।

निस्सन्देह यो नियम आत्मिक क्षेत्रमा पनि लागू हुन्छ। मुक्तिको सुसमाचारको भव्य प्रचार-प्रसार भएको हेतुले त्यागपूर्ण जीवन जिउनेहरूले वर्तमान समयमा कठिनाइको सामना गर्नुपर्ने हुन्छ; तर बाँचेका आत्माहरूले स्वर्गमा सदा-सर्वदा परमेश्वरको थुमाको आराधना गरिरहेको दृश्यबाट जुन आनन्द आउँछ, त्यस परम आनन्दको तुलनामा अहिलेको दुःख के पो छ?

अनि यो नियम आत्माहरूलाई जिले कामको सम्बन्धमा पनि सत्य ठहरिन्छ। किनकि एकजना भाइले बुद्धिमानीसाथ यसो भनेका छन्: 'अमूल्य आत्माहरूलाई जिलेहरू पहिले यी आत्माहरूको निम्ति रुनेहरू हुन्छन्।' यसो हो भने, हाम्रो प्रार्थना निम्न नमुनाअनुसार भएको हुनुपर्छ:

मेरा मुक्तिदाताको दृष्टिले म पनि मानिसहरूको भीड देख्न सक्ँ; कहिलेसम्म म हेरिरहूँ? 'जबसम्म तेरा आँखाहरू आँसुहरूले धमिला हुँदैनन्।'

बरालिएका भेडाहरू म टिठाएर हेर्न सक्ँ, र उहाँको प्रेमको खातिर म तिनीहरूलाई प्रेम गर्न सक्ँ। अज्ञात लेखकको रचना

भजन १२७ : परमेश्वर हाम्रो सबै कामकाजमा हुनुपर्छ

एउटा भनाइ छ: 'धेरै कुरा धेरै हुन्छ, परमेश्वर त्यसमा हुनुहुन्छ भने।' यो भनाइ उल्टाएको कुरा पनि सत्य हो: 'धेरै कुरा केही पनि होइन, परमेश्वरको आशिष त्यसमा हुँदैन भने।' अनि यस भजनले ठीक त्यही भन्न खोज्छ: हाम्रो क्रियाकलाप प्रभुको आदेश-अनुसार अनि उहाँको मार्गदर्शन र अगुवाइ-अनुसार भएको हुनुपर्छ। हाम्रा कामकुराहरू यस प्रकारका छैनन् भने हाम्रो समय र हाम्रो बल बरबाद हुन्छ। हामी आफ्ना योजनाहरू गर्न सक्छौं; स्त्रीष्टिय सेवकाईमा पनि यसो गर्न सम्भव छ। हामी ठूला-ठूला संस्था र संघहरू स्थापित गर्न सक्छौं, हाम्रै राज्यहरू। हामी अभूतपूर्व परिणामहरू देखाउन अङ्क-विवरणहरू पेश गर्न सक्छौं, कति, कति! तर हाम्रा योजनाहरू प्रभुको रोपण होइनन् भने, ती योजनाहरू बेकार हुन्छन्, र 'म ताक्छु मूढो, बन्चरो ताक्छ घुँडो' भनेजस्तो मात्र भएछ।

भजनकारले आफ्नो सारगर्भित कुरा स्पष्ट पार्न जीवनका चारवटा सामान्य कामकुराहरू उदाहरणको रूपमा छानेका छन्: ती हुन्, घर बनाउने निर्माण-कार्य, देश र जनताको रक्षा, पेसागत कामकाज र परिवार-निर्माण।

भजन १२७:१: हामी दुईवटा तरिकाले एउटा घर बनाउन सक्छौं। एक, हामी आफ्नै ज्ञान, आफ्नै सीप र आफ्नै आर्थिक स्रोत र बन्दोबस्तमाथि भर परेर आफ्नो योजना अघि बढाउन सक्छौं र यो निर्माण-कार्य सिद्धचाएपछि यसमाथि परमेश्वरको आशिष आओस् भन्ने विन्ती चढाउन सक्छौं। कि त दुई, हामी प्रभुको अचूक मार्ग-दर्शन र अगुवाइको निम्ति पर्खेर र उहाँमाथि पूरा भर परेर आफ्नो कार्य अघि बढाउन सक्छौं।

पहिलो उदाहरणमा, यो योजना मामुलीभन्दा उच्च कहिल्यै उठ्दैन। अनि दोस्रो उदाहरणमा, आवश्यक परेका सामग्रीहरूका अद्भुत प्रबन्ध, समयको अलौकिक मिलन र घटनाहरूको उदेकको अनुक्रम अनि परिस्थितिहरूको अनौठो अनुकूलता, जुन अनुकूलता कहिल्यै संयोगको फल हुन सक्दैन – यी सबै कुराहरूमा परमेश्वरले काम गर्नुभएको देखेर हाम्रो हृदय आनन्दले पुलकित हुन्छ। परमेश्वरको साथसाथै काम गर्नुभएकोमा ठूलो भिन्नता, आकाश-पातालको भिन्नता छ।

सुरक्षाको सम्बन्धमा पनि परमेश्वरको सहायताविना मानिसको प्रयास व्यर्थ हुन्छ। दोस्रो उदाहरणबाट यो स्पष्ट बुझिन्छ: 'परमप्रभुले नै शहरको रक्षा गर्नुभएन भने पाले व्यर्थमा जागा बस्छ।' यस भनाइको मतलब उल्टो नबुझौं। हाम्रो देशमा पुलिसको प्रबन्ध वा अन्य सुरक्षाको व्यवस्था हुनुपर्छ। तर यस पदले भन्न खोजेको तात्पर्य यो हो, कि अन्तमा हाम्रो सुरक्षा परमप्रभुमा निर्भर गर्छ; किनकि हामी उहाँमाथि भर पर्दैनौं भने हामी जति सावधानी गरेर पनि सुरक्षाको निम्ति यो पर्याप्त हुँदैन।

भजन १२७:२: अब हाम्रो दैनिक काम-धन्दाको कुरा आयो। हामी परमेश्वरले हाम्रो निम्ति चुन्नुभएको ठाउँमा हुनुपर्छ; नत्रता अबेरसम्म गरेको हाम्रो परिश्रम व्यर्थ हुन्छ; चिन्ताफिक्रीको साथ र मरिमेटर काम गरेर जीविका चलाउनु व्यर्थ हो। तपाईंले अन्यथा नसम्भनुहोला। आफ्नो आवश्यकता, आफ्नो परिवारको आवश्यकता, साथै अरू मानिस-हरूको आवश्यकता पूरा गर्न हामीले परिश्रम गर्नुपर्छ भन्ने शिक्षा पवित्र बाइबलभरि हामीलाई दिइएको छ। यसकारण यस भजनले हामीलाई दिनभरि कोका-कोला शीतल पेय पिउँदै बसेर साथीभाइहरूको खर्चमा जिउने शिक्षा अवश्य दिँदैन। तर यहाँ

भन्न चाहेको तात्पर्य के हो भने, हामी परमेश्वरमाथि भर नपरीकन काम गर्छौं भने हामीले कुनै उन्नति गर्ने सक्दैनौं । भविष्यवक्ता हागैले उक्त परिस्थितिको वर्णन असल प्रकारले गरेका छन्, जब तिनले यसो भने: 'तिमीहरूले धेरै बीउ छरेका छौं, तर थोरै भित्र्याएका छौं; तिमीहरू खान त खान्छौं, तर तुप्त हुँदैनौं; तिमीहरू पिउन त पिउँछौं, तर तिमीहरूको तिर्खा मेट्दैन; तिमीहरू लुगा त लाउँछौं, तर कसैलाई न्यायो हुँदैन; अनि जसले ज्यालामा काम गर्छ, त्यसले छेँड परेको थैलीमा हाल्न ज्याला कमाउँछ' (हागै १:६) ।

तर हाम्रो जीवन साँच्चै प्रभु येशूमा समर्पित भयो, र हामी उहाँको महिमाको निम्ति जिउँछौं भने त उहाँले हामी सुत्दा हामीलाई आशिषहरू दिनुहुन्छ; यस्ता आशिषहरू हामीले उहाँविना घण्टेघण्टै कठोर परिश्रम गरेर पाउन सक्नेथिएनौं । 'किनकि उहाँले नै आफ्नो प्रिय जनलाई निद्रा दिनुहुन्छ' भन्ने वाक्यको अर्थ त्यही होला नि, कि कसो ? यसैले श्री जेम्स मोफफातले यो वाक्य यस प्रकारले अनुवाद गरेका छन्: 'परमेश्वरका प्रियजनहरू सुत्दा उहाँका दानहरू प्राप्त गर्छन् ।'

भजन १२७:३: चौथो र अन्तिम उदाहरणचाहिँ परिवार-निर्माण हो । अनि छोराछोरीहरूचाहिँ परमेश्वरका दानहरूमध्ये एउटा हुन्, जसरी लेखिएको छ: 'हेर, छोराछोरीहरू परमप्रभुले दिनुभएको हकको सम्पत्ति हुन्; अनि गर्भको फलचाहिँ उहाँको इनाम हो ।' तर छोराछोरीहरूको विषयमा यहाँ जे भनिएको छ, ती कुराहरू यस शर्तमाथि निर्भर गर्छन्: उनीहरू प्रभुको आदर र महिमा गर्ने घरपरिवारमा हुर्केका हुनुपर्छ; अँ, उनीहरू प्रभुको अनुशासन र शिक्षामा हुर्केका हुनुपर्छ ।

भजन १२७:४: 'शूरवीर योद्धाको हातमा काँडहरू जे छन्, जवानीका छोराछोरीहरू पनि

त्यस्तै छन् ।' जब बाबुआमाहरू वृद्ध हुँदै जान्छन्, तब तिनीहरू आफ्ना विश्वासी छोराछोरीहरूमाथि भर पर्न सक्छन्, जसले तिनीहरूको पक्षमा शूरवीरले जस्तै लडि-दिन्छन् र तिनीहरूको निम्ति प्रबन्ध गरि-दिन्छन्, एउटा शिकारीले गरेजस्तै, जसले आफ्नो धनु र काँडको भरमा आफ्नो जीविका चलाउँछ ।

भजन १२७:५: 'त्यो मानिस धन्यको हो, जसको ठोक्रा उनीहरूले भरिएको छ ।' ठूलो परिवारको विरुद्धमा आधुनिक प्रचारप्रसारको अविरल बाढ ओइरिहेकै भए तापनि परमेश्वरले त्यही मानिस आशिषित भएको भन्नुहुन्छ, जसको ठोक्रा छोराछोरीहरूले भरिएको हुन्छ । तर उनीहरू विश्वास गर्ने छोराछोरीहरू र विश्वासको घरानाका सदस्य-हरू हुनुपर्छ; नत्र ता उनीहरू आशिषको सट्टामा मुटु कटकटी खाने व्यथाको कारण पो हुन्छन् ।

'उनीहरू शर्ममा पर्नेछैनन्, तर उनीहरूले मूल-ढोकामा शत्रुहरूसँग कुरा गर्नेछन् ।' श्री एफ. बी. मेयेरले हामीलाई यो कुरा स्मरण गराउँछन्, कि घेराबन्दीमा परेको शहरको पक्षमा मुकाबिला गर्ने सेनाले यसको मूल-ढोकामा भेला हुन्थ्यो । यसकारण यहाँ व्यक्त गरिएको विचारको अर्थ यो हुनुपर्ला: मानिसका छोराछोरीहरूले कचहरीमा उसको विरोधमा उठेका मुद्दाहरूमा उसको पक्ष लिन्छन्, र उसले कुनै हानि वा क्षति भोग्नुपर्दैन; किनकि उनीहरूले कुनै अन्याय हुन दिँदैनन् ।

भविष्यवक्ता जकरियाको मुखद्वारा ' "न बलद्वारा, न शक्तिद्वारा, तर मेरो आत्मा-द्वारा", सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ' भनेर परमप्रभुले जुन वचन बोल्नुभयो, यस भजनमा यस वचनको स्पष्टीकरणको लमाइ-चौड़ाइ दिइएको छ (जकरिया ४:६) । रुपियाँपैसाको शक्तिमा वा आफ्नो बुद्धि र

क्षमतामा भर पर्ने खतरा जारी नै छ । तर त्यस प्रकारले प्रभुको इच्छा पूरा हुनै सक्दैन, कुनै हातलमा पनि पूरा हुँदैन । हामीले गरेको काम अनन्तसम्म रहिरहनु हो भने, हामीले उहाँको आत्माद्वारा काम गर्नुपर्छ । यसकारण बुभुहोस्: आफ्नै स्रोत र साधनहरूद्वारा हामीले परमेश्वरको निम्ति गरेको काम गनिँदैन, तर उहाँले आफ्नो ठूलो शक्तिले हामीद्वारा गर्नुभएको काम गनिन्छ । हामीले आफ्नो शक्तिले के पो गर्न सक्छौं र? यो त खालि काठ, फुस र पराल गनिन्छ । तर उहाँले हामीलाई प्रयोग गर्नुहुन्छ भने, हामी सुन, चाँदी र बहुमूल्य पत्थरहरू गनिने कामहरू गर्न सक्छौं (१ कोरिन्थी ३:१२) । जब हामी आफ्नै बलको भरमा काम गर्छौं, तब हामीले आफ्नो समय र आफ्नो शक्ति बरबाद गरेका हुन्छौं । तर जब हामी सबै कुरामा परमेश्वरलाई काम गर्न दिन्छौं, तब हाम्रो जीवन प्रभावकारी बनेछ । शारीरिक साधनहरूले शारीरिक नतिजाहरू ल्याउँछन् भने आत्मिक साधनहरूले आत्मिक नतिजाहरू ल्याउँछन् ।

भजन १२८ : परमप्रभुको डर मान्ने मानिसको निम्ति उहाँको आशिष यस्तै छ !

भजन १२८ :१: जीवनबाट पूरा तवरले आनन्द उपभोग गर्ने विश्वासीचाहिँ उही हो, जसले आफ्नो जीवनको हरेक क्षेत्रमा प्रभुको अधिकार स्वीकार गर्छ, र जसको चाल परमेश्वरको वचनअनुसार हुन्छ र जसको आज्ञाकारिता व्यावहारिक हुन्छ ।

मोशाको व्यवस्थाअन्तर्गत यस्तो मानिसले भौतिक आशिषहरू इनाम-स्वरूप पाउँथ्यो ।

भजन १२८ :२: क) दीर्घआयु: उसको अकाल-मृत्यु हुँदैनथियो; तर आफ्नो

परिश्रमको फल अर्थात् आफ्नो धनसम्पत्ति उपभोग गर्न ऊ जीवित रहन्थ्यो ।

ख) सुखशान्ति: ऊ फूट र भगडाबाट मुक्त रहन्थ्यो, र ऊमाथि परमेश्वरको चेहरा चम्केको हुनाले ऊ सन्तुष्ट र आनन्दित रहिरहन्थ्यो ।

ग) समृद्धि: सबै कुरामा उसको भलाइ हुन्थ्यो । सबै प्रकारको विपत्ति, फसल नष्ट गर्ने रोग, खडेरी, महामारी र हारबाट ऊ सुरक्षित रहिरहन्थ्यो ।

भजन १२८ :३: घ) प्रजनन-शक्ति: फलवन्त दाखको बोटले जस्तै उसकी पत्नीले उसको निम्ति धेरै छोराछोरीहरू जन्माउँथी । उसको टेबलको वरिपरि यो भुष्पा नानीहरू जैतुनका कलिला बिरुवाहरूभैं भुम्मिए । उनीहरू सबका सब फूर्तिला, बलिया र सजीव हुन्थे ।

भजन १२८ :४: तर अनुग्रहको युगमा ख्रीष्ट-विश्वासीहरूसित कुरा अर्कै छ: तिनीहरू अधिबाट स्वर्गीय स्थानहरूमा ख्रीष्टमा आशिषित भइसकेका छन् (एफेसी १:३) । तर श्री जर्च विलियम्सले भनेभैं 'विश्वासको शक्तिले के गर्छ भने, त्यसले यस भजनमा पेश गरिएका भौतिक आशिषहरू एउटा आत्मिक रूप दिन सक्छ र यी आत्मिक आशिषहरू वास्तविक र वर्तमान तुल्याउँछ ।' किनकि यस पृथ्वीमा एउटा लामो आयु पाउनुभन्दा त प्रभु येशूले हामीलाई ऊर्जावान् गर्नुभएको जीवन उत्तम हो । अनि कुनचाहिँ सुख पापबाट मुक्त भएको आत्माको सुख-जतिकै हुन्छ र? यस परम आनन्दसित कुनै आनन्द तुलनामा आउन सक्दैन । अनि आत्मिक समृद्धिचाहिँ सर्वोत्तम समृद्धि हो । अनि आफ्नो शरीरबाट जन्मेका छोराछोरीहरूमा भन्दा आत्मिक सन्तानहरू पैदा गरेकोमा ठूलो आनन्द छ ।

भजन १२८ :५-६: यस भजनका अन्तिम दुईवटा पदहरू हामी प्रतिज्ञाको रूपमा, नभई

प्रार्थनाको रूपमा लिन सक्छौं। हामी यी पदहरू एउटा प्रार्थना सम्भ्रन्छौं, जसमा शुभेच्छकहरूले के माग्छन् भने, परमप्रभुले आफ्ना भक्त जनहरूलाई कि त आफ्नो वासस्थानबाट, कि त आफ्नो सिंहासनबाट आशिष दिएका होऊन्, जुन वासस्थान सियोनमा भएको पवित्रस्थान थियो र उहाँको सिंहासन यरूशलेममा थियो। भक्तजनहरूले आफ्नो सारा जीवनभरि यरूशलेमको उन्नति र समृद्धि देख्न पाऊन्! उनीहरूले लामो आयु पाएर भावी पुस्ताका सन्तानहरूलाई देख्न र त्यसबाट आनन्द लिन पाऊन्! अनि इस्राएली जातिमाथि शान्ति आओस् र शान्ति रहिरहोस्!

यस भजनले इस्राएलका राजा फर्केर आउनुहुने क्षण र उहाँले धार्मिकताको साथ राज्य गर्नुहुने सुखद भविष्यको बाटो हेर्दैछ, जब यहूदीहरूको व्यक्तिगत र जातिगत भविष्य उज्यालो र पूरा आशिषित हुनेछ। तब तिनीहरू आनन्दित किन नहुने र?

भजन १२९ : यहूदी- विरोधीहरूको निम्ति प्रतिफल यही हो !

यस शोभा-यात्राको गीतमा विगत समयमा इस्राएली जातिले आफ्ना धेरै शत्रुहरूको हातबाट विभिन्न दुर्व्यवहार सहनुपरेको वर्णन गरिएको छ; त्यसपछि ती क्रूर आक्रमाक-हरूको भविष्य उज्यालो नहोस् भन्ने कामना व्यक्त गरिएको छ।

भजन १२९:१-२: इस्राएल राष्ट्रको रूपमा जन्मेको शुरुका दिनहरूदेखि नै धेरै कष्टमा परेको थियो। मिस्र देशमा तिनी-हरूको अत्याचारको कुरा गरौं: इस्राएली जातिको बचपनमा यसले त्यहाँ सहनुपरेको दासत्व र कष्टचाहिँ बिर्सन नसकिने इतिहास

बनेको थियो। तर शत्रु कहिल्यै यहूदी-हरूको नामनिशान मेटाउन सफल भएन। परमेश्वरका जनहरू फेरि र फेरि, सधैं कैदबाट मुक्त भए। तिनीहरूको बाँचिरहने उत्तरजीवितता नै मानव इतिहासको ठूलो भन्दा ठूलो आश्चर्यकर्म मान्नुपर्छ।

भजन १२९:३: तिनीहरूले खपेका दुःखकष्टहरू गहन थिए र लामो समयसम्म रहन्थे। तिनीहरूलाई काममा जोले अन्यजाति नाइकेहरूले किसानले हलो जोतेभैं तिनीहरूलाई जोत्थे। तिनीहरूका पिठ्युँमा कोर्रीका लामा-लामा सुम्लाहरू बस्थे, जुनचाहिँ जोतेका सियाहरूजस्तै देखिन्थे।

भजन १२९:४: तर धर्मी परमप्रभु धर्मी हुनुहुन्छ। ठीक समयमा बीचमा आएर उहाँले अन्तिम क्षणमा आफ्ना जनहरूको पक्षमा काम गरीकन ती डोरीहरू काटिदिनुभयो र ती साइलाहरू चुँडाइदिनुभयो, जुन डोरीहरू र जुन साइलाहरूसित ती निर्दयी आक्रमण-कारीहरूले तिनीहरूलाई बाँधेर कैदीको रूपमा राखेका थिए।

भजन १२९:५-७: यहूदी-विरोधीहरू सधैं शर्ममा परून्, र सदैव हार खाऊन्। यिनीहरूले कहिल्यै, अँ, कहिल्यै आशिषको कटनी गर्न नपाऊन्। तर यिनीहरू मध्यपूर्वका घरहरूका कौसीहरूमाथि उम्रने घाँसका एक-दुई भुप्पाजस्तै होऊन्। ती घाँसका भुप्पाहरूको निम्ति माटो नभएकोले ती जरा गाड्न पाउँदैनन्, र चर्को घाममा छिटो सुक्छन्। वास्तवमा त्यो घाँस बढ्न पाउनुभन्दा अघि ओइलिहाल्छ; यसैले त्यो घाँस काट्नेको निम्ति एक मुट्टीभरि पनि हुँदैन, भन् बिटा बाँध्नेको अँगालो भरिने कुरा परै जाओस्।

भजन १२९:८: छानामाथि उम्रने घाँसले कहिल्यै कटनीको रमाइलो दृश्य सृजना गर्न सक्दैनथियो। कटनीको रमाइलो दृश्य देख्ने दर्शकहरूले ती फसल काट्ने खेतालाहरूलाई

‘परमप्रभुको आशिष तिमीहरूमाथि रहोस्’ भनेर शुभकामना टक्राउँथे भने, ती फसल काट्नेहरूले उत्तरमा ‘हामी तिमीहरूलाई परमप्रभुको नाममा आशिष दिन्छौं’ भन्ने गर्थे (रूथ २:४)। ठीक त्यस्तै, सयौं वर्षदेखि इस्त्राएली जातिलाई निर्दयताको साथ जोत्दै-जोत्दै आएका तिनीहरूका शत्रुहरूलाई त्यस अत्याचारबाट कुनै शुभ-लाभ कहिल्यै नभएको होस्! तर बरु यिनीहरूले जे छरे, त्यसको कटनी गरेका होऊन्!

भजन १३०: गहिराइबाट उठेको पुकार

आउनुहोस्, हामी एकजना भाइको कुरा सुनौं, जसले यसो भनेका छन्: ‘सर्वोत्तम प्रार्थनाचाहिँ आपद्कालीन परिस्थितिमा जन्मिन्छ, जब हामीलाई आफ्नो खाँचो-गाह्ये थाहा लाग्छ।’ जीवनको सुख-सुविधा र सुसम्पन्नताका दिनहरूमा पहिले अर्थपूर्ण प्रार्थनाको मरण हुन्छ। तर जब जीवनका आँधी-बेहीहरूले हामीलाई यता र उता हुत्याउन थाल्छन्, तब हामी बडो बोभको साथ अनुग्रहको सिंहासनको सामु हाम्रो आग्रह पेश गर्छौं।

भजन १३०:१-२: आहा, मानिसले कति भारी सङ्कष्ट र दुःखहरू सहन सक्दो रहेछ! यसबाट म धेरै चोटि आश्चर्यचकित भएको छु। अनि यस भजनमा भजनकार स्वयम् जीवनको अन्धकारमय खाडलभित्र बसेका रहेछन्। मास्तिर आफ्ना आँखाहरू उठाउनु सिवाय तिनको निम्ति अरू कुनै उपाय थिएन। यसकारण यस गहिराइबाट तिनको कहालीलाग्दो पुकार निस्केर माथि स्वर्गको सिंहासनमा पुग्यो।

तिनको जरुर आग्रह के थियो भने, तिनको कमजोर, एकल सोर सुनियोस्! तिनको प्रार्थना परमप्रभुको कानमा पुगोस्। अनि

तिनको आग्रहको सुनाइ भयो; यसमा शङ्का छैन। किनकि यस प्रकारको विन्तीको सुनाइ सधैं हुन्छ।

प्रार्थीको मनमा तिनको सङ्कष्ट कुनै पापसित सम्बन्धित थियो। त्यो हुन पनि सक्थ्यो अथवा नहुन पनि सक्थ्यो। जेजस्तो भए पनि हर बेलाबखतमा स्वीकार नगरिएको पाप मानिलिनु बुद्धिमान् कुरा हो; किनकि हुन सक्छ, त्यसले हाम्रा विपत्तिहरू निम्त्याएको छ।

भजन १३०:३-४: परमप्रभुले अधर्म-हरूको लेखा लिनुभयो भने, अर्थात् उहाँले हाम्रो एक-एक पापको हिसाब लिएर तत्कालै हामीलाई यसको निम्ति तिर्न लाउनुभएको भए हाम्रो अवस्था साह्रै नाजुक हुनेथियो। तर परमेश्वरलाई मुरी-मुरी धन्यवाद होस्, ख्रीष्ट येशूमा हाम्रा पापहरूको क्षमा हुने उपाय छँदैछ। उहाँमा पापको दोष लागेको पापी मानिसको पाप क्षमा हुन्छ र पवित्र जनको पाप क्षमा हुन्छ।

पापको क्षमा दुई किसिमको हुन्छ। एक, न्यायको हिसाबले माफ पाइन्छ; परमेश्वर न्यायकर्ता हुनुहुन्छ, जसले हामीलाई सबै पापहरू माफ दिनुहुन्छ। यस प्रकारको माफ प्रभु येशू ख्रीष्टमाथि विश्वास गर्नाले प्राप्त गरिन्छ। अनि यस माफमा विगत समयका, वर्तमान समयका र भविष्यका सबै पापहरूको हरहिसाब छिनाफाना हुन्छ। ख्रीष्ट येशूले क्रूसमा पूरा गर्नुभएको त्राणको कामको खातिर यस प्रकारको क्षमा सम्भव भयो। उहाँको प्रायश्चित्तरूपी मृत्युद्वारा उहाँले हाम्रा सबै पापहरूको निम्ति सजाय भोग्नुभयो र सम्पूर्ण दण्ड तिरिदिनुभयो; अनि यही कारणले परमेश्वरले हामीलाई सित्तैमा हाम्रा पापहरू क्षमा गर्न सक्नुहुन्छ; किनकि उहाँका सबै न्यायसंगत मागहरू हाम्रो स्थान लिनुभएको ख्रीष्ट येशूले पूरा गरिदिनुभयो।

दोस्रो किसिमको पापको क्षमाचाहिँ पारिवारिक माफ भनिन्छ। यस सिलसिलामा परमेश्वर हाम्रो पिता हुनुहुन्छ, जसले आफ्ना छोराछोरीहरूलाई तिनीहरूका पापको क्षमा दिनुहुन्छ। यस किसिमको क्षमा हामीले उहाँलाई आफ्ना पापहरू स्वीकार गरेर पाउँछौं, र तब परमेश्वरसित, साथै उहाँको घरानाका-हरूसित हाम्रो सङ्गति फेरि स्थापित हुन्छ। त्यो पापको क्षमा पनि क्रुसमाथि बहाइएको प्रभु येशूको अमूल्य रगतद्वारा हाम्रो निम्ति किनिएको हो।

जसले परमेश्वरबाट पापको क्षमा पाएको छ, उसले उहाँको डर मान्नुपर्छ। किनकि विचार गर्नुहोस्: हाम्रो पापहरू क्षमा गर्न उहाँले तिर्नुपरेको दाम कति धेरै थियो! अनि जुन पापको क्षमा उहाँले हामीलाई दिनुभएको छ, त्यो पापको क्षमा सम्पूर्ण छ, सित्तैमा दिइएको छ र अनन्तसम्म लागू हुन्छ। यसको निम्ति उहाँले हामीबाट आदर र भक्ति, विश्वास र भरोसा, प्रेम र आराधना सदा-सर्वदा पाउनुपर्छ।

भजन १३०:५-६: भजनकारले खास गरी 'हे प्रभु, मेरो पाप क्षमा गर्नुहोस्' भनेर मागेका छैनन्; तर तीन र चार पदबाट निस्सन्देह हामीले यसको सङ्केत पाएका छौं। तर जब पाँच पदमा आएर तिनले 'म परमप्रभुको बाटो हेर्छु' भनेर भन्छन्, तब पक्का पनि तिनले पापको क्षमा पाउने हेतुले यसो गर्दैनन्। किनकि तिनको पापको क्षमाचाहिँ तिनले पाप स्वीकार गर्नेबित्तिकै तिनको निम्ति सुनिश्चित भयो। तर तिनले यस गहिरो खाइलबाट पो छुटकारा पाउन परमप्रभुको बाटो हेरेका हुन्। कहिलेकाहीँ परमेश्वरले हाम्रो प्रार्थनाको उत्तर भन्नु दिइहाल्नुहुन्छ; अनि कहिलेकाहीँ उहाँले हामीलाई धीरज धार्न सिकाउनुहुन्छ।

परमेश्वर प्रार्थनाको उत्तर दिनुहुन्छ; कहिलेकाहीँ तिनीहरूको हृदय कमजोर भएको बेलामा उहाँले आफ्ना छोराछोरीहरूलाई

तिनीहरूले खोजेका कुराहरू दिनुहुन्छ; तर प्रायः हामीले विश्वासको एउटा पाठ सिक्नुपर्छ, गहिरो आइभरोसाको।

अनि उहाँ बोल्नुहुन्न भने उहाँको मौनता हुँदा पनि हामीले भरोसा गर्न सक्नुपर्छ; किनकि उहाँ जसको नाम प्रेम हो, उहाँ केवल सर्वोत्तम कुरा दिनुहुन्छ;

ताराहरू जलेर जालान्, अनि पहाडहरू पनि नरहलान्। तर परमेश्वर सत्य रहनुहुन्छ; अनि उहाँका प्रतिज्ञाहरू अटल रहन्छन्, तिनीहरूको निम्ति, जसले उहाँको खोजी गर्छन्।

अज्ञात लेखकको रचना

तिनले परमप्रभुको बाटो हेर्न र उहाँको वचनमा आशा राख्न सिकेका छन् अर्थात् तिनको पुकार सुन्ने र यसको उत्तर दिने सम्बन्धमा परमेश्वरले गर्नुभएको प्रतिज्ञामा तिनले आशा राख्न सिकेका छन्। पालेले मिरमिरे उज्यालोको प्रतीक्षा गरेको भन्दा बढी तिनले आफ्नो अन्धकारमा परमप्रभुले ज्योति ल्याइदिऊन् भन्ने चाहना गरेका छन्।

तर पाँच र छ पदको अर्थ अझ विस्तृत छ; हामीले यो देख्न भुल्नुहुँदैन। यी पदहरूले वर्तमान समयमा जिउने ख्रीष्ट-विश्वासी भाइबहिनीको उत्कट चाहना व्यक्त गरेका छन्, जुन भाइबहिनीचाहिँ ख्रीष्टको दोस्रो आगमनको बाटो हेर्दछ, जो आफ्नो मण्डलीलाई स्वर्गमा लैजान आउनुहुनेछ। त्यो धन्यको आशाचाहिँ निराशा हुनेछैन नै।

भजन १३०:७-८: यस भजनको अन्तमा दुईवटा पदहरू छन्, जुन पदहरू हामीले भजनकारको गवाहीको रूपमा लिन सक्छौं, जसले प्रार्थनाको उत्तरमा छुटकारा पाए। तिनले परमेश्वरको विश्वासयोग्यता अनुभव गरे; यसकारण अरू मानिसहरू पनि तिनको अनुभवमा सहभागी होऊन् भन्ने इच्छा राखेका छन्। अनि कुरा सधैं यस्तै हुन्छ: जुन मानिसले कुनै कुरामाथि साँच्चै विश्वास गर्छ,

यस मानिसले त्यो कुरा अरुसित बाँड्नुहुँदैन गर्न खूब चाहन्छ ।

इस्त्राएली जातिले परमप्रभुमा आशा राखेको होस् ! तिनीहरूको निम्ति प्रोत्साहन यही हो । अनि यसो गर्नको निम्ति तीनवटा कारणहरू पेश गरिएका छन्, जस्तै: पहिलो कारण: उहाँको कृपा कहिल्यै अदलबदल हुँदैन । दोस्रो कारण: उहाँको छुटकाराको प्रबन्ध प्रशस्त छ । अनि अन्तमा, इस्त्राएली जातिलाई यसका सबै अधर्महरूबाट छुटकारा दिन उहाँ तत्पर र इच्छुक हुनुहुन्छ ।

उराठलाग्दो निराशाको गहिराइबाट यो भजन शुरु भएको थियो भने, यसको अन्तमा परमेश्वरमाथि भरोसा राख्ने उत्साहपूर्ण आह्वान दिइएको छ; किनकि उहाँको निम्ति कुनै समस्या अपार हुँदैन, र कुनै अप्ठ्यारो परिस्थिति समाधान गर्न नसक्ने गाँठो हुँदैन ।

भजन १३१: समझमा हुने नम्रता

हाम्रो जीवनमा कतिपय समस्याहरू आउँछन्, जसको निम्ति हामी कुनै स्पष्टीकरण दिन सक्दैनौं । हाम्रो जीवनको सम्बन्धमा रहस्यहरू छन्, जुन रहस्यहरू अगम्य हुन्छन् । यस जीवनमा जति उम्दा बुद्धिजीवीहरूलाई पनि अन्योलमा पार्ने अनौठा परिस्थितिहरू आइपर्थन् ।

यसको निम्ति हामी यहाँ केही उदाहरण दिन्छौं: कसले मानिसको दुःखकष्टको विषयमा अन्तिम, समापनीय राय दिन सक्ता? कसले चाहिँ जवाफ नपाएका प्रार्थनाहरूको सम्बन्धमा उठेका प्रश्नहरूको सबै उत्तर दिन सक्ता? अनि कसले चाहिँ चुनावमा परमेश्वरको सर्वाधिकार र मानिसको स्वतन्त्र इच्छाको बीचमा मेल ल्याउन सक्ता?

भजन १३१:१: दाऊदले सबै उत्तरहरू जान्दछु भन्ने दाबी गरेनन् । उनको हृदय

अहङ्कारी थिएन, 'म सब जान्दछु' भनेर धाक पिट्ने मान्छेको जस्तो थिएन । यस्तो मपाई गर्न मान्छे कसले सहन सक्छ र? अनि उनका आँखाहरू 'मजस्तो बुद्धिमान् व्यक्ति कोही छैन' भन्ने स्वाभिमान गर्ने आफूकेन्द्रित बुद्धिजीवीका जस्तो चढेका थिएनन् । उनले आफ्नो सीमित ज्ञान मानिलिन्थे, र 'खोइ, मलाई थाहा छैन' भन्न लजाउँदैनथिए । उनी जान्न सकिने कुरामा सन्तुष्ट रहे, र उनले रहस्यका कुराहरू परमेश्वरको जिम्मामा छोडिदिए । जुन कुराहरू उनको निम्ति अति नै ठूला र उच्च थिए, ती कुराहरूको निम्ति उनले आफ्नो टाउको किन दुखाइबस्ने? होइन, जुन-जुन कुराहरू उनले बुझ्न सकेनन्, ती कुराहरू परमेश्वर बुझ्नुहुन्छ भनेर यसको निम्ति उनले उहाँलाई श्रेय दिए ।

भजन १३१:२: परमेश्वरको बुद्धि, उहाँको प्रेम र शक्तिमाथि भरोसा राख्ने भावनाले उनको मनमा शान्ति र विश्राम ल्यायो । उनी आमाको छातीमा शान्त रहेर बसेको, आमाको दूध छुडाइएको बालकजस्तै थिए । हुन सक्छ, शुरुमा त्यो बालक रुन्थ्यो, चञ्चल र अधीर हुन्थ्यो होला । तर तब दूध चुसाउने बेला आयो, अनि त्यो बालक एकाएक चुप भइहाल्यो र आमाको काखमा आरामसंग बस्यो । ठीक त्यस्तै हामी पनि आफैलाई निराशाको भन्भट्टमा फसाउँछौं, जब हामी आफ्नो क्षमताले भियाउन नसकिने अति उच्चस्तरीय कुराहरू बुझ्ने व्यर्थको प्रयास गर्छौं । तर जब हामी उत्तरे नमिल्ने प्रश्नहरू परमेश्वरको जिम्मामा छोडिदिन्छौं, तब हाम्रो मन तनाउदेखि मुक्त भइहाल्छ ।

भजन १३१:३: भजनकारले सबै इस्त्राएलीहरूलाई यही किसिमको मनसायले परमप्रभुमाथि आइभरोसा राख्ने सल्लाह दिन्छन् । श्री ए. डब्ल्यू. टोजरले यस्तो गरे; किनकि तिनले यसरी लेखेका छन्: 'यो कुरा हामीले कहिल्यै भुल्नुहुँदैन, कि सर्वोच्च

रहस्यको सामु आश्चर्यचकित हुनु, मग्न भई चुपचापसित उभिनु र सुस्तरी “हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईं नै जान्नुहुन्छ” भन्नु हाप्रो सौभाग्य हो ।’

भजन १३२: प्रार्थना र प्रतिज्ञा

यस भजनको लेखक को थिए, र यो भजन कुन उपलक्ष्यमा लेखियो, यसको विषयमा निक्कै मतभेद छ । यसको बारेमा एउटा सम्भव धारणा यस प्रकारको छ: यो भजन सुलेमानको रचना हो, जसले यरूशलेममा भर्खर निर्माण गरिसकिएको नयाँ मन्दिरमा वाचाको सन्दुक ल्याएर यो यसको निर्धारित ठाउँमा राखे । यसो हो भने, पहिला दसवटा पदहरूमा राजा सुलेमानले चढाएको प्रार्थना छ: ‘परमप्रभु सेकाइनामा अर्थात् महिमाको बादलमा भई ओर्लेर आऊन् र वाचाको सन्दुकमाथि वास गरून् ।’ अनि एघार र बाह्र पदमा परमेश्वरले दाऊदसित बाँध्नुभएको वाचा सुदृढ गरिएको छ । अनि यस भजनका अन्तिम छवटा पदहरूमा सुलेमानका विन्तीहरूको सम्बन्धमा परमेश्वरले गर्नुभएका विशेष प्रतिज्ञाहरू पेश गरिएका छन् ।

भजन १३२:१-५: शुरुको विन्तीको विषय के थियो भने, जुन कष्टहरू दाऊदले भोगे, ती सबै कष्टहरू परमप्रभुले तिनको निम्ति सम्भन्ना गरिदिऊन् । यसको सन्दर्भ ती सामान्य कठिनाइहरू थिएनन्, जुन कठिनाइहरू तिनले जीवनभरि कदम-कदममा भोग्नुपरेको थियो; तर यसको प्रसङ्ग ती मानसिक पीडाहरू र ती शारीरिक बोभहरू थिए, जुन पीडा र बोभहरू तिनले यस पृथ्वीमाथि परमेश्वरको वासस्थानको रूपमा एउटा मन्दिर खडा गर्ने सिलसिलामा अनुभव गर्नुपरेको थियो । अनि यो कुरा आउँदा तीनवटा पदहरूमा स्पष्ट पारिएको

छ । पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलमा दाऊदको यस भाकलको विषयमा अरू कहीं केही जानकारी छैन; तर कुनै एक समयमा दाऊदले यसो भनेर परमप्रभुसित एउटा गम्भीर अनुबन्धन गरे: ‘जबसम्म म परमप्रभुको निम्ति एउटा ठाउँ, याकूबका शक्तिशाली परमेश्वरको निम्ति एउटा वासस्थान पाउँदिनँ, तबसम्म म आफ्नो घरभित्र पस्नेछैनँ, आफ्नो पलङ्मा ढल्कनेछैनँ, न ता सुत्ने नै छु ।’ यो भाकल हामीले साह्रै अक्षरशः लिनुहुँदैन । यो दाऊदको साङ्केतिक र आलङ्कारिक शैली थियो । तिनले परमेश्वरको वाचाको सन्दुक राख्ने एउटा स्थायी जग्गा स्थापित नगरेसम्म सन्तोष मानेर आराम गर्नेथिएनन् भन्ने कुरा तिनले भन्न खोजेका हुन् । तर हामीलाई थाहा छ, कि दाऊदले मन्दिर निर्माण गर्न पाएनन्, किनकि तिनी लडाइँ गर्ने योद्धा थिए । तर पनि तिनले सुलेमानको निम्ति आवश्यक सामग्री-हरू जुटाइदिन महत्त्वपूर्ण अनुदान गर्न सके; अनि परमेश्वरले तिनलाई तिनको यस चाहनाको निम्ति इनाम दिनुभयो ।

भजन १३२:६: यस पदले वाचाको सन्दुक भएको ठाउँको आलो सम्भन्ना दिलाउँछ, जुन सन्दुक खास गरी किर्यतमा रहेको थियो; त्यस ठाउँबाट दाऊदका मानिसहरूले यो सन्दुक यरूशलेममा ल्याउने दृढ सङ्कल्प गरेका थिए । तर छ पदको समस्या के हो भने, यसले यस सन्दुकको सम्बन्ध एफ्राता अर्थात् बेतलेहेमसित जोडेको जस्तै देखिन्छ; तर बाइबलमा वाचाको सन्दुक बेतलेहेममा रहेको कुनै जानकारी वा सङ्केत छैन । यसकारण उक्त समस्या समाधान गर्न निम्न प्रयासहरू गरिएका छन्, जस्तै:

क) राजा दाऊद र तिनका मानिसहरू बेतलेहेममा हुँदाखेरि तिनीहरूले सन्दुक रहेको ठाउँको ठेगानाको विषयमा पहिले सुनेका थिए, तर तिनीहरूले अन्तमा यार अर्थात् किर्यत-यारिममा यो फेला पारे ।

ख) 'एफ्राता' एप्रैम हुन सक्छ, र शीलोमा भएको सन्दुकको वासस्थान सङ्केत गरेको हुन सक्छ ।

ग) 'एफ्राता'को सन्दर्भ बेतलेहेम होइन, तर कालेब-एफ्राता हुन सक्छ (१ इतिहास २:२४) । यस धारणाअनुसार कालेब-एफ्राता र किर्यत-यारिमको यार एउटै ठाउँ हो, जसको अर्थ 'वनको शहर' हो । यसो हो भने, छ पदका दुईवटा वाक्यहरूमा समानता छ र दुवैको अर्थ एउटै हो ।

अ) 'हेर, यसको विषयमा हामीले एफ्रातामा सुन्यौं;

आ) हामीले यो वनका खुला जमिनहरूमा भेट्टायौं ।'

भजन १३२:७: जब शोभा-यात्रा पवित्र सन्दुकसित यरूशलेमतर्फ अघि बढ्दैथियो, तब मानिसहरू यसो भन्दै हर्ष मनाइरहेका थिए: 'हामी परमेश्वरको पाउदानमा दण्डवत् गर्न उहाँको वासस्थानमा जाँदैछौं।' उक्त वाचाको सन्दुकचाहिँ परमेश्वरको पाउदान मानिन्थ्यो; किनकि उहाँको उपस्थिति यस सन्दुकमाथि रहेको महिमाको बादलमा हुने गर्थ्यो ।

भजन १३२:८-१०: अबचाहिँ सुलेमानले मन्दिरको समर्पणमा चढाएको प्रार्थना आउँछ (भजन १३२:८-१० पदहरू २ इतिहास ६:४१-४२ पदहरूसँग तुलाना गर्नुहोस्) ।

यो कुरा निम्न तुलनाबाट देखिन्छ, जस्तै:

प्रार्थना:

१) भजन १३२: ८: 'हे परमप्रभु, उठ्नुहोस्, आफ्नो विश्रामस्थानभित्र आउनुहोस् - तपाईं र तपाईंको सामर्थ्यको सन्दुक !'

२) भजन १३२:९^क: 'तपाईंका पूजाहारीहरूले धार्मिकताका वस्त्र पहिरेका होऊन् ।'

उनले परमेश्वरलाई 'आउनुहोस्, पवित्र-स्थानमा वास गर्नुहोस्!' भनेर विन्ती गरे; किनकि तब यस वाचाको सन्दुकमा भएको साङ्केतिक अर्थ वास्तविक हुन जान्थियो । उनका अन्य विन्तीहरू यस प्रकारका थिए: भक्त पूजाहारीहरूको वंश नटुटोस्, हर्षले चिच्छ्याउने प्रजा भइरहोस् र राजामाथि अटुट निगाह रहिरहोस् । 'तपाईंका अभिषिक्त जन' भन्ने सन्दर्भ कि त राजा सुलेमान स्वयम् थिए, कि त भावी मसीह राजा हुन सक्छन् ।

भजन १३२:११-१३: परमप्रभुले सुलेमानलाई प्रार्थनाको उत्तर दिनुभयो । पहिले उहाँले छोटकरीमा दाऊदसित बाँध्नुभएको वाचा व्यक्त गर्नुभयो । दाऊदको निम्ति त्यो वाचा विनाशर्तको थियो । परमेश्वरको प्रतिज्ञाअनुसार उनलाई सदा-सर्वदा रहिरहने एउटा सिंहासन र त्यसमाथि सधैंभरि बस्ने एउटा वंश पनि दिइएको थियो । तर दाऊदको वंशको लागि चाहिँ त्यस प्रतिज्ञामा शर्त राखिएको थियो; त्यो उनी-हरूको आज्ञापालनमाथि निर्भर गर्नेथियो । यसकारण प्रभु येशू दाऊदको वंशको हुनुभए ता पनि उहाँ शारीरिक तौरले सुलेमानको सन्तान हुनुहुन्नथियो, तर दाऊदका अर्का छोरा नातानको सन्तान हुनुहुन्थ्यो (लूका ३:३१) ।

भजन १३२:१४-१८: सुलेमानको प्रार्थनाका विषयहरू विशेष थिए; यसकारण उनको प्रार्थनाका उत्तरहरू पनि विशेष थिए ।

प्रार्थनाको उत्तर:

१) भजन १३२:१४: 'यो सधैंको निम्ति मेरो विश्रामस्थान हो; यहाँ म बस्नेछु; किनकि मैले यसको चाहना गरेको छु ।'

२) भजन १३२:१६^क: 'अनि यसका पूजाहारीहरूलाई म उद्धारको वस्त्र पहिराउनेछु ।'

प्रार्थना:

३) भजन १३२:९^ब: 'अनि तपाईंका पवित्र जनहरू हर्षले चिच्याऊन् ।'

४) भजन १३२:१०: 'आफ्नो दास दाऊदको खातिर आफ्नो अभिषिक्त जनको मुख नफर्काइदिनुहोस् !'

प्रार्थनाको उत्तर:

३) भजन १३२:१६^ब: 'अनि यसका पवित्र जनहरू हर्षको उच्च सोरले चिच्याउने-छन् ।'

४) भजन १३२:१७-१८: 'यहाँ नै म दाऊदको सिंहासनको सिङ्को टुसा उमानेछु । मैले आफ्नो अभिषिक्त जनको निम्ति एउटा बत्ती नियुक्त गरेको छु । ...; तर उनीमाथि उनको मुकुट चम्कनेछ ।'

परमप्रभुले राजा सुलेमानलाई उत्तर दिनुभयो र उनले गरेका सबै विन्तीहरू र तीभन्दा बढी, अँ, प्रशस्त आशिषहरू दिनुभयो । किनकि प्रशस्त खानेकुराको प्रबन्ध गर्छु र गरिबहरूलाई भोजनले तृप्त पार्नेछु भन्ने थप प्रतिज्ञा छ (पद १५) । अनि पूजाहारीहरूलाई धार्मिकताको वस्त्र मात्र होइन, तर उद्धारको वस्त्र पहिराइदिनेछु भन्ने प्रतिज्ञा छ । अनि पवित्र जनहरू हर्षले उच्च सोरमा चिच्याउनेछन् भन्ने प्रतिज्ञा छ (पद १६^ब) । अनि तिनीहरूका शत्रुहरूलाई म शर्मको वस्त्र पहिराउनेछु भन्ने प्रतिज्ञा छ (पद १८^क) ।

अनि सत्र पदको अर्थ यस प्रकारको छ: परमेश्वरले यरूशलेममा दाऊदबाट एकजना शक्तिशाली राजा निस्केर आउने गराउनुहुनेछ (लूका १:६९), र आफ्नो अभिषिक्त जन दाऊदको निम्ति एउटा बत्ती अर्थात् एकजना पुत्रलाई तयार गर्नुभएको छ (१ राजा १५:४) । दाऊदको चिरस्थायी राजवंशको विषयमा गरिएका प्रतिज्ञाहरू प्रभु येशू ख्रीष्टमा पूरा भए ।

शर्मको वस्त्र ख्रीष्टका शत्रुहरूको पहिरन हुनेछ, तर उहाँको शिरमाथि महिमा र आदरको मुकुट हुनेछ ।

एक समयमा काँडाको मुकुट पहिराइएको शिरमा अब महिमाको मुकुट लगाइएको छ । अनि सामर्थ्य विजेताको ललाट स्वर्गको राजकीय मुकुटले सिँगारिएको छ ।

श्री थोमस केली

भजन १३३: एकताको प्रशंसा

ठूला कुराहरू साना पोकाहरूमा आउँदा रहेछन् । किनकि यसो हेर्दा यो भजन छोटो छ, तर यो एउटा उत्तम साहित्यिक कृति र एउटा आत्मिक रत्न हो; यसको लमाइमा भएको घटी यसको उच्चस्तरीय गुणले पूर्ति गर्छ ।

भजनकारसित चारवटा मुख्य बुँदाहरू छन् । पहिलो बुँदा: दाजुभाइहरू एकतामा एकबद्ध भएर बस्नु असल र मनोहर कुरा हो । दोस्रो बुँदा: त्यसको मीठो सुगन्ध हुन्छ । तेस्रो बुँदा: त्यो शीतल हुन्छ । अन्तमा, चौथो बुँदा: यसमा भर पर्नुहोस्: दाजुभाइहरूको बीचमा एकता भएमा परमेश्वरको आशिष सुनिश्चित छ ।

भजन १३३:१: दाजुभाइहरूको बीचको एकता भएको दृष्टि हेर्न लायक, र साँचै रमाइलो हुन्छ । तर यस प्रकारको एकतामा सबैजनाको राय सबै कुराहरूमा एउटै हुनु

आवश्यक छैन; तर आधारभूत र महत्त्व कुराहरूमा उनीहरू सहमत हुन्छन्। तर मुख्य नभएका गौण कुराहरूको सम्बन्धमा उनीहरूको बीचमा भिन्न दृष्टिकोण भएदेखि केही पर्बाह छैन, किनकि यसो गर्न उनीहरूलाई छुट दिइएको छ। तर सबैमा प्रेमको आत्माचाहिँ हुनुपर्छ। एकसमानता नभएर एकता हुन सक्छ। हामी सबै भिन्नभिन्नै छौं, तर पनि यस कुराले हामीलाई सँगै मिलेर काम गर्नदेखि रोक्दैन। मानिसको शरीरका सबै अङ्गहरू भिन्नभिन्नै छन्, तर यी अङ्गहरूले शिरको आज्ञापालन गरेर काम गर्दा गजबको एकता हुन्छ। सर्वसम्मति विना पनि एकता हुन सक्छ। किनभने महत्त्वपूर्ण नभएका कुराहरूमा सबैजनाको एउटै मत हुनैपर्छ भन्ने परमेश्वरको उद्देश्य छँदैथिएन। मूलभूत कुराहरूमा हाम्रो बीचमा एकमत हुनुपर्छ, यो काफी हो। अरू सबै साना-तिना कुराहरूमा हामी सहमत-असहमत हुन सक्छौं, तर हामी भगडालु हुनुहुँदैनौं। किनकि वास्तवमा एकताका शत्रुहरूचाहिँ डाह, ईर्ष्या, अर्कोको निन्दाचर्चा, चुल्कीचाक्ली, अर्कोको भूल-दोष खोजेर खोट लगाउने छिद्रान्वेषण र प्रेमशून्यता हुन्।

भजन १३३:२: एकताचाहिँ त्यो सुगन्धित तेलजस्तै हो, जुनचाहिँ हारूनलाई प्रधान पूजाहारीको रूपमा अभिषेक गर्दा प्रयोग गरिएको थियो (प्रस्थान ३०:२२-३०)। त्यो तेल तिनको शिरमाथि खन्याइएको थियो, त्यसपछि त्यो बग्दै तिनको दाहीमा भरियो, र त्यहाँदेखि त्यो बग्दै तल तिनको पोशाकको किनारसम्म पुग्यो। अनि त्यसको आनन्द-दायक मगमग सुगन्ध पूजाहारीले मात्र उपभोग गरेनन्, तर तिनको छेउछाउमा भएका सबैले पनि उपभोग गर्न सके। त्यस पवित्र अभिषेकको तेलले पवित्र आत्माको सेवकाई सङ्केत गर्छ, जो परमेश्वरका जनहरूमाथि मीठो सुगन्धको रूपमा ओर्लनुहुन्छ, जब

उनीहरू मिलीजुली एकसाथ बस्छन्, र जसले उनीहरू भएका ठाउँहरूको वरिपरि उनीहरूको गवाहीरूपी सुगन्ध फैलाउनुहुन्छ।

भजन १३३:३: अनि एकताले नयाँ ताजापन ल्याउँछ। 'यो त हर्मोनको शीतजस्तो हो, जो सियोनका पहाडहरूमाथि खस्छ।' भजनकारले हर्मोन पर्वत टाढा-टाढाका डाँडाकाँडाहरूलाई शीतल र स्फूर्ति दिने ओसको स्रोतको रूपमा मान्दछन्। अनि यहाँ पनि शीतचाहिँ पवित्र आत्माको प्रतीक हो, जसले एक भएका ती दाजुभाइहरूबाट ताजापन लिएर पृथ्वीका छेउछेउसम्म पुर्‍याउनुहुन्छ। परमेश्वरसित र एक-अर्कासित सङ्गतिमा संलग्न भएका खीष्ट-विश्वासीहरूको प्रभाव टाढा-टाढासम्म पुग्छ। कसैले पनि त्यो नाप्न सक्दैन।

अनि अन्तिम बुँदा यही हो: जहाँ दाजुभाइ-दिदीबहिनीहरू एकतामा एकसाथ बस्छन्, त्यहाँ परमप्रभुले आज्ञा गरेर आशिष पठाउनुहुन्छ। हामी पेन्टेकोस्टको दिन यसको उदाहरणको रूपमा लिन्छौं। प्रभु येशूका चेलाहरू एकै मनका भई र मेलमिलापमा रही प्रार्थनामा एकजुट भएर प्रतिज्ञा गरिनुभएको पवित्र आत्माको प्रतीक्षा गरिरहेका थिए। अकस्मात् परमेश्वरको आत्मा भरपूरीको साथ उनीहरू सबैजनामाथि ओर्लनुभयो, र उनीहरू सुसमाचारको सुगन्ध र ताजापन लिएर यरूशलेममा, यहूदियामा र सामरियामा निस्के र पृथ्वीका पल्ला छेउहरूसम्म पुगे।

परमेश्वरले आज्ञा गर्नुभएको आशिष कस्तो छ? वचनले के भन्दछ? यो त सदा-सर्वदा रहिरहने जीवन पो हो। यसको अर्थ दुई प्रकारले बुझ्न सकिन्छ। जब परमेश्वरका जनहरूको बीचमा एकता छ भने उनीहरूले जीवनको पूरा रस र पूरा स्वाद उपभोग गर्न पाउँछन्, भरपूर जीवन उपभोग गर्न पाउँछन्। त्यति मात्र होइन, तर उनीहरू आशिषका भाँडा र आशिषका माध्यम पनि बन्दछन्;

किनकि उनीहरूद्वारा त्यो जीवन बगेर अरू मानिसहरूकहाँ पुग्छ ।

भजन १३४: आओ, परमप्रभुलाई धन्यको भन !

भजन १३४:१-२: यरूशलेमको मन्दिरमा नियमित रूपमा गर्दै गरेका दैनिक कार्यहरू पूरा गरेपछि मानिसहरू आ-आफ्ना घरतिर फर्के; तर पूजाहारीहरू र लेवीहरू थिए, जो रातभरि धूप बाल्दै, परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाउँदै र प्रशंसा गर्दै जागा रहन्थे (१ इतिहास ९:३३ र २ इतिहास २९:११ र ३१:२) ।

अनि हुन सक्छ, मानिसहरूले त्यहाँबाट बिदा लिएको बेलामा यी पूजाहारीहरूको निम्ति यस भजनका एक र दुई पदका शब्दहरू गाए होलान् । जेजस्तो भए पनि, यो सुस्पष्ट छ, कि यी दुईवटा पदहरूको सन्दर्भ परमप्रभुका सेवकहरू थिए, जसले राति मन्दिरमा उहाँको सेवा गरिरहन्थे । अनि ती मानिसहरूको सेवाचाहिँ परमप्रभुलाई धन्यको भन्न र पवित्रस्थानतर्फ आफ्ना हातहरू उठाउनु थियो । हात उठाउनुचाहिँ उनीहरूको प्रार्थना गर्ने मुद्रा हुन्थ्यो ।

भजन १३४:३: यस पदमा पूजाहारीहरूले मानिसहरूलाई जवाफ दिए; उनीहरूले तिनीहरूमाथि परमेश्वरको आशीर्वादको शुभकामना टक्र्याए । उक्त आशिषमा रहेका चारवटा कुराहरू हामी याद गरौं, जस्तै:

क) आशिषको दाताचाहिँ परमप्रभु हुनुहुन्छ; उहाँ उनीहरूसित करार कायम राख्नुहुने परमप्रभु परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो ।

ख) आशिषको दाताको महानता छ; उहाँले आकाश र पृथ्वी बनाउनुभयो ।

ग) आशिष पाउने व्यक्ति केवल एकैजना वा एकै जाति थियो । 'परमप्रभुले **तिमीलाई** आशिष दिऊन् !' याद रहोस्: मध्यम पुरुष एकवचनमा छ ।

घ) आशिषको दाताको वासस्थान सियोन हो, जहाँ पवित्रस्थान रहेको थियो ।

भजन १३५: परमप्रभुको स्तुतिप्रशंसा गर्ने कारणहरू के-के हुन् ?

भजन १३५:१-२: एक र दुई पदले परमप्रभुको स्तुति गर्ने सार्वजनिक आह्वान गरेको छ । यो आह्वान पूजाहारीहरू र लेवीहरूलाई गरिएको छ; यो सुस्पष्ट छ । तर हुन सक्छ, यो आह्वान सारा इस्त्राएली जातिका सबै मानिसहरूलाई र परमप्रभुको डर मान्नेहरू सबैलाई पनि गरिएको होला (पद १९-२०) ।

भजन १३५:३: उहाँको नामको स्तुति गर्ने कारणहरू धेरै छन् । यो तपाईंले ख्याल गर्नुहोला ।

क) उहाँ भला हुनुहुन्छ । नरलोकमा वा परलोकमा कुनै प्राणीको जिब्रो नै छैन, जसले उहाँको महान्, अपार भलोपन पूरा बयान गर्न सक्छ । ठिककै छ, हामी उहाँको भलोपनको बेलीबिस्तार गर्न सक्दैनौं होला, तर 'प्रभु, तपाईं कति भलो हुनुहुन्छ' भनेर मानिलिन र उहाँलाई श्रद्धा चढाउन सक्छौं ।

ख) उहाँको नाम कति सुन्दर, अँ, कति मनोहर छ ! येशूको नाममा तुच्छ पापी मानिसहरूलाई मुक्ति दिलाउने र उनीहरूलाई अनन्त महिमाको योग्य ठहर्‍याउने निगाह ओहो, कत्रो अद्भुत अनुग्रह छ !

भजन १३५:४: ग) परमप्रभुले इस्त्राएली जातिलाई आफ्नो निज सम्पत्तिको रूपमा चुन्नुभयो । हाम्रो चुनाउमा परमेश्वरको सर्व-अधिकारले हामीलाई सधैं आश्चर्यचकित तुल्याउँछ र 'उहाँले किन, अँ, किन मलाई चुन्नुभयो होला' भन्ने प्रश्न हाम्रो मनमा खेलिबस्छ । हामीलाई उहाँको उपासना गर्न

अरू कुनै कारण चाहिँदैन; यो कुरा पर्याप्त छ ।

भजन १३५:५: घ) परमप्रभु महान् हुनुहुन्छ । विचार गर्नुहोस्: उहाँ हाम्रा सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ; उहाँ हाम्रा पालनहार हुनुहुन्छ; अनि उहाँ हाम्रा तारणहार पनि हुनुहुन्छ । तब 'प्रशंसा होइरहोस् ईश्वरको, कति महान्, कति महान् !' भनेर हामी हार्दिक आभार व्यक्त गर्दै स्तुति गाउँछौं ।

ङ) हाम्रा प्रभु सबै देवीदेवताहरूभन्दा पनि महान् र सर्वोच्च हुनुहुन्छ । उहाँ सबै शासकहरूभन्दा, सबै राजाहरूभन्दा र सबै मूर्तिहरूभन्दा पनि उच्च हुनुहुन्छ । 'उहाँको पोशाक र उहाँको तिघ्रामा "राजाहरूका महाराजा र प्रभुहरूका परमप्रभु" भन्ने नाम लेखिएको छ' (प्रकाश १९:१६) ।

भजन १३५:६: च) उहाँ सारा ब्रह्माण्डको सर्वाधिकारी हुनुहुन्छ; यसकारण आकाशमा, पृथ्वीमा, समुद्रमा, अँ, आफ्नो सृष्टिको जुनै ठाउँमा पनि उहाँले जेजस्तो गर्न चाहनुहुन्छ, त्यस्तै गर्नुहुन्छ । यस सिलसिलामा श्री आर्थर पिङ्गले यसो लेखेका छन्:

'परमेश्वरको सर्वाधिकारको माग के हो भने, परमेश्वर केवल नामअनुसार परमेश्वर हुनुहुँदैन, र यथार्थमा परमेश्वर हुनुहुन्छ । सबै कुराहरू निर्देशन गर्दै र आफ्नो इच्छाको मनसायअनुसार काम गर्दै उहाँ विश्वको सिंहासनमाथि विराजमान हुनुहुन्छ ।' ९५)

भजन १३५:७: सारा प्रकृति उहाँको शक्तिशाली हातमा छ । के बादलहरू, के बिजुली, के बतास – यी प्राकृतिक शक्तिहरू उहाँको शक्तिशाली हातमा छन् र उहाँको निर्देशनअनुसार चल्छन् । यस विषयमा श्री स्टेफन चार्नोकले यसो भनेका छन्:

'परमेश्वर अपरम्पार, अनन्त, अपरिमित र अबोधगम्य हुनुहुन्छ; अनि उहाँको शक्ति पनि उहाँजस्तैको त्यस्तै हुन्छ । यसकारण कुनचाहिँ

सृष्टिको थोकले उहाँको शक्तिको विरोध गर्न, दमन गर्न वा सामना गर्न सक्छ र ?'

भजन १३५:८-९: छ) उहाँले इस्राएली जातिलाई मिस्र देशबाट छुटकारा दिनुभयो । इस्राएली जातिको इतिहासमा सबैभन्दा ठूलो ईश्वरीय शक्तिको प्रदर्शनी के थियो भने, उहाँले विभिन्न विपत्तिहरूद्वारा फाराओलाई हार खुवाउनुभयो, जसको चरमसीमाचाहिँ मिस्रीहरूका जेठा-जेठाहरूको अकाल-मृत्यु थियो, अनि उहाँले लाल समुद्र दुई भाग पार्नुभयो ।

भजन १३५:१०-११: ज) उहाँले इस्राएलका शत्रुहरूलाई जित्नुभयो । अनुग्रहकारी परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई सिहोन र ओगमाथि, साथै कनान देशमा बसोबास गरिरहेका अन्यजातिहरूमाथि विजय दिनुभयो ।

भजन १३५:१२-१३: झ) उहाँले इस्राएली जातिलाई कनान देश दिनुभयो । त्यो कनान देश मिस्र देशबाट उम्केर आएका इस्राएलीहरूलाई पैतृक सम्पत्तिको रूपमा दिइयो ।

भजन १३५:१३: ञ) उहाँ अनन्त हुनुहुन्छ । उहाँको नाम सदा-सर्वदा रहिरहन्छ । उहाँको नाम जस्तै छ, उहाँ त्यस्तै हुनुहुन्छ; किनकि उहाँको नाम उहाँको प्रतीक हो ।

ट) उहाँको कीर्ति अनन्त छ । अनन्त-अनन्तसम्म प्रेमको साथ उहाँको मीठो सम्भफना गरिनेछ ।

भजन १३५:१४: ठ) उहाँ धर्मा र दयालु हुनुहुन्छ । यसमा ढुक्क हुनुहोस्: परमेश्वरले आफ्ना जनहरूको पक्षमा काम गर्नुहुनेछ र उनीहरूलाई निर्दोष ठहराउनुहुनेछ; उहाँले आफ्ना दासहरूप्रति दया देखाउनुहुनेछ । व्यवस्था ३२:३६ पदमा मोशाले पहिले उहाँको न्याय र दयाको गुणानुवाद गरे, तर त्यो स्तुतिगान कहिल्यै समाप्त हुनेछैन ।

भजन १३५:१५-१८: ड) उहाँ मूर्तिहरूभन्दा श्रेष्ठ हुनुहुन्छ। यी भूटा देवीदेवताहरूको बेलीबिस्तार सुन्नहोस्, तब यी देवीदेवताहरू कति व्यर्थका रहेछन्, सो स्पष्ट बुझिन्छ। ती मूर्तिहरू चाँदी र सुन हुन्; यसो हो भने, तिनीहरू नाशवान् छन्। ती मूर्तिहरू मानिसको रचना हुन्; यसकारण तिनीहरू मानिसभन्दा कम स्तरका हुनुपर्छ। तिनीहरू बोल्दैनन्, अन्धा र बहिरा हुन्छन्, अँ, निर्जाव वस्तु मात्र हुन्। अनि दुःखलाग्दो कुरा के हो भने, जसले मूर्तिहरू बनाउँछन्, र जसले मूर्तिहरू पुज्छन्, यिनीहरू आत्मिक हिसाबले ती मूर्तिहरूजस्तै अन्धा, बहिरा, गुँगा र मुर्दा हुन्।

भजन १३५:१९-२०: यहाँसम्म हामी परमेश्वरको महानताको विषयमा विचार गर्दै आएका हौं; अब उहाँलाई धन्यको भन्ने हाम्रो इच्छा जागेको छ। यसकारण उहाँलाई आदर दिनुहोस्, उहाँको प्रशंसा गर्नुहोस्, उहाँलाई दण्डवत् गर्नुहोस्, उहाँको आराधना गर्नुहोस् र उहाँलाई धन्यवाद चढाउनुहोस्! किनकि सारा इस्त्राएलको घरानाले उहाँलाई धन्यको भन्नपर्छ। हारूनको घरानामा उहाँको सेवा गर्ने सबै पूजाहारीहरूले उहाँलाई धन्यको भन्नपर्छ। अनि परमप्रभुको डर मान्नेहरू सबैले उहाँलाई धन्यको भन्नपर्छ। अर्को शब्दमा भन्नु हो भने सबै वर्गका मानिसहरूले उहाँको प्रशंसा गर्नुपर्छ। अनि जुन बेलामा मसीह राजा फर्केर सियोनमा आउनुहुनेछ, र उहाँले यरूशलेम-बाट राज्य गर्नुहुनेछ, त्यस बेलामा इस्त्राएली जातिले निम्न गीत गाउनेछ:

भजन १३५:२१: 'यरूशलेममा वास गर्नुहुने परमप्रभु सियोनबाट धन्यका होऊन्। तिमीहरूले याहको स्तुति गर!'

अनि हामीचाहिँ? हामीले पनि अहिले यसो भन्नपर्छ, र यस्तै गर्नुपर्छ।

भजन १३६: 'महान् स्तुतिगान' नामक उच्च प्रशंसाको जुवारी-गीत

यो अद्वितीय भजन एउटा जुवारी गीत हो, जसका छब्बीसवटा पदहरू छन्, जसको एक-एक पदको दोस्रो भागमा 'किनभने उहाँको करुणा सदा-सर्वदा रहिरहन्छ' भन्दै गरेको एउटै जवाफ भाकामा हालिएको छ। यस सम्बन्धमा श्री थोमस गूडविनले के भनेका छन् भने, 'एकपल्ट "सदा-सर्वदा" भन्न पर्याप्त भएन; यसैले यस एउटा भजनमा छब्बीस पल्ट "सदा-सर्वदा" भन्ने शब्द हालिएको छ।'

यो भजन 'महान् स्तुतिगान'को नामले प्रसिद्ध छ; यो स्तुतिगान यहूदीहरूको 'पेसक' नामक निस्तार चाड र 'रोश हशनाह' नामक नव वर्षको उपलक्ष्यमा गाइन्थ्यो, साथै तिनीहरूको दैनिक आराधनाको अभिन्न अंश पनि हुन्थ्यो।

यो एउटै विषय घरिघरि दोहोरिएकोमा थकाइ लाग्दैन; किनकि यसले 'परमप्रभुको करुणा वा अटल प्रेम सदैव हाम्रा आँखाहरूको सामुन्ने रहनुपर्छ' भन्ने कुरा हामीलाई सिकाउँछ र यो विषय बयान गरेर कहिल्यै नसकिँदो रहेछ। उहाँको करुणा, उहाँको विश्वसनीयता र विश्वासयोग्यताको अन्त कहिल्यै हुँदैन।

क) भजन १३६:१-३: उहाँको स्तुति-प्रशंसा गर्ने आह्वान

यस भजनको शुरुमा एउटा आह्वान छ। हामीले परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाउनुपर्छ। किन? क) किनभने उहाँ एकमात्र सत्य परमेश्वर हुनुहुन्छ। अनि किन? ख) उहाँको भलोपनको निम्ति; उहाँ पूरापूर भलो हुनुहुन्छ। उहाँ आफ्नो वाचा कायम राख्नुहुने परमप्रभु हुनुहुन्छ। उहाँ ईश्वरहरूका परम

ईश्वर हुनुहुन्छ; यसर्थ उहाँ विश्वका सबै शक्तिशाली राजाहरूका अधिराज हुनुहुन्छ। उहाँ प्रभुहरूको परमप्रभु हुनुहुन्छ; यसकारण उहाँ सबै अधिकारीहरूका सर्वाधिकारी हुनुहुन्छ, चाहे तिनीहरू स्वर्गदूतहरू, चाहे तिनीहरू मानिसहरू होऊन्। तर उहाँ महान् हुनुको साथै भला पनि हुनुहुन्छ; उहाँ सृष्टिकर्ताको रूपमा, उद्धारकर्ताको रूपमा, मार्गदर्शकको रूपमा, योद्धाको रूपमा र पालनहारको रूपमा पनि आफ्नो प्रजाको निम्ति भला हुनुहुन्छ।

ख) भजन १३६:४-९: उहाँ सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ

उहाँको भलोपन र उहाँको कृपा केमा देखिन्छ? पहिले हामी उहाँको भलोपना र उहाँको कृपा सृष्टिका ठूला-ठूला अचम्मका कामहरूमा देख्छौं। किनकि आफ्नो बुद्धिले उहाँले अत्यन्तै विशाल र विस्तीर्ण आकाश बनाउनुभयो। अनि उहाँले महादेशहरू उत्पन्न गर्नुभयो, जुनचाहिँ जलराशिमाथि तैरने विशाल टापूहरूजस्तै देखा पर्छन्। उहाँले आकाशमा विशाल ज्योतिहरू लगाउनुभयो; दिनमा उज्यालो दिनको निम्ति उहाँले सूर्य र राति मानिसको सुत्ने बेलामा शीतल र मन्द उज्यालो छर्ने चन्द्रमा र ताराहरू जडान गर्नुभयो।

ग) भजन १३६:१०-१५: उहाँ उद्धारकर्ता हुनुहुन्छ

महान् सृष्टिकर्ता सामर्थी उद्धारक पनि हुनुहुन्छ। आफ्ना जनहरूलाई मिस्र देशका अत्याचारीको दासत्वबाट छुटाउन उहाँले मिस्र देशको पुरुषार्थ नाश गरिदिनुभयो, र आफ्ना जनहरूलाई आफ्नो शक्तिशाली हातले समातेर तिनीहरूलाई स्वतन्त्र गराउनुभयो। यो काम पूरा गर्न उहाँले लाल समुद्र दुई भाग पार्नुभयो

र बीचमा सुक्खा जमिन छोड्नुभयो। इस्राएली जाति सुरक्षासाथ बीचबाट पार भयो, तर समुद्रको पानी आफ्नो ठाउँमा फर्किँदा फाराओका सेनाहरू खर्लपै निलिए। यही घटना आफ्ना जनहरूप्रति परमप्रभुको अटल प्रेमको कहिल्यै भुल्लै नसकिने प्रदर्शनी थियो।

घ) भजन १३६:१६: उहाँ मार्ग-दर्शक हुनुहुन्छ

चालीस वर्षसम्म परमेश्वरले इस्राएली-हरूलाई निर्जन र उराठलागदो उजाङ्गस्थानबाट भएर डोस्चाउँदै लैजानुभयो। त्यहाँ कुनै पक्का सडकहरू थिएनन्, त्यहाँ कुनै मार्ग-निर्देशनका चिन्हहरू थिएनन्, त्यहाँ कुनै मानचित्र थिएन, तर परमप्रभु तिनीहरूको निम्ति सब थोक हुनुहुन्थ्यो र तिनीहरूको अनुपम मार्ग-दर्शक हुनुहुन्थ्यो।

ङ) भजन १३६:१७-२२: उहाँ योद्धा हुनुहुन्छ

उहाँले तिनीहरूको निम्ति लडाइँहरू लडिदिनुभयो। किनकि जब एमोरीहरूका राजा सियोन र बाशानका राजा ओगले तिनीहरूको बाटोमा अवरोध लगाए, तब उहाँले यिनीहरूलाई सहजै जित्नुभयो र यिनीहरूको देश इस्राएललाई पैतृक सम्पत्तिको रूपमा दिनुभयो।

च) भजन १३६:२३-२५: उहाँ इस्राएलीहरूको सहायक, उद्धारक र पालनहार हुनुहुन्छ

सारको रूपमा भजनकारले परमप्रभुलाई श्रेय दिएर उहाँलाई इस्राएलीहरूको सहायक, उद्धारक र पालनहारको रूपमा प्रशंसा गरेका छन्। किनकि जब इस्राएलीहरू सङ्ख्यामा थोरै, असुरक्षित र थिचोमिचोमा परेका थिए,

तब परमप्रभुले तिनीहरूको सम्भना गर्नुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई शत्रुहरूको पन्जाबाट छुटाउनुभयो। अनि उहाँ सबै जीवित प्राणीहरूको निम्ति आहार जुटाउनमा कहिल्यै चुक्नुहुन्नथियो।

छ) भजन १३६:२६: उहाँ स्वर्गको परमेश्वर हुनुहुन्छ

हामी उहाँलाई हाम्रो अत्यन्तै ठूलो धनको रूपमा मानेका भए कति उत्तम हुनेथियो, तर हाय, हामी उहाँलाई मामुली सम्फन्छौं! तर हामीले उहाँको महानता र उहाँको अटुट कृपाको नित्य सम्भना गर्नुपर्छ; तब हामीले उहाँलाई धन्यवाद चढाइरहने प्रेरणा निरन्तर पाइरहनेथियौं।

भजन १३७: हे यरूशलेम, मैले तँलाई बिर्सि भने ...

यो इस्वी संवत् १९४८ सालको अप्रिलको कुरा हो: यरूशलेमको यहूदी क्षेत्र घेराबन्दीमा परेको थियो; अनि खाद्य पदार्थ प्रायः सिद्धिसकेको थियो। हप्तामा ५५ ग्राम मार्जरीन, १२० ग्राम आलु र १२० ग्राम सुकेको मासुमा मानिसहरूको प्राण अल्भिरहेको थियो। त्यसपछि टेल-अवीवबाट खाद्य पदार्थहरू बोक्ने मालगाडीहरू आउँदैछन् भन्ने समाचार फैलियो। सयौं मानिसहरू ती दर्जनौं मालगाडीहरू स्वागत गर्न निस्के। यी मानिसहरूले ती मालगाडीहरू देखेको पहिलो दृश्य कहिल्यै भुल्दैनन्। अनि ती गाडीहरूको सबैभन्दा अघिल्लो ट्रकको बम्परमा यसो लेखिएको थियो:

‘हे यरूशलेम, मैले तँलाई बिर्सि भने ...’

अनि यसरी भजन १३७:५ पदका यी शब्दहरू यहूदीहरूको निम्ति तिनीहरूको तनाउपूर्ण इतिहासभरि तिनीहरू कैदमा र

प्रवासमा रहेका सबै दिनहरूमा एउटा नारा बने।

भजन १३७:१: यो भजन यहूदीहरू बेबिलोनको कैदबाट फर्केर आएपछिको रचना हो; अनि यस भजनमा सियोनबाट निर्वासित हुनुपरेको त्यो तित्त अनुभवतिर फर्केर हेरिन्छ।

हुन सक्छ, जब-जब तिनीहरूले सम्भवतः विश्राम-दिनहरूमा फुर्सद पाउँथे, तब-तब तिनीहरू प्रार्थना गर्न बेबिलोनका नदीहरूको किनारमा भेला हुन्थे। त्यस बेलामा यादहरू भलभली आएर तिनीहरूका आँखाहरूबाट आँसुहरूको धारा बहन्थ्यो; तिनीहरूलाई सियोनको सम्भना आउँथ्यो। किनकि तिनीहरूको निम्ति सारा पृथ्वीको आत्मिक केन्द्र र तिनीहरूको जीवनको केन्द्र त्यही थियो। पवित्र महासभाहरूमा तिनीहरू त्यहाँ उपस्थित हुन्थे; यी सभाहरूमा तिनीहरूले आत्मिक हर्ष र उल्लासको अनुभव गर्ने गर्थे। तर अब उपासना गर्न तिनीहरू त्यहाँ उक्लन सक्दैनथिए, र ती पवित्र स्थानहरूचाहिँ खतना नभएका अन्यजातिहरूको हातमा परिहाले। अनि जब तिनीहरूले बेबिलोनका नदीहरू हेर्थे, तब तिनीहरूले ती नदीहरूमा आफ्नै आँसु र वेदनाहरूरूपी नदीको सचित्र देख्थे। यर्मियाले उस्तै प्रकारले प्रार्थना गरेका थिए, जब तिनले यसो भने: ‘मेरो जातिकी छोरीको विनाशको कारणले मेरो आँखाबाट पानीका खोलाहरू बग्दैछन्’ (विलाप ३:४८)। अनि फेरि ‘मेरो टाउको पानी नै पानी, र मेरा आँखाहरू आँसुको मुहान भएको भए म मेरो प्रजाकी छोरीका मारिएकाहरूको निम्ति दिनरात रोइदिनेथिएँ’ (यर्मिया ९:१)।

भजन १३७:२: तिनीहरूले आफ्ना वीणाहरू बैसका रूखहरूमा भुन्छिए। हाम्रो शब्दमा भन्न हो भने, तिनीहरूले ती वीणाहरू थन्क्याइराखे। किन होला? किनभने ती बाजाहरूको निम्ति कुनै दरकार

थिएन । मानिसको दृष्टिकोणबाट हेर्नु हो भने, तिनीहरूको परिस्थितिमा गीत गाउने कुनै कारण थिएन । अनि गाउने गीत नभएपछि गीतलाई साथ दिने बाजाको निम्ति कुनै आवश्यकता परेन ।

भजन १३७:३: तर के गर्ने? ती बेबिलोनी बन्दीकर्ताहरूले घरिघरि तिनीहरूलाई 'तिमीहरूको कुनै हिब्रू लोक-गीत गाएर हामीलाई सुनाओ' भन्ने अनुरोध गर्ने गर्थे । जब यिनीहरूले 'आफ्नो स्वदेशमा गाउँदै गरेका खुशीका गीतहरूमध्ये कुनै एउटा गाओ' भने, तब यिनीहरूले तिनीहरूको काटेको घाउमा नुनचुक घसिदिएको जस्तो हुन्थ्यो ।

भजन १३७:४: कति हाँसउट्दो कुरा ! यी यहूदीहरूले गीत गाउन मानेनन् । तिनीहरूको हृदय टुटेको कारणले मात्र होइन, तर ती मूर्तिपूजकहरूको देशमा परमप्रभुको कुनै गीत गाउनु चाहिँ पटककै सुहाउँदैनथियो; तिनीहरूले गाउन नसकेको मूल कारण यही थियो । त्यो त यरूशलेमलाई बिर्सेको जतिकै पो हुनेथियो । तिनीहरूको विचारमा, परमप्रभुका कुराहरू संसारका कुराहरूसित मिसाउनु नैतिक हिसाबले असङ्गत कुरा हुन्थ्यो । यस विषयमा श्री एफ. बी. मेयेरले के लेखेका छन् भने, 'बिरानो देशमा परमप्रभुको गीत, अहँ, यी दुईवटा कुराहरूले आपसमा कहिल्यै मेल खाँदैनन् ।'

भजन १३७:५-६: तर अब भजनकार आफ्नो देशमा फर्किसके । अनि तिनले यहाँ आफ्ना मानिसहरूको दृढ़ सङ्कल्प व्यक्त गरेका छन्: तिनीहरूले यरूशलेम आफ्नो जीवनको केन्द्र बनाए-बनाए । अनि यस सम्बन्धमा हामीले याद गर्नुपर्छ: यरूशलेममा परमप्रभुले वास गर्नुभएको हुनाले यरूशलेम भन्न वा परमप्रभु भन्नु एउटै थियो । यस्तो समय कहिल्यै नआओस्, जब सियोनसँग तिनको घनिष्ठ सम्बन्ध टुट्छ; नत्र ता तिनको दाहिने

हात सुकेर जाओस्, र त्यसले फेरि कहिल्यै वीणाका तारहरू बजाउन नसकोस् ! तिनको निम्ति उचित दण्ड यही हुनेथियो । यरूशलेम शहरले कतै तिनको हृदयमा पहिलो स्थान घुमायो भने तिनको जिब्रो फेरि कहिल्यै सियोनका पुराना, मीठा-मीठा गीतहरू गाउन नसक्ने गरी तिनको मुखको तालुमा टाँसियोस् ! यसमा तिनी राजी थिए ।

भजन १३७:७: आफूलाई उपरोक्त शर्तबद्ध श्रापहरूले बाँधेपछि तिनको मन सजिलोसँग यी मानिसहरूकहाँ पुग्छ, जसले यस पवित्र शहरको विनाशमा भाग लिएका थिए ।

यसको विनाशमा भाग लिनेहरूमध्ये एदोमीहरू थिए । यिनीहरूले उत्साह दिने टोलीको रूपमा उच्च सोरले चिच्याएर हमलाकारीहरूलाई यसो भन्दै उक्साउँदैथिए: 'त्यसलाई माटोमा मिलाइदेओ, यसको जगसम्म यसलाई माटोमा मिलाइदेओ !' यसकारण परमप्रभुले यिनीहरूको सम्भना गर्नु, जसले यो पवित्र शहर माटोमा मिलाइएको देख्न चाहे र यसबाट दुष्ट आनन्द उठाए ।

भजन १३७:८: अनि बेबिलोनको विषयमा चाहिँ के हो त? उनीहरू ती क्रूर विध्वंसक थिए । हो, बेबिलोनका मानिसहरू परमेश्वरको हातहतियार थिए, जुन हात-हतियारद्वारा उहाँले आफ्ना जनहरूलाई सजाय दिनुभयो; तर उहाँले बेबिलोनीहरूलाई उनीहरूको यस क्रूर अत्याचारको लागि माफ दिनुभएन ।

'म आफ्नो प्रजासँग क्रोधित भएँ, मैले आफ्नो अधिकारको भाग अशुद्ध तुल्याएँ र उनीहरूलाई तेरो हातमा दिएँ; तैलें उनीहरूलाई कृपा देखाएनस्; बूढामाथि तैलें आफ्नो जुवा गह्वीँ पारेर लादिदिइस्' (यशैया ४७:६) ।

‘अनि म निश्चित भएर बस्ने अन्य-जातिहरूसँग ठूलो क्रोधले क्रोधित भएँ; किनभने म त अलिकति मात्र क्रोधित थिएँ, र तिनीहरूले मलाई सहायता गरिहाले, तर खराब मनसायले’ (जकरिया १:१५) ।

बेबिलोनको विनाशको विषयमा भजनकार सुनिश्चित थिए, र तिनको मनमा कुनै शङ्का थिएन । किनकि भविष्यवक्ताहरूले यसको विषयमा भविष्यवाणी गरेका थिए (यशैया १३:१-२२; यर्मिया ५०:१५ र २८; यर्मिया ५१:६ र ३६) । अनि बेबिलोनमाथि विनाश ल्याउनेहरूको आनन्द केमा हुनेथियो? परमेश्वरले उनीहरूलाई आफ्नो न्यायको हातहतियारको रूपमा प्रयोग गर्नुभएकोमा उनीहरू सन्तुष्ट हुनेथिए ।

भजन १३७:९: अनि यस भजनको अन्तिम पदले साह्रै अप्ठ्यारोमा पाछै:

‘जसले तेरा बालबच्चाहरूलाई पक्रेर ढुङ्गामा पछार्ला, त्यो धन्यको हुनेछ ।’

नयाँ नियमको अहिंसाको शिक्षामा हुर्केकाहरूको दृष्टिमा यस्तो व्यवहार अति नै क्रूर, प्रतिशोधात्मक र प्रेमरहित देखिन्छ । निर्दोष, असहाय बालबालिकाहरूसित किन यत्रो निष्ठुर व्यवहार गरिनुपर्ने? यस प्रश्नको उत्तरको निम्ति हामी सुभाउको रूपमा निम्नलिखित तर्कहरू पेश गर्छौं:

हामी शुरुमा हाम्रो तर्कको जग बसाल्छौं: यो पद परमेश्वरको वचनको अभिन्न अङ्ग हो; अनि उहाँको वचनको एक-एक शब्द र सम्पूर्ण रूपले पनि परमेश्वरको आत्माको प्रेरणाको फल हो । यसकारण यस पदबाट उठेको समस्या हाम्रो ज्ञानको कमी र हाम्रो बुझाइमा हुनुपर्छ; किनभने परमेश्वरको वचनमा कुनै भूल छैन । दोस्रो कुरा, बेबिलोनका ससाना बालबच्चाहरूको विनाशको विषयमा भविष्यवक्ता यशैयाले अधिबाट यस प्रकारले भविष्यवाणी गरे:

‘अनि तिनीहरूका बालबच्चाहरू तिनीहरूकै आँखाहरूको सामु पछारेर टुक्रा-टुक्रा पारिनेछन्, तिनीहरूका घरहरू लुटिनेछन् र तिनीहरूका स्वास्नीहरू भ्रष्ट पारिनेछन्’ (यशैया १३:१६) ।

यसो हो भने, भजनकारले यहाँ त्यही कुरा भनेका हुन्, जुन कुरा परमेश्वरले अधिबाट बेबिलोनको विषयमा भविष्यवाणी गरिसक्नुभयो । (परमेश्वरको पक्षबाट न्यायको हातहतियार बन्नेहरू उहाँको सजाय पूरा गरेकोमा खुशी हुने कुरा मात्र नयाँ प्रकाश भएको छ) ।

फेरि हामी यो पनि जान्दछौं, कि धेरै पल्ट कुरा यस्तो छ: निर्दोष छोराछोरीहरूले बाबुआमाहरूका पापका नरात्रा नतिजाहरू भोग्नुपर्छ (प्रस्थान २०:५ र ३४:७; गन्ती १४:१८; व्यवस्था ५:९) । हरेक मानिस कुनै न कुनै प्रकारले एउटा समाजमा जिउँछ नै । उसको काम चाहे असल होस् चाहे खराब, उसले जेजस्तो भएर पनि अरू मानिसहरूलाई प्रभाव पार्छ नै । अनि पापको तित्त नतिजा के हो भने, पापलाई आफ्नो दुष्ट काम गर्न दिइयो भने त्यसले पाप गर्ने मानिसलाई मात्र होइन, तर अरूलाई पनि नरात्रो प्रभाव पार्छ-पार्छ, यहाँसम्म कि त्यसको साह्रै दुःखलाग्दो सजायमा अरू पनि सहभागी हुँदा रहेछन् ।

अनि यी प्रतिशोधात्मक खण्डहरूको विषयमा हामी घरिघरि त्यही एउटै कुरा भन्नुपर्छ: मोशाको व्यवस्थाको अधीनतामा रहेको यहूदी मानिसको निम्ति यस प्रकारको व्यवहार उचित हुन्थ्यो भने पनि, त्यस किसिमको व्यवहार अनुग्रहको अधीनतामा रहेको ख्रीष्ट-विश्वासीको निम्ति अलिकति पनि सुहाउँदैन । प्रभु येशूले पहाडी उपदेशमा त्यही कुरा भन्नुभयो र पुरानो नियमको व्यवहार र नयाँ नियमको व्यवहारको बीचको

ठूलो भिन्नता देखाउनुभयो (मत्ती ५:२१-४८ पदको खण्ड पढेर हेर्नुहोस्) ।

तर यस पदको व्याख्या सुस्पष्ट नहोला, तर यसको आत्मिक प्रयोग छरलङ्कै बुझिन्छः हामीले आफ्नो जीवनमा सानातिना पापहरू-सित कडाभन्दा कडा कारबाही गर्नुपर्छ र तिनलाई जेरैसित उखेल्नुपर्छ । ससाना बालबच्चाजस्तै लालप्यार गरेका पापहरू हामीले नष्ट गर्नुपर्छ, नत्र हामीले पुलपुलाएका ती पापहरूले हामीलाई नाश गर्नेछन् । यस सम्बन्धमा श्री सी. एस. लूविसले यसो भनेका छन्ः

‘आउनुहोस्, हामी आफ्नो मनभित्रको कुरा गरौं ! मलाई थाहा छ कि मेरो मनमा बाल-बच्चाहरूजस्तै कति कुराहरू छन्, ससाना दूधेबालकहरूजस्तै रिसरागका भावनाहरू र भोगविलास गर्ने अभिलासाहरू छन्, जुनचाहिँ बढ्दै गए भने एक दिन घृणा गर्ने बानी र पापको कुलत पो बन्ने सम्भवना छ । तर यी कुइच्छा-हरूले हामीलाई आफ्नो मोहमा पार्न हामीलाई खूबै फकाइ-फुस्लाइ गर्छन्, र हामीबाट गुहार माग्छन् – यी साना टीठलान्दा, असहाय नानीहरू ! तिनीहरूको कुरा कसरी काट्ँ, कसरी नाइँ भन्ँ ? ओहो, त्यो कति क्रूर हुनेथियो, हिंसा बराबर व्यवहार ठहरिनेथियो ! ती पापका अभिलासाहरूले रुन्चे सोरमा यसो भन्न थाल्छन्ः “मैले के पो मागेँ हँ”, “मैले कम्तीमा यति पाउने आशा गरेँ” वा “मेरो सुभाउ विचार गर्न लायक छ है” आदि । आहा, यी सबै सुन्दर-सुन्दर दूधेबालक-बालिकाहरू, हाप्रो प्रीति जित्ने यी प्रेम-पात्रहरूको विरुद्धमा हाप्रो व्यवहार कस्तो हुनुपर्छ ? यस भजनले दिएको अर्ती बेस, सर्वोत्तम ठहरिन्छ । यी जिद्दी गर्ने नानीहरूको खोपडी फुटाउनैपर्छ । अनि जुन मानिस यस्तो गर्नमा सफल हुन्छ, त्यो मानिस धन्यको हो । किनकि यसो गर्नुभन्दा “यसो गर” भन्नु सजिलो छ ।’ 96)

भजन १३८ : परमेश्वरको विश्वासयोग्य वचन

प्रार्थनाको गतिलो उत्तर पाएकोमा दाऊद खुशीले उल्लसित भए, अति कृतज्ञ भए । अनि तिनले आफ्नो कृतज्ञता यस भजनमा व्यक्त गरे; अनि यसरी तिनले हाप्रो निम्ति एउटा असल नमुना छोडे; किनकि हामी पनि परमेश्वरका अचम्मका छुटकाराहरूको निम्ति उहाँप्रति धन्यवादी हुनुपर्छ । अनि जब मसीह येशूको तत्त्वावधानमा इस्त्राएलको पुनर्स्थापना पूरा हुनेछ, तब यस भजनको प्रयोग र व्यावहारिकता चरमसीमामा पुग्नेछ; यसमा कुनै शङ्का छैन ।

भजन १३८:१: दाऊदको धन्यवाद-ज्ञापन मनतातो थिएन, अधूरो र अपूरा थिएन । भएभरको बलले तिनले परमप्रभुलाई धन्यको भने ।

अनि तिनको आराधना-गराइ साहसी थियो, यसमा लुक्नु-लुकाउनुपर्ने केही थिएन । देवीदेवताहरूको सामु तिनले उहाँको स्तुति गाए । यसर्थ तिनले यस पृथ्वीका राजाहरूको सामु धक नमानी परमप्रभुको स्तुति गाएका रहेछन् । किनकि यहाँ ‘देवताहरू’ भनेर अनुवाद गरिएको शब्दको अर्थ ‘स्वर्गदूतहरू’ वा ‘मूर्तिहरू’ पनि हुन सक्छ; तर यहाँ प्रसङ्गको माग के हो भने, यस शब्दको अर्थ इस्त्राएलको वरिपरि बस्ने शासकहरूमा सीमित रहेको देखिन्छ ।

भजन १३८:२: भक्त यहूदीहरूको रीतिअनुसार दाऊदले उपासना गर्दा पवित्रस्थानतर्फ फर्केर दण्डवत् गर्थे । (याद रहोस्, परमप्रभुको मन्दिर त्यस बेलासम्म बनिएको थिएन ।) 97) तिनले परमप्रभुको अटल प्रेम र विश्वासयोग्यताको खातिर उहाँको नामको प्रशंसा खूबै गर्थे । हामीलाई बहुमूल्य र अत्यन्त ठूला प्रतिज्ञाहरू दिन

उहाँको प्रेमले उहाँलाई प्रेरणा दिएको छ भने, ती प्रतिज्ञाहरूमध्ये एक-एक पूरा हुनेछ; किनकि उहाँको विश्वासयोग्यताले यो सुनिश्चित गरेको छ।

‘किनभने तपाईंले आफ्नो वचन आफ्नो सारा नामभन्दा उच्च तुल्याउनुभएको छ।’ यस खण्डको सन्दर्भचाहिँ परमेश्वरको विश्वासयोग्यता हो, किनकि उहाँको विश्वासयोग्यताले गर्दा उहाँको वचन पूरा हुने नै छ। यसकारण यस वाक्यको अर्थ यो हुन्छ होला: उहाँले जे गर्नु भनेर भन्नुभयो, त्यो उहाँले पूरा गर्नुभयो, त्यति मात्र होइन, तर उहाँले त्योभन्दा ज्यादा गर्नुभयो। अनि हुन सक्छ, यस वाक्यमा यो अर्थ पनि लाग्ला:

‘परमेश्वरले दाऊदसित गर्नुभएको प्रतिज्ञा यति प्रशस्त गरी पूरा गर्नुभयो, कि यसो गर्दा उहाँ अघि आफ्नो विषयमा दिनुभएको सम्पूर्ण प्रकाश नाघ्नुभयो।’^{१७७} अनि हामी यो पद देहधारी हुनुभएको वचनमा लागू गर्नु हो भने, परमेश्वरले आफ्नो अरू जुनसुकै प्रदर्शन-भन्दा प्रभु येशूमा आफ्नो प्रदर्शन सर्वोच्च तुल्याउनुभयो।

भजन १३८:३: भजनकारले किन परमेश्वरको प्रशंसा गरे, किन रोकेर राख्न सकेनन्? यस पदले यसको अवसर के थियो, सो बताएको छ। अति जरुरत खाँचोमा परेको बेलामा तिनले परमप्रभुलाई पुकारे, र उहाँबाट तुरुन्तै त्यसको उत्तर आइहाल्यो। प्रशस्त बल खनिएर तिनको आत्माभिन्न बगेर आयो, यहाँसम्म कि तिनका सबै डरहरू हटे, र तिनले खतरा सामना गर्ने साहस पाए।

भजन १३८:४-६: दाऊदले पाएको प्रार्थनाको उत्तर पृथ्वीका राजाहरूको निम्ति एउटा शक्तिशाली गवाही भयो; किनकि यसमा परमेश्वरको विश्वासयोग्यता देखा पर्यो। परमेश्वरले जे प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो, त्यो उनीहरूलाई थाह थियो, अनि

अहिले त्यो भविष्यवाणी कसरी पूरा भयो, सो उनीहरूले देखे। यसकारण उनीहरूले पनि परमप्रभुको महिमा महान् हुँदो रहेछ भनी मानिलिए। उनीहरूले यो पनि बुझे, कि परमेश्वर उच्च हुनुभए तापनि उहाँले (दाऊदजस्तो) नम्र र दीन व्यक्तिप्रति विशेष अभिरुचि राख्नुहुँदो रहेछ, तर (दाऊदका शत्रुहरूजस्ता) घमण्डीहरूमाथि नजर राख्नुहुँदो रहेछ।

भजन १३८:७: कति सुन्दर चित्र! सबै किसिमका शत्रुहरू, सबै किसिमका जोखिम-हरू र सबै किसिमका सङ्कष्टहरूले घेरिएका दाऊदलाई हेर्नुहोस्, जो परमप्रभुबाट सक्षम भए, र मानौं ती सबै छँदैछैनन् भनेभैं सुरक्षासाथ ती सबै तकलिफहरूको बीचबाट भएर हिँड्न सके। किनकि जुन हातले तिनका विरोधीहरूलाई प्रहार गर्‍यो, त्यही हातले तिनलाई विपत्तिबाट बचायो।

भजन १३८:८: भरोसाको साथ दाऊदले ठोकुवा दिएर यसो भनेका छन्: ‘परमप्रभुले मसित सम्बन्धित कुरा पूरा गर्नुहुनेछ।’ त्यही किसिमको भरोसा लिएर प्रेरित पावलले पनि फिलिप्पी १:६ पदमा यसो भने: ‘यस कुरामा म निश्चित छु, जसले तिमिहरूमा एउटा असल काम शुरु गर्नुभएको छ, उहाँले येशू ख्रीष्टको दिनसम्म त्यो पूरा गर्नुहुनेछ।’

जुन काम उहाँको अनुग्रहले हामीमा शुरु गरेको छ, त्यही काम उहाँको शक्तिशाली बाहुलीले पूरा गर्ने नै छ;

उहाँको प्रतिज्ञा ‘हो’ हुन्छ र ‘आमेन’ पनि हुन्छ, अनि अहिलेसम्म कहिल्यै विफल भएको छैन; तब भविष्यका कुराहरू के, वर्तमान कुराहरू के, तल पृथ्वीका कुराहरू के, माथि आकाशका कुराहरू के – यी सबै कुराहरूले उहाँको उद्देश्य असफल तुल्याउन सक्दैन सक्दैनन्, न ता हाम्रो आत्मा उहाँको प्रेमदेखि अलग पार्न सक्छन्।

हो, उहाँको अटल प्रेम सदा-सर्वदा रहरिहन्छ; अनि दाऊदले जस्तै 'तपाईंका हातका कामहरू नत्याग्नुहोस्' भनेर हामी प्रार्थना गर्न त पाउँछौं; तर खास कुरा के हो भने, उहाँले आफ्ना हातका कामहरू कहिल्यै त्याग्न सक्नुहुन्न, र त्याग्नुहुनेछैन नै ।

भजन १३९: परमेश्वर कति महान् हुनुहुन्छ !

परमेश्वर कति महान् हुनुहुन्छ !

उहाँले नजान्नुभएको केही पनि छैन,
उहाँ उपस्थित नहुनुभएको कुनै ठाउँ छैन,
उहाँको निम्ति गर्न नसक्ने कुनै काम पनि छैन ।

जुन मानिसहरू यति महान् परमेश्वरको शत्रु हुने आँट गर्छन् र यस कुरामा जिद्दी गरिरहन्छन्, ती मानिसहरू आफ्नो भाग्यको, अँ, आफ्नो सजाय र अनन्त विनाशको पूरा योग्य हुन्छन् । छोटकरीमा, यस शोभाले युक्त भजनमा दाऊदको मननको निचोड यही रहेछ ।

भजन १३९:१-२: परमेश्वर सर्वज्ञानी हुनुहुन्छ । दाऊदले आफ्नो भजन यस विषयबाट शुरु गरेका छन्: परमेश्वर सबै कुराहरू जान्नुहुन्छ ।

उहाँले नजान्नुभएको कुनै कुरा नै छैन ।
ब्रह्माण्ड असीमित छ र उहाँको सुन्दर सृष्टि अपरम्पार, विशाल छ;
तर उहाँ बालुवाको एक-एक कणको कथा शुरुदेखि अन्तसम्म जान्नुहुन्छ ।

तर यहाँ, यस ठाउँमा ब्रह्माण्डको विषयमा उहाँको ज्ञान कतिको छ, सो कुरा गरिएको छैन, तर व्यक्ति-व्यक्तिको जीवनको विषयमा उहाँलाई भएको ज्ञानको कुरा पो गरिएको छ । सन् २०२४ सालको शुरुमा संसारका मानिसहरूको जनसङ्ख्या लगभग आठ सय बाह्र करोड थियो । संसारका मानिसहरू यति

धेरै भए पनि परमेश्वर प्रत्येक मानिसलाई राम्रोसँग चिन्नुहुन्छ; किनकि उहाँ हामी हरेकको विषयमा सबै कुरा जान्नुहुन्छ ।

उहाँले हामीलाई जाँच-पडताल गरेर जान्नुभएको छ । हामीले बोलेका शब्दहरू र हामीले गरेका कामहरू, हामीले सोचेका विचारहरू र हामीमा भएका अभिप्रायहरू – उहाँले भित्र-बाहिर हाम्रो सबको सब जान्नुभएको छ । हामीले कहिले बसेर आराम गरेका र हामी कहिले उठेर कुन-कुन कामकुरामा सक्रिय भएका, उहाँलाई यो सबै थाहा हुन्छ । उहाँ हामीले सोचिरहेको विचार पूरापूर जान्नुभएको छ र हामीले सोच्न लागेका हाम्रा विचारहरू उहाँले अधिबाट थाहा पाइसक्नुभएको छ ।

भजन १३९:३: उहाँ हामीलाई हामी हिँडिरहेका र सुतिरहेका देख्दै हुनुहुन्छ । अर्को शब्दमा भन्नु हो भने, उहाँले हामीमाथि निरन्तर आफ्नो नजर लगाउनुभएको छ । हाम्रो कुनै पनि चाल उहाँदेखि लुकेको हुँदैन ।

भजन १३९:४: हामीले भन्न लागेका शब्द उहाँ जान्नुहुन्छ । किनकि चाहे भविष्य होस्, चाहे भूलकाल, चाहे वर्तमान समय किन नहोस् – सब समय उहाँको सामुने खुला छन् ।

भजन १३९:५: 'अनि जसको नजरबाट सृष्टिको कुनै पनि वस्तु छिपेको छैन, तर जसका आँखाहरूको सामु सबै थोकहरू उदाङ्गै र खुला हुन्छन्, उहाँलाई हामीले हिसाब बुझाउनुपर्छ' (हिब्रू ४:१३) । हाम्रो विषयमा उहाँलाई के पो थाहा छैन ? हाम्रो विषयमा उहाँसँग असीमित ज्ञान भएको हुनाले उहाँ हामीलाई हाम्रो पछाडिबाट र हाम्रो अगाडिबाट पनि रक्षा गर्न सक्नुहुन्छ । हर समयमा र हर घडीमा उहाँको सुरक्षाको हात हामीमाथि राखिएको हुन्छ ।

भजन १३९:६: परमेश्वरको अपार र असीम ज्ञानमा हाम्रो दिमाग चक्कर लाग्छ,

किनकि त्यो हाम्रो निम्ति बुभिनसको हुन्छ । यसको निम्ति मानिसको मस्तिष्कले के भ्याउँथ्यो र ? बरु फलामको चिउरा चपाउन सजिलो छ । यसको भारी ओजन कसले उचाल्न आँट गर्ला ? यति उच्च हामीमध्ये कसको विचार चढ्न सक्ला ? ठिक्कै छ, यसको केही पर्वाह छैन; किनकि यो बुभन हाम्रो बौद्धिक क्षमता चरमसीमामा पुगेर त्यहाँदेखि अघि बढ्नै नसकेको बेलामा हामी एउटा काम गर्न सक्छौं: हामी परमेश्वरको अपरम्पार ज्ञानको खातिर उहाँको सामु भुकेर दण्डवत् गर्न सक्छौं ।

भजन १३९:७-८: हो, परमेश्वर सर्वज्ञ हुनुहुन्छ; यति मात्र होइन, तर उहाँ सर्वव्यापी पनि हुनुहुन्छ । एकै समयमा उहाँ सबै ठाउँहरूमा उपस्थित हुनुहुन्छ । तर बुभनुहोस्: सबै ठाउँहरूमा परमेश्वरको उपस्थिति हुनु र सृष्टिका सबै थोकहरू ईश्वर मात्र एउटै कुरा होइन । सृष्टि ईश्वर हुन् भन्ने सिद्धान्त सर्वेश्वरवाद भनिन्छ । तर पवित्र बाइबलको शिक्षाअनुसार परमेश्वरको छुट्टै व्यक्तित्व छ; उहाँ आफ्नो सृष्टिदेखि अलग र भिन्नै हुनुहुन्छ; उहाँ आफ्नो सृष्टिभन्दा महान् हुनुहुन्छ ।

आउनुहोस्, हामी यहीं सर्वव्यापी परमेश्वरको कुरा गरौं: के यस्तो कुनै ठाउँ छ, जहाँ मानिस परमेश्वरको आत्मादेखि छलिन वा उम्कन सक्छ ? के कुनै यस्तो ठाउँ छ, जहाँ मानिस परमप्रभुको उपस्थितिदेखि लुक्न वा भाग्न सक्छ ? मानिलिऔं, मानिस माथि आकाशमा उक्ला; त के त्यहाँ ऊ परमेश्वरको नजरदेखि छिपिएला र ? अहँ, ऊ छिपिन सक्दैनै सक्दैन । स्वर्ग परमेश्वरको सिंहासन हो (मत्ती ५:३४) । तर उक्त मानिसले पातालमा आफ्नो ओछ्यान बिछाएको भए अर्थात् उसले आफ्नो मरणमा आफ्नो शरीर छोडिएको भए पनि त्यहाँ अधोलोकमा पनि उसले परमप्रभु हुनुभएको थाहा पाउनेथियो ।

भजन १३९:९-१०: 'म बिहानका पखेटाहरूमा उडेर समुद्रका आखिरी भाग-हरूमा गई बसें भने त्यहाँ पनि तपाईंको हातले मलाई डोस्छाउनेछ, अँ, तपाईंको दाहिने हातले मलाई समात्नेछ।' 'बिहानका पखेटाहरू' भन्ने शब्द एउटा साङ्केतिक भाषाको शैली हो । किनकि सूर्यको किरण एकै सेकेन्डमा १,६८,००० माइल द्रुतगतिमा चल्छ, जब बिहान त्यसले आकाशको पूर्वको छेउदेखि पश्चिमसम्म आफ्ना किरण पठाउँछ । मानौं, हामी ज्योतिको रफ्तारमा यात्रा गरेर विश्वको पल्लो छेउमा पुग्न सकेका भए, हामीले परमप्रभुलाई त्यहाँ पनि भेट्नुपर्नेथियो, जो त्यहाँ पनि हाम्रो मार्ग-दर्शन गर्न र हामीलाई सम्हाल्न तन्त्रयार हुनुहुन्छ ।

संयोगवश यस भजनको नौ र दस पद आजको जेट विमानको जमानाको निम्ति खूबै उपयुक्त छन्, जुन जमानामा हामी बाँचिरहेका छौं । सन् १९६९ सालमा एउटा विस्तृत सेवकाईको सिलसिलामा जेट विमानमा चढ्न लागिरेहेको बेलामा प्रभु येशूले यही बहुमूल्य प्रतिज्ञाद्वारा मसित बोल्नुभएको कुरा म कहिल्यै भुल्न सक्दिनँ । त्यस दिनदेखि उसो मैले चढेको धेरै जेट विमानहरू मेरो निम्ति साँच्चै बिहानका पखेटाहरूजस्तै भए, जसले मलाई उडाएर पृथ्वीका आखिरी भागहरूमा लगे । तर मैले सधैं जति द्रुतगतिमा रफ्तार गरे ता पनि र जति टाढा यात्रा गरे पनि प्रभुको उपस्थिति र सुरक्षा महसुस गर्थे । यसकारण यी पदहरूमा गरिएका प्रतिज्ञा आफ्नो निम्ति दाबी गर्नुहोस्, र हवाई जहाजको यात्रा गर्ने आफ्ना सङ्गी-विश्वासी भाइबहिनीहरूलाई यो प्रतिज्ञा बताइदिनुहोस् !

भजन १३९:११-१२: यदि कुनै व्यक्तिले अन्धकारको आड लिएर परमेश्वरदेखि लुक्न खोज्यो भने त्यो व्यक्ति मिथ्या शरणस्थान-माथि भर परेको हुन्छ । किनकि रातले हाम्रो

निम्ति परमप्रभुको उपस्थिति छेकन सक्दैन । उहाँको निम्ति अन्धकार अँध्यारो होइन । 'रात त दिनजस्तै चम्कन्छ; तपाईंको निम्ति अँध्यारो र उज्यालो दुवै एकै हुन् ।'

परमेश्वरदेखि कदाचित् उम्कन सकिँदैन, जसरी श्री ब्लेस पास्कलले भनेका छन्: 'सर्वत्र उहाँको मध्यविन्दु हो र उहाँको परिधि कहीं पनि देखिँदैन ।'

भजन १३९:१३-१४: परमेश्वरको सर्व-व्यापकता यस्तो छ । अबदेखि दाऊदको ध्यान उहाँको शक्ति र उहाँको दक्षतामाथि पर्छ । अनि परमेश्वरको सर्वशक्ति देखाउन तिनले एउटा विशेष क्षेत्र, अर्थात् आमाको गर्भमा पेटको नानी अचम्म प्रकारले विकसित भएको कुरा चुनेका छन् । चन्द्रबिन्दुको थोप्लाभन्दा सानो पन्यालो पदार्थमा पैदा हुन लागेको बालकका सबै विशेषताहरूको साँपटवेयर हालिएको हुन्छ, जस्तै उसको वर्ण, उसका आँखाहरूको रङ्ग र उसको केशको रङ्ग, उसका अनुहारको रूप, उसका क्षमताहरू आदि । हुन लागेको बालकको शरीर र उसको मन केकस्तो हुनेछ, सो सबै कुराहरू वीर्यको सेचन पाएको डिम्बमा सूक्ष्म जीवाणुको रूपमा सामेल हुन्छन् । अनि यस डिम्बबाट निम्न कुराहरू विकसित हुन जानेछन्, जस्तै:

'साठी लाख करोडजति कोषाणुहरू, एक लाख माइलजति लामा तन्तुहरू, साठी हजार माइलजति लामा रगतका नसाहरू, दुई सय पचासवटा हड्डीहरू, अनि जोर्नीहरू, हड्डीहरू जोर्ने अस्थिबन्धहरू र मांसपेशीहरू आदि ।'⁹⁹

दाऊदले अति शिष्ट र सुन्दर ढङ्गले पेटको नानी, त्यस भ्रूणको शारीरिक गठन वर्णन गरेका छन्: 'तपाईंले मेरो अन्तस्करण बनाउनुभएको छ; मेरी आमाको गर्भमा तपाईंले मलाई ढाक्नुभएको छ ।' हो, परमेश्वरले हाम्रो भित्री भाग बनाउनुभएको हो; हामी हरेक परमेश्वरको अद्भुत रचना,

उहाँको हस्तकला हौं । आफ्नो मस्तिष्कको विषयमा सोचौं ! तथ्यहरू, आवाजहरू, गन्धहरू, दृश्यहरू, स्पर्शहरू र दर्दहरू आदि संग्रह गर्ने त्यसको क्षमता, त्यसको सम्झिने शक्ति, त्यसको हिसाब लगाउने शक्ति अनि त्यसको निर्णय गर्ने र समस्याहरू हल गर्ने रुचिको अन्त नभएको जस्तै देखिन्छ ।

अनि परमेश्वरले हामीलाई हाम्रा आमाको गर्भमा बडो निपुणतापूर्वक बुनुभयो । मांसपेशीहरू, महास्नायुहरू, हड्डीहरू जोड्ने अस्तिबन्धहरू, तन्तुहरू, रक्तनलीहरू र हड्डीहरूको बुनाइ – ओहो, मानिसको बनावट अद्भुत छ !

दाऊदले आफूलाई थाम्न सकेनन्, तर पड्केर यहाँ ठूलो सोरले परमप्रभुको प्रशंसा गरेका छन् । किनकि तिनी परमेश्वरको सृष्टिको उत्कृष्ट कृति, मानिसको विषयमा सोच्न पुगे, तब तिनले मानिलिए: हो, मानिस कति भययोग्य र कति आश्चर्यपूर्ण ढङ्गले बनिएको सृष्टिको रचना थियो ! मानिसको शरीरको अद्भुत रचनाको विषयमा, जस्तै: त्यसको शरीरको सुव्यवस्थित ढङ्ग, त्यसको बनावटको जटिलता, त्यसको सुन्दरता, त्यसका स्वाभाविक प्रवृत्तिहरू र त्यसका वंशागत तत्त्वहरूको विषयमा हामी जति सोच्छौं, त्यति नै बढी हामी आश्चर्यचकित हुन्छौं, र प्राकृतिक विज्ञानको शिक्षा हासिल गरेको व्यक्ति किन र कसरी होला, अनन्त सृष्टिकर्ता परमेश्वरमाथि विश्वास गर्ने मानिस नभएको कुरामा तीनछक पर्छौं ।

भजन १३९:१५: यहाँ पनि भजनकारको विचार त्यस समयतिर फर्केर जान्छ, जुन समयमा तिनको शरीर तिनकी आमाको गर्भमा रचिएको थियो । तिनले यहाँ यस भ्रूणलाई अर्थात् यस पेटको नानीलाई 'म, मेरो र मलाई' भन्ने प्रथम पुरुषको सर्वनाम दिएका छन् । यसकारण बुभुहोस्, पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलको शिक्षाअनुसार मानिसको अस्तित्व

उसको जन्मभन्दा अघि शुरु गरेको हुन्छ, अनि यही कारणले गर्भपात गराउनुचाहिँ भ्रणहत्या, अँ, हत्या नै हो; तर चिकित्सा-रोगीहरूको साह्रै सिक्लिस्त अवस्था यसबाट बाहेक हुन्छ।

दाऊदलाई थाहा थियो, परमेश्वरले तिनलाई शुरुदेखि नै पूरापूर चिन्नुभएको थियो। तिनका हड्डीहरू अर्थात् तिनको अस्थिपञ्जर वा कडकाल परमेश्वरदेखि लुकेको थिएन; त्यस समयमा दाऊद गुप्तमा बनिरहेका थिए, अँ, पृथ्वीका सबैभन्दा तल्ला भागहरूमा निपुणतासाथ बुनिँदैथिए। अब पृथ्वीका सबैभन्दा तल्ला भागहरूको कुरा आयो: तिनी कतै पृथ्वीको धरातलदेखि मनि बनेको यसको मतलब हुन सक्दैन; किनकि त्यस ठाउँमा अहिलेसम्म कोही मानिस पनि बनिएको छैन। तर यस उपवाक्यको सन्दर्भअनुसार यसको अर्थ 'आमाको गर्भभित्र' हो। एफेसी ४:९ पदमा योजस्तै वाक्यांश छ, जहाँ ख्रीष्ट येशूको विषयमा 'उहाँ पृथ्वीका तल्ला भागहरूमा ओर्लनु-भएको' कुरा लेखिएको छ। अनि फेरि सन्दर्भले यस वाक्यको अर्थ निर्धारित गर्छ: प्रभु येशू कन्याको गर्भबाट यस संसारमा प्रवेश गर्नुभएको बुभिन्छ। यस वाक्यमा उहाँ देहधारी हुनुभएको अर्थ लाग्छ।

भजन १३९:१६: अनि जब भजनकारले आफ्नो बनिनसकेको तत्वको विषयमा कुरा गरे, तब तिनले यस्तो एउटा शब्द प्रयोग गरे, जसको अर्थ डल्लो परेको वा लपेटिएको कच्चा माल हुन्छ। श्री अल्बर्ट बार्नेस र अरूको विचारमा यस शब्दले भ्रण अर्थात् पेटको नानीलाई असल प्रकारले सूचित गरेको हो; किनकि पेटको नानीको शरीरका सबै अङ्ग-प्रत्यङ्गहरू अर्भे पनि डल्लो परेका हुन्छन् र पूरा विकसित भएका हुँदैनन्; यसका अङ्गहरूले आ-आफ्नो अन्तिम रूप र नाप पाएका छैनन्। यसो हो भने, दाऊदको अस्तित्वको शुरुको अवस्थामा पनि

परमेश्वरका आँखाहरूले इस्त्राएलका ती मधुर गायकलाई देखिसके।

अनि परमेश्वरको पुस्तकमा दाऊदको जीवनका सबै दिनहरू त्यस ऐतिहासिक क्षणभन्दा अघि यी ईश्वरीय वास्तुकारद्वारा लेखिसकिएका रहेछन्, जुन क्षणमा दाऊदले आफ्नो पहिलो रुवाइको चिल्लाइद्वारा 'म यस इतिहासको मञ्चमा आएँ है' भनेर आफ्नो आगमन घोषणा गरे।

भजन १३९:१७-१८^क: भजनकारले आफ्नो आत्मा, प्राण र शरीरको रचनामा परमेश्वरको होशियारीपूर्ण योजना देखेका छन्। उहाँका विचारहरू कति बहुमूल्य छन्!! किनकि उहाँले यस सम्बन्धमा सानोभन्दा सानो कुरामाथि ध्यान दिनुभयो। यस विषयमा श्री एन्ड्रू आइवीले यसो भनेका छन्:

'मानिसको शरीरको एक-एक कोषाणुले आ-आफ्नो भूमिका के हो, सो जानेको छ, र नबिराईकन सारा शरीरको लाभको निम्ति उहाँले त्यसको निम्ति निर्धारित गर्नुभएको योजना र उद्देश्य पूरा गर्छ।'

भजन १३९:१८^ब: 'जब म बिउँभन्छु, तब म अभ्र तपाईँसँगै हुन्छु।' मलाई के लाग्छ भने, यहाँचाहिँ भजनकारले आफू जन्मेको क्षणको विषयमा कुरा गरे। किनकि यसभन्दा अधिका पदहरू अर्थात् भजन १३९:१३-१८^क पदको खण्डमा तिनले आफ्नो जन्मभन्दा अघि, तिनी आमाको गर्भमा रहेको नौ महिनासम्म परमेश्वर तिनको छेउमा रहनुभएको कुरामाथि जोर दिए। तर तिनको जन्म भएपछि पनि त्यो कुरा बदली भएन: तिनी अर्भे पनि परमप्रभुको साथमा थिए, जो तिनको पालनहार, रक्षक र मार्ग-दर्शक हुनुहुन्थ्यो। यसो हो भने, तिनले यहाँ आफ्नो जन्मको विषयमा कुरा गर्दा जन्मनुचाहिँ 'बिउँभनु' भन्छन्, जसरी हामीले पनि कसैको

जन्मको विषयमा 'उसले पहिलो पल्ट दिनको उज्यालो देखेको' भन्छौं ।

भजन १३९:१९-२२: परमेश्वर सर्वज्ञानी हुनुहुन्छ; उहाँ सर्वव्यापी र सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ। यी उच्च विषयहरू दाऊदको मननको विषय थिए। तब भजनकारको दृष्टिमा ती क्षुद्र मानिसहरूको होलान्, जसले उहाँको विरुद्धमा उठ्ने आँट गर्छन्? तिनीहरूले यो आफ्नो हानिको निम्ति गर्छन् र यसको निम्ति आफ्नो उचित दण्ड पाउने नै छन्। तिनी यस निष्कर्षमा पुगे। अनि अनिवार्य छ, कि कति मानिसहरूले दाऊदको प्रार्थनामा, जसरी त्यो १९-२२ पदको खण्डमा लेखिएको छ, दोष भेट्टाउँछन्-भेट्टाउँछन्; किनकि तिनीहरूको विचारमा, यस प्रकारको प्रार्थना इसाईको निम्ति असुहाउँदो हुन्छ। अनि तिनीहरूले 'भजनकारको भावना कति आलोचनात्मक छ, र यस प्रकारको भावना परमेश्वरको प्रेमसँग मेल खाँदैन' भनेर यसमा आफ्नो आपत्ति जनाइहाल्लान्। तर यस सम्बन्धमा मलाई के लाग्छ भने, हिजोआज परमेश्वरको प्रेममा चाहिएको भन्दा बढी जोड दिइएको, अनि उहाँको पवित्रता र उहाँको धार्मिकतामा कम्ती ध्यान दिइएको छ। हो, परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ, यो सत्य हो; तर उहाँ केवल प्रेम मात्र कहाँ हुनुहुन्छ र! यसमा सत्यता पूर्ण भएन। किनकि प्रेमचाहिँ उहाँका सदगुणहरूमध्ये केवल एउटा हो। उहाँको प्रेम उहाँका अन्य सदगुणहरूसँग मेल खान्छ र मेल खानुपर्छ। अनि परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ भन्नुमा उहाँ घृणा गर्न सक्नुहुन्न भन्ने अर्थ बुझ्नुहुँदैन। किनकि भजन ११:५ पदमा यसो लेखिएको छ: 'तर दुष्टलाई र अत्याचार रूचाउनेलाई उहाँको मनले घृणा गर्छ।' उहाँ सबै कुकर्मा-हरूलाई घृणा गर्नुहुन्छ (भजन ५:५)। उहाँले घमण्डी आँखा, भूट बोल्ने जिब्रो, निर्दोषको रगत बगाउने हात, दुष्ट युक्ति रच्ने मन, हतारसँग खराबीतिर दगुर्ने पाउहरू, भूट

बोल्ने भूटो साक्षी र भाइ-भाइको बीचमा अमेलको बीउ छर्ने मान्छेलाई घृणा गर्नुहुन्छ (हितोपदेश ६:१६-१९)।

श्री एडवर्ड जे. यङ्गले हामीलाई निम्न कुराको सम्झना गराउँछन्:

'दाऊदलाई तिनको प्रार्थनाको निम्ति दोषी ठहराउनुभन्दा अघि हामीले यस कुरामाथि ख्याल गर्नु असल हो, कि प्रभुको प्रार्थनाका शब्दहरूअनुसार "तपाईंको राज्य आओस्, तपाईंको इच्छा पूरा होस्" भनेर प्रार्थना गरेको बेलामा हामी आफैले पनि त्यही प्रार्थना गरिरहेका हुन्छौं।' 100

किनकि ख्रीष्ट येशूको राज्य आउनुभन्दा अघि उहाँका शत्रुहरूको विनाश हुनेछ; यसकारण हामीले 'उहाँको राज्य आओस्' भन्ने प्रार्थना गर्दा उहाँका शत्रुहरूको विनाशको निम्ति पनि प्रार्थना गरेकै हौं। दाऊद लाज र शर्म नमानी त्यो समय आएको चाहना गरेका छन्, जुन समयमा परमेश्वरले दुष्टहरूलाई मार्नुहुनेछ, र खूनी मानिसहरूले तिनलाई फेरि कहिल्यै सताउन पाउनेछैनन्। किनकि यस्ता मानिसहरूले बडो दुष्टचाइको साथ परमप्रभु परमेश्वरको सामना गरे र आफूलाई परमप्रभुको विरुद्धमा उचालेर उहाँको विद्रोह गरे।

दाऊदले ती मानिसहरूलाई घृणा गर्थे, तर यो तिनको स्वाभिमानको फल थिएन। तर तिनीहरूले परमेश्वरलाई घृणा गरेका र परमप्रभुको विरुद्धमा विद्रोह गरेका थिए; तिनले तिनीहरूलाई घृणा गरेको खास कारण यही थियो। तिनी परमप्रभुको सम्मानको निम्ति जोशिला थिए; यसकारण तिनले तिनीहरूलाई पूरा घृणाले घृणा गर्थे र आफ्नै शत्रुहरू ठान्थे। त्यस कुरामा तिनले हामीलाई प्रभु येशूको सम्झना गराउँछन्, जसले आफ्ना पिताको घरको जोशमा सराफीहरूलाई धपाउनुभयो। दाऊदको वीणाको धुन र प्रभु येशूको हृदयको राग एउटै भएको रहेछ।

श्री एड्वर्ड जे. यङ्गले यसको निम्ति निम्न स्पष्टीकरण दिएका छन्:

‘दाऊदले घृणा गरे, तर तिनको घृणा परमेश्वरको घृणाजस्तै थियो; किनकि त्यो कुनै दुर्भावनाबाट उब्जेको घृणा थिएन; तर त्यो त परमेश्वरका उद्देश्यहरू दिगो रहनुपर्छ र दुष्टता नाश हुनुपर्छ भन्ने तिनको बडो गम्भीर, इमानदार इच्छाको फल थियो। दाऊदले त्यसरी घृणा नगरेका भए, तिनले दुष्टको जय र परमेश्वरको हारको खोजी गर्नेथिए। हामीले दाऊदको घृणा छानबिन गर्दा यी कुराहरू मनमा राख्नु असल हुनेथियो।’ (101)

भजन १३९:२३-२४: यो भजन एउटा प्रार्थनासित समाप्त हुन्छ; अनि त्यो प्रार्थना परमेश्वरका सबै जनहरूको निम्ति सधैं उपयुक्त हुन्छ, जबसम्म यस पृथ्वीमा पाप गर्ने स्वभाव भएका पवित्र जनहरू हुन्छन्, तबसम्म त्यसको काम आउँछ। त्यसको अनुरोध यस प्रकारको छ: सामर्थी परमेश्वरले हाम्रो हृदयको जाँच-पडताल गर्नु र त्यो पूरा जानून्; उहाँले होशियारीपूर्वक हाम्रो हृदयका विचारहरू र चिन्ताहरू जाँचून् र जानून्। उहाँले हामीमा भएको हरेक दुष्ट चालको पर्दाफास गरिदिऊन्, यस हेतुले कि हामीले त्यो स्वीकार गरेर छोड्न सकौं। अनि त्यसको अन्तिम विन्ती यो हो: उहाँले हामीलाई अनन्त मार्गमा डोस्चाएका होऊन्।

यो प्रार्थना एकजना तर्क गर्ने मानिसले आफ्नो इमानदारी र आफ्नो धार्मिकता प्रमाणित गर्न खोजेको प्रयास होइन; तर यो त परमप्रभुको उपस्थितिमा रहेको व्यक्तिको स्वीकार पो हो, जो आफ्नो पापी स्वभावको विषयमा कायल भएका छन्। तिनले आफ्ना सबै अधर्महरू कहाँ जान्थिए र? तर परमप्रभुले तिनलाई तिनका अधर्महरू देखाइदिऊन्, र तिनले ती पापहरूसित सठीक व्यवहार गर्न सकून्।

भजन १४०: मलाई दुष्टहरूका हातहरूबाट बचाउनुहोस् !

भजन १४०:१-३: यो भजन दाऊदले ‘शत्रुको मानहानिबाट छुटकारा पाऊँ’ भन्ने प्रार्थनाबाट शुरु गरेका छन्। दुष्ट मानिसहरूले तिनको निन्दा गरिरहे र अत्याचारी मानिसहरूले तिनको विरुद्धमा भयङ्कर युक्तिहरू रचिरहे। लडाइँ नमच्चाउन्जेल तिनीहरू कुनै हालतमा पनि खुशी हुँदैनथिए। तिनीहरूले आफ्ना जिब्राहरू उदध्याएर पूरा लाग्ने हतियार बनाए, र तिनीहरूका ओठ-हरूमनिबाट साँभेसाँपले डस्थ्यो र आफ्नो घातक विष हाल्थ्यो।

भजन १४०:४-५: भजनकारलाई शत्रुका पासोहरूबाट रक्षाको खाँचो थियो। यी दुष्ट मानिसहरू पासो थाप सियालु हुन्थे। तिनीहरूले तिनलाई खाडल, डोरी, खोर र पासो आदि धरापहरूमा फसाउन खोज्दैथिए। तिनी हिँडिरहेको बाटोमा तिनीहरूले ठाउँ-ठाउँमा सुर्काउनी डोरीहरू लुकाए। तिनीहरूले तिनलाई फसाउन जाल बिछ्याए। तिनीहरूले तिनको बाटोभरि फसाउने चाराहरू र प्रलोभनहरू राखिदिए।

भजन १४०:६-८: अनि तिनलाई तिनीहरूको हिंसात्मक हत्या गर्ने युक्तिबाट सुरक्षाको खाँचो थियो। यसकारण तिनी परमेश्वरकहाँ शरण लिन जान्छन्।

क) तिनी परमेश्वरप्रति निष्ठावान् र प्रतिबद्ध थिए: ‘तपाईं मेरा परमेश्वर हुनुहुन्छ।’

ख) तिनको अर्जा थियो: ‘हे परमप्रभु, मेरा अन्तर्विन्तीहरूको सोर सुन्नुहोस्!’

ग) तिनले आफ्नो भरोसा परमप्रभुमाथि राखे: ‘हे परमप्रभु परमेश्वर, मेरो उद्धारको बल!’

घ) तिनी परमप्रभुप्रति कृतज्ञ थिएः
'लडाइँको दिनमा (टोपले भैं)
तपाईंले मेरो शिर ढाकिदिनु-
भएको छ ।'

ङ) तिनको अन्तर्विन्ती थियोः 'हे
परमप्रभु, दुष्टका लालसाहरू पूरा हुन
नदिनुहोस्; त्यसको दुष्ट युक्ति सफल
हुन नदिनुहोस् !'

यस अन्तिम अन्तर्विन्तीको अर्थचाहिँ यो
होः 'त्यसले मेरो विरुद्धमा जे-जे गर्न चाहेको
छ, ती कुराहरू त्यसलाई पूरा गर्न नदिनुहोस् !
त्यसको दुष्ट युक्ति पूरा हुन दिएर त्यसको
सहयोग नगरिदिनुहोस् !' हामीलाई थाह छ,
कि परमेश्वरले कहिल्यै कुनै दुष्ट कामको
अनुमोदन गर्नुहुन्न नै, भन्नु उहाँले त्यसको
मद्दत गर्नुहुन्छ भन्ने कुरा पर जाओस् । तर यहाँ
यस भनाइको तात्पर्य के हो भने, त्यो दुष्ट
कुरा सहेर उहाँले त्यसको अनुमोदन गर्नु-
भएको जस्तै देखिन्छ ।

भजन १४०:९-११: तब भजनकारको
प्रार्थना यो थियोः दुष्टहरूको भाग्य पल्टोस्;
तिनीहरूले तिनको विरुद्धमा रचेका डरलाग्दा
युक्तिहरूको प्रहार तिनीहरूका अहङ्कारपूर्ण
थाप्लामाथि आइपरोस्; भरभराउँदा भुङ्ग्रा-
हरू तिनीहरूमाथि बर्सिऊन्; तिनीहरू गहिरा-
गहिरा खाइलहरूभित्र गिरिन्, जहाँबाट तिनी-
हरूलाई कुनै उम्कने मौका हुँदैन । तिनको
माग यो थियोः बदनामी गर्ने मानिसले देशमा
कहिल्यै कुनै टेको नपाएको होस्, र विपत्तिले
अविलम्ब अत्याचारी मानिसलाई मेटोस् ।

भजन १४०:१२-१३: धर्मी परमप्रभुमाथि
ढुक्कसँग भरोसा गर्न सकिन्छ; यसको साक्षी
दिएर यो भजन समाप्त हुन्छ । तिनको
जीवनमा जेजस्तो आइपरे तापनि दाऊदलाई
थाहा थियो, कि सत्यको जीत हुन्छ । किनकि
परमप्रभु थिचोमिचोमा परेकाहरू र गरिब-
हरूको पक्षमा हुनुहुन्छ । अनि धर्मी जनहरूले

परमप्रभुलाई उहाँको सहायताको निम्ति
धन्यवाद चढाउने उचित कारणहरू पाउँछन् ।
अनि सीधा चाल चल्नेहरूले सदा-सर्वदा
उहाँको उपस्थितिमा वास गर्नेछन्; अनि यसले
गर्दा यस लोकको जीवनका सबै दुःखकष्टहरू
हामीलाई सानो आलपिनले चस्स घोचेको
जस्तो मात्र लाग्छ ।

भजन १४१: तपाईंको सामु मेरो प्रार्थना चढाइएको धूप ठहरिओस् !

भजन १४१:१: यस भजनको शुरुमा
दाऊदले 'मेरो प्रार्थनाको सुनाइ भएको होस् र
ग्रहणयोग्य भएको होस्' भनेर प्रार्थना गरेका
छन् । गुहार माग्दै गरेको तिनको पुकार
स्वर्गतिर चढ्दैथियो, जसमा तिनले
परमप्रभुलाई 'मकहाँ भट्टै आउनुहोस् र मेरो
पुकार ध्यानसित सुन्नुहोस्' भनेर विन्ती गरे ।

भजन १४१:२: यो पद अत्यन्तै सुन्दर छ ।
तिनको प्रार्थना परमेश्वरको निम्ति धूपजस्तै
आनन्ददायक र र मीठो सुगन्ध भएको होस् ।
अनि जब तिनले अन्तर्विन्ती गर्दा आफ्ना
हातहरू उठाए, तब त्यसले परमप्रभुलाई
बेलुकाको बलिदानजत्तिकै प्रभाव पारेको
होस् ।

भजन १४१:३-४: तर अब तिनका
विशेष विन्तीहरू पेश गरिएका छन्: तिनको
खास फिक्री त यही कुरामा थियोः तिनी कतै
भक्तिहीन मानिसहरूसित तिनीहरूको कुनै
बोलीवचनमा वा तिनीहरूको कुनै कामकुरामा
सहभागी हुन्छन् कि ? तिनले यस प्रकारको
सहभागिताबाट बिलकुल अलग रहन चाहे ।
यसकारण तिनले आफ्नो मुखको अघि एउटा
पाले राखिमागछन्, तिनको मुखबाट कुनै
अनुचित शब्द ननिस्कोस् भनेर । तिनले
आफ्ना ओठहरूसित परमप्रभुलाई अनादर गर्ने
शब्द किन बोल्ने ? यसबाट बाँच्न तिनलाई
तिनका ओठहरूको ढोकाको रखवालीको

खाँचो परेको थियो। त्यसपछि तिनको हृदयको कुरा आयो: भ्रष्ट मानिसहरूसित तिनीहरूका कुव्यवहारहरूमा संलग्न हुनदेखि बाँच्न तिनको हृदय यस प्रकारको भुकाउ र कुइच्छाबाट मुक्त हुनुपरेको थियो। तिनीहरूका सुख-सुविधाहरूमा सहभागी हुन तिनले चाहँदैनथिए, चाहे तिनीहरूका सुखहरू जतिसुकै आकर्षक र लोभलाग्दा किन नहोऊन्।

भजन १४१:५: परमेश्वरको भक्ति गर्ने मित्रहरूले दिएका सुभाउहरू, दोष र आलोचना अनि हप्कीहरू समझदार मानिसहरूले स्वागत गर्छन्। हामीले प्रायः आफैमा भएका भूलदोषहरू स्पष्ट रूपले देख्न सक्दौं, तर अरू मानिसहरूमा ती कुराहरू छरलङ्कै देख्छौं। अनि हाम्रो साँचो वास्ता गर्ने शुभचिन्तकहरूले मात्र हाम्रा भूलचूकहरू र हाम्रो दृष्टिदेखि ओभेल परेका कलङ्कहरू हामीलाई देखाउने आँट गर्छन्। त्यो त उनीहरूको तर्फबाट भएको दया हो; यसैले हामीले त्यो औषधि मानेर स्वागत गर्नुपर्छ।

‘किनकि दुष्ट मानिसहरूका कामहरूको विरुद्धमा मेरो प्रार्थना अभ्र पनि जारी छ।’ यहाँ अचानक प्रसङ्ग बदलिएको छ। तर यस वाक्यमा निम्न अर्थ लाग्ला: दाऊदले चार पदमा चढाएको आफ्नो प्रार्थना यहाँ निरन्तरता दिए; ती दुष्ट मानिसहरूका अपराध ठहरिएका युक्तिहरू विफल भएका होऊन्। तर श्री जे. एन. डार्बाले (र. के. जे. वी. - बाइबलले पनि) यस पदको खण्ड यसरी अनुवाद गरेका छन्: ‘किनकि तिनीहरूका विपत्तिहरूमा मेरो प्रार्थना अभ्र पनि जारी छ।’ तब यस वाक्यांशमा निम्न अर्थ लाग्छ: दाऊदले ती आफ्नो दयामा तिनको दोष देखाउने शुभचिन्तकहरूको निम्ति उनीहरू-माथि विपत्तिहरू आइपर्दा प्रार्थना गरिदिए। अनि अरू मानिसहरू पनि छन्, जसले यो वाक्य यसरी बुझ्छन्: तिनले आफ्ना

शत्रुहरूको निम्ति तिनीहरूमाथि विपत्तिहरू आइपर्दा प्रार्थना गरिदिए। तर यस किसिमको दयालु खीष्टिय भावना तिनमा भएको थिएन होला; किनकि दस पदले यस प्रकारको धारणा खण्डन गरेको छ।

भजन १४१:६: ‘जब तिनीहरूका न्यायाधीशहरू भीरमाथिबाट खसालिन्छन्, तब तिनीहरूले मेरा वचनहरू सुन्नेछन्; किनभने ती मीठा छन्।’ तिनीहरूका न्यायाधीशहरू भन्नाले हामीले दुष्ट अपराधीहरूको गुटका नेताहरू बुझ्नुपर्ला। किनकि जब तिनीहरूले अनिवार्य रूपले आफ्नो पाउनुपर्ने दण्ड भोग्नेछन्, तब दाऊदका शब्दहरू सत्य रहेछन् भन्ने कुरा बाँकी पापी मानिसहरूले बल्ल बुझ्नेछन्।

भजन १४१:७: ‘कसैले जमिन जोत्दा र माटोका डल्लाहरू फोर्दा भएभैं हाम्रा हड्डीहरू चिहानको मुखमा छरिएका छन्।’ यहाँ सन्दर्भ इस्त्राएलका शत्रुहरूदेखि यहूदीहरूकहाँ सरेको हामीलाई लाग्छ। उनीहरूले सहेका सतावटहरू त खेतबारी जोतेको जत्तिकै पूर्ण थिए। अब उनीहरूका हड्डी र छालाबाहेक अरू केही रहेन, र ती हड्डीहरू निल्ल चिहानले मुख बाइरहेको छ। यस कुराले हामीलाई इज्जिएलले देखेको सुक्खा हड्डीहरूको दर्शनको सम्भना गराउँछ, जुन सुक्खा हड्डीहरूले इस्त्राएली जातिलाई सङ्केत गर्छन् (इज्जिएल ३७:१-१४)।

भजन १४१:८-१०: अनि यी अन्तिम तीनवटा पदहरूमा भजनकारले आफ्नो छुटकाराको निम्ति र आफ्ना शत्रुहरूको विषयमा तिनीहरूले पाउनुपर्ने दण्ड पाऊन् भनेर प्रार्थना गरेका छन्। तिनले परमप्रभुको बाटो हेर्दैथिए; किनकि उहाँ तिनको एकमात्र शरणस्थान र सहारा हुनुहुन्थ्यो। यसकारण तिनको विन्ती थियो: ती भक्तिहीन मानिसहरूले पूरा निपुणताको साथ थापेका धराप-

हरूबाट तिनले छुटकारा पाऊन्, तर तिनीहरू आफ्नै पासाहरूमा फसून् ।

भजन १४२: कसैले वास्ता गर्दैन

यस भजनको प्रसङ्गको कुरा गर्नु हो भने, दाऊद एउटा गुफामा लुकिबसेका थिए; किनकि तिनका शत्रुहरूले तिनलाई खेदो गर्दैथिए, र तिनका साथी-सङ्गीहरूले तिनलाई त्यागेका थिए ।

भजन १४२:१-२: तिनी एकलै थिए; र पनि तिनले सोर निकालेर प्रार्थना गरे । यी त्यागिएका मानिसका क्रन्दन र अन्तर्विन्तीहरू यस ओडारमा गुँजन्थे । तिनले परमप्रभुको सामु आफ्नो गुनासो पोख्दैथिए; तिनी रिसाएका वा नाराज भएकै थिएनन्; तर तिनले परमप्रभुलाई आफ्नो दुःख र तकलिफ बताउन चाहे । आफ्नो बल-तागत सबको सब हराइसकेको बेलामा तिनको लागि सान्त्वनाको कारण यही थियो: तिनी कुन परिस्थितिमा थिए र कस्तो समस्याबाट भएर गइरहेका थिए, सो कुरा परमप्रभुलाई पूरा थाहा थियो ।

भजन १४२:३-४: तिनका शत्रुहरूबाट तिनलाई लगातार खतरा आइरहेको थियो । तिनको गुनासोको मुख्य बुँदा यही थियो । तिनी हिँड्न लागेको बाटोमा तिनीहरूले जहिले र जहाँ पनि कुनै न कुनै पासो थाप्ये । तिनले आफ्नो दाहिनेतिर हेर्दैथिए, तर तिनको पक्षमा बोलिदिने कोही वकील वा कोही सहायक थिएनन् । तिनको आपत्कालीन अवस्थामा अरूको के सरोकार ! कसैले तिनको ज्यानको वास्ता गर्दैनथियो । 'कसैले मेरो प्राणको वास्ता गर्दैन' भन्ने दोष लगाइ-रहेको चीत्कारबाट हाम्रो स्वार्थी, अव्यक्तिगत समाजलाई ठूलो आरोप लागेको छ; अनि हुन सक्छ, आजको सुनुवा मण्डलीलाई पनि यसको दोष कतै लाग्छ कि ?

भजन १४२:५-७: ठिककै छ, तिनलाई मानिसको पक्षबाट कुनै सहायता मिल्दैन-थियो; र पनि तिनी परमप्रभुकाहाँ जान सक्थे; उहाँ तिनको सक्षम शरणस्थान र जीवितहरूको देशमा तिनको परमधन्य भाग हुनुहुन्थ्यो । यसकारण दाऊदले परमप्रभुलाई यसो भन्दै विन्ती गरे: 'भट्टै मलाई छुटकारा गर्न आइदिनुहोस्; किनभने म अकलगुम र हैरान भएछु ।' तिनको पिछा गर्नेहरूको हातमा तिनको भन्दा ठूलो शक्ति हुन्थ्यो; यसकारण परमप्रभुले तिनको कुभाग्य पल्टाएर तिनको निम्ति परिस्थिति अनुकूल पार्नुपरेको थियो । जब परमप्रभुले तिनलाई त्यस निर्वासन र सङ्कष्टरूपी कैदबाट छुटकारा दिनुहुनेथियो, तब दाऊदले परमप्रभुप्रति आफ्नो कृतज्ञता प्रकट गर्दैथिए ।

अनि विश्वासीहरूले तिनको वरिपरि धुइरेर तिनलाई बधाई दिनेथिए, र परमप्रभुले तिनलाई गर्नुभएको उपकारको निम्ति उहाँलाई धन्यवाद चढाउन तिनलाई साथ दिनेथिए । यी मानिसहरूको सम्बन्धमा श्री क्लार्कले यसो भनेका छन्: 'हाम्रो सङ्कष्टमा हामीलाई साथ दिन नसक्नेहरू हाम्रो विजयमा सहभागी हुन सक्दा रहेछन् ।' ¹⁰²

भजन १४३: क)देखि त)सम्म

प्रार्थनाका विषयहरूको

ठूलो पहुँच

बाह्रवटा पदहरू भएको यस भजनमा यति धेरै प्रार्थनाका विषयहरू र भजनलेखकका विभिन्न मनमुद्राहरूको सम्पर्कमा आउनु अचम्मको कुरा हो ।

भजन १४३:१: क) तिनको प्रार्थनाको सुनाइ होस् भन्ने अनुरोध: 'सुनुहोस्, कान लगाउनुहोस्, जवाफ दिनुहोस् !' तिनले भन्न चाहेको कुराको निम्ति तिनका शब्दहरूको

कमि थिएन; तिनले आफ्नो विषयमा जोर दिन खोजेर यसो गरेका हुन्। दाऊदले परमेश्वरलाई यसो भन्दै विन्ती गरे: 'आफ्ना प्रतिज्ञाहरूप्रति विश्वासयोग्य हुनुहोस् र आफ्नो धार्मिकतामा मलाई उत्तर दिनुहोस्!' किनकि आफ्नो सहाराहीन दासलाई सुरक्षा दिनु उहाँको निम्ति पूरा न्यायसंगत काम हुनेथियो।

भजन १४३:२: ख) पश्चात्ताप: परमेश्वरले तिनको विरोधमा मुद्दा लड्नु, अहँ, तिनले त्यो चाहँदैनथिए। किनकि परमेश्वरको न्याय तिनको निम्ति विनाशक हुनेथियो। हामी सबैजना पापी मानिस हौं। परमेश्वरले हामीबाट माग्नुभएको सिद्ध धार्मिकता हामी-मध्ये कसैसँग छैन; अहँ, यस प्रकारको धार्मिकता हामी पेश गर्ने सक्दौं। यसकारण मानिसले के गर्न सक्छ? उसले आफूलाई परमेश्वरको अनुग्रहमा सुम्पेर आफूलाई उहाँको निगाहको हातमा छोड्नुपर्छ।

यसकारण आउनुहोस्, हामी अयोग्य पापी पश्चात्ताप गरौं र आफ्ना पापहरू मानिलिऔं र प्रभु येशूलाई आफ्ना प्रभु र मुक्तिदाताको रूपमा ग्रहण गरौं! उहाँ हाम्रो पाप-बलि, हाम्रो प्रायश्चित्त हुनुहुन्छ। तब परमेश्वरले हामीलाई धर्मी ठहराउनुहुन्छ र आफ्नो धार्मिकता हाम्रो हिसाबमा लगाउनुहुन्छ; ख्रीष्ट येशूमा हामी स्वर्गको योग्य भयौं, पूरा योग्य छौं।

भजन १४३:३: ग) तिनको घोर समस्या: तिनको स्थिति अति नाजुक थियो। तिनको शत्रुले तिनलाई निरन्तर खेदो गरेको-गरेकै थियो। तिनले आफू मुक्काले हानिएर भुइँमा पछारिएको जस्तो महसुस गरे। तिनका सताउनेहरूले गर्दा तिनी विरही थिए, तिनी अन्धकारमा जिइरहेका थिए, तिनी लुकिरहेका थिए; अँ, उहिले मरिसकेका मुद्राहरू चिहानमा पडिरहेभैं तिनलाई पूरा त्यागिएको र पूरा भुलिएको लाग्थ्यो।

भजन १४३:४: घ) तिनको निराशा: तिनको विचारमा, तिनले त्योभन्दा बढी सहन सक्दैनथिए। तिनको आत्माले तिनलाई साथ दिन छोडूला-छोडूला जस्तै थियो, र तिनको हृदय पूरा शुष्क भएको थियो।

भजन १४३:५: ङ) तिनलाई बितेका कुराहरूको सम्भ्रना आयो: तिनले विगत दिनहरू सम्भ्र, जुन दिनहरूमा परमेश्वरले तिनको निम्ति र इस्त्राएली जातिको निम्ति ठूला-ठूला छुटकाराहरू गर्नुभएको थियो। ती समयहरू कहाँ गए, खोइ?

भजन १४३:६: च) तिनको उत्कटता: तिनको प्रार्थनामा इमानदारी र जोश थियो। तिनले परमेश्वरतिर आफ्ना हातहरू विनयपूर्वक फैलाए।

छ) तिनको प्रबलता: तिर्खाएको सुक्खा जमिनले जसरी ताजा पानीभरीको निम्ति तिर्खाउँछ, त्यसरी नै तिनले परमेश्वरको निम्ति तिर्खाउँथे।

भजन १४३:७: ज) तिनलाई पूरा हतार भइरहेको थियो: परमप्रभुले तिनको छुटकारा गर्न हतारिनुपरेको थियो; नत्र तिनीलाई निश्चित थाहा थियो, कि तिनी धेर बेर बाँच सक्दैनथिए।

झ) तपाईंको निगाह पाऊँ भन्ने तिनको अनुरोध: परमेश्वरले तिनीदेखि आफ्नो अनुहार लुकाउनुभयो; तिनको विचारमा, कि त रिसाएर वा तिनमा चासो नराखेर उहाँले यसो गर्नुभएको थियो। परमेश्वरले तिनीदेखि आफ्नो अनुहार लुकाउनुभयो भने, तिनको मृत्यु सुनिश्चित हुनेथियो।

भजन १४३:८: ञ) करुणाको निम्ति तिनको आग्रह थियो: परमप्रभुले तिनीसित प्रेम र दयाका शब्दहरू बोल्नुभएको तिनले सुन्न पाऊन्। 'बिहानीपख' भन्ने शब्दको अर्थ सबेरै वा चाँडै हो।

८) मार्ग-दर्शन पाउन तिनको प्रार्थना: एकजना भाइले यस पदको विषयमा यसो भनेका छन्: हरेक मानिसले यो वाक्य आफ्नो आदर्श-वाक्यको रूपमा लिनु उचित छ: 'जुन मार्गमा म हिँड्नुपर्छ, मलाई त्यो मार्ग जान्ने तुल्याउनुहोस्; किनकि म आफ्नो प्राण तपाईँतिर उठाउँछु।' परमेश्वरबाटको अगुवाइ पाउनु हाम्रो निम्ति अति आवश्यक र अनिवार्य छ। किनभने हिँड्नुपर्ने बाटो हामी जान्दैनौं, न ता हाम्रो निम्ति कुनचाहिँ कुरा उत्तम हो, सो जान्दछौं। यसकारण बुभुनुहोस्: केवल परमेश्वरको निर्देशनअनुसार व्यातीत गरिएको जीवन यथार्थ, सफल र आनन्ददायक हुन्छ।

भजन १४३:९: ८) छुटकारा पाउने तिनको अनुरोध: दाऊदका शत्रुहरूले तिनलाई हमला गरेका हुनाले तिनले छुटकारा र राहत पाउन परमप्रभुलाई पुकारे। तिनले आफ्नो सुरक्षाको निम्ति परमप्रभुमाथि बाहेक अरू कसैमाथि भरोसा गरेनन्। अनि तिनको त्यस एकनिष्ठ भरोसाको आधारमा अहिले तिनको विन्ती पेश गरिएको छ।

भजन १४३:१०: ८) शिक्षा पाउने तिनको विन्ती: भजनकारले परमेश्वरको इच्छा जान्न चाहे (पद ८^थ); यति मात्र होइन, तर तिनले परमेश्वरको इच्छामा तालिम पाएको, आज्ञाकारी हृदय पाउन चाहे। किनकि परमेश्वर तिनको परमेश्वर हुनु-हुन्थ्यो। अनि मलाई भन्नुहोस्, सृष्टि गरिएको प्राणीको निम्ति आफ्ना सृष्टिकर्ताको आज्ञा-पालन गर्नुभन्दा उत्तम कुरा अरू के हुन सक्थ्यो र?

६) सुगम मार्गको निम्ति गरेको तिनको प्रार्थना: हरेक मानिसको जीवनमा उतार-चढाउहरू त आउँछन् नै। तर दाऊदको जत्तिकै अष्टचारो बाटोमा सबैजना हिँड्नुपर्दैन। यसकारण दाऊदको चाहना थियो, कि परमप्रभुको भला आत्माले

तिनलाई सुगम र समतल बाटोमा डोस्चाएका होऊन्, यस हेतुले कि तिनले सामना गर्नुपरिरहेका डरलाग्दा खतराहरू र विपत्ति-हरूदेखि तिनी मुक्त होऊन्।

भजन १४३:११: ७) जीवित रहने तिनको निवेदन: 'आफ्नो नामको खातिर' भन्दै तिनले आफ्नो जीवनको नित्य सुरक्षा परमेश्वरको महिमासित जोडे। यसरी भजनकारले सर्वशक्तिमान्को हात र हृदय चलाउने उद्देश्यले आफ्नो प्रार्थनालाई सबैभन्दा बलियो टेवा दिए। त्यस्तै प्रकारले तिनले परमेश्वरको धार्मिकता आफ्नो विन्तीको बुँदा बनाएर पैरवी गरे; किनकि तिनले सङ्कष्टबाट छुटकारा पाउनुपर्ने एकमात्र कारण परमेश्वरको धार्मिकता थियो। योजस्तै शक्तिशाली प्रार्थना अरू कुनै छैन।

भजन १४३:१२: ८) तिनका शत्रुहरूले पाउनुपर्ने दण्डको निम्ति तिनले प्रार्थना गरे। आफ्नो प्रार्थनाको अन्तमा तिनले परमेश्वरलाई के अनुरोध गरे भने, उहाँले आफ्नो करुणाको खातिर तिनका शत्रुहरूलाई खोजी-खोजी निकालून र तिनीहरूलाई नाश गर्नुन्। विनाश र करुणा — यी दुईवटा कुराहरू, हाम्रो विचारमा, परस्परमा कहिल्यै मिल्दैनन्। तर हामीले निम्न कुरा याद गर्नुपर्छ:

'दुष्टहरूको विनाशद्वारा विश्वको भलाइ गरिएको हुन्छ; किनकि जब चोर पक्राउ पर्छ र त्यसलाई सजाय दिइन्छ, तब त्यस प्रकारको कारबाही समाजको निम्ति, अँ, मानिस-जातिको निम्ति एउटा दयाको काम ठहरिन्छ; ठीक त्यस्तै हरेक भ्यालखानामा हामीले कृपा र न्यायको प्रतीक देख्नुपर्छ; किनकि भ्यालखाना समाजको निम्ति दयाको प्रदर्शनी हो, तर अपराधीहरूको निम्ति न्यायको प्रदर्शनी हो।' 103)

'किनकि म तपाईँको दास हुँ।' दाऊदको अन्तिम विनयको आधार के थियो? तिनी

परमप्रभुको दास थिए। तिनी परमप्रभुको पक्षधर थिए। तिनले परमप्रभुको सेवा गरिरहेका थिए। अनि केवल उहाँले तिनका शत्रुहरूलाई हटाउनुभयो भनेदेखि तिनले उहाँको सेवामा निरन्तरता दिन सक्नेथिए।

भजन १४४ : यी मानिसहरू धन्यका हुन्

यो भजन अरू भजनहरूबाट लिइएका टुक्राहरूबाट बनिएको छ; यसो भए तापनि ती टुक्राहरूमा क्रम नभएको होइन; किनकि तिनको बीचमा अविच्छिन्नता र निरन्तरता छ।

भजन १४४:१-२: शुरुमा दाऊदले परमेश्वरलाई पूरा श्रेय दिएका छन्: तिनले आफ्नो जीवनका संघर्षहरूमा उहाँको खाँचो परेको; किनकि तिनले आफ्नो शत्रुलाई घरिघरि सामना गर्नुपर्दा तिनलाई यसको निम्ति सीप र निपुणता दिनुहुने उहाँ नै हुनुहुन्थ्यो। परमप्रभु तिनको चट्टान हुनुहुन्थ्यो, तिनको करुणा, तिनको किल्ला, तिनको उच्च गढ़, तिनको उद्धारक, तिनको ढाल, तिनको शरणस्थान र तिनको विजय हुनुहुन्थ्यो। तब तिनलाई अरू बढी के चाहिन्थ्यो र?

भजन १४४:३-४: परमेश्वरको महानताको तुलनामा मानिस बिलकुलै महत्त्वहीन हुन्छ। तब परमेश्वरले मानिसमा चासो लिनुभएको कुरा एउटा अचम्मको कुरा हो। जाडो दिनमा मानिसको न्यानो सास प्रशवास गर्दा चिसो हावामा बनेको बाफचाहिँ हाम्रो दृष्टिबाट हराइहाले जस्तो हुन्छ, मानिस त्यस्तै हुन्छ – एउटा बितिजाने छायाजस्तो क्षणभङ्गुर हुन्छ। हुन त सारा मानिस-जातिको अवस्था यस्तै छ, तर हुन सक्छ, दाऊदले यहाँ विशेष गरी आफ्ना विरोधी-हरूको विषयमा यो कुरा गरे होलान्।

भजन १४४:५-८: यसउसले दाऊदले त्यस क्षणको निम्ति प्रार्थना गरे, जुन क्षणमा

अजेय परमेश्वर आफ्ना क्षुद्र शत्रुहरूको विरुद्धमा निस्कनुहुनेछ। तर तिनले अदृश्य परमेश्वरको आगमन कसरी बयान गरून्? यसको एकमात्र उपाय त उहाँको प्रतापी प्रदर्शन कुनै न कुनै शब्दले कोर्नु हो; यस दिव्य प्रदर्शनमा सारा प्रकृतिमा हलचल मच्चिन्छ र सारा ब्रह्माण्ड हल्लिन्छ। जब परमेश्वर ओर्लनुहुन्छ, तब आकाश भुक्छ। उहाँले पहाडहरू छुनुहुँदा ती धूवाँ फ्याँक्ने ज्वालामुखी बन्छन्। आकाशमा भिलिक-भिलिक बिजुली चम्कन्छ, सर्वशक्तिमान्ले काँडहरू हान्नुभएको जस्तै। अनि जब तिनको शत्रु पूरा अस्तव्यस्त हुन्छ र परपर भाग्न थाल्छ, तब परमेश्वरले आफ्नो हात तल पृथ्वीतिर बढाउनुहुन्छ र दाऊदलाई सङ्कष्टका उर्लँदा छालहरूबाट उद्धार गर्नुहुन्छ। उहाँ तिनलाई विदेशी आक्रमणकारीहरूको हात-देखि छुटाउनुहुन्छ। तिनीहरू भूट बोल्ने बानी भएका ढँटुवाहरू हुन्, जसले सत्य कुरा साबित गर्नुभन्दा बरु भूटा कुरा पुष्टि गर्न आफ्ना दाहिने हात शपथ खान उठाउँछन्।

भजन १४४:९-११: आफ्नो शत्रुबाट दिव्य छुटकारा पाएका भजनकारले परमप्रभुको निम्ति एउटा नयाँ गीत गाउनेछन्। दसतारे वीणा बजाएर तिनले उहाँकै स्तुति गाउनेछन्, जसले तिनलाई विदेशी विरोधी-हरूको विनाशकारी तरवारबाट बचाइ-दिनुभयो। ती मानिसहरूको भूट बोल्ने आदत थियो, जसले सत्य बोल्छु भन्ने शपथ खाएको बेलामा पनि भूट बोल्थे।

भजन १४४:१२: जब राजाले ती राजसत्ता पल्टाउन खोज्ने विनाशक तत्त्वहरूबाट छुटकारा पाउँछन्, तब तिनको राज्यको सुदिन शुरु हुनेछ, जसका आदर्श परिस्थितिहरू यहाँ गरेको बयानअनुसार हुनेछन्। वास्तवमा यस्ता सुनौला स्थितिहरू तबसम्म हुँदैनन्,

जबसम्म प्रभु येशू फर्केर आउनुहुनेछैन; तब उहाँले सबै प्रकारको विद्रोह चकनाचूर पार्नुहुनेछ र आफ्नो हजार वर्षको राज्य स्थापित गर्नुहुनेछ ।

स्वस्थ परिवार यसको प्रथम आशिष हुनेछ । छोराहरू चङ्गाकुशल र तन्दुरुस्त हुनेछन्, हितकर र रूपवान् हुनेछन्, बलिया बोटबिरुवाजस्ता । तनेरीहरू राजमहलमा शिल्पकारले कुँदेका स्तम्भहरूजस्तै सर्वाङ्ग सुन्दर र रूपवती हुनेछन् ।

भजन १४४:१३-१५: अनि खेतीपातीमा प्रशस्त उब्जनी हुनेछ । अन्न राख्ने भण्डारहरू र घाँसदाना राख्ने ठाउँहरू सबै किसिमको अन्न र अन्य उब्जनीले भरिभराउ हुनेछन् । हजारौं-हजार भेडाहरू मैदानहरूतिर चर्नेछन्, कत्रो फलिफाप ! बस्तुभाउहरूमा कुनै बाँभोपन, कुनै अशुभ हुनेछैन, अथवा दोस्रो अर्थमा, गोरुहरू फसलका ठूला-ठूला भारहरूले थिचिनेछन् । 'कुनै तोडफोड हुनेछैन, न ता बाहिरिनुपर्नेछ' अनि 'हाम्रा सडकहरूमा कुनै हाहाकार मच्चिनेछैन' भन्ने वाक्यांशहरूको अर्थ यस प्रकारको होला: देश विदेशी आक्रमणकारीहरूबाट मुक्त हुनेछ, र जबरजस्ती कैदमा र निर्वासनमा लगिने परिस्थितिहरू हुनेछैनन्, अनि सडकहरूहुँदो होहल्ला मच्चाउने जुलुसहरू र दङ्गाफसादहरू हुनेछैनन् ।

योचाहिँ अपूर्व सुखको चित्र हो । परमप्रभुलाई आफ्ना परमेश्वर मात्र मानिसहरूको सुख यस्तो हुन्छ ।

भजन १४५: 'नून' नामक अक्षर कसरी हराएको ?

दाऊदको यो स्तुति-भजन हिब्रू वर्णमाला-अनुसार, वर्णको क्रमअनुसार मिलाएर रचिएको अक्षरबद्ध भजन हो । तर कालजयी मासोरेटिक हिब्रू पाण्डुलिपिमा तेह्र र चौधा पदको बीचमा 'नून' नामक चौधौं अक्षर गायब

भएको छ । तर प्राचीन ग्रीक, सिरियाली र ल्याटिन अनुवादहरूमा निम्न वाक्य थपिएको छ: 'परमप्रभु आफ्ना सबै वचनहरूमा विश्वासयोग्य र आफ्ना सबै कामहरूमा अनुग्रहकारी हुनुहुन्छ ।'

अनि बिसौ शताब्दीमा मृत सागरमा फेला पारिएका हिब्रू चर्मपत्रहरूमा पनि त्यही गायब भएको 'नून' अक्षर-अन्तर्गतको उक्त पङ्क्ति भएको रहेछ ।

भजन १४५:१-३: परमप्रभुको महानता यस भजनको विषयवस्तु हो । भजनकार हरेक दिन र सदा-सर्वदा अर्थात् वर्तमान समयमा र अनन्तसम्म आफ्ना परमेश्वर र राजाको तारिक गर्न, उहाँलाई धन्यको भन्न र उहाँको प्रशंसा गर्न पवित्र सङ्कल्प र जोशले जलेका छन् । तिनको यस कहिल्यै नसिद्धिने स्तुतिगानको टेक वा कोरसचाहिँ के थियो भने, 'परमेश्वर महान् हुनुहुन्छ; उहाँको महानता स्तुतिको अति योग्य छ र उहाँको महानताको लमाइ, चौधाइ, उचाइ र गहिराइ नापेर नापै नसकिने असीम र अपार छ ।'

भजन १४५:४: परमेश्वरका कामहरू र उहाँका शक्तिशाली कार्यहरूको प्रशंसापूर्ण वर्णन एउटा पुस्तादेखि अर्को पुस्तासम्म हुँदै जानेथियो । यसरी यस स्तुतिगानको अन्त कहिल्यै हुनेछैन ।

भजन १४५:५: भजनकार आफैले परमेश्वरका अचम्मका कामहरूमा प्रकट भएको प्रतापको महिमापूर्ण सर्वश्रेष्ठताको विषयमा मनन गर्दै यस दिव्य छुटकाराको निम्ति आफ्नो कृतज्ञता प्रकट गर्दै रहनेथिए ।

भजन १४५:६: न्यायको सम्बन्धमा परमेश्वरका भयानक कामहरूको सामर्थ्य मानिसहरूको बीचमा चर्चाको विषय हुने-थियो, र दाऊदले परमप्रभुको महानताको बयान अभै पनि गरिरहनेथिए ।

भजन १४५:७: सबै ठाउँका मानिसहरूले पूरा उत्साहित भएर परमप्रभुको ठूला

भलाइको विषयमा उहाँको कीर्ति फैलाउने-थिए । अनि उहाँको धार्मिकताको महानता नै हर्षको गीतको विषयवस्तु हुनेथियो ।

भजन १४५:८: परमप्रभुको अनुग्रह र दयामा उहाँको महानता छ । उहाँको आत्मसंयम ठूलो छ, र उहाँ अति करुणामय हुनुहुन्छ ।

भजन १४५:९-१०: उहाँको भलाइ सबैको निम्ति हो, यसमा कुनै भेदभाव छैन; अनि उहाँले सृष्टि गर्नुभएका सबै प्राणी-हरूप्रति उहाँको कोमल कृपा छँदैछ, यसैबाट कसैलाई बाहेक गरिएको छैन ।

उहाँका सबै कामहरूले हाम्रा कानले नसुन्ने गरी उहाँलाई धन्यवाद चढाउँछन् । ती सृष्टिका थोकहरूको अस्तित्वमा उहाँको बुद्धि र शक्ति प्रकट हुन्छ । अनि उहाँका पवित्र जनहरूले पनि एकै मनका भई उहाँको अपार सद्गुणहरूको निम्ति उहाँलाई धन्यका भन्दा रहेछन् ।

भजन १४५:११-१३: अनि उहाँको राज्यमा पनि महानता छ । प्रताप र महिमा उहाँकै हुन् । उहाँका जनहरूले मानव-जातिका बाँकी सदस्य-सदस्याहरूलाई उहाँका काम-हरूको महानताको विषयमा र उहाँको शासनको प्रकाशमान् गुणहरूको विषयमा बताउनेछन् । उहाँको राज्य एउटा अनन्त राज्य हो, र पुस्तौंपुस्तासम्म रहिरहनेछ ।

भजन १४५:१४: परमप्रभु तिनीहरूको पक्षमा महान् हुनुहुन्छ, जसको जीवन बोध-हरूले लादिएको हुन्छ, र उहाँले तिनीहरूलाई जीवित राख्नुहुन्छ; अनि बोधाहरू र समस्या-हरूले दबिएकाहरूलाई उहाँ उठाउनुहुन्छ ।

भजन १४५:१५-१६: त्यति मात्र होइन, तर उहाँ आहार र खानेकुराको प्रबन्ध गर्नमा महान् हुनुहुन्छ । उहाँले सृष्टि गर्नुभएका सबै प्राणीहरूले उहाँमाथि आशा-भरोसा राख्छन्; किनकि उहाँले तिनीहरूको निम्ति तिनी-

हरूलाई चाहिने आहार जुटाउनुहुन्छ । उहाँले खानेकुराहरू उमार्नुपर्छ र तयार गर्नुपर्छ, त्यसपछि वितरण गर्नुपर्छ – यो कति अद्भुत व्यवस्थापित महाकार्य हो ! तर उहाँलाई केही गाह्रो पर्दैन; आफ्नो मुट्टी खोलेरै उहाँले विश्वभरि आफ्ना अनगिन्ती प्राणीहरूलाई खुवाउनुहुन्छ । कति महान् परमेश्वर !

भजन १४५:१७: उहाँ आफ्नो धार्मिकता र दयामा महान् हुनुहुन्छ । उहाँले गर्नुभएको कुनै पनि काम गलत हुँदैन, निर्दय हुँदैन । परमेश्वर मात्र यी सद्गुणहरूले युक्त हुनुहुन्छ । उहाँ यी कुराहरूमा सिद्ध हुनुहुन्छ ।

भजन १४५:१८: उहाँ आफ्नो दीनतामा र आफ्नो नजिकपनमा पनि महान् हुनुहुन्छ; किनकि उहाँ सधैं उहाँलाई सच्चा हृदयले खोज्नेहरूको नजिकमा हुनुहुन्छ ।

भजन १४५:१९: उहाँ बचाउनमा पनि महान् हुनुहुन्छ । पश्चात्ताप गरेर र विश्वास लिएर उहाँकहाँ आउनुहोस्, किनकि उहाँ यसरी उहाँकहाँ आउने कसैलाई, अँ, तपाईंलाई पनि पन्छाउनुहुन्न ।

भजन १४५:२०: उहाँलाई प्रेम गर्ने सबैको रक्षा र देखभाल गर्नमा उहाँ महान् हुनुहुन्छ । उनीहरूका सबै चिन्ता-फिक्रीहरू उहाँमाथि राख्न उहाँले उनीहरूलाई आफूकहाँ आउन निम्त्याउनुभएको छ ।

अन्तमा, उहाँ आफ्नो क्रोधमा पनि महान् हुनुहुन्छ । अन्तिम आएर सबै दुष्टहरू नाश हुनेछन् ।

भजन १४५:२१: दाऊदले सदा-सर्वदा यत्रो महान् परमेश्वरको प्रशंसा गर्न दृढ सङ्कल्प गरे, र अरू सबैलाई 'यसै गर' भन्ने प्रोत्साहन दिएका छन् ।

दाऊदबाट प्रेरित भई मलाई गायब भएको 'नून' नामक अक्षरको विषयमा यो भन्न मन लाग्यो: सारा सृष्टिले परमप्रभुको प्रशंसा गरिरहेको छ; यसकारण तपाईंको निम्ति मेरो

सल्लाह छ, यस महिमित कार्यमा भाग नलिएकाहरूमध्ये नहुनुहोस् !

भजन १४६ : याकूबका परमेश्वरका महिमायुक्त सद्गुणहरू

भजन १४६:१: पहिलो पदमा 'स्तुति गर' भन्ने दुईवटा आज्ञासूचक शब्दहरू छन् । यी आज्ञाद्वारा भजनकारले आफैलाई परमप्रभुको स्तुति गर्ने आह्वान गरेका छन् ।

भजन १४६:२: अनि दोस्रो पदमा दुईवटा घोषणात्मक वाक्यहरू छन्; तिनले उक्त आज्ञाहरू कसरी पूरा गर्नेथिए, सो कुरा देखाउँदै यस प्रकारले जवाफ दिए: 'मेरो जीवनभरि नै म परमप्रभुको स्तुति गर्नेछु; ममा जीवन रहन्जेल म मेरा परमेश्वरको स्तुति गाउनेछु।' यहाँ एकजना मानिस र उसको आत्माको बीचमा एउटा सुन्दर वार्तालाप भइरहेको छ ।

भजन १४६:३-४: भजनको बाँकी भागमा मानिस होइन, तर परमेश्वर मात्र हाम्रो पूरा भरोसाको योग्य हुनुहुन्छ भन्ने कुरा स्पष्ट पारिन्छ । मानिसमाथि भरोसा गर्नुहुँदैन, अँ, मानिसहरूको बीचमा श्रेष्ठ मानिएका शासकहरूमाथि धरि भरोसा राख्नुहुँदैन भन्ने पाठ हामीमध्ये धेरैजनाले छिटो सिक्नुपर्छ । मानिसहरूमध्ये सर्वश्रेष्ठ जन पनि केवल एकजना मरणशील मानिस हुन् । तिनीहरूले आफैलाई बचाउन सक्दैनन्, तब अरूलाई बचाउने कुरा पर जाओस् ! जब मानिसको हृदयको धड्कन बन्द हुन्छ, तब ऊ मर्छ, उसको लास दफन गरिन्छ र उसको शरीर माटोमा फर्किजान्छ । मृत्युको दिनमा त्यस मानिसका सबै ठूला-ठूला योजना र कल्पनाहरू नष्ट हुन्छन् । तब मानिसको विषयमा हामी परमेश्वरको वचनको राय सुनौं: मानिस त भर पर्न नसकिने, शक्तिहीन, मरणशील, क्षणभङ्गुर प्राणी हो ।

भजन १४६:५: तर याकूबका परमेश्वर, यी अयोग्य व्यक्तिका परमेश्वरमाथि भरोसा राख्नु नै सुखको मार्ग हो, सहायता र आशा पाउने उपाय हो । उहाँ हाम्रो पूरा भरोसाको योग्य हुनुहुन्छ; यसको निम्ति निम्न कारणहरू पेश गरिएका छन्, जस्तै:

भजन १४६:६: क) उहाँ सर्वशक्तिमान् सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ । उहाँले आकाश, पृथ्वी, समुद्र र विश्वमा भएका सबै प्राणीहरू सृष्टि गर्नुभयो । उहाँले यत्रो महान् काम गर्नुभयो; तब उहाँले गर्न नसक्नुहुने कुरा के छ र ?

ख) उहाँ भरोसाको योग्य हुनुहुन्छ । उहाँले सत्यता सदा-सर्वदा कायम राख्नुहुन्छ । उहाँ भूट बोल्न सक्नुहुन्न; अनि आफूले बोल्नु-भएको वचन फिर्ता लिनु उहाँको निम्ति असम्भव छ । यसकारण उहाँमाथि भरोसा राख्नुमा कुनै जोखिम छैन । उहाँ कहिल्यै विफल हुनुहुन्न ।

भजन १४६:७: ग) उहाँ असहायहरूको वकील हुनुहुन्छ । धर्मी जनहरूको सठीक न्याय हुनेछ र उनीहरूको मुद्दाको जीत हुनेछ भन्ने कुरा उहाँ सुनिश्चित गर्नुहुन्छ । अन्यायका छालहरू उनीहरूको विरुद्धमा उठ्लान्, तर न्यायको तरङ्गले जित्नेछ; यो निश्चित छ ।

घ) उहाँ असल प्रबन्धक हुनुहुन्छ । उहाँले आत्मिक रूपले भोका भएकाहरूलाई र शारीरिक रूपले भोका भएकाहरूलाई भोजन दिनुहुन्छ । उहाँले हामीलाई आफ्नो प्रीति-भोजमा ल्याइदिनुहुन्छ र हाम्रो निम्ति कत्रो भोज टेबलमाथि सजाउनुहुन्छ !

ङ) उहाँ सक्षम उद्धारक हुनुहुन्छ । उहाँले कैदीहरूलाई विभिन्न किसिमका कैदबाट छुटाउनुहुन्छ, जस्तै: मानिसहरूको शोषण र थिचोमिचोबाट, पापका साङ्गलाहरूबाट, संसारको कब्जाबाट, शैतानको बन्धनबाट र स्वार्थी जीवन जिउनुबाट उहाँ मुक्त गर्नुहुन्छ ।

भजन १४६:८: च) उहाँ दृष्टिदान दिनुहुन्छ । परमप्रभुले अन्धाहरूका आँखाहरू

खोलिदिनुहुन्छ। कोही मानिसहरू शारीरिक रूपले अन्धा हुन्छन्, तर कोही मानिसहरू मानसिक र आत्मिक रूपले अन्धा हुन्छन्। कोही जन्मजात अन्धा छन् भने, अरू कोही दुर्घटनामा परेर अन्धा हुन्छन्, अनि फेरि अरू कोही स्वेच्छाले अन्धा हुन्छन्। तर कुनै पनि अन्धापना निको पार्न उहाँको निम्ति कठिन छैन।

छ) उहाँ उत्साह दिनुहुन्छ। उहाँले फिक्रीचित्ता, दुःखकष्ट र शोकरूपी बोभले थिचिएकाहरूलाई उत्साह दिएर तिनीहरूका थाकेका, शिथिल आत्माहरू उठाउनुहुन्छ।

ज) उहाँ असल मानिसहरूलाई मन पराउनुहुन्छ र प्रेम गर्नुहुन्छ। यही सन्दर्भमा श्री अल्बर्ट बार्नेसले यसो लेखेका छन्:

‘परमेश्वरले उहाँको व्यवस्था पालन गर्ने-हरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ, किनकि उनीहरूले सठीक काम गर्छन्। परमेश्वरको विशेषता यही हो, र उहाँको प्रशंसा गर्ने जग पनि यही हो।’

भजन १४६:९: भ्र) उहाँ निर्वासित-हरूको रक्षक हुनुहुन्छ। उहाँले परदेशीहरू, प्रवासीहरू र देशबाट निर्वासित भएकाहरूको कुशलक्षेममा पूरा चासो राख्नुहुन्छ। स्वर्गका यात्रीहरूले परमप्रभुमा एक साँचो शान्तिदाता पाउँछन्।

ज) उहाँ बिछोडले शोकसंतप्त हुनेहरूको मित्र हुनुहुन्छ। उहाँले टुहुरा, विधवा र कुनै सहायक नभएका सबैलाई सम्हाल्नुहुन्छ।

ट) उहाँ दुष्ट मानिसहरूको न्यायकर्ता हुनुहुन्छ। उहाँ भक्तिहीन मानिसहरूका सुनियोजित युक्तिहरू व्यर्थका तुल्याउनुहुन्छ र दुष्टहरूको मार्गको अन्त विनाशमा टुङ्गाउनुहुन्छ।

भजन १४६:१०: ठ) उहाँ अनन्त राजा हुनुहुन्छ। मानिसको जीवन क्षणिक छ, तर परमेश्वर अनन्त हुनुहुन्छ। ठूलो भिन्नता यसैमा छ। परमप्रभुले सदा-सर्वदा पुस्तौं-

पुस्तासम्म राज्य गर्नुहुनेछ। हल्लेलूयाह, याहको स्तुति गर!

उहाँलाई चित्र पाउनुभएकोमा तपाईं कति खुशी हुनुहुन्छ, होइन र?

भजन १४७: यरूशलेम पुनर्स्थापित भयो, परमेश्वरको स्तुति होस् !

सर्वमान्य कुरा हो, कि यो भजन गाएर बेबिलोनको कैदबाट फर्केकाहरूले यरूशलेमको पुनर्स्थापनामा उत्सव मनाउँदै-थिए। त्यस उपलक्ष्यमा उत्सव मनाउन उचित थियो भने त ख्रीष्ट राजा फर्केर आउनुभएपछि र अन्तमा यरूशलेमको र यहूदी जातिको भाग्य पुनर्स्थापित भएपछि भन् बढ्ता गरी उत्सव मनाउन अर्थपूर्ण हुनेछ।

यस भजनको रूपरेखा यस प्रकारको छ:
भजन १४७:१: परमप्रभुको स्तुतिप्रशंसा गर्न कति उपयुक्त छ !

भजन १४७:२-६: क) किनकि उहाँले इस्राएल देशको पुनर्स्थापना गर्नुभयो।

भजन १४७:७-९: ख) किनभने परमेश्वरले प्रकृतिमा आफ्ना सृष्टि गर्नुभएका प्राणीहरूको निम्ति प्रबन्ध गर्दै हुनुहुन्थ्यो र गर्दै हुनुहुन्छ।

भजन १४७:१०-११: ग) किनकि उहाँ शारीरिक कुराहरूमा भन्दा बढी आत्मिक कुराहरूमा प्रसन्न हुनुहुन्छ।

भजन १४७:१२-१४: घ) किनभने यरूशलेमप्रति उहाँको भलाइ जारी नै रहेको छ।

भजन १४७:१५-१८: ङ) किनकि प्राकृतिक तत्त्वहरू उहाँको नियन्त्रणमा छन्।

भजन १४७:१९-२०: च) इस्राएली जाति-प्रति उहाँको विशेष निगाह छ।

भजन १४७:१: परमप्रभुको स्तुति गाउनु असल हो; यो मनोहर र अति सुहाउँदो हुन्छ भन्ने कुरा नयाँ जन्म पाएको मानिसलाई भन्नुपर्दैन; किनकि उसको नयाँ स्वभावको सहजबुद्धिले उसलाई यो बताइहाल्छ ।

भजन १४७:२-४: परमप्रभु पुनर्स्थापना गर्नुहुने परमेश्वर हुनुहुन्छ । परमेश्वरको स्तुति होस्, किनकि उहाँले यरूशलेमको पुनर्निर्माण गर्नुभयो ! उहाँको स्तुति होस्, किनभने उहाँले इस्राएली जातिका निर्वासित मानिसहरूलाई कैदबाट फर्काएर ल्याउनुभयो । हो, इस्राएली जाति चुक्यो; हो, यहूदी मानिस चुक्यो; तर यसले गर्दा परमेश्वरले उनीहरूलाई पूरा त्यागनुभएन । उहाँ आफ्नो अनुग्रहमा उनीहरूको पुनर्स्थापना गर्नुहुन्छ । कसरी ? उहाँले टुटेको हृदय भएकाहरूलाई निको पार्नुहुन्छ र उनीहरूका चोटहरूमा मलहम-पट्टी बाँध्नुहुन्छ । अनि उहाँले ताराहरू गनेर तिनीहरूको योगफल निकाल्नुहुन्छ, र ती सबैको एक-एक नाम लिनुहुन्छ; यसको अर्थ के हो त ? उहाँले आफ्ना जनहरूको सङ्ख्या गन्नुभएको र उनीहरूको बीचमा एक-एकजनालाई व्यक्तिगत रूपले र घनिष्ठ रूपले चिन्नुभएको, के यसको अर्थ यो होइन र ?

तीन पदमा परमप्रभुको कोमल दया बयान गरिएको छ र चार पदमा उहाँको अपरम्पार ज्ञानको कुरा लेखिएको छ । यसरी सँगसँगै पेश गरिएका यी दुईवटा कुराहरूले श्री आर्किबाल्ड जी. ब्राउनलाई निम्न उद्गार निकाल्ने प्रेरणा दिए:

‘हे पवित्र आत्मा, विनम्र भई हामी श्रद्धा-भक्तिको भयको साथ यसो भन्न आँट गर्छौं: अधि तपाईंले कहिल्यै पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलको कुनै ठाउँमा निम्न दुईवटा वचनहरूजस्तै अति सुन्दर वाक्यहरू भेला पारेर सँगसँगै राख्नुभएन: “उहाँले टुटेको हृदय भएकाहरूलाई निको पार्नुहुन्छ र ताराहरूको सङ्ख्या जान्नुहुन्छ ।” ’ 104)

उहाँको निको पार्ने हात टुटेको हृदयमाथि राखिएको छ, र उहाँको अर्को हात तारामाथि राखिएको छ;

जुन कुराहरू हाम्रो विचारमा एक-अर्काबाट अति टाढा छन्, ती कुराहरू हाम्रा अचम्मका परमेश्वरको दृष्टिमा अलिकति पनि टाढा रहेनछन् ।

श्री एम. पी. फेर्गुसन

भजन १४७:५-६: उहाँ महान् प्रभु हुनुहुन्छ, उहाँको शक्ति अत्यन्त छ, अँ, असीमित हुन्छ; अनि उहाँको समझ अपार छ । उहाँले थिचोमिचोमा परेकाहरूलाई पुनर्जागृत गराउनुहुन्छ र ढाढस दिनुहुन्छ; तर उहाँले तिनीहरूको थिचोमिचो गर्नहरूलाई भुइँमा पछार्नुहुन्छ ।

भजन १४७:७-९: अनि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुपर्ने र उहाँको प्रशंसा गर्ने अर्को कारण छ: उहाँले प्रकृतिमा सबै प्राणीहरूको निम्ति उत्तम प्रबन्ध गर्नुभएको छ । हामी आकाशमा फिँजिएका बादलहरूको निम्ति धन्यवादी हुनुपर्छ, र यसको निम्ति उहाँको स्तुति गाउनुपर्छ । हामीले मीठो धुनमा उहाँको गुणगान गाउनुपर्छ, पानी-भरीको निम्ति र यसबाट धरतीलाई हुने सबै लाभहरूको निम्ति । पहाडहरू ढाक्ने घाँसपातहरूको निम्ति पनि हामीले उहाँको प्रशंसा गर्नुपर्छ । बादल, वृष्टि र घाँसपातको ठूलो महत्त्व र तिनका भूमिकाहरूको विषयमा किताबै-किताबहरू लेख्न सकिन्थ्यो ।

उहाँ अति महान् हुनुहुन्छ; तर उहाँ वनपशुहरूको फिक्री गर्नुहुन्छ: तिनीहरूले आहार पाए कि पाएनन् ? अनि उहाँ कागका भोकाएका बचेराहरू कराइरहेको कर्कश सोर सुनिदिनुहुन्छ ।

भजन १४७:१०-११: परमप्रभु दण्डवत्को योग्य हुनुहुन्छ; किनकि उहाँले शारीरिक कुराहरूमा भन्दा आत्मिक

कुराहरूमा चासो राख्नुहुन्छ। घोडसवार फौजका घोडाहरू वा पैदल सेनाहरूका बलिया-बलिया खुट्टाहरू देखेर उहाँ वाह-वाह गर्नुहुन्न। अर्कै शब्दमा भन्नु हो भने, उहाँ घोडदौडमा दौडिने घोडाहरूसँग अथवा अन्तर्राष्ट्रिय खेल प्रतियोगितामा होडबाजी गर्ने खेलाडीहरूसित सरोकार राख्नुहुन्न। तर परमप्रभु उनीहरूसँग प्रसन्न हुनुहुन्छ, जसले उहाँको भय मान्छन्, उहाँको आदर गर्छन् र उहाँको कृपामाथि आशा राख्छन्।

भजन १४७:१२-१४: यरूशलेमप्रति उहाँको भलाइ जारी रहेकोको निम्ति पनि मानिसहरूले उहाँलाई श्रद्धाभक्ति चढाउनु-पर्छ। यस सम्बन्धमा चारवटा आशिषहरू पेश गरिएका छन्, जस्तै:

क) नागरिकहरूको सुरक्षा: बाहिरबाट आउने आक्रमणबाट सुरक्षित राख्न उहाँ शहरका मूल-ढोकाहरूका आगलाहरू बलिया पार्नुहुन्छ।

ख) जनजीवनमा हुने सुखचैन: यसका बासिन्दाहरूले सुखमय, आशिषले पूर्ण जीवन उपभोग गर्छन्।

ग) देशको शान्ति: इस्राएल देशको सीमाहरूभित्र उहाँ शान्ति स्थापित गर्नुहुन्छ।

घ) कृषि-विकास र समृद्धि: उहाँले मानिसहरूलाई उत्तमभन्दा उत्तम भोजनले तृप्त पार्नुहुन्छ।

भजन १४७:१५-१८: परमप्रभुको प्रशंसा गर्दा उहाँले प्राकृतिक तत्त्वहरू नियन्त्रण गर्नुभएको कुरा हामीले बिसर्नुहुँदैन। जब उहाँ आदेश दिनुहुन्छ, तब यी आदेशहरूले तुरुन्तै घतलाग्दा परिणामहरू ल्याइहाल्छन्: धरती हिउँले ढाकिन्छ, ऊनी कम्बलले भैं। उहाँ जमिनमाथि तुसारैतुसारा छर्नुहुन्छ, सेतो खरानीजस्तै। जब जोडतोडले असिना भर्न थाल्छन्, तब कोचाहिँ ओत नलागी रहन सक्छ

र? त्यसपछि उहाँले आफ्ना आदेशहरू बदल्नुहुन्छ, अनि वरफ र हिउँ पगलन थाल्छन्। दक्षिणको हावाले तापक्रम बढाउँछ, र बसन्तको ऋतु शुरु हुन्छ। अनि मानिसको जीवनको सम्बन्धमा कुरा उस्तै छ: अँध्यारो, चिसो शीतकालपछि न्यानो बसन्त-बहार आउँछ।

भजन १४७:१९-२०: अन्तमा, इस्राएली जातिप्रति उहाँको विशेष निगाह छ। यसको सिलसिलामा पनि हामीले उहाँलाई पनि आदर दिनुपर्छ। किनकि उहाँले केवल यस जातिलाई आफ्नो व्यवस्था दिनुभयो र उनीहरूसँग वाचाहरू बाँध्नुभयो। संसारको अरू कुनै जातिले यत्रो निगाह, यत्रो सौभाग्य पाएको छैन। अन्यजातिहरूले उहाँका नियमहरू प्राप्त गरेनन्। यस सम्बन्धमा श्री जर्ज विलियम्सले यसो लेखेका छन्:

‘परमेश्वरले इस्राएली जातिलाई आफ्नो वचनको भण्डारीको रूपमा र संसारसित बोल्ने माध्यमको रूपमा छान्नुभयो (पद १९ र २०); यस कुराले मोशा र पावललाई आश्चर्यचकित तुल्यायो र उनीहरूलाई उहाँको आराधना गर्ने प्रेरणा दिलायो (व्यवस्था ४:८; रोमी ३:२ र ११:३३)।’ (105)

भजन १४८: सारा सृष्टिको गायक-मण्डल

मैले धेरै गायक-मण्डलहरू देखेको र गाएका सुनेको छु, तर योजस्तो चाहिँ मैले कहिल्यै देखिनँ। योचाहिँ सृष्टिका जीव र निर्जीव सबै थोकहरूले बनेको छ। ब्रह्माण्ड यस गायक-मण्डलको विशाल मञ्च भएछ, जहाँ गायकहरूको एक पङ्क्तिको पछाडी अर्को पङ्क्ति हुँदै असङ्ख्य श्रेणीहरू हुँदा रहेछन्।

भजन १४८:१-६: सबैभन्दा उच्च श्रेणीमा स्वर्गदूतहरू छन्, जसले स्वर्गबाट

परमप्रभुको स्तुति गरिरहेका छन् र स्वर्गका सेनाहरूले परमप्रभुको गुणगान गरिरहेका छन् ।

दोस्रो श्रेणीमा सूर्य, चन्द्रमा र ताराहरू आउँछन् । तिनीहरूको सङ्गीत प्रस्तुत गर्ने निर्धारित स्थल आकाश-मण्डल हो । सर्वोच्च आकाश र जलयुक्त बादलहरूले 'परमधाममा परमेश्वरलाई महिमा भइरहोस्' भन्दै गाइरहेका छन् । सबैले परमेश्वरलाई आफ्ना सृष्टि-कर्ताको रूपमा आदर-सम्मान गरिरहेका छन्, जसले वचन बोलेर संसारहरू सृष्टि गर्नुभयो । उहाँले आफ्नो सृष्टिलाई स्थायिता र स्थिरता प्रदान गर्नुभयो । अनि उहाँले आफ्नो सृष्टिमा अपरिवर्तनशील नियमहरू हाल्नुभयो ।

भजन १४८:७-८: त्यसपछिको श्रेणीमा आउँछन्: सागरहरूमा चलफिर गर्ने विशाल जल-जन्तुहरू र हूलका हूल माछा र अन्य जन्तुहरू । ती जन्तुहरूले पनि गवाही दिन्छन्, कि परमेश्वरको हातले तिनीहरूलाई बनाएको हो ।

अनि आगो, असिना, हिउँ, बादलहरू र आँधीबतास – ती सबैले उहाँका आदेशहरू खुस्कै मानिहाल्छन् । तब याद रहोस्: ऋतुहरू र हावापानी परमप्रभुको नियन्त्रणमा रहेका छन् र तिनीहरूले उहाँको इच्छा पूरा गर्नुपर्छ; किनभने तिनीहरूको बागडोर उहाँको हातमा छ ।

भजन १४८:९-१०: त्यसपछि आउँछन्: पहाडहरू र सबै डाँडाहरू; तिनीहरूले बडो श्रद्धापूर्वक आफ्ना शिरहरू उचाल्छन् ।

अनि सबै रूखहरू उपस्थित छन् – फल लाग्ने र काठ बन्ने रूखहरू । तिनीहरूले उहाँको नामको सम्मान गर्न आ-आफ्ना हाँगाहरू उचाल्छन् ।

वन-पशुहरू र घरेलु पशुहरू, घसने जन्तुहरू र चराचुरुङ्गीहरू – ती सबै पशुप्राणीहरूले परमप्रभुको बुद्धि र शक्तिको गुण गाउँछन् ।

भजन १४८:११-१२: हामी यस गायक-मण्डलको अधिल्लो पङ्क्तिर आइरहेका छौं, जहाँ हामी राजाहरू, शासकहरू र सबै उच्च पद-अधिकारी र सरकारी कर्मचारीहरू, साथै साधारण मानिसहरूको ठूलो जमात देख्छौं । युवकहरू र युवतीहरू, वयोवृद्ध मानिसहरू र केटाकेटीहरू – यी सबैजनाले स्वर्गतिर उठाइएका आँखाहरू र खुला मुखले परमप्रभुको आराधना गर्छन् ।

भजन १४८:१३-१४: त्यहाँ एकत्रित भएको विशाल गायक-समूहले परमप्रभुको उही नामको प्रशंसा गरिरहेका छन्, जुन परमप्रभुको महिमा अपरम्पार छ र जसको नाम सबै नामहरूभन्दा उच्च छ । अनि यस समूह-गीतको विशेष विषय छ; तिनीहरूले परमप्रभुले इस्राएली जातिको निम्ति गर्नु-भएको उपकारको खातिर उहाँको बढीबढाउ र तारिक गरिरहेका छन् । किनकि उहाँले आफ्नो प्रजाको निम्ति एउटा सिङ खडा गर्नुभएको छ अर्थात् तिनीहरूका मसीह राजालाई खडा गर्नुभएको छ । यसर्थ प्रभु येशूको दोस्रो आगमनमा परमेश्वरले आफ्ना पवित्र जनहरूलाई उहाँको प्रशंसा गर्ने विशेष अवसर दिनुहुँदो रहेछ । इस्राएलीहरू त्यस गायक-समूहको अग्र-पङ्क्तिमा उभिएका छन्; किनकि उनीहरू उहाँको नजिकमा छन्; अनि यस पुनर्स्थापना-प्राप्त इस्राएली जातिद्वारा परमप्रभुको आशिष निस्केर सारा संसारमा पुग्नेछ । अनि यही कारणले अन्तमा यस गायक-समूहले उत्कर्ष सोरमा 'हल्लेलूयाह' गाउन स्वरमा स्वर मिलाउँछ । 'परमप्रभुको स्तुति गर !'

भजन १४९: परमेश्वरका उच्च प्रशंसाहरू

यस भजनका दुईवटा भागहरू छन् । पहिलो भागमा अर्थात् भजन १४९:१-६^क

पदहरूको खण्डमा पवित्र जनहरूले गीत गाउँछन्। अनि दोस्रो भागमा अर्थात् भजन १४९:६^ख-९ पदहरूको खण्डमा उनीहरूले राज्य गर्छन्। यहाँ कुन समयमाथि दृष्टि लगाइएको छ? यस भजनले प्रभु येशू यस पृथ्वीमा फर्केर आउनुहुने समय ताकेको छ, जब उहाँले उहिलेदेखि प्रतीक्षा गरिएको आफ्नो राज्य स्थापित गर्नुहुनेछ।

भजन १४९:१-३: इस्राएली जातिले त्यस बेलामा एउटा नयाँ गीत गाउनेछ, जुन नयाँ गीतको बोलचालिँ परमेश्वरको सृष्टि, उहाँको उद्धार र उहाँको राज्यसित सम्बन्धित छ। उनीहरू परमप्रभुमा आनन्दित हुनेछन्, किनकि उहाँले इस्राएली जातिको कर्ता हुनुहुन्छ, जसले उनीहरूको प्राकृतिक अस्तित्व र उनीहरूको आत्मिक अस्तित्व उत्पन्न गर्नुभयो; अनि उहाँ उनीहरूको महिमित राजा हुनुहुन्छ।

उनीहरूले गीत गाएर उहाँको प्रशंसा मात्र कहाँ गर्छन् र! उनीहरू नाचेर पनि उहाँको स्तुति गर्छन्। विश्वासीहरू नाचेका – यो के हो? हो, उनीहरू परमप्रभुको सामु पवित्र र शुद्ध आनन्द र खुशीयालीमा नाचिरहेका रहेछन्। नाचद्वारा साँचो आत्मिक आनन्द र परमेश्वरको उपासना व्यक्त गर्न सकिन्छ; अनि हाम्रो नाच यस्तो छ भने, यो परमेश्वरको दृष्टिमा ग्रहणयोग्य हुन्छ। तर यो पद लिएर हिजोआज चल्ती भएको नाचगान औचित्य तुल्याउने प्रयास अर्को कुरा हो। नाचको सदुपयोग हुन्छ र त्यसको दुरुपयोग पनि हुन्छ; यी दुईवटा कुरामा धेरै भिन्नता छ। अनि भजनकारले यहाँ यस नाचको विषयमा कुरा गरेका छन्, जुन नाच परमेश्वरको दृष्टिमा ग्रहणयोग्य छ। अनि यही कुरा बाजा-गाजाहरूमा पनि लागू हुन्छ। खैंजड़ी र वीणाहरूमा कुनै भावना भएदेखि तिनीहरूले अवश्य प्रभुको निम्ति मधुर ध्वनि निकाल्ने-थिए। तर के गर्ने? यी बाजाहरू प्रायः

शारीरिक आनन्दको निम्ति काममा लगाइन्छन्, जुन कुराचाहिँ तिनीहरूको दुरुपयोग गरेको गनिन्छ। बाजाहरूको सदुपयोग असल हो, तर हाय, तिनीहरूको दुरुपयोग कति खराब छ, कति!

भजन १४९:४-६^क: यत्रो हर्षबढाई किन भएको? यत्रो सङ्गीतको रमभ्रम किन गरिएको? किनभने परमप्रभु आफ्नो पुनर्स्थापना-प्राप्त प्रजामा आनन्द लिनुहुन्छ। उहाँले उहाँप्रति निष्ठावान् रहेका बाँकी जन-हरूलाई विजयको माला लगाइदिनु भएको छ। किनकि सङ्कष्टकाल बितेको छ र उनीहरूको सुदिन शुरु भएको छ।

यी मानिसहरूसँग महिमामा आनन्द लिन ठूलो कारण के थियो भने, महिमाको राजासित उनीहरूको सम्बन्ध रहेको छ। उनीहरूले हर्षको गीत उच्च स्वरमा गाउने कारण के थियो? किनकि उनीहरू दिनमा सिंहासनहरूमाथि बस्थे र रातमा ओच्छ्यान-हरूमा ढल्कन्थे। (अनि हुन सक्छ, पाँच पदमा 'ओच्छ्यानहरू' भनेर अनुवाद गरिएको शब्दको अर्थ दुईवटा हुन सक्ला: ओच्छ्यान वा सिंहासन)। उनीहरूका सबै स्वरनलीहरू परमेश्वरका उच्च प्रशंसाहरूले भरिएको समुचित थियो।

भजन १४९:६^ख-८: अनि नभन्दै छ पदको बीचमा अकस्मात् प्रसङ्ग बदलिएको छ। अनि यहाँदेखि लिएर यस भजनको अन्तसम्म इस्राएली जातिले न्याय गर्ने न्यायाधीशको भूमिका खेलेको रहेछ। अनि यसको सन्दर्भचाहिँ मसीह राजाको दोस्रो आगमन होला, जब इस्राएली जातिले आफ्ना शत्रुहरूलाई नाश गर्नेछ। त्यो न्याय प्रभु स्वयम्ले पूरा गर्नुहुनेछ, तर यस कार्यमा इस्राएली जातिले भाग लिन पाउनेछ। तर मलाई के लाग्छ भने, यस खण्डको खास सन्दर्भ ख्रीष्टको हजार वर्षको राज्य हो, जुन बेलामा इस्राएली जातिले संसारका सबै

जातिहरूका टाउकेको भूमिका निभाउनेछ । त्यस अवधिमा ख्रीष्ट येशूले फलामको डन्डाले शासन गर्नुहुनेछ (प्रकाश २:२७) । अनि उहाँका प्रेरितहरूले सिंहासनहरूमाथि बसेर इस्राएलका बाह्र कुलहरूको न्याय गर्नेछन् (मत्ती १९:२८) । अनि इस्राएलचाहिँ अन्यजातिहरूमाथिको शासनमा सहभागी हुनेछ (दानियल ७:२२) ।

यसो हो भने, दरकार परेको खण्डमा कि त जाति-जातिका मानिसहरूलाई बदला दिने उद्देश्यले, कि त तिनीहरूलाई सजाय दिने हेतुले पवित्र जनहरूको हातमा एउटा दुईधारे तरवार हुनेछ । विद्रोह गर्ने राजाहरूलाई र तिनीहरूका भारदारहरूलाई साङ्ला र फलामका नेलहरूले बाँधिनेछ । त्यो कति अचम्मको शासन हुनेछ ! यो कत्रो कानुन-परायणता र भ्रष्टाचारमुक्त त्याग हुनेछ !

भजन १४९:९: त्यस दिनमा इस्राएली जातिको भूमिका यो हुनेछ: सत्ता पल्टाउन खोज्ने जुनसुकै क्रान्ति र जुनसुकै विद्रोह तुरुन्तै सजाय दिइनेछ ।

अनि यो कुरा पनि सत्य हो: ख्रीष्ट येशूको भावी राज्यमा नयाँ नियमका पवित्र जन-हरू पनि सहभागी हुनेछन् । यो कुरा हामी १ कोरिन्थी ६:२-३ पदहरूमा लेखिएको पाउँछौं ।

भजन १५०: हल्लेलूयाह !

हामी अन्तिम भव्य चरणमा आइपुगेका छौं । सारा सृष्टिका यावत् थोकहरूले परमेश्वरको आराधनामा आफ्नो खास उद्देश्य पाऊन् ! यसको विषयमा यहाँ एउटा सङ्क्षिप्त र सारगाभित आव्हान दिइएको छ । योभन्दा उचित कुरा अरू के हुन सक्थ्यो र ? परमेश्वरको प्रशंसा गर्ने विषयमा यस भजनले हामीलाई चारवटा मुख्य प्रश्नहरूको उत्तर दिन्छ: परमेश्वरको प्रशंसा गर्न कुन-कुन

ठाउँमा उचित छ ? हामीले किन र कसरी उहाँको प्रशंसा गर्नुपर्छ, र कसले उहाँको प्रशंसा गर्न पाउँछ ?

परमेश्वरले सारा सृष्टि किन रच्युभयो ? यसमा उहाँको उद्देश्य के थियो ? सृष्टिले उहाँको महिमा गर्नुपर्छ । यसकारण याद रहोस्: परमप्रभुको प्रशंसा गर्नमा मानिसले आफ्नो अस्तित्वको उद्देश्य पाउँछ ।

विश्वासको सारको सम्बन्धमा लेखिएको 'सङ्क्षिप्त प्रश्नोत्तर-माला'मा छोटो-मीठो प्रकारले यसो लेखिएको छ:

'मानिसको मुख्य उद्देश्यचाहिँ परमेश्वरको महिमा गर्नु र सदा-सर्वदा उहाँमा आनन्दित हुनु हो ।'

भजन १५०:१: तर उहाँको प्रशंसा कहाँ गर्न उचित छ ? हामीले उहाँलाई उहाँको पवित्रस्थानमा र उहाँको पराक्रमको आकाश-मण्डलमा स्तुतिप्रशंसा चढाउनुपर्छ । यसो भन्नको मतलब यत्र-तत्र-सर्वत्र, स्वर्ग र पृथ्वीमा हामीले उहाँको स्तुतिप्रशंसा गर्नुपर्छ । यस्तो कुनै ठाउँ नै छैन, जहाँ उहाँको आराधना बाहेक गरिएको छ ।

भजन १५०:२: अनि हामीले उहाँलाई केको निम्ति स्तुति गर्नुपर्छ ? हामीले उहाँलाई उहाँका शक्तिशाली कार्यहरूको निम्ति र उहाँको सर्वश्रेष्ठ महानताअनुसार स्तुतिप्रशंसा गर्नुपर्छ । अर्को शब्दमा भन्न हो भने, उहाँले हाम्रो निम्ति गर्नुभएको कार्यको निम्ति हामीले उहाँलाई प्रशंसा गर्नुपर्छ, साथै उहाँ जो हुनुहुन्छ र जेजस्तो हुनुहुन्छ, यसको निम्ति पनि हामीले उहाँको प्रशंसा गर्नुपर्छ । हामीले उहाँलाई उहाँको सर्वश्रेष्ठ महानताको निम्ति मात्र होइन, तर उहाँको सर्वश्रेष्ठ महानताअनुसार उहाँको स्तुतिप्रशंसा गर्नुपर्छ । हाम्रा सृष्टिकर्ता र मुक्तिदाताका सद्गुणहरूको गुणानुवाद गर्नमा जोशउमङ्ग नदेखाउनु, अलछी गर्नु पाप ठहरिन्छ ।

भजन १५०:३-५: उहाँको प्रशंसा कसरी गरे ठीक होला त? सबै किसिमका बाजा-गाजाहरूको वाद्य-वृन्दको रूपमा उहाँको प्रशंसा गर्न सुहाउँछ । क) तुरही फुकेर हामीले उहाँको स्तुति गर्नुपर्छ, त्यसको सैनिक अधिकारयुक्त आवाजमा । ख) सितार बजाएर हामीले उहाँको प्रशंसा गर्नुपर्छ, त्यसको मग्न तुल्याउने, प्रसन्न लाग्ने रागमा । ग) वीणा बजाएर हामीले उहाँलाई प्रशंसा चढाउनुपर्छ, त्यसको मधुर र मीठो रागमा । घ) खँजडी बजाएर हामीले उहाँको प्रशंसा गर्नुपर्छ, त्यसको उत्सवीय तालमा, जुन तालचाहिँ नाचमा अनिवार्य छ । ङ) सबै किसिमका तारवाला बाजाहरू बजाएर हामीले उहाँको स्तुतिप्रशंसा गर्नुपर्छ, जस्तै: वायलिनचेलो, बास वायल, वायोलिन, सारङ्गी, गितार आदि । किनकि सङ्गीत-जगत्को हरेक सुर, स्वरलहरी र रागमा हामीले महाराजाको सम्मान गर्नुपर्छ । अनि च) शुषिर वाद्यहरू फुकेर हामीले उहाँको प्रशंसा गर्नुपर्छ, जस्तै:

बाँसुरी, ओबाउ र शहनाई । यस साङ्गीतिक महाकार्यक्रममा एउटै बाजा पनि ल्याउन नभुलौं ! छ) आउनुहोस्, तालवाद्यहरू बजाएर हामी उहाँको स्तुति गरौं ! धन्य हुन्, ती मादल, तबला, भयाली र भयाम्टाहरू, जसले आ-आफ्नो चर्को, कान खाने, ट्याङ्कट्याङ्क आवाज निकालेर यस स्तुति-गानमा बीच-बीचमा आ-आफ्नो 'आमेन, आमेन ! यस्तो होस्' हाल्दा रहेछन् ।

भजन १५०:६: अनि यो तेस्रो कुरा यहाँ छोडेर हाम्रो अन्तिम प्रश्न यस प्रकारको छ: कसले उहाँको प्रशंसा गर्न पाउँछ? अनि यस प्रश्नको उत्तर यस प्रकारको छ: 'सास हुने हरेक प्राणीले परमप्रभुको स्तुति गरोस्।' अनि अब यस पृथ्वीमा भएभरका सबै प्राणीहरूलाई 'हल्लैलूयाह ! परमप्रभुको स्तुति गर !' भनेर आफ्ना स्वरहरूले यस व्यापक सङ्गीत-मण्डललाई उच्च स्वरमा परमेश्वरको प्रशंसाको अनन्त उद्गार गर्न साथ दिने सङ्केत दिइन्छ ।

ENDNOTES

- 1) **Introduction:** Graham Scroggie, Daily Notes of the Scripture Union.
- 2) **Introduction:** Albert Barnes, Notes on the Book of Psalms, I:xix.
- 3) **Introduction:** C. S. Lewis, Reflections on the Psalms, p. 10.
- 4) **Introduction:** F. W. Grant, "Psalms," in The Numerical Bible, III:10.
- 5) **1:3:** The word translated "planted" (shātûl) literally means transplanted (Koehler-Baumgartner, Lexicon in Veteris Testamenti Libros, p. 1015), a fitting image of the born-again person.
- 6) **1:3:** D. L. Moody, Notes from My Bible, p. 64.
- 7) **Psalm 2: Introduction:** In Acts 4:25–28, Peter and Paul connected Psalm 2 with the rejection of Christ. It is true that it had a partial fulfillment when Herod, Pontius Pilate, the Gentiles, and the people of Israel united to kill Christ. But the final fulfillment is still future.
- 8) **3:1-2:** International Standard Bible Encyclopedia, III:2096.
- 9) **4:1:** Charles H. Spurgeon, quoted in "Choice Gleanings Calendar."
- 10) **Psalm 5: Introduction:** Koehler and Baumgartner conjecture that michtām may be related to the Akkadian word for cover and thus may mean "expiation psalm."
- 11) **8:5:** Hebrew has Elohim here; see NKJV footnote.
- 12) **Psalm 9: Introduction:** Psalm 10 is built on the second half of the Hebrew alphabet, hence some believe Psalms 9 and 10 were originally one psalm.
- 13) **Psalm 10: Introduction:** See previous note.
- 14) **14:1:** Henry Bosch, Our Daily Bread.
- 15) **14:1:** A. Barnes, Psalms, I:114.
- 16) **16:3:** Documentation unavailable.
- 17) **17:15:** E. Bendor Samuel, The Prophetic Character of the Psalms, p. 26
- 18) **19:3-4a:** Immanuel Kant, General History of Nature, further documentation unavailable.
- 19) **19:7-9:** Quoted from Wallace's Kant, by Alexander Wright in The Psalms of David and the Higher Criticism, Or Was David "The Sweet Psalmist of Israel"?, p. 109.
- 20) **19:12:** A. Barnes, Psalms, I:175.
- 21) **Psalm 23: Introduction:** J. R. Littleproud, further documentation unavailable.
- 22) **24:9-10:** F. B. Meyer on the Psalms, p. 35.
- 23) **Psalm 25: Introduction:** The letter for "r" (resh) occurs in both verses 18 and 19 whereas one would expect a "q" (qoph) in verse 18.
- 24) **26:12:** J. C. Ryle, Expository Thoughts on the Gospels, Luke, II:239.
- 25) **29:10-11:** W. E. Vine, Isaiah, p. 205.

- 26) 29:10-11: H. A. Ironside, *Studies on the Psalms*, p. 173.
- 27) **Psalm 31: Introduction:** C. S. Lewis, *Reflections*, p. 10.
- 28) 32:8-9: Jay Adams, *Competent to Counsel*, p. 124.
- 29) 34:8-9: Campbell Murdoch, *From Grace to Glory*, p. 66.
- 30) 34:10: Some scholars believe that “young lions” should be read “deniers of God,” but the meaning of the verse remains the same.
- 31) 36:5: Albert Barnes, *The Bible Commentary, Psalms*, Vol. 1, p. 312.
- 32) 36:5: A. W. Pink, *The Attributes of God*, p. 47.
- 33) 36:7: John Brine, quoted in *The Attributes of God*, Arthur W. Pink, p. 80.
- 34) 37:5-6: A. Barnes, *Psalms*, I:320.
- 35) 37:28: F. W. Dixon, further documentation unavailable.
- 36) 50:1: The same Hebrew word (eretz) means both earth and land.
- 37) 50:8: F. B. Meyer, *Psalms*, p. 63.
- 38) 52:8-9: F. W. Grant, „Psalms”, III.212.
- 39) **Psalm 53: Introduction:** In Psalm 14 the name Jehovah is used four time and Elohim three times. Here the name Elohim is found seven times.
- 40) 54:7: G. Campbell Morgan, *An Exposition of the Whole Bible*, p. 240.
- 41) 58:8: W. Graham Scroggie, *Psalms*, p. 50.
- 42) 58:9: A. Maclaren, quoted in *Psalms* by W. Graham Scroggie, II:49.
- 43) 58:10: G. C. Morgan, *Exposition of the Whole Bible*, p. 242.
- 44) 60:9: The NKJV editors show that they agree by ending v. 8 with quotation marks.
- 45) 61:2: Concerning Matthew 16:18, G. Campbell Morgan says: “Remember, He was talking to Jews. If we trace the figurative use of the word through Hebrew Scriptures, we find that it is never used symbolically of man but always of God. So here at Caesarea Philippi, it is not upon Peter that the Church is built. Jesus did not trifle with figures of speech. He took up their old Hebrew illustration—rock, always the symbol of Deity, and said, ‘Upon God Himself, Christ, the Son of the living God—I will build my church.’” Perhaps the one exception to Morgan’s statement is found in Deuteronomy 32:31: “their rock is not as our Rock.” But even here, “rock” is a symbol of deity (although a false god).
- 46) 66:8–12: G. Williams, *Student’s Commentary on the Holy Scriptures*, p. 67.
- 47) 67:6-7: Franz Delitzsch, “Psalms,” in *Biblical Commentary on the Old Testament*, XII:240.
- 48) 68:11–13: The Hebrew word for “those who proclaimed it” (hamebassero/Æt) is feminine plural.
- 49) 68:24: C. S. Lewis, *Reflections*, p. 45.
- 50) **Psalm 71: Introduction:** John G. Bellett, *Short Meditations on the Psalms*, p. 76.

- 51) **71:14–16:** G. Williams, Commentary, p. 72.
- 52) **Psalm 81: Introduction:** Merrill F. Unger, Unger's Bible Dictionary, p. 350.
- 53) **81:8–10:** A. C. Gaebelein, Psalms, p. 316.
- 54) **83:13–18:** G. Campbell Morgan, Exposition, p. 252.
- 55) **86:17:** E. W. Bullinger, The Companion Bible, Appendix 32, p. 31.
- 56) **86:17:** F. W. Grant, "Psalms", III:330.
- 57) **Psalm 87: Introduction:** Teddy Kollek and Moshe Pearlman, Jerusalem, A History of Forty Centuries, p. 12.
- 58) **87:6:** Documentation unavailable.
- 59) **87:6:** A. C. Gaebelein, Psalms, p. 332.
- 60) **88:11-12:** The New Bible Commentary, p. 474.
- 61) **88:13–18:** Quoted by A. G. Clarke, Analytical Studies in the Psalms, p. 219.
- 62) **93:5:** G. Williams, Student's Commentary, p. 372.
- 63) **Psalm 94: Introduction:** A. W. Pink, Attributes, p. 75.
- 64) **96:11–13:** Jehovah is the traditional pronunciation of a combination of the consonants JHWH (or YHWH) and the vowels of Adonai (Lord). The Hebrew name was probably originally pronounced Yahweh. For fear of profaning the Name of God the Jews said their word for "Lord" (Adonai) whenever the sacred letters YHWH appeared in the text. It is noteworthy that the initial letters of the four Hebrew words in the first clause of verse eleven spell out the personal name of God, Yahweh (YHWH). KJV and NKJV indicate the name of God by "LORD" in all capitals, but quotations from the Bible generally do not use all capitals.
- 65) **97:6a:** A. C. Gaebelein, Psalms, p. 363.
- 66) **98:4–6:** See F. W. Grant, "Psalms," III:363. See also previous one on this word. This expression also has been found in the Dead Sea Scrolls of Deuteronomy 32:43 and the LXX there as well. Conceivably the Masorettes (preservers of Jewish tradition) deleted it there because Christians used the verse to support the deity of Christ (as in Heb. 1:6).
- 67) **Psalm 100: Introduction:** A. Barnes, Psalms, III:56.
- 68) **101:2:** A. G. Clarke, Psalms, p. 247.
- 69) **101:7-8:** F. W. Grant, "Psalms," III:368.
- 70) **104:31-32:** J. J. Stewart Perowne, The Book of Psalms, II:234.
- 71) **109:30-31:** F. B. Meyer, Psalms, p. 133.
- 72) **Essay:** Meril F. Unger, Bible Dictionary, p. 231.
- 73) **Essay:** A. Barnes, Psalms, I:xxxvii.
- 74) **Essay:** W. Graham Scroggie, The Psalms, p. 32.}
- 75) **110:1:** In the KJV and NKJV "LORD" in all capitals always stands for Jehovah (= Yahweh), the personal, covenant name of God. See note 64.
- 76) **110:2:** H. A. Ironside used this expression as a book title: The Great Parenthesis, that is, the current dispensation of the Christian church.

- 77) **110:3**: W. Graham Scroggie, The Psalms, p. 85.
78) **112:10**: A. Barnes, Psalms, III:149.
79) **118:24**: A. Barnes, Psalms, pp. 173, 174.
80) **Psalm 119: Introduction**: Samuel Ridout, How to Study the Bible, p. 73.
81) **Psalm 119: Introduction**: C. S. Lewis, Reflections, p. 52.
82) **Psalm 119: Introduction**: John G. Bellett, Short Meditations, p. 131.
83) **119:24**: Matthew Henry, Commentary in One Volume, p. 706.
84) **119:92**: A. Barnes, Psalms, III:204.
85) **119:107**: Charles H. Spurgeon, The Treasury of David, VI:244.
86) **119:136**: Quoted by Moody, Notes, p. 79.
87) **119:139**: A. Barnes, Psalms, III:217.
88) **119:145**: Verses 145–152 begin with the letter “qoph,” the first letter of the Hebrew word for “cry.”
89) **120:1-2**: Psalms 120–134 are called “Songs of Ascents” because the pilgrims sang them as they went up to Jerusalem for the annual feasts of the Lord (Passover, etc.).
90) **121:4**: Moody, Notes, p. 79.
91) **121:5-6**: It must be remembered that this is poetry, and it may be a figure of speech that gives both extremes and means everything in between. This is called a merism. Another example is “your going out and your coming in” (v. 8), i.e., your whole lifestyle.
92) **121:7-8**: All these forms translate one Hebrew verb, *shāmar*.
93) **122:6**: Collins and Lapierre, O Jerusalem!, p. 33.
94) **122:7–9**: A. Barnes, Psalms, III:238.
95) **135:6**: A. W. Pink, Attributes, p. 27.
96) **137:9**: C. S. Lewis, Reflections, pp. 113, 114.
97) **138:2**: The word translated temple (*hêkāl*) can also mean a palace or other building, including the tabernacle; the Jewish temple is not always meant.
98) **138:2**: A. G. Clarke, Psalms, p. 337.
99) **139:13-14**: Radmacher, further documentation unavailable.
100) **139:19–22**: Edward J. Young, Psalm 139, p. 95.
101) **139:19–22**: Edward J. Young, Psalm 139, p. 105.
102) **142:5–7**: A. G. Clarke, Psalms, p. 343.
103) **143:12**: A. Barnes, Psalms, III:314.
104) **147:2–4**: Archibald G. Brown, further documentation unavailable.
105) **147:19-20**: G. Williams, Student’s Commentary, p. 148.

BIBLIOGRAPHY

- Alexander, Joseph A. *The Psalms Translated and Explained*. Grand Rapids, Baker Book House, Reprinted from 1873 Edinburgh edition, 1977.
- Barnes, Albert. *Notes on the Books of Psalms*. 3 vols. New York: Harper Bros. Publishers, 1868.
- Bellett, J. G. *Short Meditations on the Psalms*. Oak Park, IL: Bible Truth Publishers, 1961.
- Bridges, Charles. *Psalm 119*. Edinburgh: The Banner of Truth Trust, Reprinted from 1827 edition, 1977.
- Clarke, A. G. *Analytical Studies in the Psalms*. Kilmarnock: John Ritchie, Ltd., 1949.
- Delitzsch, Franz. "Psalms." In *Biblical Commentary on the Old Testament*. Vols. 11–13. Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1970.
- Gaebelein, A. C. *The Book of Psalms*. Neptune, N.J.: Loizeaux Bros., 1939.
- Grant, F. W. "Psalms." In *The Numerical Bible*. New York: Loizeaux Bros., 1897.
- Ironside, H. A. *Studies on Book One of the Psalms*. Neptune, N.J.: Loizeaux Bros., 1952.
- Kidner, Derek. *Psalms 1–72*. Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 1973.
- . *Psalms 73–150*. Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 1975.
- Lewis, C. S. *Reflections on the Psalms*. London: Collins, Fontana Books, 1969.
- Maclaren, A. *The Book of Psalms*. London: Hodder & Stoughton, 1908.
- Meyer, F. B. *F. B. Meyer on the Psalms*. Grand Rapids: Zondervan Publishing House, n.d.
- Morgan, G. Campbell. *Notes on the Psalms*. Westwood, N.J.: Revell Co., 1947.
- Perowne, J. J. Stewart. *The Book of Psalms*. 2 vols. Grand Rapids: Zondervan Publishing House, Reprinted from 1878 edition, 1966.

Samuel, E. Bendor, *The Prophetic Character of the Psalms*.
London: Pickering & Inglis, n.d.

Scroggie, W. Graham. *Psalms*. Vol. 2. London: Pickering &
Inglis, 1949.

———. *The Psalms*. Old Tappan, N.J.: Fleming H. Revell Co.,
1948.

Spence, H.D.M. and Exell, Joseph S., Editors. *Pulpit
Commentary*, Vol. 8. Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans
Publishing Co., 1950.

Spurgeon, C. H. *The Treasury of David*. Grand Rapids: Baker
Book House, 1983.

Wright, The Psalms of David and the Higher Criticism, Or
Was David “The Sweet Psalmist of Israel”? Edinburgh and
London: Oliphant Anderson & Ferrier, 1900.

Young, E. J. *Psalms 139*. London: The Banner of Truth Trust,
1965.